

A VERES PÉTER GIMNÁZIUM

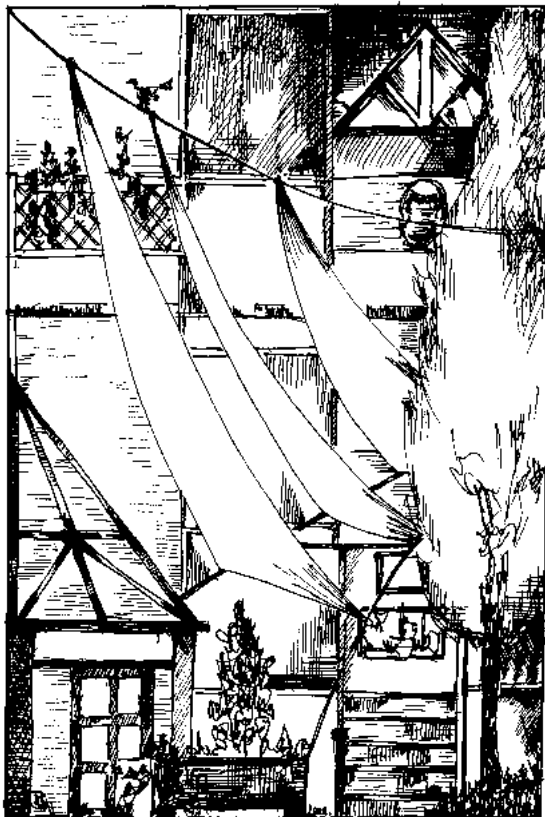
É V K Ö N Y V E

2020–2021

A VERES PÉTER GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

2020–2021

Mottó: *„Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent,
mondhatnám, nem tehet sokat: egyesített erőknek
pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges.”*

Kölcsey Ferenc

Szerkesztette

Szmerka Dániel és Szmerka Gergely
az igazgatóhelyettesek, az iskola tanulóinak és tanárainak közreműködésével,
Bölcskey Miklós és az általa, valamint Pénzes Gyula által vezetett szakkörök
képanyagának és a rajzórakon készült alkotások felhasználásával

Lektorálta:
Gelniczky György

Műszaki szerkesztés, tipográfia:

Tóth Tamás

A belső borító grafikáját Papp György (iskolánk volt igazgatója) készítette

ISSN 0238-2539

Felelős kiadó: Székely György
a Veres Péter Gimnázium igazgatója

TARTALOM

Bevezető	7
Eseménynaptár 2020–2021	9
Műhely (diákjaink és tanáraink munkáiból)	11
Magyar nyelv és irodalom	12
Történelem	43
Idegen nyelvek	63
Matematika	90
Fizika, csillagászat	95
Informatika	101
Vizuális kultúra	102
Néptánc	110
Sport	112
Biológia, kémia	115
Ének, zene	116
Technika	118
Diákélet	121
Iskolai események	122
5. évfolyam	128
6. évfolyam	134
7. évfolyam	145
8. évfolyam	151
9. évfolyam	172
10. évfolyam	189
11. évfolyam	207
Végzősök	213
Ballagavató, érettségi	219
Ballagavató	220
Érettségi	261
Adatok és eredmények	263

BEVEZETŐ*

1665-ben pestisjárvány tört ki Nagy-Britanniában. London lakosságának tizenöt százaléka elpusztult. Egy akkor huszonhárom éves fiatalember Cambridge-ből hazaköltözött vidékre, s ott vészelte át a járványt. A betegség terjedését egyedül és leghatásosabban az elvonulás, a karantén fékezte. A fiatalembert Isaac Newtonnak hívták, s itt, vidéki magányában kezdte el kidolgozni a differenciál- és integrálszámítást, s a legenda szerint itt esett a fejére az a bizonyos alma, ami a gravitációelméletéhez vezetett. E járválynak természetesen csak a tudomány fejlődése szempontjából volt pozitív hatása, mert minden járvány tragédia.

Talán nem mindenki számára ismert, hogy Hunyadi János a nándorfehérvári diadal után pár héttel 1456-ban pestisjárványban halt meg.

Az 1831-es kolerajárvány áldozata volt Kazinczy Ferenc. Temetésén többek között az a Kölcsey Ferenc mondott beszédet, aki gyerekkorában a fekete himlő miatt veszítette jobb szeme világát.

Száz évvel ezelőtt a nagy spanyolnátha áldozatai között volt:

- az ismert költő, Apollinaire;
- a híres festő, Klimt;
- Kaffka Margit író-költő;
- Ady Endre költő;
- és az utolsó magyar király, IV. Károly is.

Hála az orvostudománynak, ma már egy járvány sem tizedeli meg egy város, egy ország vagy egy kontinens lakosságát, bár a koronavírus áldozatainak száma világszerte már eddig is meghaladta a hárommilliót.

Mindannyiunk családi, ismerősi körében fordultak elő tragikus események. Gondoljunk együttérzéssel a betegségben elhunytakra s mindazokra, akiket a járvány nehéz helyzetbe sodort.

Kedves érettségiző diákok!

Egy évvel ezelőtt az üres aulában mondtam el köszöntőmet. Akkor nem hittem, hogy ez még egyszer előfordul. Hogy társaitok nélkül, szüleitek nélkül, tanáraitok nélkül kell töletek, végzősöktől elköszönni. *Úgy látszik, a sors néha ismétli önmagát.*

Az iskoláskorúak közül talán a ti évfolyamotokat sújtotta leginkább a pandémia. Az elmúlt év márciusa óta mindössze bő két hónapot járhattatok rendesen iskolába. Tavaly májusban törölték az előrehozott érettségi vizsgáitokat, így e két hónap egy részét is osztályozóvizsgákkal és érettségire való készüléssel töltöttétek. Fontos anyagrészeket kellett alapvetően önállóan, digitális munkarendben elsajátítanotok.

*A Bevezető szövege a virtuális ballagáson hangzott el.

Az idei érettségi vizsgáknak csak az írásbeli részét teljesíthetitek. Elmaradt a szalagavató és a ballagás.

Ugyanakkor hozzá kellett szoknotok az önálló munkavégzéshez, a határidők pontosabb betartásához, a lényegkiemeléshez és sokat fejlődött az infokommunikációs kompetenciátok.

Hiszem és tudom, hogy a Veres Péter Gimnáziumban iskolába járással eltöltött hét illetve három év – megfejelve az otthoni erőfeszítésekkel – elegendő alapot jelent a sikeres érettségi vizsgákhoz. Biztos vagyok abban, hogy eredményeitekkel most is az ország élvonalában lesztek.

Van egy régi mondás: Ha az élet (néha) citromot ad, csinálj belőle limonádét! Úgy gondolom, hogy a jelenlegi helyzetben ennél bölcsőbb tanács nem adható.

Tisztelt szülők és hozzátartozók!

Az Önök feltétlen szeretete, féltő gondoskodása és támogatása nélkül nem juthatunk volna el idáig. Köszönöm, és gyermekeiket is arra kérem, hogy hálás szívvel mondjanak köszönetet felnevelésükért. Külön szeretném megköszönni az szmk-elnökök munkáját.

A mostani helyzet a pedagógusoknak is lényegesen nagyobb megterhelést jelent. Tudom, hogy a digitális munkarend ideje alatt is lelkiismeretesen, sokszor erőn felül, fogcsikorgatva végezték munkájukat. Köszönöm, és kérem, hogy a hátralévő napokban pozitív megerősítésekkel bátorítsák tanítványaikat!

Kedves diákok!

Szokás a ballagási köszöntőket azzal befejezni, hogy *az iskola kapuja mindig nyitva áll előttetek. Szeretettel látunk benneteket. Viszontlátásra!* Ugyanezeket a mondatokat elmondtam egy évvel ezelőtt is, de kénytelen vagyok megismételni, mert tavaly aktuálisabb volt, mint korábban bármikor. Ma pedig még aktuálisabb, mint tavaly.

Őszintén remélem, hogy június végére normalizálódik a helyzet, és 25-én méltóképpen elköszönhetünk egymástól, és valamit visszakaptok, visszakapunk veszteségeinkből.

Kedves diákok!

Eddig is sokat segítettétek egymást. Azt kérem, hogy az utolsó napokban is támogassátok az esetleges lemaradókat.

Mi pedig mindent meg fogunk tenni azért, hogy az írásbeli érettségi vizsgákat nyugodt és biztonságos körülmények között teljesíthessétek!

Az elkövetkezendő hetek feladataihoz jó egészséget és eredményes munkát kívánok.

Székelgy György
igazgató

ESEMÉNYNAPTÁR

2020–2021

2020.

szeptember

- 1. tanévnyitó ünnepély
- 11. örökdiák találkozó
- 17. *kerékpáros reggeli* [122.]
- 23–29. iskolagaléria a kézműves táborban készült alkotásokból
- 30. drogreprevenációs előadás szülőknek, szülői értekezlet

október

- 8–9. idegen nyelvi vers- és prózamondó verseny;
- 19–30. *pótérettségi írásbelik* [261]
- 22. *emléktábla avatás* [126]
- 23–31. őszi szünet

november

- 16. nevelési értekezlet
- 23–27. *pótérettségi szóbelik* [261]

december

- 21–31. téli szünet

2021.

január

- 1. téli szünet
- 22. első félév vége
- 23. központi írásbeli felvételi vizsgák
- 28. pótló központi írásbeli felvételi vizsgák
- 27. félévi értesítő

* A dőlt betűvel szedett eseményekhez kép vagy írásos anyag tartozik, a kezdő oldalszámot vagy a fejezetcímet szögletes zárójelben jelöljük.

2021.

február

- 3. SZMK értekezlet
- 4. nevelési értekezlet
- 25–26. szóbeli felvételik
- 25. múzeumi nap

március

- 1., 4., 8. szóbeli felvételik
- 22., 31. igazgatói szünet

április

- 1–6. tavaszi szünet
- 7–8. osztályozó vizsgák

május

- 3–25. írásbeli érettségi vizsgák [261]
- 17. igazgatói szünet
- 19. idegen nyelvi mérés
- 26. országos kompetenciamérés

június

- 11. igazgatói szünet
- 14–22. *szóbeli érettségi vizsgák [261]*
- 15. utolsó tanítási nap
- 18. *tanévzáró ünnepély [Diákélet]*

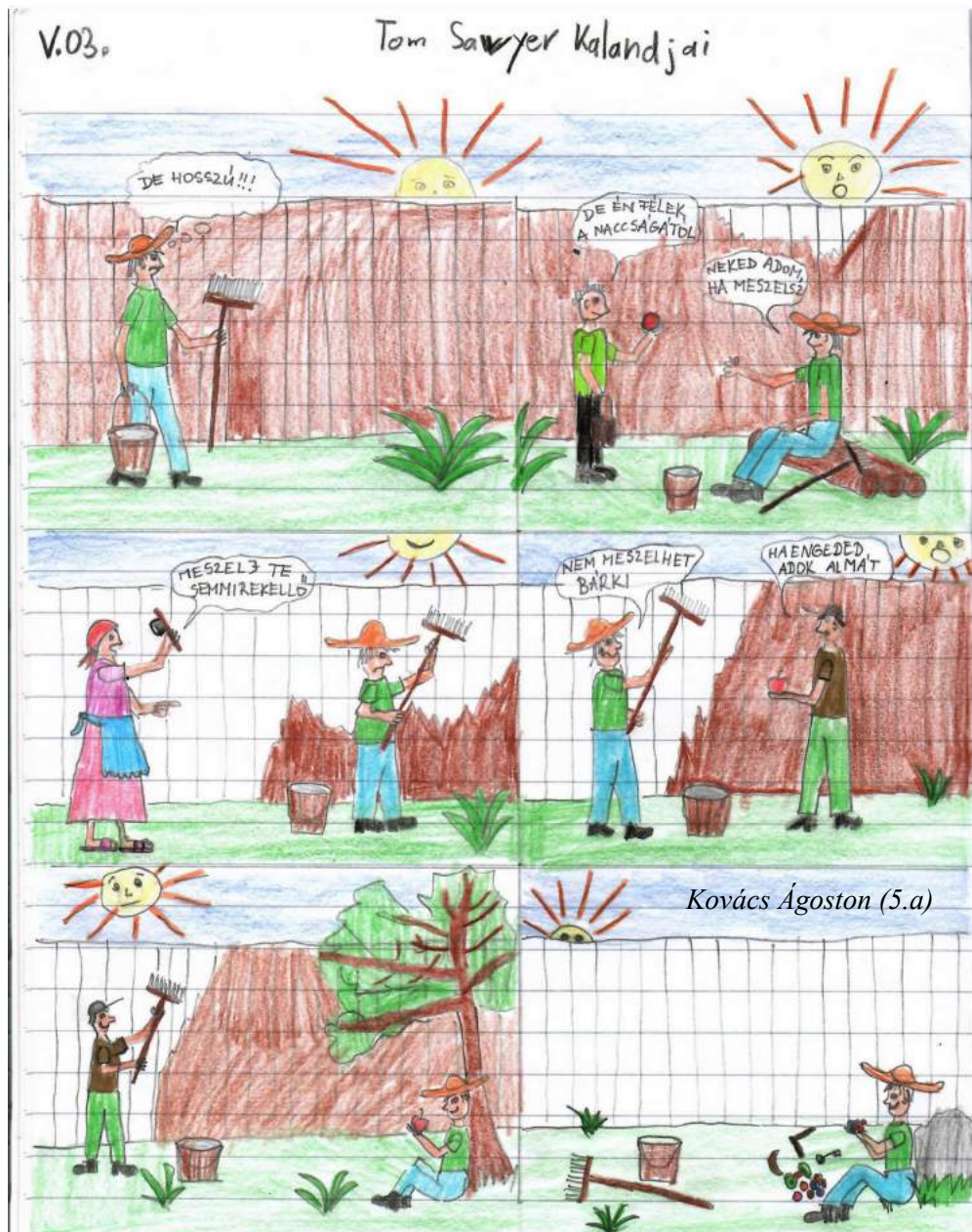
MŰHELY

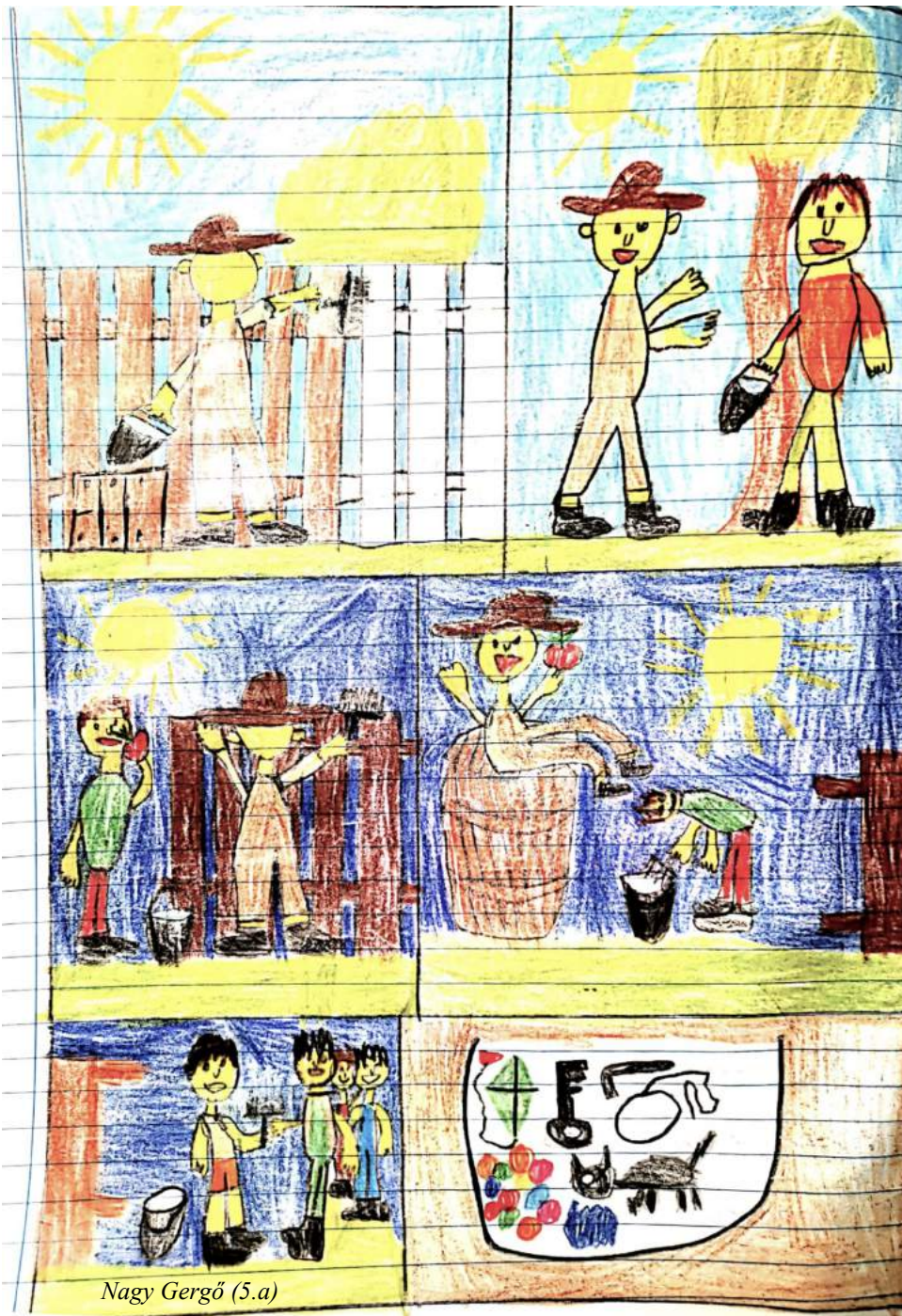
(DIÁKJAINK ÉS TANÁRAINK MUNKÁIBÓL)

Seres Bence 9.b

MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

Nagy Gergő (5.a)

Tóth Luca Hanga (5.a)

Tartuffe Pernelle asszony szemszögéből

Én ezt most már nem bírom itt tovább,
 itt hagyom ezt a nyomorult tanyát!
 Ezek a galádok annyit sem érdemlenek,
 hogy a jó Tartuffe-nek nyomában lépdeljenek!
 Itt még a komorna is egy kotnyeles nő,
 hát még a többi haszontalan haszonleső!
 Ennél fogva én innen azonnal elmegyek.
 Hát hiába figyelmeztettek benneteket?
 Ha nem fogadjátok meg tanácsom,
 s jó Tartuffe személyét gyalázzátok,
 magatokra vessetek.
 Az a szent ember nem érdemelhet ilyet,
 mindannyiótok csak rajongója lehet!
 Amit ő mond, az igazság.
 Bárki mást mond: szörnyű gázság.
 Lám csak Orgonnak van egy kis esze,
 hogy bölcs szózatát hüen kövesse.
 Rosszmájúak egy rakásra...
 A soha viszont nem látásra!
 Mi van itt? Valami titok lehet,
 amit már csak nekem nem mondtak meg?
 Hogy Tartuffe egy csaló? Lehetetlen dolog.
 A jámborság mindig irigységet okoz.
 Jó Tartuffe úr ilyet elkövetni képtelen,
 hisz ő mindig tiszta, ájtatos volt, s büntelen.
 Csak az irigység mondatja veletek,
 hogy ő ilyen büntetetre vetemedett.
 Én csak komoly bizonyítékot fogadok el,
 de mi van, ha tényleg ezeket követte el?
 Higgyek most a többinek, vagy azt nem kéne?
 Itt jön már Lojális úr, Tartuffe nevében.
 Hátha ő mond valami fontosat,
 ami ez ügyben tán eligazgat.
 Hogy kilakoltatás?
 És Tartuffe-é a ház?
 Hát mégis igazuk volt,
 és Tartuffe úr csak papolt?
 Hogy kihasználta Orgon jóhiszeműségét,

és kicsalta tőle a fia örökségét?
 Micsoda egy visszataszító ármánykodó!
 (Később kiderült róla, hivatásos csaló.)
 De most aztán megfizetett érte!
 Igazságos királyunk a helyes dolgot tette,
 és azonnali hatállyal börtönbe vetette.

Biró Anna (9. a)

Kosztolányi Dezső: *Könyörgés az ittmaradókhoz* – elemzés

A vers központi témájára már a címből következtethetünk, a halál nyomasztó gondolata azonnal egyértelműen megjelenik.

A verset leginkább egy végrendelethez tudnám hasonlítani. Minden ember cipeli a halandóság tudatának súlyát. Szinte egész életünkben ott van velünk a tudat, hogy egyszer végleg elhagyjuk majd ezt a világot, a családjunkat, a barátainkat, a szeretteinket. A versben a lírai én kéréseit olvashatjuk, arra az esetre, amikor előbb vagy utóbb őt is eléri a halál. Az első két versszakban az „ittmaradókhoz” való kérések fogalmazódnak meg. A legtöbb ember végső óráiban ugyanazokban a dolgokban reménykedik. Megbocsátásban, hiszen mindenki hibázik élete során. Abban, hogy érdemesek arra, hogy békében nyugodjanak, és végül, de nem utolsó sorban pedig abban, hogy lesznek, akik emlékeznek rájuk, és mikor valaki haláluk után visszagondol rájuk, azt mosollyal a száján teszi. Szerintem a versben is ezek a remények olvashatóak. Ezekben a versszakokban a lírai én megkéri a többi embert, hogy bocsásák meg a hibáit, és ne ezek alapján emlékezzenek vissza rá. A harmadik és negyedik versszakoktól a költemény inkább amolyan magyarázatként értelmezhető, akár egyfajta bocsánatkérésként is. A lírai én beismeri, hogy nem tökéletes, és nem élt hibátlan életet. „Vétkeztem itt s vétkeztek ellenem”, tehát élete során megbántott másokat, ahogyan őt is megbántották. Azonban nem az élők dolga, hogy halálában ítélkezzenek felette, ő csupán annyit kér tőlük, hogy tartsák tisztán az emléket, halála után ne mocskolják be a nevét. Ez az utolsó versszakban mutatkozik meg leginkább.

Kosztolányi a verset számos metaforával díszítette. Ezt a sort „legyen az irgalom az én bíróm” én úgy értelmeztem, hogy a költő itt Istenre utal. Ötöle várja majd, hogy döntsön a sorsáról halálában, ahogyan életében is tette. Talán az egyik legnagyobb kérdés az emberiség történetében, amire még ma sem tudjuk a választ az az, hogy mi vár ránk a halál után. Vajon tovább élünk egy másik világban? Vagy talán nem lesz semmi, csak az üresség és sötétség? Esetleg újjászületünk egy másik testben ebbe a világba? Nos, ezt senki nem tudja. Azonban az emberek hisznek. Hisznek Istenben, a mennyben és a pokolban, a reinkarnációban, vagy hiszik, hogy nincs élet a halál után. Azt hiszem, megnyugtató, hogyha úgy hiszed, a halál nem a vég. Szerintem erre gondolhatott a költő, mikor azt mondta „számomra csak a kétes

a vigasz”. Kétséges, mi lesz, de a hit mindenképpen vigasztal. Ennek ellenére az emberek persze többnyire félnek a haláltól, félnek az ismeretlentől.

A mű verselése ütemhangsúlyos, rímfajtája bokorrím.

A vers 1934-ben jelent meg, Kosztolányiról pedig 1933-ban derült ki, hogy halálos beteg. A rák gyógyítása még ma is társadalmunk egyik legnagyobb kihívásának számít, akkoriban azonban még ennyit sem tudtak tenni. Ezt tudva nem meglepő, hogy Kosztolányi előszeretettel választotta művei központi témájává az elmúlást.

Lukács Boglárka (11.c)

Kosztolányi Dezső: *Omelette à Woburn*

Elemzés

Kosztolányi Dezső a 20. század egyik legjelentősebb magyar írója, művészi tehetségének számos hű barátságot köszönhet, azonban Adyval az élen kemény kritikák is érték. Énközpontú lírai művei világhoz való sajátos hozzáállását, látásmódját mutatják meg az olvasónak. Halála előtti évében kiadott – mondhatni összegző – *Számadás* című kötetében töményen, mégis természet hangnemben ábrázolja „végső” gondolatait. Habár a művészről alkotott kép keretét a lírai művek adják, a képet az Esti Kornél-történetek festik meg, ugyanis a főhős Kosztolányi alteregóját testesíti meg. Esti személye igen sokszínű. Különféle helyzetekből a legkülönbözőbbeket képes teremteni, melynek első lépésben egy tizennyolc fejezetet magába foglaló novelláskötetben, majd a halála évében (1936) megjelent kötete *Esti Kornél kalandjai* című ciklusában lehetünk tanúi. Az utóbbi részét szolgálja többek között az *Omelette à Woburn* című novella is.

A történet sok másik történethez hasonlóan vonatúttal kezdődik. Már a bevezetésben megkezdődik a novellát végigkísérő érzelmi hullámvasút. A vonat a haladás, mozgás, nyugalmatlanság szimbóluma, így hasonló érzelmeket jósolunk a történethez, mely részben félrevezető, részben nem. Az „úgy érezte, otthon van” megállapítás gyors váltást hoz: nincs miért aggódni, békében van főhösünk. Szintén jellegzetes az impresszionista irányba nyúló helyzetleírás: a szagok, a hangok és a látvány rendkívül valóságghú bemutatásával a narrátor az olvasót is a fiktív világba rántja. Nemcsak a vonatkocsit, hanem a Zürich városa adta benyomásokat is át tudjuk élni, habár az érzelmi „varázssal” térbeli összezavarodás jár, de ez csupán felerősíti az idegen (turista) érzést. Az internacionalitáson nagy hangsúly van. A Párizs–Zürich–Budapest vonal tágít a történet terén, és egyben megérteti a svájci nagyváros átmeneti jellegét (természetesen csak a novella szempontjából). Az étteremben kisebb bizalom-távolságtartás konfliktus, de inkább érdekes játék alakul ki a nyelvi többféleségből adódóan, színezve a történetet, és nyomatékosítva a diverzitást. A cselekményt mozgató fő konfliktus a hétköznapi éhség. Esti betér egy „takaros kis vendéglőbe”, de az idő haladtával a főhőssel együtt fedezzük fel, hogy ez egy, ha nem is előkelő, de sznob étterem, és igencsak megkérdőjelezhető, hogy az átutazó diáknak való-e. A feszültséggel bátran játszik a történet, olykor Estivel,

olykor függetlenül tőle érezzük a veszélyt. Az elbeszélés egyik tetőpontja a kenyérrendelés: a maximumra fokozott szorongást a főhősben legyőzi az éhség, az olvasóban viszont nem, sőt abba a biztos tudatba helyezi, hogy erre már semmiképp nem lesz elég frankja. Innentől felgyorsul a cselekmény dinamikája, újabb és újabb érzelmi csúcspontokon megyünk keresztül. A főhőshöz érzelmeihez akkor érünk vissza, mikor kiderül, hogy semmi ok nem volt az aggodalomra, bőven kifizethető volt a számla. Innentől zavartság jellemzi a történeteket. A kielégítő szabadulás helyett kínos távozás, a megnyugvás helyett váratlan futás, a pihentető hotelszoba helyett sírás az éjszakában. A lezáró érzelmek nem harmonikusak, Esti elvesztettségével az olvasó is elvesztetté válik, de már Estit sem érti meg igazán.

Ez a történet pesszimista. Olyan jól felépített a dramaturgiai ív, hogy az olvasó szinte várja a lesújtó kalapácsot, Esti vesztét és mélypontját. Nem azért, mert rosszszat akarnánk a főhősnek, csupán a történet sodrása ezt az érzést kényszeríti ki. A novellák gyakori jellemzője, szinte állandó eleme a csattanó. Az *Omelette à Woburn*-ben nem egyértelműen eldönthető, hogy van-e, és ha van, akkor melyik a csattanó. Esti ráébredése arra, hogy mégis van elég pénze egy fokozottan várt pillanatra, azonban mivel mégsem így várt fordulat, akár csattanó is lehetne. Az olvasó számára azonban mégsem tud teljes értékű csattanó lenni, mert ha pillanatnyi is, de megnyugvást hordoz magában, így talán leginkább egy elrontott csattanónak lehet nevezni (nem szakmai, hanem érzelmi szempontból). A történet lezárása, a sírás meglepő. Meglepően nyugtató. Ha nem is rendeződtek el, de legalább felszabadultak főhősünk érzelmei. A történet feldolgozásában hatalmas szerepe van a narrátornak. A közte és Esti között lévő viszony határozottan szoros, de emocionálisan nem különülnek el, így azt, hogy a tények közlése mellett hogyan komponálja figyelmünket, szinte lehetetlen eldöntenünk. A két személy közelsége eredményezi emellett, hogy ilyen részletességgel fogadhatjuk be és élhetjük át a történetet.

Kosztolányi novellája garantáltan érzelmet vált ki az olvasóban, ami alapvetően meghatározza a mű művészeti jelentőségét. A narrátor és a történet stílusán kívül a spontán fordulatok és tetőpontok azok, melyek az összegző benyomás vázát építik, így a novellát talán legjobban a felkavaró jelzővel lehet illetni. A megválaszolatlan kérdések nyitva hagyják a történetet, de éppen ez az, ami maradandó élményt és emóciókat biztosít az olvasónak, hiszen még az utolsó mondat után sem hagy nyugodni az *Omelette à Woburn*.

Kiss Gergely (11.c)

Kosztolányi Dezső *Paulina* című novellájának értelmezése

A novella helyszíne az ókori Róma Caesar uralkodása alatt az időszámításunk előtti első században. A város neve csak a cselekmény felénél jelenik meg, azelőtt a környezetre részletekből lehet következtetni: „az Aventinuson”, „két praetori katona”. A Colosseum, Róma híres szimbóluma is megjelenik. A novella cselekmény-ideje rövid, csak pár óra.

A történetnek öt szereplője van, mellettük névtelen bámészkodók jelennek meg. A szereplőket csak néhány szóval mutatja be a szerző, jellemükről a cselekvéseik, szavaik adnak pontosabb képet.

A narrátor Paulinát mutatja be elsőnek, megtudjuk, hogy egy vörös hajú, kék szemű, „kis maszatos konyhalány”. Belső tulajdonságairól nem esik szó. A leírás alapján az olvasó egy egyszerű, talán védtelen lányként képzei el Paulinát. Emiatt lehet meglepetés, hogy Paulina kiáll magáért, és kézzel-lábbal, ahogy tud, küzd a fegyveres katonák ellen. A történet második felében már nem látjuk Paulinát, csak a hangja hallatszódik, amit a narrátor rikoltozásként és vad rikácsolásként ír le. Ezek a jelzők egy vergődő madáréhoz hasonlítják a lány hangját.

A történetben két névtelen praetori katona is szerepel. Megtudjuk, hogy csörgő kardjuk van, de a narrátor soha nem említi a nevüket, egy-egy tulajdonságuk alapján nevezi meg őket, az egyik a „magasabbik”, a másik a „kancsal”. Annak, hogy nem jelenik meg a nevük, az lehet az oka, hogy nem fontos az egyéniségük, minden zsoldos egyforma. Ahogy Paulina mondta: „minden zsoldos gazember”.

A cselekmény utolsó harmadában két újabb szereplő tűnik fel, a külsejükről semmi leírás nincs, csak a foglalkozásukat, a nevüket és azt tudjuk meg, hogy épp beszélgettek. Ez a két férfi, Mutius Argentinus, a sztoikus bölcs és Rufus, a költő.

A novella elbeszélője onnipotens. Tudja, hogy ki az igazi tolvaj, de nem közlékeny, elhallgatja azokat a dolgokat, amik nem fontosak vagy kikövetkeztethetők. Ilyen az, hogy mi vezérli a praetori katonákat, mire gondolnak az utcára kicsoszogó emberek, vagy mi lesz végül Paulinával.

Az elbeszélő objektív, elmeséli a történetet, de elbeszélése nem tartalmaz értéktételet, nem értelmezi a történetet, ezt a bölcsök fogják megtenni.

A novella három szerkezeti egységre tagolható. Az első egység az alaphelyzet bemutatása, a lopás. Utána következik Paulina elhurcolása és küzdelme, végül a bölcs és a költő párbeszéde, akik értelmezik a történetet.

Ők nem egy egyént látnak, aki segítségre szorul, hanem egy általános esetet, amiben Paulina az igazságot szimbolizálja. A költő és a bölcs beszél, de ugyanúgy nem cselekszik, mint a többi szemtanú. Lehet ezt azzal magyarázni, hogy a katonákkal szemben tehetetlen a két férfi, őket is elhurcolnák, és a költőnek és bölcsnek nem is ez a feladata. Az ő dolguk értelmezni a világ történeseit, aztán ezeket megírni és bemutatni a társadalomnak. Azonban a két férfi azon túl, hogy beszél, nem talál megoldást arra, hogy mit kéne az embereknek másképp csinálni, hogy ne történhessen hasonló igazságtalanság.

Tehát Paulina tiltakozása hiábavaló volt, és csak rontotta vele az esélyeit? Úgy tűnik, nem teljesen. Azonkívül, hogy az életösztön is küzdelemre sarkalta, Paulina

kiállt az igazság mellett, és megmutatta az embereknek, hogy valami rossz történik. Felkeltette az emberek figyelmét, ahogy a költő is megállapította: „Lásd, még mindig erről beszélünk. Ez is valami.”

A narrátor nem árulja el mi lesz Paulinával, de a két férfi párbeszédéből sejthető, hogy vagy agyonverik, vagy a Tiberisbe dobják.

A mű több erkölcsi kérdést is felvet. Ezek közül az egyik, hogy a szemtanúk mennyire felelősek Paulina szenvedéséért. Az utcán sétáló emberek és azok, akiket Paulina hangja felkeltett, csak nézték, mi történik, nem tettek semmit. Miért nem? Kellett volna valamit tenniük? Tudtak volna segíteni Paulinán?

A legkönnyebb arra válaszolni, hogy miért nem tett senki semmit. Azért, mert a legtöbb ember azért, ami nem közvetlenül a saját érdeke, nem tesz semmit, mert így kényelmesebb. Az egész társadalom érdeke, hogy katonák ne hurcolhassanak el senkit ártatlanul, de Paulinának nem volt senkije, senki számára nem volt olyan fontos, hogy a saját épségét kockáztassa érte. Ahogy a költő és a bölcs, úgy más emberek sem tettek semmit. Más lett volna a helyzet, ha egy apa azt látja, hogy a lányát vagy valamelyik családtagját viszik a praetori katonák, ez esetben nem hagyta volna annyiban az ügyet.

Ha valaki meg is próbálta volna megállítani a katonákat, nem biztos, hogy sikerrel járt volna. A katonák a végrehajtó hatalmat képviselik, előfordulhat, hogy aki kiáll Paulina mellett, azt is megverik.

Az ebből következő kérdés az, hogy miért működhet olyan rendszer, ahol a katonák visszaélnék a hatalmukkal. Kinek a felelőssége, hogy ilyen rendszer működik?

A novellában Caesar a császár, ő parancsol a katonáknak, neki kéne olyan törvényeket hoznia, amik megelőzik a katonák ok nélküli erőszakosságát. Paulina is érezte ezt, ezért kiabálta, hogy Caesar is gazember.

A történetben még egy erkölcsi kérdés felmerül, ez pedig az emberek előítéleteihez kapcsolódik. Miért Paulinát kiáltották tolvajnak, és nem mást a kocsmából?

Azon kívül, hogy rosszkor volt rossz helyen, Paulina egy rabszolga, egy konyhás lány. A róluk kialakult rossz előítélet is hozzájárul ahhoz, hogy az emberek Paulinát szemelték ki. A lány társadalmi helyzete és az, hogy nincs senkije, kiszolgáltatottá teszi, hiába küzd. Továbbá a kancsal katonának még egy indíttatása van: megbosszulni, amiért Paulina múltkor visszautasította a közeledését.

A történet időtlen, napjainkban is olyan aktuális, mint az ókori Rómában, mert mindig vannak igazságtalanul elítélt emberek, és olyanok, akik szemet hunynak az igazságtalanság vagy segítségkérés fölött.

Biborka Ágnes (11.a)

Pernelle asszony

Elborzaszt fiam háza népe
 Helyében az arcom igen égne
 A cseléd szája egész nap be sem áll
 Én házamban az ilyennek kiadós verés jár
 Damis, elsőszülött unokám, erős fiú,
 Kár hogy ostoba, s arca bárgyú.
 Mariane, valamelyest örökölte szépségem,
 De a mocskos titkait igazán elítélem.
 Noha jámbor arcát mutatja nappal,
 Érzem, ez egyre csak eltűnik a korral.
 Egyetlen menyem, a drága Elmira,
 Mondták is: nála jó helyen van a fia,
 De ugyan kérem, hogy lenne már,
 Mikor az a nő aranyban, ezüstben jár?
 Selyem s bársony burkolja testét,
 Ez okozza majd Orgonom vesztét.
 Mert asszony magát így ki nem cicomázza,
 Hacsak egy másik ölelő kar nem várja.
 Fiam szép házát Cléante a bűnbe hajtja,
 Családom meg ezt oly' balgán hagyja.
 Kész fertő volt a szép párizsi házunk,
 Amíg Tartuffe be nem toppant nálunk.
 Ó, az áldott embert maga Isten küldte,
 Hogy mi vétkesek is leljünk üdvre.
 Ó, mily' galád lény az ember,
 Erre bírok csak gondolni hasogató fejjel.
 Nem hiszek én az ostoba Damisnak,
 Az irigyek mindig csak hazudnak.
 Felháborít az arcátlanság e foka,
 E vádaknak biztosan az irigység az oka.
 Mert egy ilyen istenfélő, jámbor ember
 Ilyet tenni még álmában sem mer.
 Elalélok, szívem vadul száguld,
 Hogy minket e gaz így elárult.
 Az éig emelt, majd most a sárba ejtett,
 Az én szelíd szívemnek már csak ez kellett!
 Ó, minő téboly, minő rettenet,
 Istenem, most ne vedd el hitemet.
 Szívemről nehéz kő esett le,
 Mégsem e nap lesz családom veszte.

Takács Eszter (9.a)

A tizenkettedikesek tanévét az érettségire való készülés határozta meg. Az év közben elkészült műelemző esszéikből szeretnénk bemutatni néhányat.

Egy novella – két megközelítés: Mándy Iván *Egyérintő* című művének elemző bemutatása

A magyar irodalomban szerintem a novella az egyik legváltozatosabb és legizgalmasabb műfaj, mely rengeteg lehetőséget rejt magában. Sok neves költőnk, írónk – többek közt Kosztolányi Dezső, Mikszáth Kálmán, Gárdonyi Géza – híresek novelláikról is. Fontos megemlíteni Örkény István nevét is, akinek egyperces novellái a világirodalomban is újdonságot jelentettek. Mándy Iván is az ismert magyar novellisták körébe tartozik, akinek több műve is a műfaj sokféleségét növelte.

Az *Egyérintő* című novellájában egy alvilági testvérpárról (kis- és nagy Opra) olvashatunk, akik egy félreértésre alapuló megbízás következtében egy gyilkosságot követtek el.

Elsőre a szokatlan elbeszélésmód tűnhet fel az olvasónak. Az egész mű nagyon sűrített: a történet, a közlés mód, még a mondatok is mind redukáltak, ami jelentősen megnehezíti a befogadó dolgát. Ez a jellegzetessége a balladai homályt juttathatja eszünkbe. Ehhez még hozzájárul, hogy az alapvetően epikus művet a sok párbeszéd és a jelenetszerű építkezés kissé elmozdítja a drámai műnem irányába, mely szintén a balladákra jellemző.

Érdekes a novella tér-idő kezelése is. A helyszín, habár nincs konkrétan megemlítve, szinte biztosan Budapest vagy egy másik magyar vidéki nagyváros pereme, ahol sok a lezüllött, elszegényedett ember. A történet két napot ölel fel, azonban az idő hol összesűrűsödik, hol pedig lelassul, épp az aktuális történéstől függően. Az eseménysorozatot keretbe foglalja a kezdő- és zárókép, az egyérintőzés. Ez a körösség, körforgás érzetét kelti: csinálnak valamit, de ugyanoda jutnak vissza, így minden hiábavaló. Így az időkezelés kapcsán lényegében eljutottunk a szereplőkhöz, illetve az ő motivációikhoz.

Fontos megemlíteni a beszélőneveket, melyek a már korábban említett elbeszélésmóddal fűgnek össze. Az egyetlen információ, amit kezdetben kapunk a szereplőkről, az a nevük. Majd a későbbiekben cselekedeteik, párbeszédjeik vagy akár egy kis gesztusuk alapján, indirekt módon kapunk róluk képet. Tekintsük először a főszereplőket, az Opra testvérpárt. Városi vagányok, akik piti bűnözők egy-egy alvilági kapcsolattal (például Steiner bácsi és a Patkány). A társadalom szélére került, lecsúszott emberek, azonban szeretnének határozottnak, magabiztosnak tűnni. Erre utal például a kis Opra folyamatos dugórágcsálása, mely mintha a szivarozást pótolná. „Menőzni” akar, de nincs meg a kellő háttere, mert lehet, hogy még gyerek, vagy nincs elég pénze, ezt nem tudjuk meg pontosan. Úgy próbálják még a hatalmuk látszatát kelteni, hogy a hierarchián még náluk is lejjebb lévőket alázzák meg. Érdekes kérdés, hogy ilyen kisszerű bűnözőkként miért is követtek el egy gyilkosságot. Alapvetően nyilván a pénzszerzés és a hierarchiában való feljebb ju-

tás voltak a motiváló tényezők, de ezen kívül más is hozzájárulhatott a tragikus végkimenetelhez: Steiner bácsi viselkedése. Kigúnyolta, megalázta és lekezelte őket, és ennek kifejezetten dühítő hatása volt, hiszen pont ez ellen küzdenek mindennapjaik során.

A szereplők kapcsán felmerülő fontos motívum a játék, mely többször is előke-rül: már rögtön a cím is erre utal, a keretes szerkezettel pedig kiemelt szerepet kap, de ezeken kívül egyéb helyzetekben is megjelenik, például a csúszdáz(tat)ás során vagy a gólyás dal kapcsán. Megdöbrentő, hogyan fonódik össze a játékoság a brutalitással életükben, a cselekedeteket erkölcsileg egyáltalán nem kérdőjelezzük meg. De miért ilyen fontos a játék az ő életükben? Egyrészt nyilván egy időtöltést jelent, de valószínűleg több minden is áll mögötte. A játékokban általában egy olyan szabályrendszer van, amit valamilyen szinten az egyén alakít, vagy legalábbis elfogad és belát. És a saját maga által teremtett keretek között sokkal szabadabbnak érezheti magát az ember. A kietlen, sivár, céltalan életükből a játékvilágba menekülnek, ami tartalmasabb és gyakran emberibb, mint a valóság.

Átfogóan tehát kétféleképp értelmezhető a mű: egyrészt társadalmi síkon bemutatja a peremen tengődő emberek életét a reménytelen, céltalan és brutális világban, ami nyomasztóan üres. Ugyanakkor az elbeszélő árnyalja a képet, hiszen a testvér-pár kapcsán is kiderül, hogy alapvetően beteg apjukon szeretnének segíteni, és egymáshoz való ragaszkodásuk is emberi érzéseikről árulkodik. Így az olvasóban ha nem is alakul ki együttérzés, de remélhetőleg nem teljes elutasítást és gyűlöletet érez. Az elbeszélő is alapvetően egy külső, hagyományos elbeszélő, azonban tudása korlátozott, és látószöge az Oprák látószöge felé mozdul.

A másik értelmezési lehetőség, ha metaforikus jelentés-síkon vizsgáljuk a novel-lát, hiszen a műben az alapvetően realista elemek is többletjelentéssel bírnak (pl. rolóhúzó). Így egy általános létértelmezést kapunk, mely szerint az emberek elidegenedtek mindentől és mindenkitől, életüket pedig a kiüresedetttség jellemzi. A világunk céltalan, és csupán körbe-körbe toporgunk.

Ennélfogva összességében egy elég nyomasztó és lehangoló képet ad a novella, amit viszont a különleges balladaszerűsége tesz érdekessé és szokatlanná.

Tüske Anna (12.a)

Az irodalmi szociográfia a 20. században vált népszerűvé, kezdetben falukutató mozgalmak kibontakozásában, később a külvárosban élő emberek helyzetének bemutatása által. Bár nem tartozik az irodalmi szociográfiák körébe, de az utóbbi témával foglalkozik József Attila több verse (*Külvárosi éj*, *A város peremén*) és Mándy Iván *Egyérintő* című novellája is.

A történet egy nagyváros – feltételezhetően Budapest – lecsúszott peremvidékén játszódik, körülbelül egy nap leforgása alatt. A főszereplő két, a társadalmi létből kiszorult piti bűnöző, akik próbálnak boldogulni a világban. Egyszerű emberek egyszerű vágyakkal: egy magabiztos, félelmet keltő kisugárzást akarnak elérni, presztízst teremteni maguknak, és biztosítani helyüket a külvárosi alvilágban.

A novella legfőbb sajátossága az elbeszélés módja. A narráció nagyon tömör, sűrített, tele van kihagyásokkal, és a történet témáját is figyelembe véve a mű összességében igen balladisztikus hatású. Az elbeszélés hangneme objektív és távolságtartó, ezzel az író egyszerre teremti meg a történet hitelességét, és érzékelteti a novella világának sivárságát, ridegségét. Mindennek következtében nem kapunk betekintést a szereplők lelki világába, ráadásul a jellemzésük is csak indirekt módon történik meg: a beszélő nevek mellett megszólalásaik, cselekedeteik és apróbb gesztusaik alapján tudunk képet alkotni róluk. Például pusztán nagy és kis Opra nevéből megtudhatjuk, hogy testvérek, egyben alá-fölé rendeltség van köztük. Párbeszédeikből és viselkedésükből kiderül, milyen szoros a kapcsolatuk, és hogy milyen célok, érzések mozgatják őket. Bár az elbeszélő objektív kívülállónként szólal meg, az Oprákhoz közeli látószögből meséli el a történetet, ezzel jobban érvényesítve az ő nézőpontjukat.

Amit szerintem érdekes megfigyelni a novellával kapcsolatban, az a szereplők közti viszonyok alakulása a történet előrehaladtával. Például, amikor az Oprák a mosodába mennek, az olvasó arra számíthat, hogy a két rettegett testvér helybenhagyja a lezüllött istenhez hasonlított öreget. De ez az illúzió szertefoszlik, és az Oprák megítélése is megváltozik, amint Steiner folyamatosan kigúnyolja és kineveti őket és apjukat, majd lekezelően egy pohárka pálinkával akarja letudni az egészet. Ekkor viszont az alá-fölé rendeltség a testvéreknek köszönhetően ismét megváltozik, most már véglegesen. Hasonlóan váltakozó tendenciát figyelhetünk meg az Oprák és Patkány kapcsolatának alakulása során is: először tudomást sem vesznek róla, amikor igen, akkor is csak fennhéjázva beszélnek hozzá. Amikor viszont a Patkány akarva-akaratlan átveri őket, ő kerül fölényhelyzetbe, amíg meg nem fordul a kocka, és teljesen kiszolgáltatottá válik az Oprák erőszakának. Mindez a lecsúszott társadalmi rétegben élők folyamatos bizonytalanságát ábrázolja, és azt, hogy ebben a helyzetben csak aközül lehet választani, hogy az embert megverjék vagy átverjék.

Az elbeszélésmód sűrítettsége miatt a motívumok jelentősége felértékelődik. Ilyen például a roló és a rolóhúzó, ami már a novella elején is megjelenik („igazi rolópofa!”), aztán végigkíséri a történetet többlettartalmat fűzve hozzá. Emellett a játék-motívum tekinthető még meghatározó szimbólumnak. Ezt egyrészt a novella címe és szerkezete is kiemeli – mivel az elején, közepén és végén is megjelenik –, másrészt az is, hogy az alapvetően tömör, sűrített narráció, aránytalanul hosszan és aprólékosan részletezi egy iskolás dal éneklését vagy a labdajáték mozzanatait. Szerintem azért van ekkora hangsúly a játékon, mert a szereplők életének jelentős részét képezi. Mindennap fociznak a téren, mert ezáltal, ha egy rövid időre is, de kiszakadnak a nyomasztó valóságból, és egy új, saját világot teremtenek meg, aminek a szabályait ők alakítják. Így, bár csak ezen a keretrendszeren belül, de képesek megtapasztalni és átélni a szabadságérzetet, ami a valóságban számukra elérhetetlen.

A novella zárómondata, a „hogyan állunk?” egyszerre fejezi ki a Patkány megverése iránti közönyt, és bármiféle cselekedet értelmetlenségét és hiábavalóságát, mivel teljesen mindegy, mit csinál az ember, így is, úgy is ugyanoda jut. A mű vé-

gén ismét megjelenő egyérintő keretbe foglalja és egyben semmissé is teszi az elmúlt nap történeteit. Ezáltal érzékelteti, hogy a társadalom szélére lecsúszott embert olyan lehetetlen mértékben behatárolja a világ, hogy teljesen elveszti irányítását önön sorsa felett, és a nyomasztó kiszolgáltatottságból, ami az egész életét behálózza, képtelenség kiszabadulni.

Király Zsófia (12.a)

Szabó Lőrinc: *Szivárvány Pest fölött* – Radnóti Miklós: *Hajnal* Összehasonlító verselemzés

A természet mindig megihlette a művészeket: számos olyan alkotás született a történelem során, amely a szépségét próbálja megörökíteni. Az irodalomban több olyan toposz is keletkezett, amelyek a természettel állnak összefüggésben, mégis valami azon túlmutató jelentéssel rendelkeznek. Ilyen toposzok állnak Szabó Lőrinc *Szivárvány Pest fölött* és Radnóti Miklós *Hajnal* című verseiben is.

Szabó Lőrinc verse egy egyszerű természeti jelenséget ír le, de olyan részletességgel és olyan sok költői képpel, hogy az felmagasztosul, jelentőségteljessé válik. A történeteket a lírai én szemszögéből látjuk, az egész verset áthatja a személyesség. A mű tartalmi szempontból három részre osztható. Legelőször a lírai én egy kapualjban áll, körülötte a természet borús, vihar tombol. Majd egyszer csak eláll az eső, kisüt a nap, és a fedezékéből kilépve a lírai én azt tapasztalja, hogy körülötte minden fényes („lángol az utca”), színes („a szürke város felett új színjáték fogad”; „nézem az arany napot”). A soráthajlások érzékeltetik az izgatottságát, örömét. Teljesen lenyűgözi őt a természet szépsége, megáll és ámulva figyeli az elé táruló látványt.

Az utolsó négy versszakban éles váltást tapasztalhatunk a lírai én hangulatában. Csalódottság, szomorúság fogja el, ugyanis a már szinte felfoghatatlan szépséget magától idegennek érzi. Rájön, hogy erős kontraszt van az őt körülvevő világ gyönyörűsége és az ő belső lelkivilága között („nem értem ezt a ragyogást, és ő sem tud az én nyelvemen”). De ez az érzés a szivárvánnyal együtt hamar eltűnik, az egész csak egy pillanatig tart. A lírai én tovább sétál, de a pillanatnyi boldogság emléke még sokáig megmarad benne.

Radnóti *Hajnal* című verse szintén egy alapvető, mindennap megtörténő természeti jelenséget ír le: a hajnalt, az átmenetet éjszaka és nappal között. A jelenség leírása azonban egyáltalán nem mondható mindennapinak, mert Radnóti a természetet rendkívül élénknek, élettel telinek, szinte az emberi világhoz hasonlóknak jeleníti meg. Ezt nyelvi eszközökkel teszi lehetővé: a vers erősen verbális stílusú, és cselekvő igék szerepelnek benne, amelyeket emberek leírására használnánk. Rengeteg megszemélyesítés is szerepel a versben („ragyogva lép az erdő szerteszét”; „a nappal táncba kezd”), így a természet elemeit külön élőlényeknek érzékeljük. Szabó Lőrinc művével ellentétben itt nincs lírai személyesség, a vers végig egyes szám harmadik személyű. A központban nem a lírai én áll, hanem maga a természet. Ez azonban nem jelenti a reflexió vagy a konklúzió hiányát: a vers nem egyszerű tájleírás. Az éjszaka és a nappal erkölcsi értékekkel vannak felruházva, a mű tulajdonképpen a sötétség és a világosság heves küzdelme, ahol végül a világosság győzedelmeskedik.

A természetet mindkét vers rendkívül dinamikusnak mutatja be. Szabó Lőrinc művében ezt a lírai én mozgása is elősegíti, aki az utcán sétálva minden ponton egy újabb jelenséget vél felfedezni. A természet bemutatásakor itt is szembetűnően sok az ige („két óriás kar fut az égre s parázsló ívben összezsap”). Ráadásul a természet nagyon gyorsan változik: az egyik pillanatban még esik az eső, utána kisüt a nap és gyönyörű szivárvány jelenik meg az égen, de az egy perc után eltűnik. Radnóti ezt a hatást a verbális stílussal, valamint a cselekvő igékkel segíti elő. Mindkét vers a természetnek egy-egy határhelyzetét írja le: a szivárvány a vihar és a napsütés közötti átmenet, a hajnal pedig az éjszaka és a nappal közötti. Ezek mind számunkra megszokott jelenségek, de egy költő érzelmileg felfokozott, metaforizált elmondásában mégis újszerűnek hatnak.

Kulcsfontosságú szerepe van mind a két versben a fénynek. A *Szivárvány Pest fölött*-ben a napsütés csalja ki a lírai ént a kapualjból és indítja el útján. A fénysugarak megszépítik a városi utcákat, a cudar idő után valami olyan szépet hívnak életre, mint egy szivárvány. Radnóti versének a fény, a napfelkelte áll a középpontjában; az, ahogy felülkerekedik az éjszaka sötétjén. Tartalmát tekintve tehát mindkét vers végtelenül egyszerű, a legnagyobb történés bennük az, hogy kisüt a nap. Ugyanakkor bebizonyítják azt is, hogy egy versnek nem feltétlenül kell komplex cselekményfonala legyen ahhoz, hogy többletjelentéssel rendelkező, gyönyörködte-tő hatású legyen: néha elég hozzá egy olyan triviális dolog, mint a hajnal vagy egy szivárvány, hiszen az élet szépsége az apróságokban rejlik.

Pócs Luca (12.b)

Kreatív írási gyakorlat a 9. b-ben

Boccaccio-novellák átírása volt a feladata a kilencedikes tanulóknak: a *Dekameron*-ban szereplő novellák alcímeként olvasható tartalmi összefoglalók közül kellett egyet választani, és ez alapján egy érdekes, szórakoztató, mai történetet írni. Ezek közül mutatunk be egyet:

Második nap – Negyedik novella

Landolfo Ruffolo elszegényedik, felcsap kalóznak, a genovaiak foglyul ejtik, hajótörést szenved a tengeren, egy ékszerekkel telt ládán partra jut, és minekutána Korfuban egy asszony pártfogásába veszi, gazdagon megter otthonába.

Mindenkit megtalál a szerencse, boldogság és a jólét, csak nem mindenkit ott, ahol számít rá. Aki nem hiszi, járjon utána, mindenesetre én mai kis novellámban igyekszem példát adni erre az állításomra, melynek igazságában jómagam egy pillanatra sem kételkedem.

Történt tehát, hogy egy bizonyos Ruffolo nevezetű itáliai kereskedőnek súlyos gondjai támadtak. Törvénybe hozták ugyanis, hogy más területekről származó áruért nagy vámot kelljen fizetni, akkorát, amekkorát bizony, nem bírt el egy egyszerű

kereskedő erszénye. Fogta hát magát, nagy elszántan hajóra szállt, hogy az Újvilágban keresse szerencsáját, ahol már annyian rátaláltak arra. Aki keres, az talál – mondhatná bárki, de ez a szegény Landolfo, mert így hívták becsületes nevén, bizony legfeljebb balszerencsét talált a szerencsés földrészen. Még meg sem érkezett, sőt, jóformán el sem indult, genovai kalózek fogságába esett. Mit tehetett hát, elkecseregett tehetetlenségében csatlakozott hozzájuk. Így megmenthette az irháját, és egy kis pénzhez is juthatott. Legalábbis először így gondolta, de hamar rájött, mégsem neki való élet ez. Ő, aki korábban sokféle csalástól, hamisítástól nem rettent vissza, nem tudta rászanni magát a kalózekéhoz hasonló gaztettekre és vérengzésre. Jól látták ezt a banditák is, mert hamarosan, hogy ha már segítségükre nincs, láb alatt se legyen, bezárták egy raktárba. Ruffolo kieszelte bosszúját, amihez eszköz híján az esélytelenek nyugalomával látott hozzá. Bicskájával kezdte kifúrni a hajó falát, hogy elsüllyessze azt.

– Így is, úgy is itt veszek ebben a sötét lyukban, hát legalább azok a gazemberek is kövessenek! – így fontolgatta esélyeit.

De amit ő sem sejtett: bosszúja beteljesült. Persze nem általa. Segítségére volt ebben egy alattomosan megbúvó zátony, amely hatalmas léket ejtett az amúgy is ütött-kopott hajó falán. No, ekkor már a mi Landolfónk sem lelkesedett annyira a süllyedés tervéért... Mivel úszni nem tudott (hiszen honnan is tudhatott volna), ösztönösen szilárd kapaszkodót keresett. S talált is, bár hogy mi az, nem tudta, de megmarkolta és csak kapálózott, kapálózott.

Csoda, hogy partot ért, bár már alig élt szegény feje. Ott feküdhett a parton egy jó pár órát, görcsösen szorongatva a lábát, mert bizony, egy láda volt, amit nagy kétségbeesésében megragadott. Mint mondtam, csak feküdt eszméletlen, amíg a sziget lakói (mert szerencséjére nem egy lakatlan szigetcskéen kötött ki) ki nem mentek a szőlőikbe szüretre. Ott látta meg egy csapat gyerek, akik rögtön szaladtak anyjuk szoknyája mögé. Végül egy fiatal özvegyasszony karolta föl Landolfót, hazavitte, ápolgatta, marasztalta, pártfogolta. Még hozzá annyira marasztalta, hogy csakhamar egybe is keltek. Olyannyira pártfogásába vette, hogy egy év múlva már két szép ikerfiúcskát ringatott a karján. Landolfo Ruffolo a lábában talált ékszerek árából hajót ácsoltatott, amin a maradék kincsekkel és családjával együtt hazatért Itáliába.

Fekete Janka (9.b)

Osztályújság (9.b)

A tömegkommunikáció jellemzőivel, a különböző sajtóműfajokkal úgy ismerkedtek meg a kilencedikesek, hogy saját osztályújságot hoztak létre. Az újság néhány lapja ezen a linken keresztül elérhető*:

https://www.canva.com/design/DAEdUpPla_g/m02I8QLIPURL0QM1DJDY6w/view?utm_content=DAEdUpPla_g&utm_campaign=designshare&utm_medium=link&utm_source=publishsharelink.

★ Az évkönyv internetes hivatkozásai csak élő internetkapcsolat esetén működnek.

Szerb Antal esszéi

A 10. évfolyamon azt vizsgáltuk, hogyan él tovább a 20. századi irodalomban a vágy és a valóság romantikus ellentétének megélése. Szerb Antal *Utas és holdvilág* című regényéhez kapcsolódnak a következő esszék:

Válaszút előtt – Mihály krízishelyzetének bemutatása

Már a regény címe is sejteti, hogy központi motívuma szó szerinti és átvitt jelentésében is az utazás; Mihály Olaszország varázslatos tájain keresztül utazva keresi önmagát és a boldogságát.

Az alaphelyzet szinte ideálisnak tűnik, a friss házas, szerelmes Mihály és Erzsí nászútjukat Olaszország körbeutazásával töltik, Velencéből indulva, azonban Mihály múltja és személyisége közbeszól, nem hagyja nyugodni a normális életet kereső, polgári életbe beilleszkedni akaró különcöt. Mihály polgári származása ellenére egyedi értékrenddel rendelkezik, nem leli a boldogságot a családjának életmódjában, nem vonzza a munka, szórakozás, pihenés körforgás unalma és egyhangúsága, ezért nászútján megszökik, és egyedül járja be az ismeretlen olasz vidéket, akár az *Isteni színjáték*ban, egy kiismerhetetlen helyen keresi az útját és önmagát. Az utazásai során több lehetőség, életút tárul elé, de egyik sem nyeri meg a tetszését eléggé, hogy tartósan boldogga tegye.

A legtöbb választási lehetőséget egy-egy személy jelképezi, akit Mihály követhetne, utánozhatna. Az első Erzsí, akitől a „gyógyulást” várja, azt szeretné, hogy Erzsí bevezesse őt a polgári életbe, és normalizálja különc életstílusát. Ez a reménye azonban a kezdetektől fogva halálra van ítéelve, mivel Erzsí tőle éppen ennek az ellenkezőjét várja, azt szeretné, hogy Mihály neki is megmutassa sajátos életmódjának szépségeit. A helyzetük kissé hasonló a Karinthy által leírt általános életigazsághoz, miszerint a férfi és a nő egymást nem érthetik meg, hisz más akarnak: a férfi a nőt, a nő a férfit. E választási lehetőséggel a másik fontos probléma az, hogy Mihály valójában nem szereti úgy Erzsít, ahogy szeretné, minden nőt első szerelméhez, Évához mér, és az vonzza bennük, ami Évára emlékezteti.

A második próbája a boldogság megtalálására ideiglenesen sikerült, Folignóban betegsége alatt és után meg tudott szökni a felelősség és a valóság elől Millicent társaságában, aki bár kifejezetten kellemes társ volt, nem tudott többet nyújtani Mihálynak a kezdeti vonzalomnál és az újdonság érzésénél. Miután Mihály rájött, hogy Millicent nem adhatja meg neki azt, amire ő vágyik, felkereste régi barátját, Ervint, aki spirituális utat választott, a transzcendencia világának szolgálatával vonult ki a világból, nem kellett a Mihály számára utálatos életet élnie, mivel helyette egy nemes, szellemi célnak köteleződött el. Mihályt nem vonzotta ez az aszkétikus elköteleződés, de útmutatást várt bölcs barátjától, aki ezt ködösen, de megadta, majd ismét útjára bocsátotta az elveszett Mihályt, aki így került Rómába, ahol megismerhette Waldheim Rudi sajátos életstílusát.

Waldheim Rudi mint elismert és sikeres vallástörténész gondtalanul éli életét szállodákban lakva, családjától távol, minden éjszakát más nő karjai közt töltve,

szenvedélyének, a tudománynak élve. Mint Mihály megállapította, Rudi megmaradt egyetemistának, ebben a korban találta meg a boldogságot. Egy rövid ideig Mihály is kipróbálta ezt az életet, de őt nem vonzotta olyan szenvedély a tudomány felé. Bár Rudi életútja nem nyerte el a tetszését, az ő útmutatásával fedezte fel következő lehetőségét, mivel egyik beszélgetésük során Rudi megemlítette, hogy a halál már az ókori vallások számára is „erotikus aktus” volt – a férfiakat egy nő, a nőket egy férfi haláldémon vezette át a túlvilágra –, és egyfajta beteljesedés. Rudi e nézetei Mihálynak eszébe juttatták Tamás sorsát, a gyerekkori játékokat és Évát, akiről azt gondolta, hogy ő lehetne a haláldémonja.

Bár megszületik benne az elhatározás, hogy öngyilkos lesz Éva segítségével, de az olasz családi ünnepség élménye felnyitja a szemeit, és rájön, hogy nem akar még meghalni, az túl végleges volna, nem lehet változtatni rajta, ha már bekövetkezett.

E tapasztalatokkal gazdagodva, és saját magáról sokat megtudva, Mihály rájött, hogy nem utánozhat valaki mást, meg kell találnia a saját útját. Bár ez a felfedezés egy boldog lezáráshoz vezethetne, számomra a regény vége inkább negatív üzenetet rejtett, mint reményt: Mihály visszatért az általa úgy gyűlölt élethez, amiben nem találhatja meg a boldogságot, Erzsi pedig feladta a próbálkozásait, hogy megváltoztassa életét, győzedelmeskedtek benne a merev polgári nevelés hatásai, és visszatért a kényelmes élethez Zoltán mellé. Így a történet központi motívuma, az utazás átalakul egy körforgássá, mondhatni ördögi körré, mivel mindkét főszereplő ismét abban a helyzetben találja magát, ahonnan szabadulni vágyott.

Škarka Boris Abel (10.a)

Az utazás motívuma Szerb Antal regényében

Az utazás motívuma számos 20. században keletkezett könyvet és filmet meghatároz. Az egyik leghíresebb a Dennis Hopper által rendezett *Szelíd motorosok* című film, amely a mai napig nagy népszerűségnek örvend, és a filmtörténet részének számít. Hazai példaként Szerb Antal egyik legismertebb művét, az *Utas és holdvilág* című könyvet vizsgálhatjuk.

Szerb Antal regénye a két világháború között játszódik. Mihály Olaszországban tengődik, és néha már maga sem tudja, mit keres pontosan. Talán a szabadságot, hogy ne kelljen felnőtté válva a szürke pesti hétköznapiaknak élnie, a társadalom által állított elvárásoknak megfelelni. Pár évtizeddel később és pár ezer kilométerrel nyugatra, az Egyesült Államokban élő Wyatt is hasonló helyzetben találja magát. Habár az előéletéről sokat nem tudunk, csak azt, hogy Los Angelesből valósi, és társával, Billyvel drogot csempészt Mexikóból Kaliforniába, aminek köszönhetően jelentős anyagi háttérre tettek szert. Wyattet azonban a nyüzsgő városi élet helyett a vidéki élet ragadja el, a kis települések, végtelen utak a semmi közepén, a hozzá hasonló emberek. Amikor vendégül látja a defekt után a családfő a birtokán, nagyon megtetszik neki az ottani hangulat, az önellátás, függetlenség. Hasonlóan rokonszenvezik a hippikkel is, de társa unszolására hamarabb kénytelen továbbállni, mint ahogy kedve tartaná.

Mihály és Wyatt utazásának is volt egy célja. Előbbi esetben a nászút, Olaszország körbeutazása, míg utóbbinál eljutni a [New Orleans](#)-i karneválba. Azonban a hangsúly nem a desztináción van, hanem magán az utazáson, a cél egyre jobban elveszíti a jelentőségét, háttérbe kerül. Mindkét szereplő rendelkezik útteranggal, de ezt rugalmasan változtatják. Útjuk során több kalandban van részük, közülük pár egészen hasonlít egymáshoz. Ilyen a könnyed női kapcsolat (Millicent, Mary), az elvonult közösség meglátogatása (szerzetesek, hippik), vagy új ismeretségek szerzése, akikkel egy ideig közös lesz az útjuk (angol orvos, alkoholista ügyvéd).

Egyik utazó sem egyedül indul útjára. Mihályt felesége, Erzsí azonban túlságosan a „felnőtt világhoz” kapcsolja. Habár egy szerencsétlen véletlen során vált el az útjuk, Mihály megéri a szabadság ízét, és nem tervezi felvenni Erzsível a kapcsolatot. Wyatt és Billy több mindenben hasonlít egymásra, aminek köszönhetően végig kitartanak egymás mellett. Közös hobbijuk van (motorozás), hasonló életmódot élnek (könnyűdrogok fogyasztása, fodrászi látogatások számának minimalizálása, tengődés, bolyongás). Billy azonban céltudatosabb társánál, és a vidéki hippieélet nem nyugtázza le annyira, mint Wyattet.

A film a története mellett a látványvilágával is igyekszik megragadni a befogadót. Míg a könyvben az olvasó fantáziájára vannak bízva a kis olasz városkák, addig Kovács László operatőr felvételei által betekinthezünk a végtelen Arizona, Új-Mexikó és Texas lenyűgöző tájaiba.

A két befejezés kimenetele teljesen más. Mindkét főszereplő elégedetlen a helyzetével, bosszankodik, nincs jó hangulatban. Ennek ellenére az utazgatással nem hagynának fel, de a külvilág mégis megakadályozza, hogy útjukat folytassák. Mihály „minden mindegy” hozzáállása majdnem öngyilkosságra is ráveszi. Végül azonban nem az ő, hanem a másik utazó(k) története zárul halállal.

Bacsek Bálint (10.a)

Házi dolgozat a barokk témaköréből

Pázmány Péter prédikációi

Halála előtt egy évvel, 1636-ban Pázmány Péter, aki ekkorra már elérte a bíborosi rangot, kiadta prédikációinak gyűjteményét. Vajon mi készíthette arra, hogy élete alkonyán leírja és a nyomdába küldje számos prédikációját, melyeknek célja eredetileg az volt, hogy élőszóban, a gyülekezet előtt hangozzanak el? A 16–17. században a három részre szakadt Magyarországon meggyengült a katolikus egyház helyzete. Gyakorlatban csak a királyi Magyarország területén működött rendeltetése szerint az egyházszervezet: a déli területek a török hódoltság részei voltak, az eredetileg is (mind földrajzilag, mind politikailag) elszigetelt Erdélyi Fejedelemséget pedig így egy jelentős méretű, az oszmánok által ellenőrzött földterület választotta el a nyugati országrésztől és Rómától. A korszakban gyorsan terjedt a reformáció, egyre többen tértek át protestáns hitre. De nem csak a hívek, a prédikáló papok szá-

ma is erősen megfogytakozott, „*licentiatúsokra*¹ *kell bíznya sok helyeket, hogy postillát olvassanak*”² – fogalmaz Pázmány a keresztyén olvasókhöz címzett előszavában. A katolikus gyülekezetek hitéletében kiemelt szerepet töltöttek be a prédikációk, ugyanis a hívők nem értették a hivatalosan használt, latin nyelven íródott *Vulgatát*. (1626-ra Káldi György jezsuita szerzetes lefordította a Szentírást a katolikusok számára, de Pázmány élete alatt a szöveg nem terjedt el széles körben.)³ Ezzel szemben a reformátusok anyanyelven énekeltek és tartották a szertartásaikat, illetve kiadták saját bibliafordításait, ami nagyban hozzájárult népszerűségükhöz. A tridenti zsinaton született, a rekatolizációt és egyházi reformokat támogató rendelkezések közül több is azt mutatja, a főpapok felismerték a prédikációk fontosságát. Előírták azt, hogy a főpapoknak a székhelyükön kell tartózkodniuk annak érdekében, hogy rendszeresen prédikálhassanak. Beszédeik tartalmának meg kell egyeznie az egyházatyák tanításaival, de elsődleges céljuk a hallgatóság lelki épülésének ösztönzése legyen.⁴ Magyarországon azonban a rendkívüli helyzet miatt nehezen lehetett csak érvényesíteni a Tridentinum határozatait – így történhetett meg az, hogy a zsinat vége után több mint ötven évvel Pázmány és a jezsuita rend tagjai még mindig a belső reformok végrehajtásán fáradoztak.

Pázmány Péter ragaszkodott ahhoz, hogy a rekatolizációt békés módon vigyék véghez. Ezt mutatja az is, hogy amikor 1616 nyarán, érseki kinevezése előtt, a Felvidéken rémhírek keltek szárnyra, amik szerint a királyi katonaságot tervezi bevetni a protestánsok ellen, a felháborodott Pázmány a nádorhoz írt levélben tiltakozott.⁵ Szerinte az egyetlen helyes módszer a hívők visszacsábítására az, hogy logikus érveléssel győzi meg őket a katolikus tanok igazáról, nem pedig a más felekezetűek bántásával. Így fogalmazza meg az elvet, amely az írásaiban, így a prédikációk gyűjteményében is megmutatkozik: „... *nem az lutherista és kálvinista atyafiak személye ellen: hanem az ő tudományok és vallások ellen írtam valamit írtam, [...] hogy az hamisságról levonassék az álórca, és az üdvösségnek útja megessmér-tessék.*”⁶

Prédikációinak gyűjteményét két tartalmi egységre lehet osztani. Csak a második tartalmazza a tényleges prédikációkat. Az első, vagyis a könyv első három teljes fejezetét arra szánja, hogy elmagyarázza ezt, és egyéb elveit az olvasónak, illetve mind elvi útmutatást, mind gyakorlati tanácsokat adjon a prédikátoroknak, akik nyilvánosan fogják előadni a szónoklatokat (például azt, hogy tanuljanak szorgalmasan, és jó példával járjanak a gyülekezet előtt), illetve ír egy kis összefoglalást a retorikáról. Ezek a tanácsok segíthetik a prédikátorokat abban, hogy beszédeikkel

1 Doktori fokozattal nem rendelkező, de az egyetemeken tanító „főlpapok”.

2 Pázmány (1636): 1. oldal

3 <http://www.biblia.hu/bevez/magyar.htm>

4 Bitskey (2013): 77. oldal

5 Bitskey(1987): 258. oldal

6 Pázmány (1605); *Az mostan támadt új tudományok hamisságának tíz nyilvánvaló bizonyossága és rövid intés a török birodalomról és vallásról*; Grätz, Georgius Widmanstadius; 3. oldal

elérjék a céljukat, vagyis tanítsanak, gyönyörködtessenek és megindítsák a hallgatóik lelkét. (Igaz, a gyönyörködtetés és a lélek megindítása /delectare et movere/ inkább csak eszközök, amikkel meg lehet ragadni a figyelmet, hogy a tanítás /docere/ sokkal hatásosabb legyen.)⁷ A hatékonyságot szolgálja az is, ha a beszédek minél világosabbak, hihetőbbek és rövidebbek: ha a beszéd jó, az „*kívánságot és ízt hagy a hallgatóban*”, ha pedig rossz, legalább hamarabb vége van.⁸ Saját maga néha megszegi a rövidség szabályát, arra hivatkozva, hogy a hívők lelki épülése az elsődleges célja, és inkább nyújtja hosszabbra a mondandóját, minthogy ki kelljen hagynia fontos részeket. Ugyanebből a célból mellőzendőnek véli a latin nyelv használatát is. Élete során írt rengeteg művében, a teológiát boncolgató könyveiben és vitairataiban gyakran és hosszan ír deákul, de ha a köznéphez kell szólnia, az ő érdeküket veszi előbbre, és azon a pár helyen, ahol papírra vet egy-egy sententiát, mindig mellékeli saját fordítását és értelmezését.

Az unalom elűzésének érdekében, vagy saját állításának alátámasztására gyakran idéz fel történeteket. Nem csak a Bibliából merít, gyakran foglal össze röviden ókori görög és római anekdotákat, például olyan császárokról, mint Antonius Pius.⁹ A szenteken és egyházatyákon kívül idéz keresztény szerzőktől, többek között Petrarcatól,¹⁰ de pogány, ókori filozófusoktól is. Ennek az oka az, hogy a középkorral szemben a kora újkorban a humanisták érdeklődése feléledt az antik retorika iránt – Pázmány a kolozsvári, de inkább a krakkói és bécsi¹¹ jezsuita szónoki iskolában tanulta a szónoklattant, ahol szintén oktatták az ókori módszereket. A kontextusukból kiragadva hetvenöt antik szerző százhusz művéből kölcsönöz gondolatokat, idéz például Arisztotelészről, Cicerótól, Platónról, Plutarkhosztól és a haragról szóló beszéde Seneca *De Irájára* épül.¹² Hogyan magyarázza meg azt, hogy a vallásos témájú műben pogány gondolkodók véleményére támaszkodik? Így érvel: a teremtett világ rendjéből levont következtetéseket tanították ők is, és azért, hogy ezt hangsúlyozza, az ilyen természetű exemplumait a Bibliából vett idézetekkel szövi át. Hiszen keresztény lélek örül, ha azt látja, hogy a pogányok is követték az isteni törvényeket, nem akar mögöttük elmaradni, hát szorgosabban gyakorolja a hitét. „*Nincs oly rossz könyv, melyben semmi jó nem találtatnék*”¹³, azt pedig semmi nem tiltja, hogy a talált jót felhasználják a keresztény papok, ahogy a királyok is elfogadják alantas szolgálók segítségét ahhoz, hogy elvégezzék dolgaikat.

A szövegek azért íródtak, hogy a gyülekezet lelki épülésére legyenek, ami megmutatkozik a témaválasztásban is. Legtöbbjük világi témákról szól, és minden nemű, korú, vagyoni- és társadalmi helyzetű ember számára tartalmaz valamilyen tanulságot. Beszél a részegségről, halálról, haragról, bujaságról. Egyes prédikációk

7 Szénási (2006): 170. oldal

8 Pázmány (1636): 2. oldal

9 Pázmány (1636): 35. oldal

10 Pázmány (1636): 231. oldal

11 Sík (1939): 119. oldal

12 Bitskey (2013): 82. oldal

13 Pázmány (1636): 4. oldal

célközönségének kijelölte valamely csoportot: külön szolt az özvegyasszonyok által követendő magaviseletről, a leány- és fiúgyermekek kötelezettségeiről és nevelésükről, az urak, a szolgák és a katonák tisztségéről.¹⁴ Kevésszer szán egy teljes szöveget pusztán bibliai témák magyarázatára (ilyen az ünnepeken, például advent első vasárnapján elmondott, „*Az utolsó ítéletnek rettenetességéről*”¹⁵ írt beszéd), és azokon keresztül is inkább valamilyenfajta gyakorlati tanácsot fogalmaz meg (említett példa esetében az Istennek tetsző élet hasznát magyarázza meg, és az ön-reflexió rendszeres gyakorlására buzdítja a hallgatóságot). Ez összhangban van az előszóban megfogalmazott állításával, miszerint nemcsak megkülönböztetni akarja az üdvöset és a gonoszat, de útmutatást is kíván nyújtani az egyszerű népnek abban, hogy milyen módon kövesse a jót és kerülje a rosszat. Racionális érvekkel igyekszik őket a helyes útra terelni, és ugyan néha figyelmeztet a végítélet kérlelhetetlenségére, összességében nem épít az érzelmi indíttatásra. Prédikációiból hiányzik a misztikum, ellenben nem is bontakozik teológiai eszmefuttatásba¹⁶ – ezt meghagyja a többi műve témájának.

Filozófiájára jellemző az arany középút keresése, melyet világosan el is magyaráz a borivásról szóló beszédben: „*Két ellenkező eretnekséget olvasok a boritalról. Egyik [...] teljességgel tiltotta, [...]. Másik [...] részegsége szabadította az embereket [...]. De mind a két tévelygést egyaránt kárhoztatja az igazság, mely a két hamis vélekedés között igyenes úton, középaránt szokott járni.*”¹⁷ A mértékletesség és kiegyensúlyozottság írói stílusát is meghatározza. Nem jellemzőek rá a barokk szélsőségei. A szövegei követik a jezsuita szónoklat elveit: skolasztikusak, látszik rajtuk a retorikai képzés hatása, de mégis egyediek, sajátos az érvelés, a kifejezés-mód. A hosszú, több tagmondatból álló, és a rövid tömondatok dinamikusán váltják egymást, a zeneiséget az azonos típusú tagmondatok halmozása segít megeremteni, melyek után következik a hátravetett főmondat.¹⁸ Azonban bármilyen hosszsan részletezi is azt, amiről beszél, mindig világos a cél, nem vesz el a mondanivalója. Gyakran él a retorikai alakzatok hatáskeltő erejével, bár ő maga azt mondja, elítéli a nyelvi cifraságokat, hímes szavakat.¹⁹ (Igaz, díszítéseik egyszerűek, soha nem fulladnak barokkos zsúfoltságba.) Az emelkedett hangvételű részeket, ha kell humor, ironia váltja fel, például a kor szokásának megfelelően az asszonyokat csúfolja.²⁰

Szövegeinek felépítése logikus és áttekinthető. Nagyon gyakran előre bevezeti, hogy mennyi és milyen fajta résztémáról fog beszélni, majd egyesével kifejti őket.

14 A keresztyén özvegyasszony tüköre, A fiaknak istenes neveléséről, Mint kell a keresztyén leányt nevelni, A keresztyén urak és szolgák tisztiról és az alacsonyrendű emberek szentségéről, A keresztyén vitézek köteletségéről

15 Pázmány (1636): 8–13. oldal

16 Sík (1939): 127. oldal

17 Pázmány (1636): 39. oldal

18 Szénási (2006): 172. oldal

19 Pázmány (1636): 5. oldal

20 Sík (1939): 139. oldal

Ezek között a résztémák között nincs olyan átvezetés, amely egy gondolati ívet, folytonosságot biztosítana, így vezeti be őket: először... másodszor... Mégis, az, hogy ugyanazt a tételt vizsgálja meg több nézőpontból, összekovácsolja a kisebb tartalmi egységeket, egységessé teszi a szöveget.

Megfigyelhető egy általános szerkezet, ami alapján felépíti a prédikációkat: ha bibliai témát választ, általában először bevezetesként elmeséli a történetet, majd hasonlatként értelmezi. A belőle levont tanulságot megmagyarázza, még több példával, alapos indoklással támasztja alá, majd végezetül még egyszer megerősíti a tanulságot. Amikor hétköznapi témákról prédikál, elmond egy általános érvényű igazságot, amelyet egy exemplummal támaszt alá. A levont következtetések alapján tanácsot vagy tanácsokat fogalmaz meg, ezeket még több, való életből vagy a Szentírásból vett példákkal indokolja, ezután pedig rövid fohászt intéz Istenhez, esetleg kéri a hallgatóságot a tanács megszívlelésére. Ez a szerkezet szinte megegyezik az antik szónoklatok felépítésével: megvan benne az exordium (bevezetés), narratio (ahol megszólítja a közönséget, megfogalmazza a témát, általában itt elemez egy evangéliumi részt), a propositio (vagyis a főtétel, ahol bemutatja a résztémákat, és azokat példákkal támasztja alá), a confirmatio (amiben kifejti a tételeket) és a conclusio (a befejezés, összefoglalás). Egyedül a confutatio, vagyis a cáfolat hiányzik, ami a vallásos témát és a tanító jelleget tekintve nem is olyan meglepő.²¹ A hallgató, bár erősen megindokolt, de kész igazságokat és utasításokat kap, amiket csak megszívlelnie és követnie kell. Nem szükséges az egész prédikációt megjegyeznie, a lényeg az, hogy „okossága meggyőzősség és akaratja vastagodjék”.

Pázmány szándéka célt ért. Kiemelkedő írói és szónoki képességei, és hittérítői tevékenysége, kitartó erőfeszítései meghozták gyümölcsüket, műveivel sokakat ihletett meg. Kortársai (némi túlzással) úgy emlegették, mint aki protestáns országban született, és katolikusban halt meg,²² { } az utókor pedig a 16–17. században virágzó magyar katolikus irodalom egyik legnagyobb szerzőjeként tekint rá.

Lopva semmit sem vettem: mert valaki írásában valami jót találok, enyím. [...] Nem kell tehát azt várni, hogy olyat mondjak, amit előttem senki nem mondott. Mert igazán írja Salamon, hogy semmi újság nincs e földön.”

–Pázmány Péter(1636): 2. oldal

21 Szénási (2006): 171–172. oldal

22 Péter Katalin (1995): *Papok és nemesek. Magyar művelődéstörténeti tanulmányok a reformációval kezdődő másfél évszázadból*; Budapest, (A Ráday Gyűjtemény tanulmányai, 8.); 181–185. oldal

Bibliográfia

BITSKEY István (1987) *Pázmány Péter halálának 350. évfordulóján*; Vigilia 1987. 52. évfolyam, 4. szám 258–262. oldalán

BITSKEY István (2013) *Pázmány prédikációi és a Tridentinum = Pázmány nyomában: Tanulmányok Hargittay Emil tiszteletére*; szerk. Ajkay Alinka, Bajáki Rita Vác, MondAt 2013. 77–86. oldalán

PÁZMÁNY Péter (1636) *A római anyaszentegyház szokásából minden vasárnapokra és egy-néhány innepekre rendelt evangéliomokról prédikációk, melyeket élő nyelvnek tanítása után írásban foglalt cardinal Pázmány Péter esztergami érsek*; Pozsony in Magyar remekírók: Pázmány Péter művei (é.n.) (Tarnóc Márton szöveggondozása)

SÍK Sándor (1939) *Pázmány: az ember és az író* Szent István Társulat

SZÉNÁSI Zoltán (2006) „Mert a prédikátor Isten trombitája...”. *Pázmány prédikációi és a katolikus irodalom* Iskolakultúra 2006.07.08. 168–173. oldalán

Murai Dóra (10.b)

A Mondd el a véleményed! esszé-pályázat első helyezést elérte dolgozata:

„You are fake news”^{*} – avagy honnan kaphatunk

hiteles információt a 21. században

Olyan világban élünk, ahol esetenként már a szatírárt vagy a paródiát is összetévesztik a valódi hírekkel. És nem csak egyszerű Facebook-felhasználókat lehet ilyen módon megvezetni. Előfordul, hogy szakemberek akadnak rá a méltán híres Onion.com szatirikus írásaira, és hozzák le azt különböző híroldalakon vagy újságokban. Kínai, bangladesi, iráni hírügynökségek és a Fox Nation ([a](#) Fox News *streaming*oldala) is estek már bele ebbe a hibába. Bár az ilyen szatirikus hangvételű oldalaknak nem célja a közvélemény manipulálása, ahogy a fenti példákban is láthattuk, előfordul, hogy szakemberek is összetévesztik ezeket az oldalakat a valós hírportálokkal. Mi, hogy ne essünk bele ebbe a hibába, nézzünk utána a forrásnak, ha nem ismerjük azt, valamint ellenőrizzük, hogy más hírportálokon is megtalálható-e az adott hír.

Ugyanez a teendő, ha úgynevezett *fabricated content*tel állunk szemben. Ez az a típusú álhír, amit a legtöbbször a szó klasszikus értelmében véve annak tekintenek. Vagyis, hogy a történet egy része, vagy akár az egész hír hamis. Vegyük például a 2016-os amerikai választáshoz kapcsolódó hoaxok egyikét, miszerint Ferenc pápa Donald Trumpot látná szívesen az Egyesült Államok elnökeként. Ez a hír leginkább a közösségi oldalakon terjedt a kampányidőszakban, így érdemes egy pillan-

* Donald Trump 2017. január 1-én, az első sajtótájékoztatón az elnökké választása után.

tást vetni arra, hogy milyen oldalra is irányított minket a hivatkozás. Ha közismert, jó hírű híroldal(ak)on jelent meg a hír, akkor többnyire nincs mitől tartanunk. Azonban az ismeretlen, blogszerű oldalakat kerüljük, ha híreket olvasunk.

A legnagyobb közösségi oldalak már dolgoznak azon, hogy ezeket a típusú álhíreket visszaszorítsák felületeiken, hiszen a 2016-os amerikai elnökválasztás is komoly bizalmi válságot okozott a Facebook irányában, jöllehet a Stanford és a The Ohio State University is más-más eredményre jutott, és egyéb kutatások sem tudták minden kétséget kizáróan meghatározni, hogy mekkora szerepet is játszottak az oldal algoritmusai a választás kimenetelében.

Azonban nem csak arra kell vigyáznunk, ha a közösségi oldalakon ismeretlen forrásból bukkan fel egy hír. Az úgynevezett *imposter contentek*, magyarul szélhámos oldalak, olyan források, amelyeket könnyű összetéveszteni jól ismert, hitelesnek tartott forrásokkal, és ezáltal tudják befolyásolni az olvasókat, nézőket. Ugyanis rákattintva egy hivatkozásra, nem mindegy, hogy a CNN.com-ra vagy a CNN.website-ra kerülünk. Hisz míg előbbi egy közismert, többnyire megbízható hírforrás, addig utóbbi valószínűleg a CNN hírnevét felhasználva akar kattintásokat generálni. Az ilyen eseteket a legegyszerűbben úgy tudjuk elkerülni, ha a böngészőnkön keresztül nyitjuk meg az adott híroldalt, ugyanis a böngészők az általunk leggyakrabban megnyitott és a legnépszerűbb weboldalakat részesítik előnyben a kereséskor.

A közösségi média térnyerésével együtt az úgy nevezett *false connection* típusú álhírek is virágkorukat élik. Ugyanakkor a Facebook hírfolyamán kívül is egyre gyakrabban találkozhatunk velük. A legjellemzőbb példa erre a fajta álhírre a *clickbait*. Ezen esetekben a hírhez tartozó leírás, kép vagy cím csak részben vagy egyáltalán nem fedti a valóságot. Ahogyan a Columbia University kutatása is kimutatta, ez azért különösen veszélyes, mert a közösségi oldalakon megosztott cikkek majdnem 60%-át megosztás előtt nem olvassa el a felhasználó – vagyis mindössze a cím és a hozzá tartozó fotó alapján osztja meg. Ezáltal azok, akik elhiszik a címek állításait, sokkal könnyebben manipulálhatók válnak. Így, ha a cím valamiféle információtartalommal rendelkezik, vagy sugall valamit, akkor mindig olvassuk el a teljes írást, hogy arra támaszkodva alakíthassuk ki a véleményünket.

Azonban saját szemünknek sem mindig hihetünk. Fontos, hogy a videókkal és képekkel alátámasztott történeteket is kellően kritikusán szemléljük, hiszen gyakran előfordul, hogy valamilyen módon a képek is hazudnak. *False context*nek azokat a típusú álhíreket nevezzük, amelyeknél az adott felvétel ugyan elkészült, de a kontextusa valójában hamis. Egy kitűnő példa erre a jelenségre a kép, amely a 2015-ös nepáli földrengés után bejárta a közösségi oldalakat. A fotó egy testvérpárt ábrázol, akik egymást átölelve ülnek a földön, szemükben félelem. Az internet népe egy emberként szorította a szívére a kezét. Sokan rögtön elkezdtek keresni, hogy kik lehetnek ezek a gyerekek, adományokat szerettek volna nekik gyűjteni. A kép azonban majdnem egy évtizeddel korábban, Vietnámban készült. A gyerekek nem földrengés túlélői voltak, pusztán kint játszottak, míg a szüleik dolgoztak, és megijedtek az idegen – a fotós, Na Son Nguyen – jelenlététől. És nem ez volt az első alkalom, hogy a képet a testvérpárról felhasználták, az évek során burmai árvák-

ként és a szíriai polgárháború áldozataiként is feltűntek a közösségi oldalakon.

Nemcsak a képek és a videók kontextusát lehet manipulálni, de magát a felvételt is. A digitális felvételek megjelenésével rengeteget fejlődött a képmódosítás, és a jövőben valószínűleg csak még szédítőbb sebességgel fog. Az úgynevezett *manipulated content* alatt általában szerkesztett vagy megvágott fotót, videót értünk. A digitális trükkök segítségével könnyen elérhetjük, hogy a képek és a videók alátámasszák a véleményünket, és ezáltal több embert tudunk meggyőzni annak igazáról – legyen szó akár politikai akár társadalmi kérdésekről.

Ha egy hír olyan videóra vagy képre épül, ami nem csak mint illusztráció van jelen, akkor is érdemes több forrásból tájékozódni, illetve, illetve a legfontosabb, hogy igyekezzünk megkeresni az adott kép vagy videó forrását. Hisz például a fentebb említett vietnámi testvérpárról készült kép is fellelhető volt a fotós blogján valódi kontextusában. Ugyanígy videók esetében is igyekezzünk a vágatlan példányt keresni, hisz így biztosak lehetünk benne, hogy nem egy olyan narratívát látunk, amit valaki más láttatni akar velünk.

A technológia fejlődésével az álhírek is fejlődni fognak, és ezáltal egyre hatékonyabban fogják megtéveszteni az embereket. Érdemes lehet szem előtt tartani az úgynevezett *deepfake*-technológiát. Ennek a technológiának a segítségével meg nem történt eseményeket, soha ki nem mondott szavakat is felvételre lehet venni, és ezáltal akár nagy tömegeket is képesek lehetnek befolyásolni azok, akiknek ez érdekében áll. És a *deepfake* térhódítása nem egy távoli, disztópikus jövőben fenyeget minket, hiszen már jelenleg is egészen hihetetlen alkotásokat látni – gondoljunk csak az asztalon táncoló II. Erzsébetre a Channel 4 jóvoltából, vagy a fiatal Leia hercegnőre a 2016-os *Zsivány egyesből*. Egyelőre ugyan a szórakoztatóipar egyik különleges és igen drága játékszere a *deepfake*, azonban már most is látni példát arra, hogy hogyan lehet majd politikai célokra felhasználni ezt a technológiát.

Elég megnézni a Donald Trumpról készült videót, amelyben Belgiumot a klíma-egyezmény elhagyására buzdítja. Bár a videó minősége rendkívül gyenge, és egyetlen célja a figyelemfelhívás volt az egyik kisebb baloldali belga párt részéről, mégis rengetegen elhitték, hogy amit látnak, az valós.

Azonban nem csak azáltal eshetünk áldozatokká, hogy hazudnak nekünk vagy megtévesztenek minket. A 21. században, amikor a politikai vélemények polarizáltsága eddig nem látott méreteket öltött, amikor a szélsőségek egyre nagyobb teret nyernek maguknak, már senki sem pártatlan, senki sem áll középen. A legtöbb médiatermék valamelyik politikai oldalt – vagy extrémebb esetekben egyenesen egy pártot – részesíti előnyben a többivel szemben. Ez az úgy nevezett *media bias* – a média elfogultsága. Ez is egyfajta álhír, hiszen a legtöbb esetben a médiatermék nem jelzik, hogy melyik oldal szimpatizánsai, így abba a hamis hitbe ringatják az olvasót/nézőt, hogy független forrásból tájékozódik.

Némi iránymutatást nyújthat nekünk az úgynevezett *Media Bias Chart*. Ez egy táblázat a legnagyobb – jórészt amerikai – hír-¹dalakról és TV csatornákról, amely politikai beállítottság szerint kategorizálja a forrásokat, illetve aszerint, hogy mennyire tényyszerűek és hitelesek.

Elnézve a fentebb említett álhírtípusokat, valószínűleg mindegyikről hallottunk már, és ahogy a példák alapján láthattuk, mindegyiket ki is lehet védeni ilyen vagy olyan módszerekkel. Azonban a közösségi oldalak térnyerésével nemcsak a hazugságokat könnyebb importálni, de az igazságokat is. Hiszen sosem létezett egy igazság, a történelem folyamán is minden kultúra mást és mást tartott igaznak, követendőnek. Nincs ez másképp a 21. században sem, egyedül azok az eszközök változtak, amelyekkel a saját igazságunkat védelmezzük és terjesztjük.

Hiszen nem titok, hogy a közösségi oldalak is rendelkeznek egyfajta *biasszal*. Viszont ez – a tévhitekkel ellentétben – nem a szilícium-völgyi *CEO*-k döntően liberális világszemlélete, hanem a sajátunk. Az algoritmusok alakítják úgy a *feed*-ünket, hogy újabb és újabb minket érdeklő témákkal találkozzunk – és ezáltal még több időt töltsünk az oldalon. Amennyiben arra (is) használjuk a közösségi oldalainkat, hogy tájékozódjunk a világról, híreket olvassunk, úgy könnyedén az úgy nevezett *echo chamber*-ben találhatjuk magunkat. Ez azt jelenti, hogy egy olyan környezetben vagyunk – ez esetben online, de egy *echo chamber* kialakulhat a közösségi médián kívül is –, ahol folyamatosan a saját véleményünket halljuk vissza, illetve azt erősítik meg a különböző impulzusok. A közösségi oldalak algoritmusai igyekeznek az egyén érdeklődéséhez leginkább passzoló hírfolyamot kialakítani, ezért könnyen előfordulhat, hogy egy olyan buborékot alakítanak ki számunkra, amelyben egy idő után már olyannak látjuk a világot, amilyennek látni szeretnénk. Ez a folyamat is szerepet játszik abban, hogy mennyire megosztott egy-egy társadalom politikai és szociális kérdésekben. Hiszen azáltal, hogy folyton egy oldalt hallunk, önkéntelenül is önkéntelenül is ignoráljuk a másik oldalt. Véleményem szerint ez és az empátia egyre növekvő hiánya lehetetleníti el a politikai oldalak közti kommunikációt, ami jelenleg egy igen jelentős probléma mind világszerte.

Maga az *echo chamber* kialakulhat a valós világban is, azonban mára már sokkal inkább az online világ sajátja ez a jelenség. A legnagyobb probléma, ami felmerülhet ezzel kapcsolatban pedig az, hogy míg ha hazudnak vagy átvernek minket, arra előbb utóbb fény derül, addig ha bekerülünk egy *echo chamber*-be, az nem feltétlenül ilyen szembetűnő. Főleg, hogy bizonyos mértékig mindannyian abban élünk, mindannyiunknak megvan a saját kis valósága.

Az említett álhírfajták nagy részének elterjedésében döntő, bár nem kizárólagos szerepet játszottak a közösségi oldalak. Ezek a megtévesztő hírek nagyban megnehezítik azt, hogy magabiztosan tájékozódjunk az online világban. A Harvard Kennedy School kutatása rávilágított arra, hogy akik a közösségi oldalakon tájékozódnak, nagyobb arányban hajlamosak elhinni az álhíreket. Ennek fényében érdemes elgondolkodnunk, hogy biztosan a közösségi oldalak jelentik a legjobb lehetőséget arra, hogy hozzájussunk a hírekhez.

A 21. században már rengeteg forrás áll rendelkezésünkre, ha tájékozódni akarunk. Megoldást kínálhat számunkra, ha online forrásokból szeretnénk tájékozódni, hogy szétnézünk a híroldalak vagy portálok között. Hatalmas előnye ezeknek a forrásoknak, hogy kevésbé van lehetőség cenzúrázni, bármilyen nem szakmai megfontolások mentén szerkeszteni, átírni. Azonban a szinte végtelen számú online hírportál esetében is óvatosan kell választanunk, ugyanis, ahogy fentebb is említett-

tem, igen fontos az, hogy *bias* nélküli vagy kiegyensúlyozott forrásokból tájékozódjunk, hisz így a legkisebb a valószínűsége annak, hogy egy *echo chamber*be kerülünk.

Ugyanakkor külföldön egyre növekvő tendencia – és már itthon is megfigyelhető – az úgynevezett *paywall*-al korlátozott híroldalak terjedése. Ez azt jelenti, hogy az oldalon csak meghatározott számú cikket vagy csak cikkrészleteket lehet elolvasni ingyen – de néha még annyit sem –, a további tartalmakért fizetnünk kell. Erre azért van egyre nagyobb igény, mert a híroldalak így nem függenek sem az államtól, sem egy politikai párttól, cégektől vagy hirdetőktől. Egyedül az olvasóiktól. Ezáltal sem az újságíróknak, sem az olvasóknak nem kell attól tartaniuk, hogy valamelyik külső finanszírozó nyomására cenzúráznak bizonyos híreket, tartalmakat. A pénzünkért pedig egy átláthatóbb, megbízhatóbb sajtóterméket kapunk.

Ugyanez a helyzet a nyomtatott sajtóval is – bár ott hiába az előfizetős rendszer, a bevételek egy része továbbra is a hirdetésekből származik. Azonban tapasztalatom szerint ezen az emberek kevésbé szoktak fennakadni, hiszen megszokták már, hogy az újságokért, magazinokért fizetni kell, míg az online tartalmak monetizálása egy merőben új eljárás.

Másik lehetőségünk lehet a tájékozódásra a közszolgálati televíziók, rádiók vagy híroldalak. Ez néhány helyen jó alternatívája lehet annak, hogy az egyén elkerülje a közösségi média által rázúdított információtömeget, ami, mint láthattuk, az álhírek melegágya. Illetve ezeket a platformokat az állam – az adófizetők – finanszírozzák, tehát külön már nem kell értük fizetnünk. Az Egyesült Királyságban a közszolgálati média figyelemre méltó, hiszen a BBC nagy népszerűségnek örvend, és rendkívül megbízható forrásként tartják számon. Azonban Magyarországon sajnos nem ez a helyzet. A CMPF 2016-ban megjelent kutatása rávilágít arra, hogy itthon igen nagy a közmédia feletti politikai befolyás veszélye. Ez olyan szempontból is problémás, hogy ezáltal a *media bias* ugyanúgy jelen van. Az EBU egyik kutatása rávilágított arra is, hogy azokban az országokban, ahol van egy megfelelően finanszírozott, népszerű közmédia, ott a döntően jobboldali szélsőségek is kevésbé vannak jelen, ezáltal a demokratikus rendszer is hatékonyabban működik.

Mint láthatjuk, igen széles kínálatból választhatunk, ha tájékozódni szeretnénk – és a kereskedelmi tévéket, rádiókat, YouTube-csatornákat, blogokat nem is említettem. Így némi idő és energia befektetésével valószínűleg mindenki megtalálhatja a számára legkényelmesebb és egyben hiteles és aktuális forrást az interneten, a tévében vagy a rádióban. És amennyiben még némi pénzt is hajlandók vagyunk rááldozni, újabb források széles skálája áll rendelkezésünkre.

Azonban nem mindenki teheti meg, hogy kutasson a tökéletes megoldás után, több forrásból tájékozódjon napi rendszerességgel, esetleg havi néhány ezer forintért előfizessen valamire. 2020-ban nagyjából egymillió ember élt relatív jövedelmi szegénységben Magyarországon. Számukra nem az a prioritás, hogy a lehető leghitelesebb forrásból tájékozódjanak. És azáltal, hogy nincs egy könnyen hozzáférhető, megbízható, pártatlan forrás, a demokrácia egyik alapköve nem teljesül. Hiszen csak úgy biztosítható a demokratikus rendszer működése, hogy mindenki kortól és nemtől, származástól és családi háttértől – anyagi helyzettől – függetlenül beleszól-

hasson a hatalomgyakorlásba. Ehhez nem elég, hogy négyévente bármelyik tizen-nyolcadik életévét betöltött magyar – akár határon túli is – elmehezt szavazni. Az is kulcsfontosságú, hogy mindenki hozzáférhessen azokhoz az információkhoz, ami ahhoz szükséges, hogy az ő értékrendjéhez, világnézetéhez és élethelyzetéhez mérten a legelőnyösebb döntést hozza meg. Így a kérdésnek valójában nemcsak annak kéne lennie, hogy mi honnan kaphatunk hiteles információt, hanem azzal is ideje lenne foglalkoznunk, hogy hogyan biztosíthatjuk, hogy mindenki hozzá is jusson a hiteles információhoz.

Források:

<https://www.technologyreview.com/2018/10/16/139739/how-acting-as-carrier-fishers-puppet-made-a-career-for-rogue-ones-princess-leia/>
<https://www.youtube.com/watch?v=vdsj-PIqR0g>
<https://advances.sciencemag.org/content/6/14/eaay3539>
<https://guides.library.msstate.edu/c.php?g=672253&p=4733903>
<https://medium.com/1st-draft/fake-news-its-complicated-d0f773766c79>
<https://researchguides.austincc.edu/c.php?g=612891&p=4258046>
<https://www.documentcloud.org/documents/4429952-Fake-News-May-Have-Contributed-to-Trump-s-2016.html>
<https://www.theguardian.com/technology/2016/nov/29/facebook-fake-news-problem-experts-pitch-ideas-algorithms>
<http://ethicalmediatraining.eu/training/activities/media-disinformation/>
<https://www.bbc.com/news/world-asia-32579598>
<https://yali.state.gov/misinformation-spotting-the-signs-of-imposter-content/>
<https://www.adfontesmedia.com/>
<https://cameron.libguides.com/FakeNews/TypesOf>
<https://www.forbes.com/sites/alisonescalante/2020/08/03/research-finds-social-media-users-are-more-likely-to-believe-fake-news/>
<https://jaysondemers.medium.com/59-percent-of-you-will-share-this-article-without-even-reading-it-c1121c88534d>
<https://cmpf.eui.eu/media-pluralism-monitor/mpm-2016-results/hungary/>
<https://www.theguardian.com/media/2016/aug/08/public-service-media-rightwing-extremism-ebu-psbs>
<https://edu.gcfglobal.org/en/digital-media-literacy/what-is-an-echo-chamber/1/>
<https://piacesprofit.hu/tarsadalom/11-millio-magyar-el-a-szegenysegi-kuszob-alatt/>
<https://www.theguardian.com/us-news/2017/jan/11/trump-attacks-cnn-buzzfeed-at-press-conference>

Atanaszov Hedvig (10.b)

A 10. évfolyam magyar szakkörének egy szövege.
A feladat: Alejo Carpentier *A dolgok kezdete* című elbeszélése alapján írjon egy történetet, amelyben az idő visszafelé halad.

Világvége

A kerubok szélesre tárták előttük a kapukat, ők pedig beléptek poros ruháikban, sajgó tagjaikkal, korgó gyomrukkal és minden nyomorúságukkal. Mögöttük örökre csapódott be a kertkapu.

A jót és rosszat ismerték, és emiatt tudták, nemsokára vége. Készek lemondani arról, ami kezdetektől fogva az övék volt. Szenvedtek, de most megszabadulhatnak kínjaiktól. Nem kell többé a földet művelniük, az magától adja nekik gyümölcsét. Nem kell állatokat ölniük, azok magukat kínálják fel. Nem kell szégyenkezniük egymás előtt, levethetik ruháikat, otthagyhadják a küszöbön. Nem kell sokasodniuk, mert nem kell meghalniuk sem. Nem kell többé egymással hadakozniuk, kéz a kézben lépdelnek befelé.

Nehezen öklendezik ki a falatokat, visszatapasztják őket a helyére, nyállal, könnyekkel, izzadsággal. Nagy munka, de lám, ott tekereg a kígyó lábuk előtt, készségesen visszaakasztja az almát a fára, s végre lerázza magáról a kísértés átkát. Makulátlanul áll hát ott a fa, szívja föl a négy folyó minden csepp vizét, és nem is lesz már bolygatva soha.

Az embernek nem kell már társaság, minek is kellene? Nincsen több kínja, elég csupán, ha igazán egygyé válik azzal, aki társa volt, s az asszony lelkének sem kell már külön test. Rájuk alkonyul a hajnal, s az ember álmában a feleség végre bordává lesz – kitölti férje oldalában helyét.

Az embernek azonban akadt még teendője. Felsorakoztatja hát a mező és az erdő vadjait, az ég madarait, a vízi lényeket, és sorban elfelejteti a nevüket, azután végigjárja a rét és a puszta füveit és virágait, a bozótos bokrait és a vadon fáit, és ezeket is szabadon engedi. Név nélkül maradt tehát a kert.

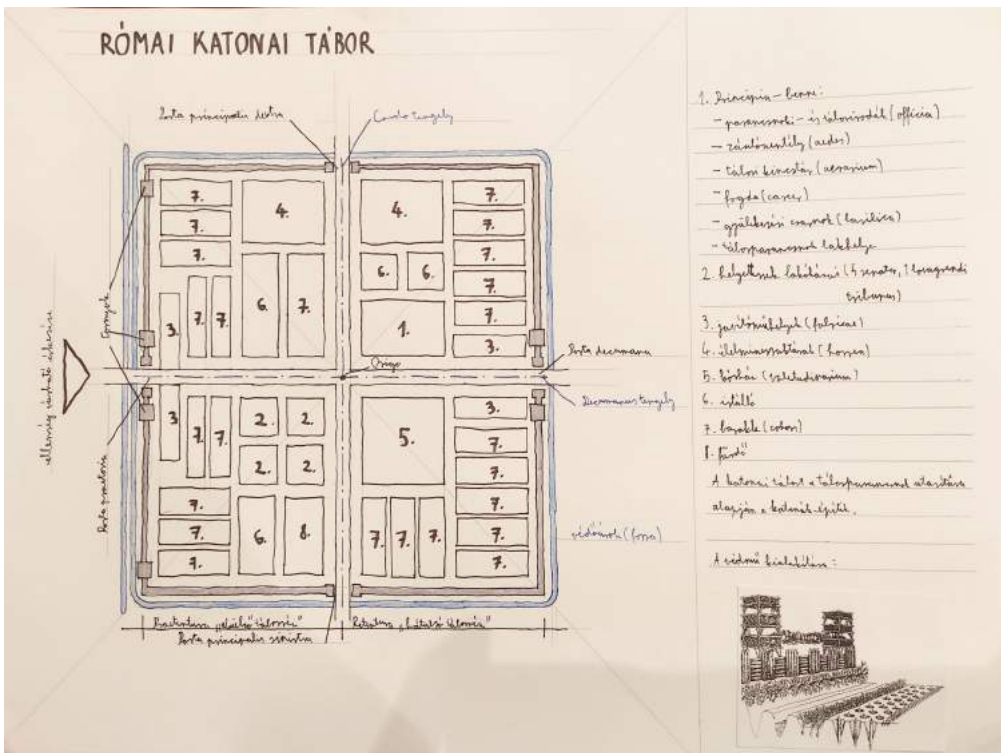
Aztán fölszárad minden eső, s porrá lesz az ember, kiszáradnak a folyók és megfulladnak a halak, azután elszáradnak a fák, a bokrok, a füvek, szomjan halnak az állatok.

Nincs többé élet, nem kell már nappal és éjszaka sem – kihuny a Nap s a Hold, mind lepotyognak a csillagok, ők adnak az élőlény-pornak végtisztességet. A szárazföldek visszabuknak a tengerekbe, a hegyek leomlanak, betemetik a tavakat. Végül összeomlik az égbolt. A tegnapi ráborul az utolsó hajnal, s összekeveredik a fény a sötétséggel.

Nincs már semmi, tán csak a türelmes idő fiatalodik tovább.

Fási Bella Sára (10.b)

TÖRTÉNELEM

Sipos Máté (6.a)

Római ékszerek

Lugosi Nóra
Beáta (6.a)

Római pajzs

Péter Ágoston (6.a)

Római pajzs

Denhoffer Nikolett (6.a)

Képeslap

Gábor Enikő, Marek Réka (6.a)

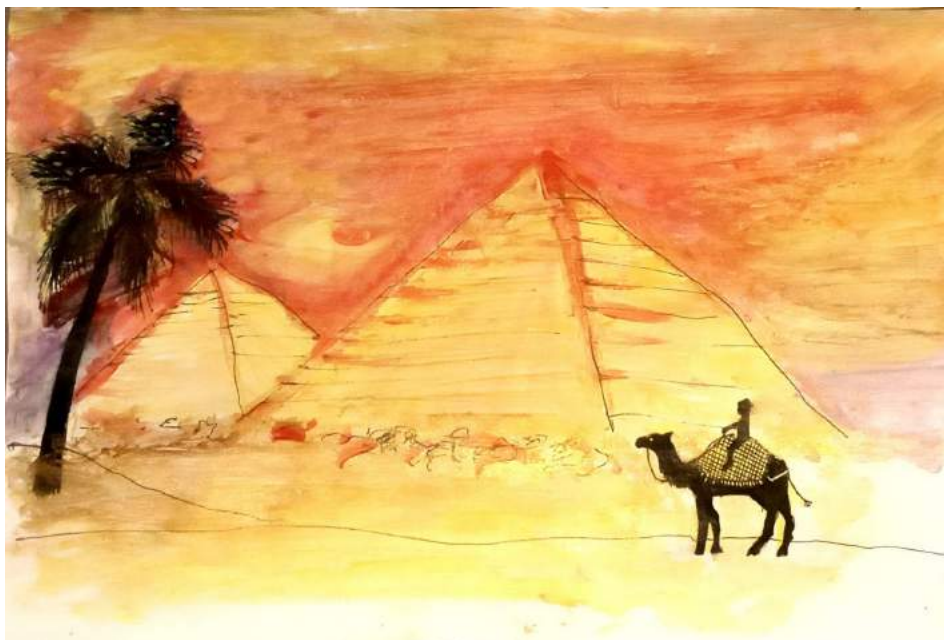
Kedves Szabo tanár!

El sem hiszem, honnan imádkoztam! Tegnap este érkeztem meg ide, Budapestre utaztam is vissza Magyarországra. Ezt a pár napot a helyi látnivalókat megtekintéssel töltöttem meg. Megnéztem, mi vágytam az első emlékeim, akik a Niluson haladtak keresztül.

Azóta már jöttünk a Szfinx-re, pont akkor, amikor a lemenő nap világította meg, és olyan gyönyörű volt, hogy könnyű lett volna nem megőrizni! Kérem lefotózzák, és ez a kép került erre a levelemre az elejére is.

Egyelőre még nem voltam túl sok helyen, a Gízai-piramisok és Alexandria (mimiként) feljegyeseimél vártak magamra. Észrevettem a helyeket mind egyiptomi történelemmel kapcsolatosan, ahogy az szabályos, így biztosan nem tévedünk! Tomlón is tudni tudok az egyiptomi halandjainakról, meg így hallani róla!

Sok szeretettel!
 ! 111 : Enikő
 (történet és
 látnivaló) Réka

Képeslap

Denhoffer Nikolett, Hansági Johanna, Nemcsics József Levente 6. a

F: *Nemcsics József*

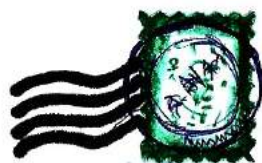
EGYPT, Cairo, Tutanhamon street 4, 2nd floor 6th room

Kedves Johanna!

Nagyon sokáig tartott a vonat az út,
még hajóra is át kellett egyszer szállni,
de megérté elutazni: laig. Láttam furcsa
autókat, biggyóbüvölőket, még még sok szokat-
lan dolgot. (Ha legközelebb ott jársz, kerüld
el a biggyóbüvölőket, mert nagyon kétékezők
tudnak lenni.) Már elmentem Tutanhamon
föld alatti kamrájához, igaz nem engedtek
be és tárgyakat sem láttam, mégis jó volt.
A Gízai Piramisokhoz is elmentem. Sosem
láttam még ekkora építményt. Fantasztikus
élmény, mindenkinek csak ajánlani tudom.

A pálmákkal szegélyezett egyiptomi utcákat
látnod kellett volna.

Jósi

Hansági Johannának

Budapest

Bodri utca 5

1038

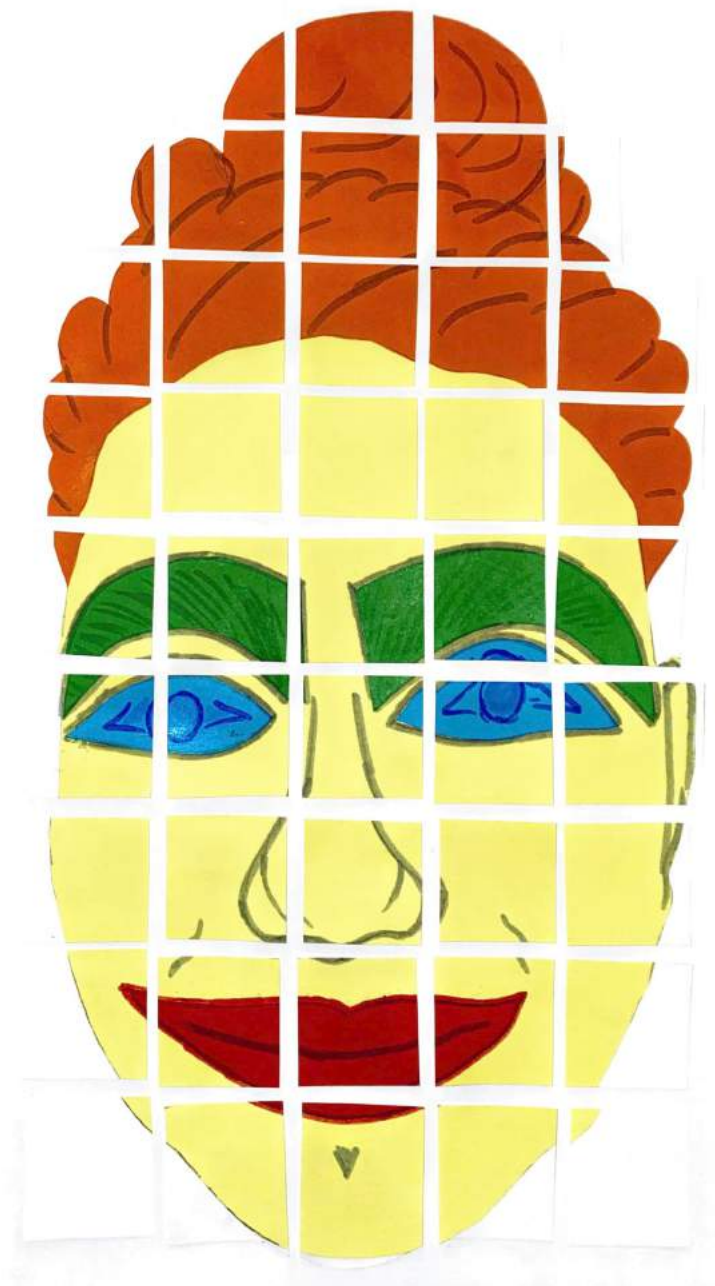
HUNGARY

Római ékszerek

Szalai Sára Hanna (6.b)

Mozaik önarckép

Neumann Kincső Lili (6.b)

Az iskolai történelemverseny egyik feladata

Látványos ételremek

Chaucer II. Richárd angol király hivatalnoka volt. A királyt „minden keresztény király közül a legnagyobb ingyenek és legnagyobbkúbb uralkodónak” tartották. Szakácsai kétszázötven különleges receptet gyűjtöttek össze az első angol nyelvű szakácskönyvben.

Válaszolj a kérdésekre és alkoss!

1. Ki volt a vezetője a II. Richárd uralkodása alatt kibontakozó parasztfelkelésnek?
2. Hogyan halt meg II. Richárd?
3. Készíts el egy látványos ételremeket térben, amelyet feltálalhattak volna II. Richárd lakomáján! Az ételremek anyaga lehet agyag, gyurma, papír, szövet stb. Mérete nagyjából 10x10x10 cm legyen.

A 3. feladatra érkezett megoldások:

Mészáros Péter (7.b)

Fekete Boróka (5.a)

Hevesi Blanka (5.b)

Cseke Balázs és Horváth Áron (11.a)

Hozzávalók a húshoz

- ▶ Zöldségek: sárgarépa, fehérrépa, vöröshagyma
- ▶ Szarvas
- ▶ Fűszerek: só, bors, babérlevél, kakukkfű
- ▶ Szalonna
- ▶ Olívaolaj

A szarvas elkészítése

- ▶ Egy serpenyőben sóval, borssal körbepirítom
- ▶ Olívaolajjal megkent cserépedény aljára szalonnát tesztek, majd rá a húst
- ▶ Dobok mellé nagyra darabolt sárgarépát, fehérrépát és vöröshagymát
- ▶ A hústra rakok 3-4 szál babérlevelet
- ▶ Vörösbort öntökrá
- ▶ Sütőben 180° -on 3 órán keresztül sütöm
- ▶ Hústra rápirítok felülről
- ▶ Kiveszem a léből

Hozzávalók a zöldségkörethez

- ▶ Zöldségek: Kelbimbó, cékla,
- ▶ Gomba
- ▶ A hús sütésekor megmaradt pecsenyelé

A zöldségköret elkészítése

- ▶ Pecsenyelébe beledobom a kelbimbót, a céklát és a gombát
- ▶ Sütöm 180°-on kb. 20 percig (míg a cékla megpuhul)
- ▶ Kiveszem a léből, átrakom egy másik táliba

Hozzávalók a gyümölcskörethez

- ▶ Gyümölcsök: körte, alma, szilva, szőlő, málna, ribizli
- ▶ Fűszerek: fahéj, csillagánizs
- ▶ Vörösbor, borecet
- ▶ Méz
- ▶ Konyak
- ▶ (gyufa, vagy bármilyen tűzcsináló eszköz)
- ▶ Olaj

A gyümölcsköret elkészítése

- ▶ A körtét, a fahéjat és a csillagánizst forró serpenyőre teszem, néhány csepp olajjal körbepíritom
- ▶ Felöntöm borecettel, vörösborral, és egy kanál mézzel
- ▶ Amikor a körte kezd puhulni, hozzádobom a szilvát, az almát és a szőlőt, és néhány perc után a málnát
- ▶ Pici konyakkal leöntöm, majd az alkoholt meggyújtom, ez a flambírozás

Gyümölcsköret folyamata képekben

A szósz

- ▶ Az a pecsenyelé, amiből először a húst, majd a zöldségköretet vettük ki
- ▶ Miután ezeket megtettük, besűrítjük, és kész is

Tálalás

- ▶ A megcsinált ételek tála rakása mellett, főzők fűrtolást, mely remek kiegészítő, és díszítőelem felvágva, és egyben is
- ▶ A gyümölcsköret tetejére rakhatok friss gyümölcsöt pl. ribizli, áfonya
- ▶ A tálat dekorálhatjuk olyan fűszernövényekkel, mint a rozmarin
- ▶ Díszítésképpen gyümölcsturmix-szal kipötytyöztem az üresen maradt helyeket a tányéron
- ▶ A szószt ráönthetem a húsr, vagy külön mártástartóba is rakhatom

Páczelt Zsófia és Gazsi Fruzsina (6.a)

Házi feladat: fogalmazás a végvári vitézek életéről

Barczikai János, veszprémi köznemes feljegyzése
1573. május 12.

Áprilisban megkaptuk a zsoldunkat, ezért a hónap viszonylag nyugalmasan és szerencsésen telt, egy-két kóbor török katonát sikerült elfognunk, és váltságdíjat kértünk értük. Ezzel a csapatunk május elejéig ki is tartott, de már kezdtünk kifogni a pénzből.

Éppen jókor, egyik katonatársam, Edmond – aki német származású, de már régóta a magyarok között él, birtoka is volt, míg a török el nem üldözte –, egy fontos hírről tájékoztatott minket. A közeli vár basájának felesége érkezik férjéhez. Titokban tartották az esetleges támadásoktól félve, de Edmond kapcsolatai segítettek. Edmond egyszer török fogságba esett, és a táborban megismerkedett egy ottani szolgálval. Török volt, és az ura éppen büntette, amiért rossz ételt hozott a raktárnak használt sátorból. A szolgálkat a törökök sokszor büntették, megvoltak rá a módszereik. Alit, az említett szolgát ezután éjszakára kikötözték a lehető legkényelmetlenebb pózba, és otthagyták étel és víz nélkül. De nagy szerencséjére közel került a magyar rabokhoz, ahol Edmond is feküdt. Így aztán a társammal, aki értette a török nyelvet, valahogyan elbeszélgettek, és Edmond szerzett neki vizet. Ez a szomjazó Alinak nagy segítség volt, nem valószínű, hogy ilyen állapotban kibírta volna az éjszakát, ahogyan sok más rab vagy büntetett sem, és megígérte, hogy ha lehetsé-

ge lesz, viszonozza a tettet.

Edmond nemrég portyára ment a csapatunk egyik felével, míg én és még páran a várban maradtunk gyakorlatra. A portya sikeres volt Edmond kapcsolatának köszönhetően, mert a kis török táborban, amit felfedeztek, Ali segédkezett szolgaként. Majdnem balul sült el a dolog, mert egy török szolga egy magyar sisakot látott a folyó melletti bokrokban, de Ali volt, és még időben felismerte a rossz rejtékhelyet választott Edmondot. Nem jelentette, hanem még információval is ellátta a basa érkező feleségéről. A felderítőknek ennyi elég is volt, a kis török tábornak, ami csak híreket közvetített, nem érte meg kifosztani, azzal magukat is felfedték volna.

Hazavágtattak a jó hírekkel, miszerint a basa felesége egy hét múlva érkezik nagy kísérettel, de nem olyan sok katonával, hiszen az utazás mindenki előtt titok marad. A feleség beköltözik férjéhez, udvarhölgyek, ládák mindenféle tárgyakkal, díszes hintók, hatalmas rakományok érkeznek vele. Nem szalaszthatjuk el az alkalmat. Megkezdtük a készülődést és a haditerv kidolgozását. Azt terveztük, két katonát előre küldünk, háttal elmennek a törökök előtt nem sokkal, mintha mit sem vettek volna észre. Ez a törököknek feltűnik majd, és a magyarok után küldik kísérő katonáik egy részét, amivel a sereg jelentősen csökken. Ekkor katonáink segítségére siet csapatunk egy része, a többiek pedig több oldalról támadják meg a törököket. A háremhölgyeket a várba visszük a rakományokkal, kincsekkel együtt, a basa feleségét viszont hatalmas váltságdíj fejében visszaadjuk a basának.

Egy nappal az információ megszerzése után megindultunk, hogy megfelelő helyet válasszunk a rajtaütéshez. Egy kis szurdokot találtunk, amin rövid ideig átmege az út. Viszont nem lehettünk biztosak, hogy a csapat megkockáztatja a szurdokon való átkelést, mert létezett egy kerülő útvonal, ami ugyan sok időt igényelne, de sokkal biztonságosabb. Hogy biztosra menjünk, páran a szurdok előtti útelágazáshoz mentünk, és az ottani hatalmas sziklákat nagy munkával, de sikeresen begurítottuk a kanyarba, ahonnan a kerülő út indul. Így aztán azt csak sok idő alatt lehetne felszabadítani, és nem is belátható a kanyar, tehát erősen reménykedtünk, hogy a tervünk beválik. Visszaügettünk társainkhoz, akik eközben találtak egy barlangot a hátralévő éjszakákra. A többi napon készen lettünk a tervekkel, kiválasztottuk a négy katonánkat, akik az elterelő hadműveletben vesznek részt, vagyis egy oldalsó ösvényről a szurdok kijáratánál felbukkannak, és az elől haladó török katonák figyelmét felhívják magukra. A hely tökéletes volt, nem tűnt gyanúsnak, ha valakik nem veszik észre a szurdokból kifelé haladó utasokat. Mi, többiek a szurdok három részén helyezkedtünk el, hogy egymás után kis különbséggel törjünk elő, és különböző pontokon támadjuk a kíséretet. Kiváló rejtékhelyeket találtunk, érdemes volt egy hetet szánni a felfedezésre.

A nagy nap délutánján két társammal még egyszer ellenőriztük az elágazást, ahova pár nappal ezelőtt a sziklákat helyeztük, de mivel az út elhagyatott volt, nem sokan használták, és ez alól ez a hét sem volt kivétel, a torlasz teljesen érintetlen maradt. Mire visszaértünk, hogy újra elfoglaljuk helyünket, már szürkült, és meghallottuk az egyébként meglepően halkán haladó utazók hangját. Az én feladatom volt értesíteni a négy másik társamat, hogy lassan itt az idő, hogy felfedjék magukat. Kiléptek a sziklák mögül, és kellemes tempóban kiindultak a szurdokból.

Gyorsan, halkan visszatértem a helyemre, és abban a pillanatban meghallottam az első török katonák jelzését, hogy észrevettek valamit. Úgy gondolták, a négy magyar katona egyedül van, és hazafelé sietnek, ezért hatan kiváltak és elindultak előre. Mikor eltűntek a kanyarban, hogy a szurdok utáni tisztáson a társainkra rontsanak, az első csapatunk kiugrott a kövek közül, egyenesek a hátul haladó katonák felé. Így aztán a középben maradók egyedül maradtak körülbelül huszonöt katonával, akikkel el tudtunk banni. Ekkor következünk mi.

Megrohantam egy feldíszített, jól megrakott hintót, aminek a bakján egy katona és egy háremhölgy ült, és miután a katonát leszúrtam, a nőt pedig vigyázva lesodortam a hintóról, hiszen a mi csapatunk megfogadta, hogy ok nélkül a nőket és gyerekeket nem bántja, elfoglaltam a hintót. A szurdok végében felálló részhez tartoztam, ezért csak kevés utat kellett megtennem a megvaduló lovakkal a fák végéig. Itt láttam, hogy társaim kisebb sérülésekkel ugyan, de győzelmet arattak, így rájuk hagytam a szekeret. Visszatértem a sűrűjébe, ahol pont Edmondot vették körbe túl sokan, és hősiesen küzdöttem. Nem sokkal később azonban egy megvadult ló közeledett felém, aki fel is lökött, és elvesztettem az eszméletem. Nem sokáig feküdhettem, mert amikor felkeltem, a harc még zajlott, de már csak kevés török katona volt talpon. Azt kellett megakadályoznunk, hogy egyikük elszaladjon hírt vinni, hiszen nagy bajba kerültünk volna. Ezért aztán sajgó, vérző lábammal közéjük ugrottam, és kettőt is lekasaboltam azok közül, akik hátrafelé araszolgattak. A többiekkel együttes erővel legyőztük a maradékot, a szurdok szakadékában is feküdtek elesett katonák. Közülünk sem maradt mindenki életben, de vállalkozásunk sikeres volt.

A basa feleségét megköztözték, és a kocsiján tartották. Lassan hazaindultunk, elől és hátul a még frissebb katonáink. Így aztán a sok zsákmánnyal visszaérkezve most egy jó darabig eltekinthettünk az újabb portyáktól, rablásoktól, hiszen ilyen gazdag zsákmánnyal még senki nem tette be a lábát a várba. A basához egy álhírnököt küldtünk, miszerint a feleség késik egy éjszakát, így aztán ráértünk másnap behajtani jelentős jövedelmünknek másik részét.

Jelinek Míra (8.b)

Nagy napra ébredt a kanizsai főkapitányság, ugyanis ebben az esztendőben már a harmadik hónapban nem kaptuk meg rendesen a zsoldunkat, ezért portyára indulunk. De még pirkadatkor felkeltünk, hogy legyen időnk a vár mögött lévő kis földjeinket megművelni, lassan itt a szüret. Balázs barátom ébresztett, egymás mellett éltünk még régebben a török hódítások előtt. Egymást bíztattuk, hogy most ezzel a portyával visszavágunk, mindenért, amit tettek.

Gyorsan végeztünk a munkával aztán szedelőzködtünk, egy cseppet sem féltünk, mert Thury György vezetésével megyünk, aki már annyi bajvivást és portyát tud maga mögött, hogy a török minden fortélyát ismeri, és a legismertebb kapitányok egyike, nem érhet minket baj. Időben elindultunk, pár könnyű lovassal, mint én, és pár gyalogossal. Tervünk egyszerű volt, de sok forgott kockán: csapatunk egy része

a fás részeken a török tábor mögé settenkedik és ott vár, a többiek eljátszanak egy színlelt támadást, ahol szándékosan csak kisebb sebeket ejtenek a törökökön, hogy azt higgyék, nyeresre állnak, ekkor a magyar csapat visszavonulást játszik, és amikor a pogány semmirekellők kimozdulnak táboruk védett helyéről, akkor támad a rejtőzködő csapat. Így a bekerített török csapat könnyű préda.

Napnyugta felé megkezdte a rejtőzködést a megbeszélt csapat, jómagam az elterelő csapatba kerültem, büszke voltam magamra, hogy Thury megbízik bennem. Este megindítottuk az akciót, kicsit megsérültem a színlelt támadás közben, de a seb nem vérzett annyira, folytattam a küzdelmet. Thury kiadta a visszavonuló parancsot, éreztem, hogy most dől el minden. Pár perc leforgása alatt sikerült a törökök nagy részét legyőzni. A maradék megadta magát, pár elmenekült a társait magára hagyva, ezt nagyon furcsálltam, nem fért a fejembe. Akik megadták magukat, azokat megkötöztük, hátha váltságdíjat kérnek értük, és zsoldunkat kiegészíthetjük valamelyest. De ekkor kihagyott egyet a szívem, nem találtam a társamat, Balázst. A legrosszabb történet, amit sejtettem, elkapták a menekülő törökök, és magukkal hurcolták. Ezután haza siettünk a zsákmánnyal, sikeres volt az akció, de Balázs nélkül ez nekem kibíráhatatlan.

Írtam egy levelet a török hadaknak, hogy egy kis aranyért és két oszmán harcosért cserébe adják át a társamat, különben, ha ezt nem teljesítik, akkor párbajra hívom ki azt, aki elfogta. Napokig aludni se tudtam, de végül megérkezett a válasz, amiben az állt, hogy állnak elébe a párbajnak, ők elhozzák Balázst, mi is hozzunk el egy oszmán katonát, és aki veszít, annak át kell adnia a foglyát. Napokig készültem a bajvívásra annak ellenére, hogy sokszor mondták, hogy az ilyen műveletek tilosak. Vittem magammal pár katonát a biztonság kedvéért. Nagyon izgultam, még csak szeptemberi jó idő volt, csak úgy folyt rólam az izzadság. Miután megláttam robusztus ellenfelemet, Ahmedet, azt eszeltem ki, hogy sokat fogok mozogni, ugárlni, fásasztani, és csak azután támadok. Így is tettem, az elején nagyon magabiztos volt, azt hitte könnyen győz tömzsi termetem miatt, de erre ráfizetett egy vágással a karjára. Ezután bedühödött és elkezdett koncentrálni. Tervem egész jól haladt, de egy pillanatra kibillentem egyensúlyomból, ezt egyből kihasználta ellenfelem, a combomon jókora vágás keletkezett, nagyot szisszentem, de nem adtam fel. Újra támadt egy nagy vágással, de kitértem az ütés elől, és lefegyvereztem. Ünnepeztünk a társaimmal, de hirtelen balsejtelmem beigazolódott, a török kíséret megtámadott minket. Szerencsére nem csalódtam a katonákban, akiket magammal hívtam, kiszabadítottuk Balázst, és elmenekültünk. Ilyenek mostanában ezek a párviadalok, mindig csapatos harc lesz a vége, ha a török veszít. Ezt még megbánják.

A várba visszatértünk, egy kis ápolásra szorult a lábam, de további támadásoktól nem féltünk, mert a Habsburgok sokféle olasz mestert hívtak a végvárakhoz, és olyan változások következtek be, hogy a várak tovább bírták a csatát, és a bástyáinkból sokkal egyszerűbb volt támadni ágyúkkal és fegyverekkel, a speciális löállások miatt. A bástyák alacsonyabbak lettek, de vastagabbak lettek a falak, ezért sokkal jobban bírjuk a török támadásokat.

A társam, Balázs visszatéréseivel teljes az örömöm, a harcok után, úgy vélem, most egy ideig nem lesz harc, lesz időnk pihenni és ünnepelni. És ha továbbra sem

lesz harc, foglalkozhatunk más munkákkal is, csak jönné már meg a fránya zsold, remélem végre rendesen arannyal fognak fizetni.

1570. Magyar István, kanizsai végvári katona

Sámuel Ádám (8.b)

Címertervek a 8.b-ben

Feladat a 11.a-ban

Készítsétek el egy hetilap vagy egy havilap címoldalát! (Terjedelem 1 oldal, ha több kép van, 2 oldal).Döntsétek el, milyen témájú legyen a lap!

Lehet egy tudományos ismeretterjesztő_lap, mely a korszak tudósairól, tudományos munkájukról közöl híreket

vagy az elitek (arisztokrácia, nagypolgárság) életét mutatja be,_társasági híreket, pletykákat közöl a nagyközönség számára

vagy a korszak művészvilágát, híreit mutatja be. Lehet ez komoly műfaj (irodalom, színházi élet) is vagy a mozi világa.

Lehetnek benne reklámok, illusztrációk.

Öt hírt kell megfogalmazni: figyelemfelkeltő cím és néhány mondatban a téma leírása.

BUDAPESTI HETILAP

***A Hyppolit, a lakáj* hatalmas sikert aratott első budapesti vetítésén.**

A múlt héten bemutatott *Hyppolit, a lakáj* című hangosfilm vetítése teljesen teltházas volt, így a filmvígjáték heti vetítéseire is telházszal számolnak a budapesti mozik. Főszerepben Csontos Gyula és Kabos Gyula, a zenét Eisemann Mihály szerezte, a forgatókönyvet Nóti Károly készítette el. A történet bonyodalma egy új komornyik megjelenésével kezdődik, ami számos félreértésre és könnyed, nevettető helyzetre ad alkalmat. Az alkotást mindenképpen érdemes megnézni, de a jegyek nagyon gyorsan fogynak, így érdemes minél hamarabb beszerezni.

25 éves a Nyugat folyóirat

A Nyugat 25 éves jubileumi ünnepségét a Zeneakadémián rendezték meg január 10-én. Az ünnepségen részt vett többek között Móricz Zsigmond, Kosztolányi Dezső, Karinthy Frigyes és Babits Mihály is, akik már többször publikáltak a lapban.

Június 13-án megrendezésre kerülnek a Szegedi Szabadtéri Játékok

A játékok ötletét először 1926-ban Juhász Gyula, a szegedi költő vetette fel. A gondolatot a kulturális és politikai élet számos jeles képviselője támogatta és tavaly egy főpróbára is sor került. Az árkádsorral körbevett szegedi templomtér kiváló akusztikájával ideális helyszínnek bizonyul a szabadtéri színelőadások megrendezésére.

Jövő héten kerül megrendezésre az ünnepi könyvhét

A könyvkiadás bemutatója, az ünnepi könyvhét 2 évvel ezelőtt került először megrendezésre. A program hasonlóan a tavalyihoz, az Otthon Írók és Hírlapírók körének ünnepével kezdődik, majd a magyar könyvhét alelnöke, Balassa József bevezetőt mond. Ezután ünnepi zenei program veszi kezdetét, végül pedig Kosztolányi Dezső felolvasására kerül sor.

Új találmányt mutatott be a német fizikus

A hagyományos mikroszkópot már az 1600-as években feltalálták, azonban Ernst Ruska német fizikus múlt héten bemutatta új találmányát: az elektronmikroszkópot. Az első prototípus négyszázszoros nagyítású, és sokkal jobb felbontásra képes, mint a hagyományos, már ismert mikroszkópok.

Források:

- https://www.nkp.hu/tankonyv/tortenelem_11/lecke_05_039
- <https://tudasbazis.sulinet.hu/hu/tarsadalomtudomanyok/tortenelem/az-i-vilaghaborutol-a-kezpolusu-vilag-felbomlasaig/a-tudomanyok-es-a-muveszetek-a-huszas-harmincas-evekben/a-tudomanyok-fejlolese-a-kezvilaghaboru-kozott>
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Szegedi_Szabadt%C3%A9ri_J%C3%A1t%C3%A9kok
- https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%9Cnnepi_k%C3%B6nyvh%C3%A9t#T%C3%B6rt%C3%A9net
- <https://www.bocskairadio.org/17-horthy-korszak-5-kultura-muevelodes-szorakozas/>

Gulyás Boglárka (11.a)

Pest, hétfő
1928 szeptember 3

HETI TUDOMÁNY

15 fillér

Az emberiség minden képzeletet felülmúló találmányokat alkot. Száz éve dédapáink azt hitték volna, hogy megbolondultunk, ha azt elmeséltük volna nekik, hogy bizony mi tenegralattjárókkal merülünk az óceánba, repülővel szeljük az eget, röntgen sugarakkal beelátunk az emberi testbe, és mozi vásznon nézzük az eleven múltat... Vajon eljön a nap, amikor mindezt a hatalmat az emberiség békés fejlődésére és virágzására használjuk fel?

LAPUNKAN EHETI SZÁMÁBAN IS TUDOMÁNYOS FELFEDEZÉSEKRŐL, KARRIERTORTÉNETEKRŐL ÉS ÚJÍTÁSOKRÓL SZÁMOLUNK BE.

EGY ÚJ INTÉZMÉNY

Elkészült a Zeiss-Heyde távcső, egy 60 cm tükrő-
átmérőjű reflektor és a mellé szerelt 30 cm
nyílású lencsés távcső.

Idén nyílik meg Budán az új csillagvizsgáló,
amely minden kétséget kizáróan a legmodernebb
lesz Közép-Európában. Az intézményben
dolgozik majd Detre László, akinek neve sokak
számára ismerős lehet a változócsillag-kutatás
terén tett megfigyeléseinek köszönhetően.

„Mindenki lázasan készült ennek a
századnak elején
Erre az ünnepi napra, mikor az ember lesz
úr a világon
Kedztük szemügyre venni alaposan ami
majd miénk lesz
Hogy tudjunk bánni vele, ne legyen
fennakadás
Élvezni, élni, csinálni minden pazar örömet
Egyikünk a hal síklását figyelte a vízben
S eltanulta, hogyan szed ki a vízből levegőt
Másik a madarat röptiben nézte ravaszdin
S másnap maga is harsogva felröppent mint
a madár
Harmadik tettenérte a Láthatatlan Sugarat
S déli időben fényes nappal megjelent a
kísértet
Félelmes csontváz eleven testünk lágy
kérgé alatt
A negyedik és ötödik közellé tette a távot
Mégfogta az időt, eleven lett mozgó
vásznon a mult”
Karinthy Frigyes: *Karácsonyi elégia*

**A csillagvizsgáló főprogramja: a változófényű csillagok fényesség mérése, szemmel és
fényképezéssel, úgy nevezett fotografikus fotometriával.**

NŐK ÉS TUDOMÁNY

Ahogy az élet sok területén a nők szerepe a tudományban is megnőtt. Emlékezzünk csak vissza,
hogymint 1899-ben Else Neumann volt az első nő, aki doktori fokozatot szerzett a berlini egyetemen.

Telkes Mária 1920-ban diplomázott fizika szakon, a Budapesti Tudományegyetemen majd
négy évre rá megszerezte a fizikai kémia területén a doktori fokozatot. Még ebben az évben
nagybátyja segítségével, aki a clevelandi magyar konzul volt az USA-ba utazott.

Itt alkotta meg az elektromos fényképezőgépet, a clevelandi klinikai biofizikai
laboratóriumában, az agyvelő infravörös sugárzásának mérése kapcsán.

Pest, hétfő
1928 szeptember 3

HETI TUDOMÁNY

15 fillér

RÁDIÓ VERSENY

Tavaly júniusban kezdte meg a rádiókészülékek gyártását, a német Telefunken gyár szabadalmának felhasználásával az Orion Villamossági Rt., régebbi nevén A Magyar Wolframgyár kereskedelmi szerve.

A rádiókészülékek megjelenésével éles verseny kezdődött a Magyar Wolframlámpagyár, az Egyesült Izzó, a Telefongyár, a holland Philips, és a német Standard között. Vajon meddig tart ez a konkurenciaharc és ki kerekedik felül?

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA ÚJRA AZ ÉLEN?

Az idén elhunyt gróf Vigyázó Ferenc hatalmas vagyona az Akadémiára szállt, reméljük, ez megélték az intézmény publikációs tevékenységét, ami az anyagi nehézségek miatt eléggé lecsökkent az elmúlt években.

Orion 7023

HIRDETÉS – EGYETEMI PROFESSZORT KERESNEK

Az ország legnagyobb egyeteme a Pázmány Péter tudományegyetem professzort keres mérnök hallgatóknak.

Megfontolandó az ajánlat, köztünk legyen mondva, mert manapság elég tekintélyes összeget keresnek az egyetemei tanárok! A várható havi kereset 898 pengő.

Források:

- <http://www.elib.hu/17300/17366/17366.pdf>
- https://regi.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/2011_0001_520_magyarorszag_tortenete/ch03s02.html
- <https://www.csillagaszat.hu/csilltort/magyar-csillagaszattortenet/magyar-19-20-sz-csillagaszata/a-budapest-svabhegyi-csillagvizsgalo-alapitasanak-korulmenyei-felepitesi-fenntartasa/>
- http://www.radiomuseum.hu/index_orion.html
- http://www.bibl.u-szeged.hu/ha/tudomany/tudomany_bev.html

Biborka Ágnes (11.a)

IDEGEN NYELVEK

Angol nyelv

DIE!TECTIVE

A story written by three idiots.

To Kevin

*Hi Daddy, did you make a teddy? 'cuz you look kinda deady.
from Oliver*

Chapter 1 – The scream

The only sound that could be heard was the droning of a fly. It sometimes landed on a furniture, rubbed its legs and went on flying. It was searching for a window to leave the room. Then it fell onto the table with a quiet knock. It was dead.

Sometimes the silence was broken by the popping of the fire. Then stamps could be heard from outside. Somebody tried to take off the slush of her boots. Wretched weather!

After a little rustling the door was opening slowly and a woman appeared in the doorsill. When Catherine McDavish looked around, she flopped down with a little scream. Her body fell on the floor with a quiet *bump* noise, and after a few seconds the chocolates she was holding rolled apart on the floor as well.

But this little noise was enough to draw the neighbours' attention: Sam Heal arrived and when he caught sight of the swooned Catherine next to Kevin's dead body, he went to the telephone and while he knocked off some vases, he dialed 999.

Chapter 2 – Catherine's interrogation

– When did you find the body? – Detective Dirk asked.

– It was about... 2 o'clock, maybe, in the afternoon – replied Catherine, still a little bit shocked about what she had gone through.

– Do you know about anybody who would have wanted to hurt Detective Kevin?

– Well.... – for a moment, it looked like Catherine was going to talk, but she shook her head and asked – Why? Do you think it was murder?

– There were no signs of physical attack or struggle, but we can't say anything for sure until the results come back – *Something is missing. Something is not right. But what the hell is it?* – So, I ask again: Do you know anybody who would have wanted to hurt Kevin?

They sat in silence for about a minute. Catherine was considering her options. Millions of thoughts and possibilities went through her mind. It is amazing how whole lives can depend on one single minute. Finally, she looked up and said: - It all started when he went to that fortune-teller...

Chapter 3 – The fortune teller

...As soon as Kevin stepped into the small room, hundreds of different, mysterious, otherworldly scents were flown into his nostrils. His body reacted under the time of a hummingbird's wing strike. He started sneezing, and his brain started yelling at him to get out of this stinky place and go outside for the refreshing autumn breeze. But Kevin wasn't going anywhere. He took a deep breath for courage... and started sneezing and coughing once again.

- How can I help you my darling? - the question came from the dark. Kevin started to walk towards it as he answered.

- Uh.. I came here for some kinda prediction? My friend told me great things about this place and I thought...

The floor suddenly disappeared under his feet. The mysterious woman dressed in shawls had pushed down his shoulders, and he found himself on an old chair. Moments later the table in front of them was full of different objects. Everything could be found there that had even a little bit of connection to predictions.

- Let's see what we have here... hmm. What kind of prediction do you want? I can read from your palm, I can look into the oracle sphere, read your tea leaves and other boring stuff, or...- and a strange light appeared in her blind eyes - I could use some frog legs, or human eye-balls, or if you prefer I have pig eyeballs as well! Let's see, let's see what else I got.. uu, unicorn horn power! One of my favourites! So, which one do you choose?

By the end of her speech, Kevin had turned white, and had a little urge to throw up.

- I'm gonna choose the oracle sphere - he answered with his voice a bit shaking.

- Argh, All right... Nobody wants to choose human eyeballs... NEVER! Let's see what I can see in your future... Detective Kevin.

- How... How did you know my name?

- I do this stuff mister for living, I tell the future! Of course I KNOW YOUR NAME!! - yelled the fortune teller, as her voice became deeper and deeper.

- And it's also written on your jacket - she added in her normal, calm voice. After a few minutes her eyes turned even whiter, and she started trembling.

- I see a rabbit... his eyes are red and he is thirsty for blood! You love your job, even though it can be dangerous. Let's see what else you got... a winged dog! She is blind but strong, as your love for... Catherine! There is something else here.. in the far future.. oh no the *flower*! It is withering... oh you poor soul! You will *die*!

- Whaaat? What do you mean I will die? When? How?

- Well if you insist I can tell you what will be your doom, but have to warn you...

– Oh just tell me dammit!

–You will be poisoned. Now, my job is done here, mister. It will cost you 15£. Have a nice day!

Chapter 4 - Toy train

15£ just for some stupid words! She probably just made the whole thing up! "You will die" Pfft, very convincing, good job creepy, blind lady! Kevin had been walking home, but his thoughts were dragging him back to the fortune teller's place. He was convincing himself not to believe her words. And he might have succeeded if his attention weren't drawn to something else. We will never know. But all of a sudden his eyes caught a glimpse from across the street. A little girl was standing there, hysterically crying over the scoop of ice-cream which landed on the sidewalk moments ago. Two women were trying to calm her. But that wasn't the thing that caught Kevin's attention. Behind the tragedy a toy shop was built years ago. It was still there, standing. The shop has probably seen loads of things, troubled parents, happy children, or devastated kids crying over an expensive toy. Kevin remembered the last time he visited, he bought a train. It was a really great little train, really, most children would have been delighted to receive a toy like that. But his son wasn't most children. When he received the little train for Christmas, he took on a show Kevin had never seen before. It was a fantastic train, you have to believe me - but it had a few streaks of pink in it. And everyone knows, pink is a girly color, and Oliver - Kevin's son - was a boy! He wasn't going to use a girly train! What would the other children think? So "Santa" had to replace the *pink* train to an even better, *blue* one. Oliver liked that train. He even took it to the kindergarten, which is a big achievement if you are a toy.

Kevin was thinking about that train for the rest of the day. He was sure he could find it somewhere, maybe under the couch, or in the corner. But at the end, he didn't want to find that train. In his memories, it was a perfect train, and if he would have found it, maybe it wouldn't be *that* perfect. It would have scratches on it, or maybe, maybe he would find a little bit of pink spot on it.

Kevin was still thinking about that toy when he fell asleep...

Chapter 5. -The dream

Colours. Green, blue, yellow, black, but mostly red patches are chasing each other. It looks similar to when someone looks into a kaleidoscope. A whale is swimming out of the ocean, and it is walking to the forest. It's in a hurry, because a mysterious pelican wants to pour some red liquid on it, costing what it may. No, it isn't red...it's yellow...green...blue... And the pelican is pouring it on the whale. And the tatters are streaming from the glass, they are infesting the whale. The whale is just kicking, it isn't shouting, because whales can't speak... A swing is hanging on one of the trees. A tadpole is sitting on the swing and it's swinging, and swinging, and swinging. A little whirlwind is evolving because of its swaying. But the swing isn't moving. It should be neared, it should be tossed, but the rope is too long, it is

unscalable. Fortunately the trusty pelican is coming. Its pinching is a little bit painful, but it is carrying towards the swing.

Falling. What will be the landing like? Cats usually land on their feet... It wasn't too bad. The only thing that should be done is to slip down on the slide... and here is the swing. Who is sitting on the swing isn't a tadpole, he is Oliver. He has grown so well. His legs are nearly touching the ground. The only thing that should be done is to toss the swing... Laughing.

It should be tossed.

It should be tossed.

It should be tossed.

Kevin woke up with these words on his mouth.

– What? Why? – he thought. And then he remembered his dream. The scenes slowly came up in his memories, as he was dropped slowly by a...a pelican. The mysterious pelican, because there is another one...a trusty one, who carried him to...to Oliver.

– To Oliver? Where is Oliver?? – and then he remembered everything: Jacob, the criminal in whose case he investigated for nearly three months and who ran away three weeks after the police locked him up and at first he took revenge on Kevin, but instead of fair play he...he kidnapped and murdered the four years old Oliver.

And the only thing that came to his mind was REVENGE...

Chapter 6 – A drunk elephant's venue for kung-fu training

A few days later in the investigation, Detective Dirk was walking alone in Kevin's house. Most of the suspects had already been questioned, but they couldn't find new leads. Catherine's narrative only confused things even more. There is *no way* some kind of crazy woman dressed in shawls could have known in advance how Kevin is going to die! It makes no sense at all! And even if it's true – but it obviously isn't - it still doesn't help with the investigation.

Dirk was so deep in his thoughts that he bumped into the wall and apologized to it. The wall boomed hollowly. *How rude! I even apologize, and it just booms hollowly!* Wait. Booms hollowly? ... BOOMS HOLLOWLY?!

Dirk scanned the wall. It was covered with an enormous overadorned carpet. By the skin of one's teeth he took the carpet off the wall, and found a hidden door. *How original.* As he opened it, dust flew into the air. Before he could enter the room, a voice came from behind him.

– Don't go in there! - Catherine shouted.

Obviously, Dirk stepped in. It was definitely a children's room, but more likely a drunk elephant's venue for kung-fu training.

– What happened here?

– Kevin happened...

– What do you mean? Whose room is this? - asked the Detective while observing a little wood train.

He hadn't been in this room for a very long time. It looked exactly like 5 years ago, except the pallid grey powder that covered everything. Like a crazy, scary blanket that mercilessly warns of the passage of time.

– It's Oliver's....

– Wait, Oliver? I think I've once heard Kevin talking about an Oliver.

Catherine was considering her options. Millions of thoughts and possibilities went through her mind. It is amazing how whole lives can depend on one single minute.

– He was Kevin's son.

– Wait, Kevin *had a son*?! How can I don't know about it?!!

He stood in the door for 5 minutes, one minute for every year without his son. He always waited before he stepped in. He usually came here just to wander, to think. But this was no time for thinking. This was time for rampaging.

– He died 5 years ago. His death completely ruined Kevin, I doubt he had ever got over it, and he had kept it as a secret from everyone.

Kevin never wanted to see that little wood train again. It had a little pink spot at the back of it. You wouldn't even notice it, it was so small, but he did notice. He lifted it and threw it to the wall. The warm, calming happiness flooded his senses.

– How did he...die?

– Murder.

Like a hurricane, he smashed, kicked, tore apart and crushed everything. Like when you try to open a pudding but that little piece stays there. Or when you accidentally cut your fingers instead of your nails. Or when you are so happy that it's snowing and it turns out it's just powdered sugar coming from the clouds. So yeah, Kevin was Godzilla and the room was Tokyo.

– MURDER?!

– A dangerous criminal killed him to avenge his imprisonment. His name was Jacob, and was probably a little bit demented, but that's not an excuse for his actions.

- Oh my God-zilla... I've got no idea... It must have been terrible for Kevin...
- Well, the room doesn't lie. It was a disaster.
- The room or Kevin?
- Both.

Kevin's ghost: Ka-bum-ts!

Chapter 7 - Suspicion

- Kevin, drop up your childish pique! - pleased Catherine.
 - I won't.
 - Please, ask for pardon! He will be forgiving.
 - I won't.
 - Please, make peace with him!
 - I won't. He said I was weak-hearted. He said I was fearing.
 - And aren't you fearing?
 - I'm not fearing.
 - Be true!
 - I am not fearing. But if you don't believe me, you can go up to your only and favourite little Dirk...
 - Kevin! You know that I love you!
 - Sorry! I'm really tired. Agitation was too much for today.
 - OK, Honey, I leave you alone. Unbend yourself!

And Catherine walked off. But she left in vain, Kevin was tumbling in his bed for hours.

"Dirk...I thought he was my friend. But he wasn't... He played me false. He said I was weak-hearted. He said I was fearing. How did he think that I was fearing? How did he know that I was fearing?... Perhaps he is the murderer? Oh, how sneaky! He shiftily worked himself into my life and I didn't know that I cherished a snake in my bosom. And Catherine defended him. Catherine defended him instead of me. Aren't they panders of each other?...No...No, no, no. Dirk is the only culprit. Dirk said I was weak-hearted. Dirk said I was fearing. Catherine means no harm. Catherine loves me..."

Chapter 8 - The past

Kevin couldn't sleep well the day before. He had been so worked up because of that prediction and he had had enough. He just wanted to forget it all and wanted everything to go back to normal. Not the normal what was a few weeks ago, but the five-years-ago normal, when he would play with his son every day after work, then cook food and then as the star of his day, he would read a bedtime story. But no matter how hard we try, we can't bring back the past. We live in the present, although we dream of a better future and want to change the past. Oh, how easy would it be, if we could change just one detail in the past, just something that happened under the blink of an eye. A tiny detail could change so much.

– What are you thinking about, hon? – Catherine's voice broke the silence in the house. She was his present. Every day Kevin got out of the bed for her, she was the reason he didn't give up, that he kept going. They met right after Oliver's death, when Kevin was in a really dark place. Cathrine was his light that showed the way out of those troubling times.

– Nothing important, just.. 'bout the past, you know. What I could have done differently..

– You can't change the past, you know that. And anyway, we are living in the present, that is what we should think about.

Kevin knew his wife was right – as always. Still, he couldn't let the idea go, what could have gone differently. *The past is a tricky thing*. He thought as he went to the billboard which they used to investigate. *What did we miss?* The answer came to his mind as soon as he asked himself the questions. *The past! We missed the past!*

– I can see you had another idea, will you consider letting me know? – asked Cate curiously.

– Well, I am not sure you will like this one. Maybe I should follow up this lead alone... – answered Kevin, and he seemed a little bit unsure.

– We have come this far, I am not letting you do this alone! Tell me what it is, I am sure I can handle it!

– Okay, if you say so... See, I was thinking, maybe our future-killer doesn't get the poison from the black market – cause it was a dead end in the investigation – maybe he...

– or she!

– yeah, yeah, so he *or she* makes it himself. And we both happen to know a guy who is an excellent chemist.

– Oh no, you don't...

– I know it's a long shot, but think about it Cathie! He has motive, he could easily get opportunity and...

– You are soo NOT bringing my ex-husband into this, this... this *madness!* Yes, he has made mistakes, yes, he is not pure goodness, but *murder??!* Are you out of your goddamn mind? I married that man once for God's sake, he is a lot of things, but not a *murderer!*

– Cathie just.. listen to me for a sec... – Kevin was shocked. He knew bringing up his wife's ex-husband is a risky move, but he underestimated Catherine's outburst.

– No, Kevin, I am not listening! I was with you on this whole thing, I supported you, but that's enough. You suspected your *best friend---*

– Dirk is not my...

– Do NOT interrupt me right now! Who are you going to suspect next? *Me?!* Please Kevin, I am begging you, you have to stop! You have become obsessed with a fraud's few words, and I am telling you, this will be the end of *us!* Please Kevin, get this out of your head, and let's get back to normal.

– I... – Kevin was devastated. His wife's words got to his heart. He wanted to leave all this behind, he really wanted to, but - I can't. I am sorry, but I have to solve this mystery. Even if this means... even if this means that we take a break for a while then.

Cathrine's whole word shattered. She has been in this situation before. She thought she found *the one*, then she spoils the whole thing and then the divorce papers come...

– Then I'll pack my stuff – she said silently.

– And that was the last time we talked - Cathrine said with her voice breaking. - I came to his house that very day to apologize, to say I am sorry, but he was.. he was... - she couldn't hold it any longer, she burst into tears.

– I understand. You have done a really great job today Cathrine, thank you for your time. - said the police officer as she offered a set of paper tissue to the sobbing widow.

Chapter 9 - Natural causes

Detective Dirk had stared at that printed paper for ten minutes now. He knew it wasn't true, or at least not the whole truth, but he had to do it. Maybe, because he failed, maybe because it was the right thing to do. But who knows what is the right thing to do? Nobody. Really.

The investigation hadn't gone so well. They examined every witness, every possible suspect. If there was a motive, there wasn't an opportunity, if there was an opportunity, there wasn't any motive. Even Kevin's notes were pointless. Three months. This waving roller coaster went on for three months. And now, when everything was over, it felt *so pointless*.

Two days after finding Oliver's room, the results had come back. Kevin died in some kind of lung disease. With a really complex, well-designed murderer it still could have been murder, but none of the suspects could have done it. So, it's over.

Only if Kevin had died earlier! Oh my God-zilla. I fail at an investigation and know I wish my friend had died earlier! But still. The day Kevin died I had to do some... stupid work stuff in the city. But maybe, if the murderer had come earlier - before I left - I could have stopped him or her! But no, Kevin had to die after I went to town. I guess he just couldn't meet the dead-line.

He had stared at that printed paper for twenty minutes now. Dirk had considered his options. Millions of thoughts and possibilities had gone through his mind. It is amazing how whole lives can depend on one single minute. *Whatever. This is all I can do.*

It was the formal document of Kevin's death. And, with a heavy heart, Dirk had finally written down those two words at the end of the paper:

Circumstances of death: natural causes

POST SCRIPTUM

Kevin spent his whole day in a strange cloud. Afterwards he didn't remember much. He started the day before by going to the yarn store. But why? Why would he wanted to go to the *yarn* store? And then he remembered! To BUY YARN. But why would he need yarn? He wasn't an eighty years old grandma who had all the time in the world! He had things to do! Like finding his future-murderer. But his headache was unbearable. He went to get a glass of water, and then he saw it. A half-done teddy bear was sitting on the coffee table. And then it all came rushing back to him. He made that teddy bear last night to avenge his son's death by killing Jacob's son. With a poisoned teddy bear. WHAT THE HELL WAS HE THINKING? He never wanted to kill *anybody*! Catherine was right: He had gone too far. He decided to apologize to her later on that afternoon. But first, he had to get rid of the evidence. He threw the bear into the flames. The fireplace destroyed every evidence of that day. And just like this, it was done. He watched the plush burning for a few minutes. The flames turned green from the poisoned yarn. It must have been beautiful if you think about it. But Kevin hadn't thought about it. His thoughts were in a completely different direction. He knew Cathrine's favourite flower was pansy, but rose was the typical apology-flower, wasn't it? His vision started blurring after a while. He should get pansy... he will. Or wait, does Cathrine like daffodils more? He didn't remember. He didn't remember anything... His whole world turned.. white? Why was everything WHITE? Then he saw him. He was a bit older than he remembered, but he would recognise that face anywhere.

– Hi Dad – Oliver smiled as he offered him a hand. – Welcome.

Bacsek Emma Borbála, Buday Noémi, Fekete Janka (9.b)

My dearest friend, Watson,

I am writing you this letter very sadly, because Mrs. Hudson is dead. Someone killed her last week. I have to find out who is the killer. But before and after work I have to do all of the housework so I miss her very much.

Look at this list how many things I have to do every single day:

- I get up at 6 o'clock.
- I open the windows to let fresh air in.
- I make my bed and get dressed.
- I go to the bathroom and wash my face.

- I have breakfast at 6:30. I usually have English breakfast: fried eggs with ham.
- I drink a huge cup of tea.
- After breakfast I wash the dishes and tidy up the kitchen.
- I brush my teeth and comb my hair.
- After breakfast I start working. I look after new clues.
- I look through my notes.
- I go to the police office for the latest news at 9 o'clock.
- On the way home I buy the daily newspapers.
- I check the letter box when I get home.
- I can't cook so I have to order food for lunch. I do it at 11 o'clock.
- I make some phone calls before lunch.
- Food arrives at noon, then I have lunch.
- After lunch I check the house and do the most important housework. For example: I wash the dishes, I tidy up the kitchen and the work room. I take out the trash.
- I open the windows to let the pipe smoke out.
- I continue working in the afternoon. I meet some people I ask them questions.
- I finish working at 5 o'clock.
- I drink a tea and have some snacks.
- After work I have to do housework.
- I go shopping, I buy food for dinner and breakfast.
- I put into the fridge what I bought.
- I vacuum the carpets in the living room.

- I sweep the floor in the kitchen.
- I collect the dried clothes and I iron them.
- I put away the ironed clothes.
- I dust the shelves, tables and every furniture.
- I load the washing machine.
- I clean up the bathroom.
- I mop the floor in the whole flat.
- I set the table for dinner.
- I have dinner at 7 o'clock.
- After dinner I wash the dishes and tidy up the kitchen.
- My brother, Mycroft comes to my apartment after dinner.
- We drink some brandy and talk about the crime cases.
- I say goodbye to my brother at 9 o'clock.
- I have a shower and brush my teeth.
- I turn off every lamp.
- I go to bed at 10:30.

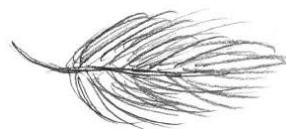
You can see how many things I have to do every day. I have to find a new housekeeper as soon as possible. But it is not easy.

Could you and your amazing wife come here to help me for a couple of weeks? It would be very good. You could help me with my job, and Mrs. Watson could do the housework. I would be very thankful.

I'm waiting for your quick answer.

Best regards,
Sherlock

Kovács Ágoston (5.a)

Német Nyelv

Hallo Zéti,

ich wohne in Budapest und ich lebe mit meiner Familie in einem Haus. Ich habe zwei Brüder und eine Schwester. Mein Zimmer ist mittelgroß und ich habe keinen Balkon. Meine Eltern kochen super, das schmeckt mir. Wir haben einen großen Garten. In der Mitte gibt es einen großen Kirschbaum. Mein Bruder hat einen Hund und ich habe eine Katze. Meine kleine Schwester spielt gern mit den Haustieren. Das Wohnzimmer ist groß und es gibt Sessel, ein Sofa, einen Schrank und einen Wohnzimmertisch.

Mein Vater grillt oft auf der Terrasse.

Wo wohnst du? Hast du auch Haustiere? Hast du auch Geschwister? Kochen deine Eltern auch gut?

Tschüss,
Olivér

Bán Olivér (5.a)

Lieber Hans,

ich möchte dir unser Haus dir beschreiben. Ich lebe mit meiner Familie in einem Haus. Unser Haus ist schön und ganz groß. Es gibt eine Küche, ein Wohnzimmer, ein Schlafzimmer, Badezimmer und drei Kinderzimmer. In der Küche gibt es eine Spülmaschine, viele Schränke, einen Tisch, sechs Stühle und ein Pult. In dem Wohnzimmer sind Schränke, ein Sofa und ein Fernseher. In den Kinderzimmern liegen überall Spielzeuge herum. Hier sind auch Schränke und Betten. In meinem Traumhaus gibt es viele Plätze für meine Spielzeuge. In meinem Haus gibt es ein Kino, da könnte ich meine Lieblingsfilme ansehen. Im Haus sollte auch es ein großes Trampolin geben.

Viele Grüße,
András

Krikler András (5.a)

Liebe Panni,

wie geht es dir? Ich hoffe, gut. Uns geht es auch gut, und auch unseren Schildkröten. ☺

Weißt du, wo wir wohnen? Du warst schon bei uns! Vieles ist anders.

Wir wohnen in Pomáz, nicht in Budapest, in einem Haus mit Garten. Im Haus gibt es fünf Wohnungen. Wir haben ein Kinderzimmer, ein Vorzimmer, ein

Wohnzimmer, eine Küche und ein Badezimmer. Seit Dezember haben wir eine neue Toilette, ein Esszimmer und meine Eltern haben ein neues Schlafzimmer. Wir haben endlich viel Platz.

In unserem Zimmer gibt es ein Etagenbett, da schlaf ich mit meiner Schwester. Neben der Tür steht ein Bücherregal und ein Schrank. Wir haben einen großen Schreibtisch. Wir haben viel LEGO spiele. Hier leben unsere Schildkröten, und meine Schnecken.

Mein Traumhaus sieht anders aus. Ich möchte in einer Mühle in der Nähe des Waldes wohnen. Ich möchte ein Schlafzimmer, ein Badezimmer, ein Wohnzimmer, eine Küche und ein Vorzimmer. Und ich möchte einen Hund, eine Katze, meine Schildkröte und einen Papagei.

Und wie sieht dein Traumhaus aus?

Schreib mir bald,
deine Sophie

Németh Zsófia (5.a)

Lieber Norbi,

dieses mal möchte ich dir unseres Familienhaus vorstellen. Ich wohne zusammen mit meinem Bruder und meinen Eltern in Budakalász. Wir haben vor zwei Jahren ein Haus dort gekauft. Es gibt zwei Stockwerke und einen ganz großen Garten.

Unser Wohnzimmer ist sehr groß. Die meiste Zeit verbringen wir dort, denn mit der Pandemie ist jeder seit Wochen zu Hause ist seit Wochen. Wir sehen fern, spielen Karten oder lesen wir einfach Bücher. Meine Eltern haben ungefähr 2000 Bücher.

Im Erdgeschoß ist auch die Küche, ein großes Badezimmer und ein anderes Zimmer mit Sauna, wo meine Eltern von Zeit zu Zeit Sport machen.

Im ersten Stock sind auch drei Schlafzimmer und ein anderes Badezimmer. Jeder hat sein eigenes Zimmer. Ich finde das gut, weil ich manchmal alleine spielen kann. Ich habe sehr viele Spielzeuge, vor allem Dinosaurier und Legostücke. Ich baue sehr viel und nutze meine Freizeit. Im Garten können wir spazieren und Fußball spielen, oder einfach den Vögeln zuhören. :)

Ich weiß es nicht, ob dieses mein Traumhaus ist, aber ich fühle mich sehr wohl hier.

Kannst du mir auch über euren Haus schreiben? Ich bin sehr interessiert.

Viele Grüße,
Matyi

Szászkay Máttyás (5.a)

8.a – Schüleraustausch (Diákcseré)

Ich denke, dass ein Schüleraustausch immer super ist, es ist nicht wichtig, wohin man fährt, oder was für eine Austauschfamilie man bekommt, es ist immer eine gute Möglichkeit z.B. eine neue Kultur kennenzulernen, oder Sprachkenntnisse zu verbessern. Aber außerdem ist es sehr wichtig, dass man neue Freundschaften schließen kann, wenn man an einem Austauschprogramm teilnimmt.

Wie ich es schon gesagt habe, kann es sehr interessant sein, eine neue Kultur kennenzulernen, weil es kann sehr verschieden sein, als zu Hause. Zum Beispiel das ausländische Schulsystem. In manchen Ländern kann die Schule sehr streng sein, während in anderen Ländern ist es nicht. Man kann auch die ausheimischen Alltage, und natürlich die ausheimische Küche kennenlernen.

Ich hatte viel Spaß in Stuttgart, als wir mit der Klasse dort hinfuhren, und ich denke, dass ich dort viel gelernt habe. Ich hatte eine sehr nette Austauschfamilie, und es war super, mit ihnen zu leben.

Am meisten möchte ich nach Spanien fahren, obwohl ich die Sprache nicht kenne, aber ich finde dieses Land und seine Kultur sehr schön.

Ich finde Schüleraustauschprogramme sehr gut, und ich hoffe, dass ich noch einmal an einem solchen Programm teilnehmen kann.

Szolnoki Máté (8.a)

Austauschprogramme sind heutzutage in vielen Schulen sehr populär. Kinder können mit ihren Klassen oder allein in andere Länder fahren.

Diese Programme haben viele Vorteile. Man kann sich die Sprache besser aneignen und die Sprachkenntnisse verbessern. Man lernt Selbständigkeit: Probleme zu lösen, kommunizieren und wie es ist, etwas allein zu erledigen. Man kann die Sehenswürdigkeiten besichtigen und die Spezialitäten von anderen Ländern probieren. Und, was am wichtigsten ist, man kann eine andere Kultur und Menschen kennenlernen. Man kann Freundschaften schließen.

Es gibt viele Unterschiede zwischen Kulturen. Die Menschen, der Verkehr, das Essen, der Glaube, die Feste. Jedes Land hat seine eigenen Traditionen. Zum Beispiel in Ungarn besuchen die Männer zu Ostern die Frauen und bespritzen sie mit Wasser oder Kölnisch. Am Neujahr haben wir Feuerwerk, und im Dezember legt der Weihnachtsmann die Geschenke in die Stiefel.

Ich habe mich in Stuttgart bei meiner Austauschschülerin, Zara sehr gut gefühlt. Obwohl ich nicht so gut Deutsch gesprochen habe, und habe viele Fehler gemacht, haben wir uns gut verstanden. Ich bin nicht in die Schule gegangen, deshalb kann ich über die Unterschiede zwischen dem Unterricht nicht sprechen, aber Zara hat gesagt, dass sie die Schule mag.

Ich möchte noch in viele Länder fahren, und viele Kulturen kennenlernen. Ich möchte auch auf andere Kontinente reisen. Ich interessiere mich besonders für Japan. Alles ist anders dort, als hier.

Polyányi Lora (8.a)

Liebe Liza,

ich bin in der sechsten Klasse nach Stuttgart gereist. Ich war eine Austauschschülerin und deshalb beschreibe dir das Thema Austauschprogramm.

Es gibt viele Nachteile und Vorteile. Zuerst fasse ich die Vorteile zusammen. Wenn man eine Fremdsprache lernt, muss viel üben. Deshalb ist es sehr gut, Austauschpartner zu sein. In dieser Zeit kann man mit solchen Menschen sprechen, die das Deutsch als Muttersprache sprechen. Man kann auch sehr viel Erlebnisse sammeln. Die deutsche Kultur und neue Menschen kennenlernen.

Leider habe ich auch ein paar schlechte Erfahrungen. Zum Beispiel hat die deutsche Partnerin keine Programme gemacht, immer nur mit ihrem Handy gespielt.

Ich habe schon gesagt, dass ich schon in Stuttgart war. Ich erzähle ein bisschen über diese Reise. Ich war 12 Jahre alt. Ich konnte noch nicht sehr gut Deutsch sprechen. Meine Austauschpartnerin hat sehr viel mit ihrem Handy gespielt, aber mit meiner Klasse habe ich viele Programme gemacht. Ich finde, dass diese Reise sehr-sehr gut war.

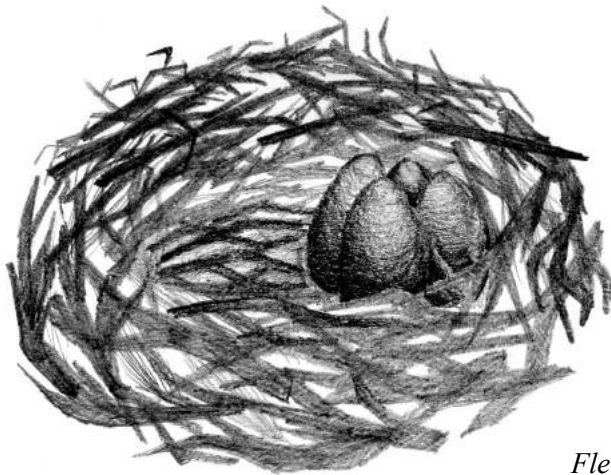
Ich habe schon viele Länder gesehen, aber ich möchte noch nach Finnland fahren.

Und du? Möchtest du in ein anderes Land fahren? Warst du schon Austauschpartnerin?

Schreib mir Bald!

Liebe Grüße,
Dorci

Nagy Dorka Natália (8.a)

Fleisz Nóra (9.c)

Plakátok a 9.c-ben – Meine Lieblingsachen

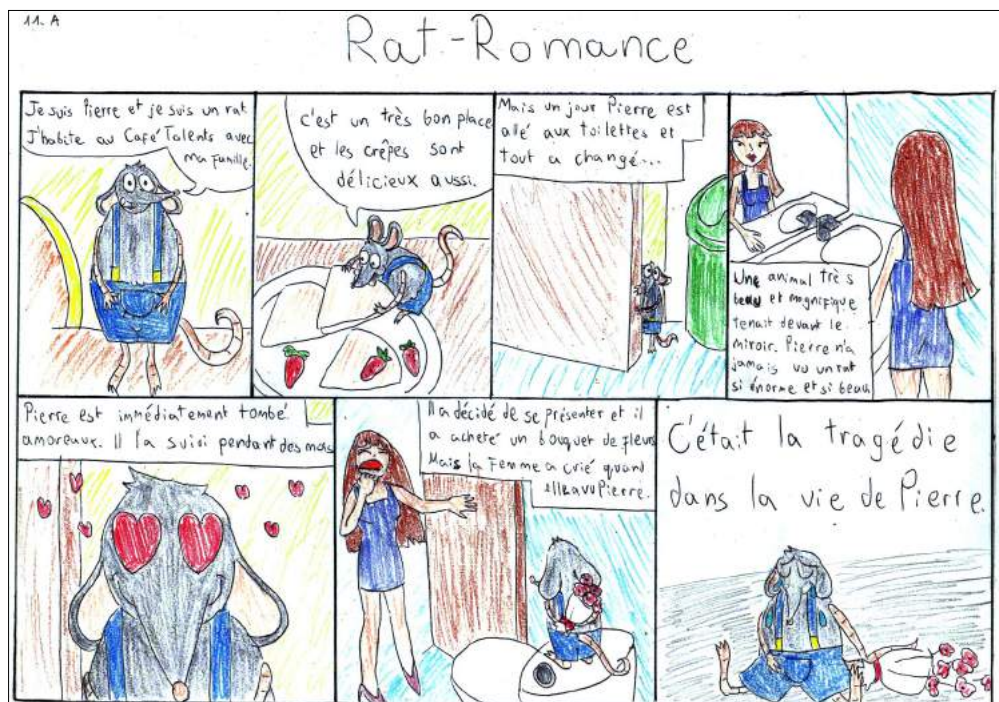
Kokas Anna

Frics Panna

Francia nyelv

Képregények

A rat-romance készítői:

Csikós-Nagy Róza, Korvicska Benedek, Krepárt Laura és Molnár Lilla(11.a)

A következő oldalon látkató képregény készítői::

Balogh Nikolett, Páczelt Kristóf, Pákai Sára és Szatmári Ágnes (11.b)

Spanyol nyelv

Lévay Anna 11.b fogalmazása a Diecisiete c. filmről

Diecisiete es un drama o comedia que fue dirigida por Daniel Sánchez Arévalo. Su estreno fue en 2019. Biel Montoro y Nacho Sánchez interpretan los personajes más importantes. La trama no es especial, es actualmente una road movie, sin embargo la película es muy emocional e inmersiva dado que la construcción compleja de los personajes. Se trata de un joven que se llama Héctor, un niño con un trastorno de tipo autista o asperger y conductual problemas. En el centro de mejores participa en un programa social con perros y conoce una perra que se llama Oveja y se hacen amigos. Un día, cuando Hectór descubre que alguien adoptó a Oveja se escapa para buscarla con su hermano y su abuela, y durante el viaje mejoran sus relaciones con uno al otro. En mi opinión la película fue muy interesante y los actores actuaron extremadamente bien, pero por el contrario, la trama fue un poco previsible.

Újévi feladat

Resumen del año 2020

Propósitos para el año 2021

¿Cómo ha sido 2020 para ti? Escribe...

- 1 momento especial.
- 1 cosa que has aprendido.
- 2 lugares que has visitado.
- 3 películas o series que has visto.
- 4 personas con las que te lo has pasado muy bien.

Recuerdos. Termina las frases.

- He tenido miedo...
- Me he sentido muy feliz cuando...
- Un recuerdo muy bonito del verano es...
- He estado muy nervioso/a cuando...
- He tenido problemas con...

Planes y propósitos para el 2021. Escribe...

- 1 asignatura en la que quieres mejorarte.
- 1 costumbre que quieres cambiar.
- 2 cosas que te gustaría aprender.
- 3 libros que quieres o tienes que leer.
- 4 comidas que te gustaría comer.

Propósitos para el año nuevo. En 2021...

- quiero tener más:
- voy a hacer más:
- voy a hacer menos:

Atanaszov Hedvig (10.b) megoldása:

¿Cómo ha sido 2020 para ti? Escribe...

1 momento especial.

Un reunión de online con estudiantes extranjeros

1 cosa que has aprendido.

he aprendido muchas palabras inglés para mi examen

2 lugares que has visitado.

he visitado Austria y Alemania en el verano

3 películas o series que has visto.

he visto muchas películas y series, por ejemplo The Crown y Black Mirror.

4 personas con las que te lo has pasado muy bien.

he pasado mucho tiempo bueno con Eszti en el verano.

Recuerdos. Termina las frases.

He tenido miedo...

Me he sentido muy feliz cuando... he ido a un campamento de verano.

Un recuerdo muy bonito del verano es... cuando yo y mi amiga hemos ido al Lago Balaton para un día.

He estado muy nervioso/a (cuando)...antes de mi examen de inglés.

He tenido problemas con... mi bicicleta. Pero mi padre la ha reparado.

Planes y propósitos para el 2021. Escribe...

1 asignatura en la que quieres mejorarte.

español

1 costumbre que quieres cambiar.

quiero leer más

2 cosas que te gustaría aprender.

quiero aprender español

3 libros que quieres o tienes que leer.

he recibido un libro en inglés para navidad y quiero leerlo.

4 comidas que te gustaría comer.

me gustaría comer más sushi

Propósitos para el año nuevo.

En 2021...

quiero tener más: libros y ropas

voy a hacer más: hacer más deportes, leer más y viajar más

voy a hacer menos: pasar menos tiempo en el Internet

Álmaim lakóbusza

La furgoneta de mis sueños

UNA FURGONETA TRANSFORMADA
EN UNA CASA

Kárász Kinga

“La casa”

- NO MUY GRANDE
- ES BLANCA
- ES ALLÍ SIEMPRE DÓNDE TÚ
(COMO EL CARAPACHO DE CARACOL)

La cocina

- LOS MUEBLES SON BLANCOS
- LA MESADA ES DE MADERA
- HAY UN LAVABO, UNA NEVERA, UN HORNO, MUCHAS GAVETAS

El comedor-el salón

- HAY UNA MESA GRANDE
- ES LUMINOSO
- HAY UNAS VENTANAS
- HAY ARMARIO EN LA PARED
- HAY DOS SOFÁS

El dormitorio

- TIENE DOS VENTANAS
- HAY UNA CAMA TAMAÑO COMPLETO
- ES CÓMODO Y ATMOSFÉRICO
- EL TECHO ES DE MADERA

El baño

- NO ES MUY GRANDE
- LOS PAREDES SON BLANCAS
- HAY UN TOILET COMPOSTAJE
- HAY UNA DUCHA

El patio

- ES PEQUEÑITO
- HAY UNOS SUCULENTOS

El jardín

- ES INMENSO Y HERMOSO
- NUNCA TIENES QUE ESCARDAR
- PERO NO ES PRIVADO

La terraza

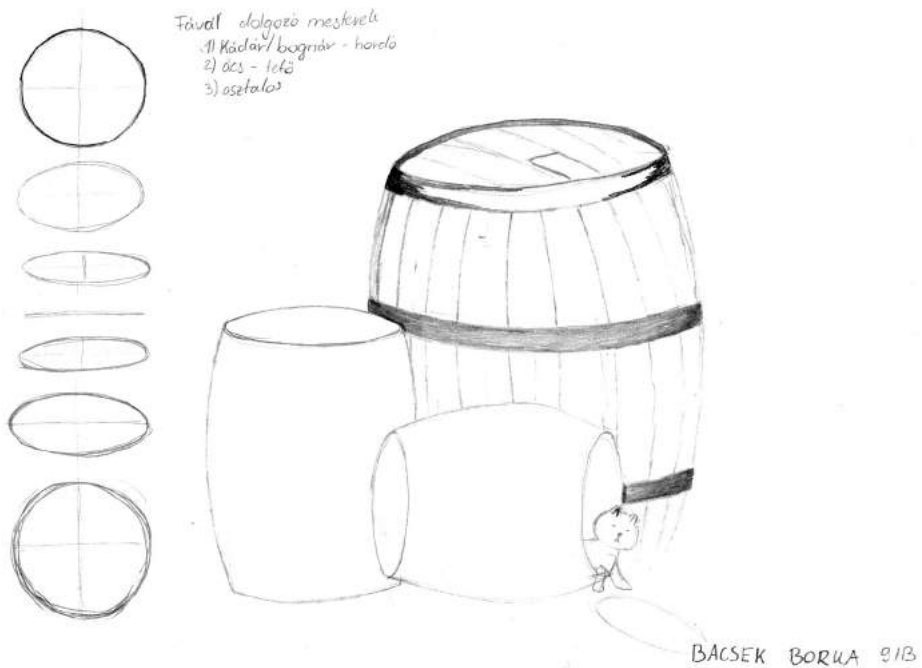
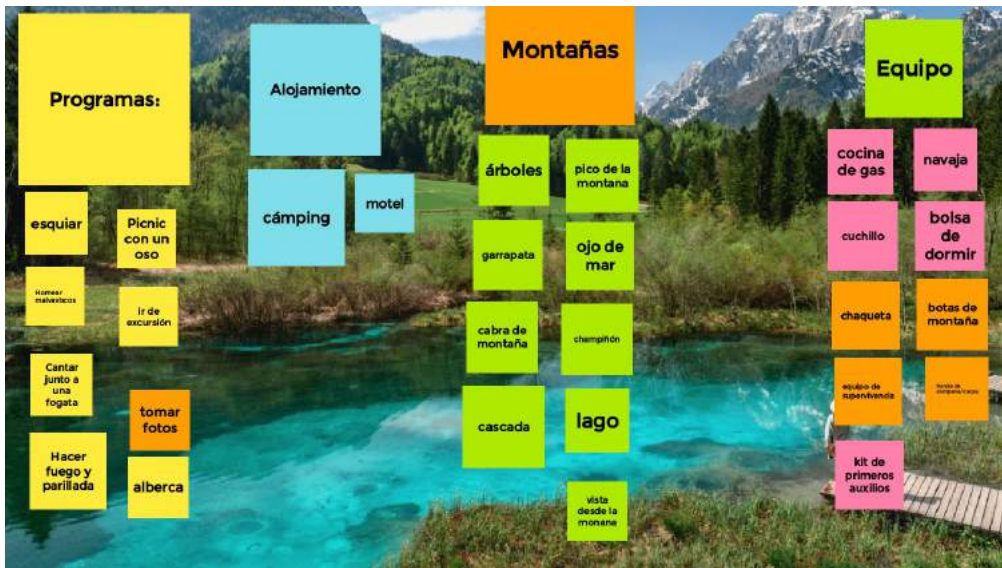
- HAY UNOS PANELES SOLARES
- PUEDES HACER YOGA, VER EL ATARDECER, COMER, LEER, ETC.

Kárász kinga (9-c)

Plakátok

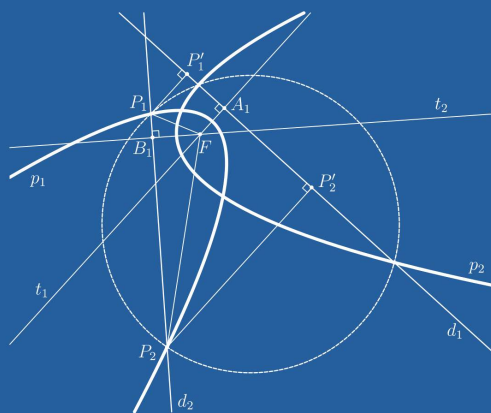

MATEMATIKA

Holló Gábor

Geometria a matematikaversenyeken

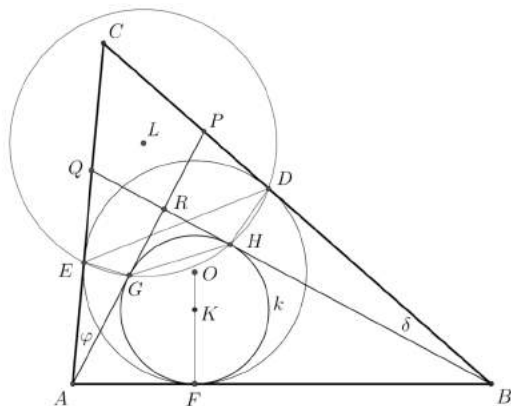
Felkészítő feladatok, ötletek és
megoldások

TYPOTEX

67. feladat. Az ABC háromszög O középpontú beírt köre az AB oldalt F -ben érinti. Az OF szakasz K belső pontja körül KF sugarú k kört rajzolunk. Az A, B csúcsokból k -hoz húzott érintők a szemközti oldalakat a P, Q pontokban metszik, az AP és BQ egyenesek metszéspontja R . Bizonyítsuk be, hogy $PCQR$ érintőnégyyszög.

Megoldás. Az ABC háromszög beírt köre a BC, AC oldalakat érintse a D, E pontokban, az AP, BQ egyenesek a k kört G és H pontban, továbbá legyen $CAP\angle = \varphi, CBQ\angle = \delta$ (94. ábra).

94. ábra

Először megmutatjuk, hogy $DEGH$ húrnégyszög. Mivel AF és BF közös érintőszakasza k -nak és az ABC háromszög beírt körének, ezért $AF = AG = AE$, és $BF = BH = BD$, tehát AGE és BDH egyenlő szárú háromszögek.

Ha az ABC háromszög szögeit a szokásos módon jelöljük, akkor figyelembe véve, hogy EDC egyenlő szárú háromszög

$$GED\angle = 180^\circ - \left(90^\circ - \frac{\varphi}{2} + 90^\circ - \frac{\gamma}{2}\right) = \frac{\varphi + \gamma}{2}.$$

Ugyanakkor, figyelembe véve, hogy HRG egyenlő szárú háromszög

$$\begin{aligned} GHD\angle &= GHR\angle + RHD\angle = 90^\circ - \frac{GRH\angle}{2} + 180^\circ - BHD\angle = \\ &= 270^\circ - \frac{180^\circ - (\alpha - \varphi + \beta - \delta)}{2} - \left(90^\circ - \frac{\delta}{2}\right) = 90^\circ + \frac{\alpha - \varphi + \beta}{2} = \\ &= 90^\circ + \frac{180^\circ - \gamma - \varphi}{2} = 180^\circ - \frac{\gamma + \varphi}{2}. \end{aligned}$$

Ebből $\angle GED + \angle GHD = 180^\circ$ miatt $DEGH$ valóban húrnégyszög, körülírt körének középpontja legyen L .

Megmutatjuk, hogy L egyenlő távolságra van a $PCQR$ négyszög minden oldalától, ebből nyilván következik a feladat állítása. Mivel az AGE háromszög egyenlő szárú, így az A csúsból induló belső szögfelezője egyben az EG szakasz felezőmerőlegese, azonban EG a $DEGH$ húrnégyszög körülírt körének is húrja, tehát a szögfelező átmegy a kör L középpontján. Hasonló gondolatmenettel kapjuk, hogy a BDH háromszög B csúsból induló belső szögfelezője is átmegy az L ponton.

Az ABC háromszög C csúsból induló belső szögfelezője az ED szakasz felezőmerőlegese is egyben, így ez a szögfelező is átmegy L -en.

Legyen az L pont távolsága a CA , CB oldalaktól d . Ekkor amiatt, hogy L a PAC szögfelezőjén is rajta van, az L pont távolsága az RP egyenestől is d . Végül amiatt, hogy L a CBQ szögfelezőjén is rajta van, a QR egyenestől is d távolságra van, tehát az L középpontú, d sugarú kör érinti a $PCQR$ négyszög minden oldalát, és ezzel igazoltuk a feladat állítását.

Megjegyzés. A feladat szoros kapcsolatban van a 46. feladattal: ha megmutatjuk, hogy $AQ + QB = AP + PB$, akkor van olyan ellipszis, aminek fókuszpontjai A és B , és az ellipszis átmegy a P és Q pontokon, továbbá a C pont az ellipszisen kívül van, nincs rajta az ellipszis nagytenegelyén, vagyis teljesülnek a 46. feladat feltételei. Az ellipszis létezésének bizonyítása:

A megoldásban láttuk, hogy $AE = AG$, $BD = BH$, $RG = RH$. Ezek figyelembevételével jelen állításunk belátásához kellene, hogy $QE + QR = PR + PD$. Mivel $CE = CD$, vagy másképpen $CQ + QE = CP + PD$, továbbá a feladat állításából adódóan az érintőnégyyszögek tételéből $QR + CP = PR + CQ$, így az utóbbi két egyenlet összeadásából megkapjuk a kívánt eredményt.

68. feladat. Bizonyítsuk be, hogy minden konvex érintőnégyyszögben a szemköztí oldalakhoz írt körök sugarainak szorzata egyenlő.

Megoldás. Vizsgáljuk az $ABCD$ érintőnégyyszöget, beírt körének középpontja legyen O , a hozzáírt körök középpontjai a 95. ábrának megfelelően legyenek O_1 , O_2 , O_3 , O_4 , a sugaraik ϱ_1 , ϱ_2 , ϱ_3 , ϱ_4 .

A DA oldalhoz írt kör, ill. az AB oldalhoz írt kör érintse az AB egyenest a P , ill. Q pontban, a BC oldalhoz írt kör, ill. a CD oldalhoz írt kör érintse a BC egyenest az R , ill. S pontban.

Az AO_1P és AO_2Q háromszögek hasonlóak, hiszen mindkettő derékszögű, és A -nál lévő szögek csúcsszögek. Ebből következően

$$\frac{O_1A}{AO_2} = \frac{\varrho_1}{\varrho_2}, \quad (40)$$

majd hasonló gondolatmenettel

$$\frac{O_4C}{CO_3} = \frac{\varrho_4}{\varrho_3}. \quad (41)$$

Mivel minden konvex négyszög hozzáírt köreinek középpontjai húrnégyszöget alkotnak (ld. a 48. feladat megoldását), így a kerületi szögek tétele miatt

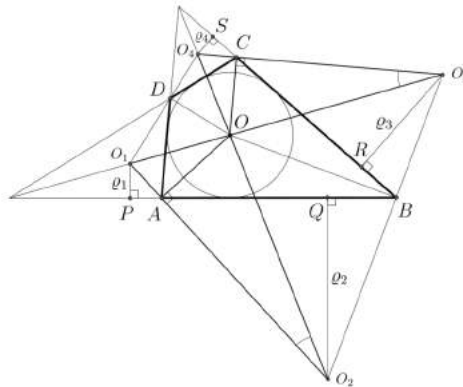
az $O_1O_2O_4 \triangleleft = O_1O_3O_4 \triangleleft$, továbbá $O_1OO_2 \triangleleft$ és $O_3OO_4 \triangleleft$ csúcsszögek, tehát az O_1O_2O és O_4O_3O háromszögek hasonlóak. Ezekben a háromszögekben AO , ill. CO szakaszok magasságok, hiszen pl. az AO szakaszt vizsgálva AO az $ABCD$ négyszög belső szögfelezőjén van, így merőleges az A csúcson átmenő külső szögfelezőre. Ekkor az O_1O_2O és O_4O_3O háromszögek hasonlósága miatt az AO magasság olyan arányban osztja az O_1O_2 szakaszt, mint a CO magasság osztja az O_4O_3 oldalt, tehát

$$\frac{O_1A}{AO_2} = \frac{O_4C}{CO_3},$$

majd (40) és (41) helyettesítésével

$$\frac{\varrho_1}{\varrho_2} = \frac{\varrho_4}{\varrho_3},$$

amiből keresztbe szorzás után $\varrho_1 \cdot \varrho_3 = \varrho_2 \cdot \varrho_4$.

95. ábra

69. feladat. Egy konvex négyszög szemközti oldalaihoz írt körök sugarainak szorzata egyenlő. Bizonyítsuk be, hogy a négyszögbe kör írható.

Megoldás. Vizsgáljuk az $ABCD$ négyszöget, a DA , AB , BC , CD oldalaihoz írt körök rendre k_1 , k_2 , k_3 , k_4 , ezek sugarai ϱ_1 , ϱ_2 , ϱ_3 , ϱ_4 .

Ha a négyszög szemben lévő oldalai párhuzamosak, akkor a négyszög paralelogramma, így $\varrho_1 = \varrho_3$ és $\varrho_2 = \varrho_4$, amiből $\varrho_1^2 = \varrho_2^2$, tehát $\varrho_1 = \varrho_2 = \varrho_3 = \varrho_4$. Ebből az következik, hogy a szemközti oldalegyenesek távolsága egyenlő, így a hozzáírt körök sugarával egyező sugarú kör írható a négyszögbe.

A továbbiakban indirekt úton bizonyítunk. Tegyük fel, hogy bár $\varrho_1 \varrho_3 = \varrho_2 \varrho_4$, de a négyszög nem érintőnégyszög.

A kötet 356, egyedi módon csoportosított geometriafeladat megoldását mutatja be. Mint az a címből is kikövetkeztethető, elsősorban a tanulmányi versenyekre készülők és felkészítő tanáraik munkáját kívánja segíteni, de hasznos minden olyan olvasónak, aki az absztrakt gondolkodás elsajátításában magasabb szintre szeretne lépni.

Az elsődleges cél az önálló megoldás. Ezért a feladatok felsorolását követő fejezet minden feladathoz rövid, egy-két mondatos útmutatást ad, melynek alapján el lehet indulni a megoldás felé vezető úton. A harmadik, legnagyobb terjedelmű fejezet a feladatok megoldása. A könyv gyakorlatias voltát jól mutatja a megoldásokat követő két rövid fejezet. Az egyik témakörönként összefoglalja azokat az ötleteket, amelyeket érdemes módszeresen végiggondolni, ha valaki tanácstalanul áll a feladat előtt. A másik felsorolja az eredményesen felhasználható összefüggéseket és tételeket.

Holló Gábor a Veres Péter Gimnázium tanára. Kiemelten foglalkozik a matematika OKTV-re való felkészítéssel. A könyvét is az ennek során tapasztalt nehézségek ihlették. A KöMaL feladatmegoldó versenyében sok feladat a neve alatt jelent meg, és a tanítványai jó szereplése kapcsán 2013-ban Ericsson-díjat kapott a matematika népszerűsítéséért.

TYPOTEX

5900 Ft

FIZIKA, CSILLAGÁSZAT

Református Tananyagtár

KEZDŐLAP KIADVÁNYOK

GONDOLKODTATÓ FIZIKAPÉLDATÁR

2021. február 24.

“... a példatárral az volt a célunk, hogy a diákok a felfedezés örömein keresztül közelebb kerüljenek a természettudományos gondolkodáshoz. A kötetben található feladatokat a természetes kíváncsiság ihlette. Szeretnénk, ha ehhez hasonlóan a megoldás során is teret kapna a diákok felfedezőkedve: bizonyos feladatok esetében az adatok felkutatása és értelmezése is a megoldások részét képezi, illetve több gondolatmenet, végeredmény is helyes lehet. Fontosnak tartjuk azt is, hogy a feladatokon keresztül a diákok betekintést nyerjenek a természettudományos vizsgálódás módszereibe. Éppen ezért számos feladatban grafikonról vagy ábráról olvashatóak le a szükséges információk. A mérési feladatok megoldása során pedig észrevehetjük, hogy a legszűkebb környezetünkben is milyen sok jelenséget tudunk megmagyarázni egyszerű fizikai törvényekkel. A példatárat elsősorban 7-8. osztályos diákoknak szánjuk, ezért a feladatok megoldásához sehol nem szükséges az általános iskolainál magasabb szintű matematikai ismeret. Ennek ellenére a fejezetek nagy részét kiválóan használhatják gyakorlás céljára középiskolás tanulók is.”

Marsiczki Roland és Rakovszky Andorás a Gondolkodtató fizikapéldatár szerzői

Cím: Gondolkodtató Fizikapéldatár 7-8. osztály

Kiadja: a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest, 2021.

Szerzők: Marsiczki Roland, Rakovszky Andorás

Szakmai lektor: Berecz János

Korrektor: Dávid Andrea

A felhasznált képek forrása: Rezessy Szabolcs és Vajda Melinda

Tördelés, nyomdai előkészítés: Rezessy Szabolcs

ISBN: 978-963-5584-63-5

256 oldal, B5, kartonált

51. Levente a sportautójával $170 \frac{\text{km}}{\text{h}}$ sebességgel érkezik egy lejtő aljára, ahol „üresbe” teszi a járművet, azaz súrlódás nélkül haladhat tovább.

- Mennyi mozgási energiája van az utassal együtt 1600 kg-os autónak?
- Hogyha ez mind átalakul helyzeti energiává, akkor milyen magasra tud feljutni?
- Mi lenne az előző kérdésre a válasz, hogyha csak 1200 kg a jármű össztömege?
- A valóságban csak mintegy 25 m magasságba tud eljutni az autó a lejtőn. Az energiájának hány százaléka vész el?

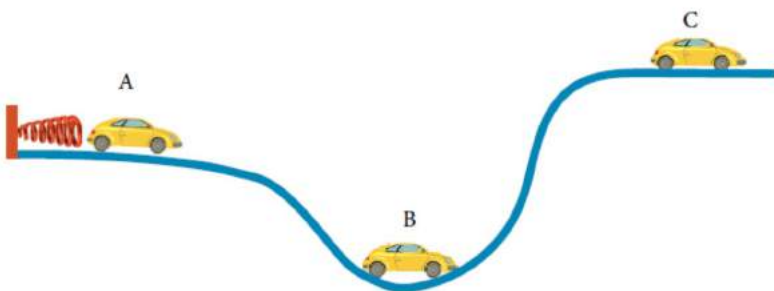
52. Egy játékbecát a $350 \frac{\text{N}}{\text{m}}$ rugóállandójú rugója tud függőlegesen fellőni. A béka tömege 110 g, a rugót 9 cm-rel lehet összébb nyomni.

- Mennyi energia tárolódik a rugóban, mikor teljesen össze van nyomva?
- Ez milyen magasra képes kilőni a bécát?

A rugóban tárolt energiát az $E_r = \frac{1}{2} D \cdot x^2$ képlettel számolhatod, ahol x a rugó összenyomódását jelenti méterben megadva, D pedig a rugóállandót.

53. Őcsi a karácsonyra kapott játékát próbálja ki. Egy sít állít össze, amin a jól olajozott kisautót egy rugó segítségével kilövi, és az végighalad a sínen. Válaszolj a következő kérdésekre!

- Melyik pontnál a legnagyobb a helyzeti energia?
- Melyik pontnál a legnagyobb a mozgási energia?
- Melyik pontnál a legnagyobb a rugalmas energia?
- Melyik energia nagyobb? A rugalmas energia A pontban (kilövés előtt), vagy a mozgási energia C pontban?
- Lehet-e egyenlő nagyságú az A pontban (kilövés után) a helyzeti és a mozgási energia?

A csillagászati szakkör munkájáról

Szakkörünk a 2020/21-es tanévben harmincegy éves lett.

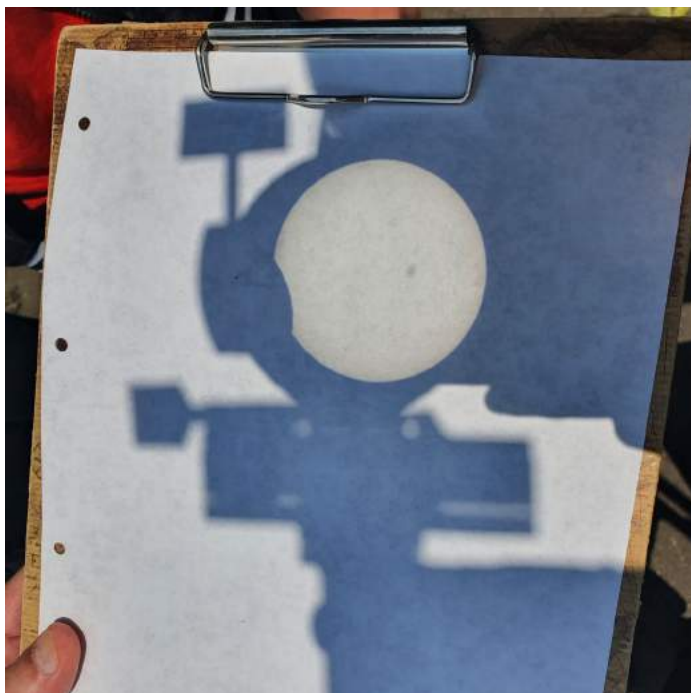
Az előző (2019/20-as) évben, sajnos, a szakkör szünetelt. Akadtak ugyan érdeklődő tanulók, de nem sikerült megfelelő időpontot találnunk. Aggódtam, hogy ebben a tanévben is így lesz, de szerencsére tévedtem.

Foglalkozásaink az utóbbi években helyet kapnak az iskola órarendjében, ami nagyon megkönnyíti a szervező munkát. Persze az órarendi időpont sem felel meg minden érdeklődőnek, ezért néhányan csak alkalmasszerűen tudnak eljárni. Ha pedig két órát kapunk, akkor akad, aki csak az elsőre, mások csak a másodikra tudnak eljönni. Idén egy órát kaptunk, egy kilencedik órát, és mivel a szakkörvezetőnek a nyolcadik órán lyukas órája volt, igény esetén mégis kétórás szakköröket tudtunk tartani.

A szakkörbe idén húsz fő jelentkezett. A pandémia következtében azonban csak a tanév legelején jöhetett el a foglalkozásokra minden érdeklődő; utána a felsőbb osztályokba járók már nem jöhettek be az iskolába. Ezért elsősorban a 7. évfolyamosok jártak a szakkörre, és tartottak – szokás szerint – kiselőadásokat. Ők heten általában mindnyájan részt is vettek a foglalkozásokon. Ez ugyan kevesebb a régebben megszokott létszámnál, de a rendkívüli helyzetben ezen nincs mit csodálkoznunk; reméljük, jövőre több aktív tagunk lesz. (Szükség lenne a szervezésben lelkes és tapasztalt szakköri tagokra is, hiszen a szakkörvezető már csak óraadó, így csak heti két napon van az iskolában – a többi napokon tehát nem lehet vele személyesen találkozni, vele valamit megbeszélni.) Amikor néhány hónapig senki sem járhatott be az iskolába, és a tanítás az interneten folyt, egy ideig szünetelt a szakkör; de aztán rájöttünk, hogy a Zoomon a foglalkozásokat meg tudjuk tartani, s ha készül hozzájuk prezentáció, azt is meg tudjuk osztani. Így azok is kaptak némi információt a kiselőadásokról, akik a Zoomon sem tudtak csatlakozni hozzánk a szakkör időpontjában.

A tanév elején szokás szerint összeírtuk, ki milyen téma iránt érdeklődik. A szakkörvezető ennek alapján készítette el a részletes munkatervet, kitette a 9-es terem előtt lévő hirdetőtáblánkra, és a Zoomon is közzétette; aki vállalta, hogy előadást tart, föliratkozott a megfelelő témához. Mint általában, a témák felölelték a csillagászat szinte minden területét. Meglepett azonban, hogy idén az érdeklődés a legmodernebb témák felé fordult: kevesebben érdeklődtek a csillagászat alapjai, története iránt, és sokkal többeket érdekelt a kozmológia, a kozmogónia stb. E témákhoz sok olyan fizikai ismeretre is szükség volt, amivel a hallgatóság másutt még nem találkozhatott (elektromágneses hullámok, relativitáselmélet, kvantumelmélet stb.), tehát ezekről is beszéltünk a kiselőadásokon. A foglalkozásokon meghallgattuk a soron következő kiselőadást, amit egy szakköri tag, illetve ha a témára nem volt jelentkező (vagy a jelentkező mégsem készült föl), akkor a szakkörvezető tartott meg.

Az idén nem volt módunk „kitelepüléseket” tartani a művelődési ház előtt. Egyetlen kis „bemutatót” szerveztünk: június 10-én a déli órákban volt egy nagyon kis méretű részleges napfogyatkozás, amit a 7.b osztállyal néztünk meg az

iskola udvarán. Iskolánk gondnoka és kertésze segítségével már előbb összeállítottuk a távcsövet, amit az udvarra kivettek, és ott okulárkivetítéssel megfigyeltük a jelenséget. (Néhány tanuló fényképet készített, de csak Borbély László – 7.b – küldte át nekem a képeit, így itt ezek egyikét tudom bemutatni: az a lap látható rajta, amelyen a távcső árnyékát és a kivetített napképet felfogtuk.) Egy „napnéző szemüveget” is vittem, ezen át is többen megnézték a fogyatkozó Napot. Napfoltokat, sajnos, éppen nem láthattunk.

A szakkör vezetője, hetvenhárom éves elmúlván, az utóbbi években már nem vállalkozik csillagásztáborok szervezésére, sőt még a „kitelepülések” is gondot okoznak neki. Hasonlóan nehéz számára az egyéb közös programok – csillagdalátogatás, az ELTE planetáriumának megnézése stb. – megszervezése. Pedig régi tapasztalat szerint ilyenekre is nagy szükség lenne: ezek kovácsolnák össze a szakkört, nem beszélve az ilyen alkalmakkor szerzett érdekes és tanulságos élményekről. Nagy szükség lenne továbbá egy új, fiatalabb, lelkes és hozzáértő kollégára, aki majd tovább vezetné szakkörünket -- melynek különben is bizonyára hasznára válna némi módszertani megújulás.

Csaba György Gábor szakkörvezető

Szabadkőműves csillagászok, egy rejtélyes matematikai összefüggés és az égi rendőrség első sikeres nyomozása – 220 éve fedezték felé a Cerest

[...]

A Titius-Bode szabály és az „égi rendőrség”

Volt-e valaki a következő 100–150 évben, aki Kepler ötletére felfigyelt volna, nem tudjuk. De később egy porosz tudósnek, bizonyos Titius (1729–1796) professzornak mégis föltűnt a dolog. (Tudósunk eredeti neve Johann Daniel Tietz volt, amit a kor szokása szerint Titiusra latinítva használt. Nemcsak humanista divatból; inkább azért, mert mint a legtöbb német név, a Tietz is a tudományok nyelvén, latinul nemigen lenne ragozható.) A tudós 1761-től Wittenbergben a matematika és a fizika professzora volt; ő építette városában az első villámhárítót. (Ezt 1752-ben találta föl B. Franklin, tehát professzorunk meglehetősen „naprakészen” követte a tudomány haladását.) Egyetemi munkája mellett Titius segítette az első rendszeresen megjelenő wittenbergi újság szerkesztését és kiadását is, melynek megjelent 11 évfolyama ma szinte kincseshánya a kutatók számára. Angol, francia és latin nyelvből fordításokat készített, amivel némi hírnevet is szerzett.

1766-ban egy fordításába (Charles Bonnet *Contemplation de la Nature* című könyvébe) belevette néhány saját ötletét is. Ezek egyike az volt, hogy a bolygók Naptól mért közepes távolságai nem véletlenszerűen következnek egymásra, hanem - ahogy Kepler is sejtette - meghatározott matematikai törvényszerűség szerint.

Tekintsük azt a sorozatot, amely 0-val kezdődik, következő eleme 3, majd a többi mind az előző elem kétszerese! Így a 0, 3, 6, 12, 24, 48, 96 stb. sorozathoz jutunk. Adjunk mindegyikhez 4-et, és az eredményt osszuk 10-zel! Képlettel fölírva:

$$a = 0,4 + 0,3 \cdot 2^n, \text{ ahol } n = -\infty, 0, 1, 2, \dots$$

Így az $a = 0,4; 0,7; 1; 1,6; 2,8; 5,2; 10$ stb. számsort kapjuk, vagyis nagyjából a bolygók naptávolságát, ha a Föld-Nap távolságot vesszük egységnek. (A Föld-Nap távolság, azaz 150 millió km egy távolság-mértékegység, neve „csillagászati egység”). A Merkúr valóban 0,4 CsE-re, a Vénusz 0,72 CsE-re, a Föld 1 CsE-re, a Mars 1,52 CsE-re, a Jupiter 5,2 CsE-re, és a Szaturnusz, az akkor ismert legkülső bolygó 9,54 CsE-re van a Naptól. De mint látható, a Titius-számok közül a 2,8-hoz nem tartozik planéta.

Johann Elert Bode (1747–1826) német csillagász 1772-ben elolvasta Titius fordítását, megtalálta benne a sorozatot, a szabályosság megtetszett neki és újra közölte, azzal a megjegyzéssel, hogy — amint maga Titius is vélte — talán a 2,8 CsE-nél is van bolygó, amelyet még nem ismerünk.

1781-ben William Herschel (1738–1822) fölfedezte az Uránuszt, amelynek naptávolsága 19,2 CsE. Ez a Titius-Bode szabály alapján 19,6 CsE volna, ami elég jó egyezés, így az új bolygó megerősíteni látszott a szabályt.

*A Zách Xavér Ferenc
javaslatára épült
új csillagvizsgáló*

*Forrás:
Wikimedia Commons*

A magyar Zách Xavér Ferenc báró (1754–1832), aki szabadkőműves is volt, egész életében a külföldet járta, és igen népszerű volt tudományos és előkelő körökben (jól ismerte többek között Herschelt; a Royal Society is tagjai sorába iktatta), II. Ernő szász-gothai herceg udvarában felvetette egy új, korszerű csillagvizsgáló létesítésének tervét. Az obszervatórium 1789-re el is készült a Seeberg tetején. Zách indította meg az első tudományos folyóiratokat (az 1797-től 1799-ig havonta megjelent *Allgemeine Geographischen Ephemerident*, és a szintén havonta, 1800 és 1814 közt megjelenő *Monatliche Correspondenzet*, mely az első csillagászati szaklap volt a világon). Ő szervezte az első nemzetközi tudományos konferenciát a seebergi csillagdában 1798-ban; ő volt az első, akinek eszébe jutott, hogy bizonyos tudományos munkákat célszerű lenne több kutató közös munkájával elvégezni.

Ötletének egy konkrét megvalósítása végett hívott össze hat csillagászt a lilienthali magáncsillagdába, melynek tulajdonosa és igazgatója Johann Hieronymus Schröter (1745–1816) volt. A többi meghívott Heinrich Wilhelm Olbers (1758–1840), Karl Ludwig Harding (1765–1834), Johann Gildemeister (1753–1837) és Ferdinand Adolf von Ende (1760–1817) volt. Zách azt javasolta nekik, hogy kezdjenek közösen kutatni a feltételezett ismeretlen bolygó után. Elnevezték magukat „égi rendőrség”-nek, és nekiláttak a kutatás megtervezésének. Tudták, hogy szinte reménytelen mennyiségű munkát kell elvégezniük, ráadásul csillagászati fényképezés még nem létező, mindezt szabad szemmel. Felosztották az Állatövet 24 zónára, és egyet-egyet kisorsoltak egymás közt. Úgy gondolták, a többinek az észlelésére levélben más csillagászokat kérnek föl. Ez meg is történt. Maguk is – már amelyikük – megkezdtek a munkát.

[...]

Akinek — reméljük sokaknak — felkeltettük a figyelmét, az a teljes cikket elolvashatja az alábbi linken.

https://mta.hu/tudomany_hirei/a-ceres-220-eves-111139

INFORMATIKA

I. 528. Évről-évre új naptárt készítünk és ragasztunk a falra, holott csak 14 különböző hételrendezésű év létezik, ha a mozgó vallási ünnepek időpontjától (húsvét, pünkösd, purim stb.) eltekintünk.

Készítsük el az azonos naptárú éveket megadó listát táblázatkezelő segítségével naptárak néven.

Az A1 és B1 cella legyen a minta szerinti, az A2 cella kezdetben legyen üres, de a minta szerinti formátumú.

Ha az A2 cellába begépelünk egy 2000 és 2399 közötti egész számot, a B2 cellától kezdődően növekvő rendezettséggel jelenjenek meg azok az évszámok, amelyek 2000 és 2399 közé esnek, és naptárunk azonos az A2 cellába írt évszámú év naptárával. Állítsuk be, hogy a formátum a mintának megfelelő legyen.

Ügyeljünk arra, hogy amennyiben az A2 cella üres vagy tartalma nem a 2000–2399 tartományba eső egész szám (pl. 25, 4,31, „Martfű”, HAMIS), a B oszlopban ne jelenjen meg semmi a keretezett, színezett mezőkben.

Segédszámításokat végezhetünk a C oszloptól jobbra, amelyek értelmezését feliratokkal segítsük elő vagy a dokumentációban írjuk le. A megoldásban saját függvény vagy makró nem használható.

Beküldendő egy i528.zip tömörített mappában a táblázatkezelő munkafüzet és egy rövid dokumentáció, amelyben szerepel a megoldáshoz alkalmazott táblázatkezelő neve, verziószáma.

(10 pont)

	A	B
1	Év	Azonosak
2	2021	2010
3		2021
4		2027
5		2038
6		2049
7		2055
8		2066
9		2077
10		2083
11		2094
12		2100

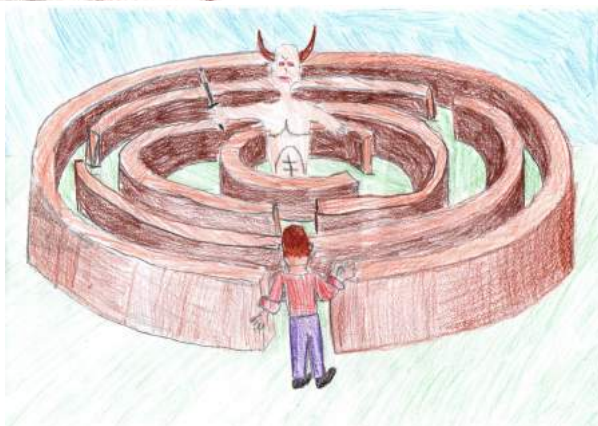
Tóth Tamás feladata megjelent a KöMaL 2021. januári számában.

VIZUÁLIS KULTÚRA

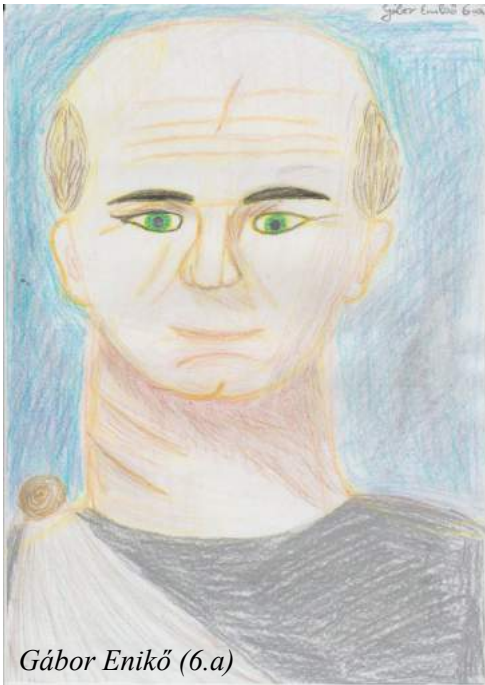
Bán Olivér (5.a)

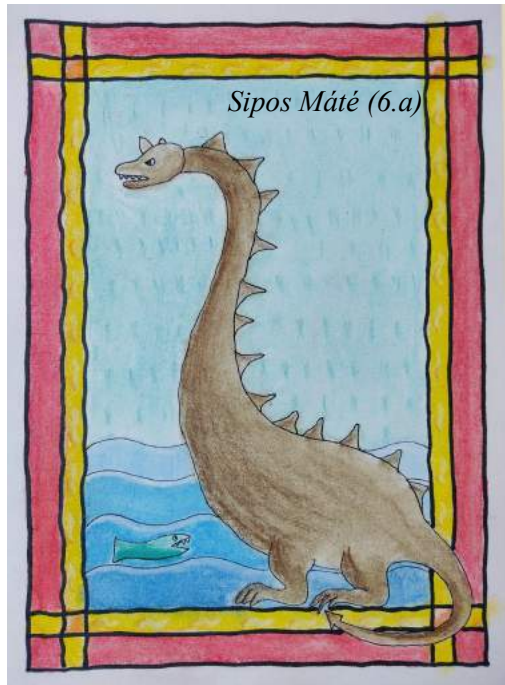
Izsa Ferenc (5.a)

Tóth Luca Hanga (5.a)

Gábor Enikő (6.a)

Sipos Máté (6.a)

Ferencz Kevin (6.b)

Széles Hanna Fanni (6.b)

Laki Gabriella Lambrini (7.a)

Bánfalvi Polett (7.b)

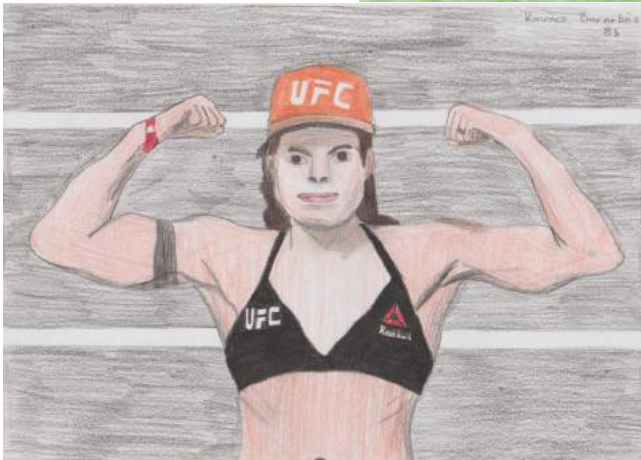

Bedő-Kishalmi Csenge (7.b)

Pór Emese (7.a)

Börzsöny i Nóra (8.b)

Kovács Barnabás (8.b)

Visontai Viktor István (8.a)

Ősör művészet

1. festmények, kápi ábrázolás
* Altamira-i barlang

* kőmegmunkálás

↳ színezőp

↳ radiokarbon módszer

• 14-es szénizotópot felezt

* mágikus ábrázolás

↳ megidézés

• életre vitte a ritkát

pl. altamirai baidokés kőek

• a figurák is mellé rajzolták ábrákban

• Föld minden részén

↳ néhol még ma is

• Auszália

• Afrika

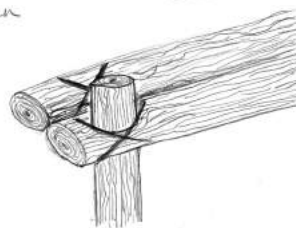
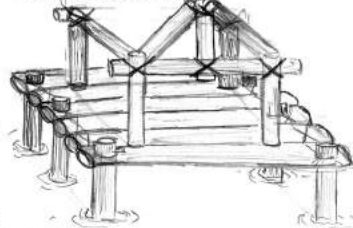
• Amazonas vidék

• Thaiföld

2. építkezés, építési mód
tervezés

3. rekonstrukció

helyreállítás

TAKÁCS ESZTER 9.A

AZ ŐSÖR MŰVÉSZETE

1. Altamira - barlang

- kőmegmunkálás: C-14 izotóp → radiokarbon módszer

- mágikus ábrázolás, megidézés

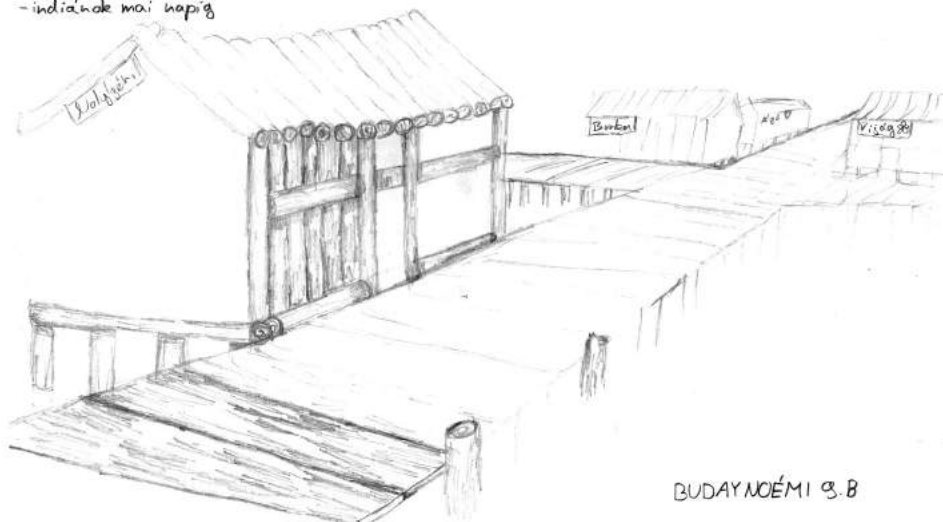
- megfigyelés, ábrázolás

2. Svájc - célopházak építkezési mód, egyszerű geometriai formák

- megkövesedett faclópek → vasöngy

- Velence

- indiánok mai napig

BUDAYNOÉMI 9.B

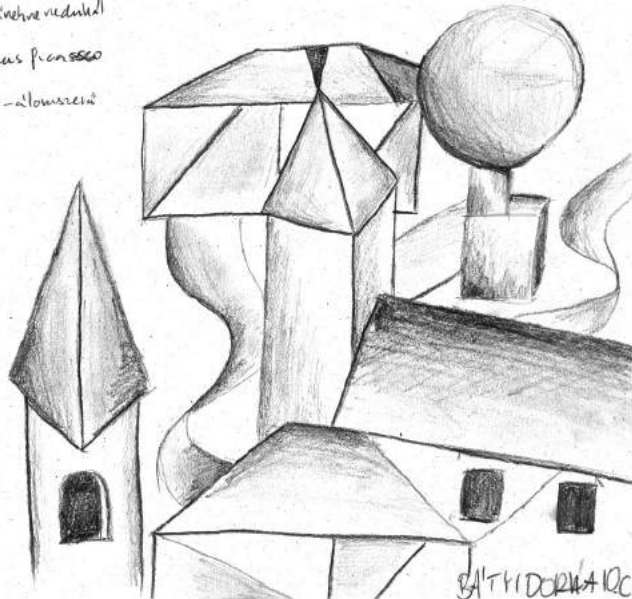
MODELN MŰVÉSZETI MŰGAZMOK (címsorok)

1. 19. sz.

- impresszionizmus - benyomásokat ábrázol
- posztimpresszionizmus (Van Gogh) - színekre helyez

2. 20. sz.

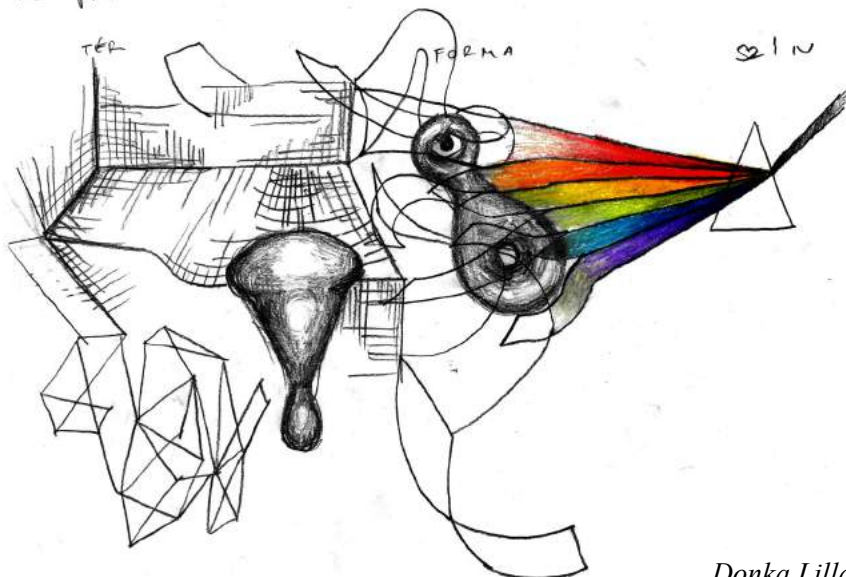
- kubizmus - geometriai formák, - kubus Picasso
- expresszionizmus - grotesk, réz -
- szürrealizmus - nem valóságot ábrázol - álomvilág
- absztrakciósizmus - nem ábrázol semmit (non-figuratív)

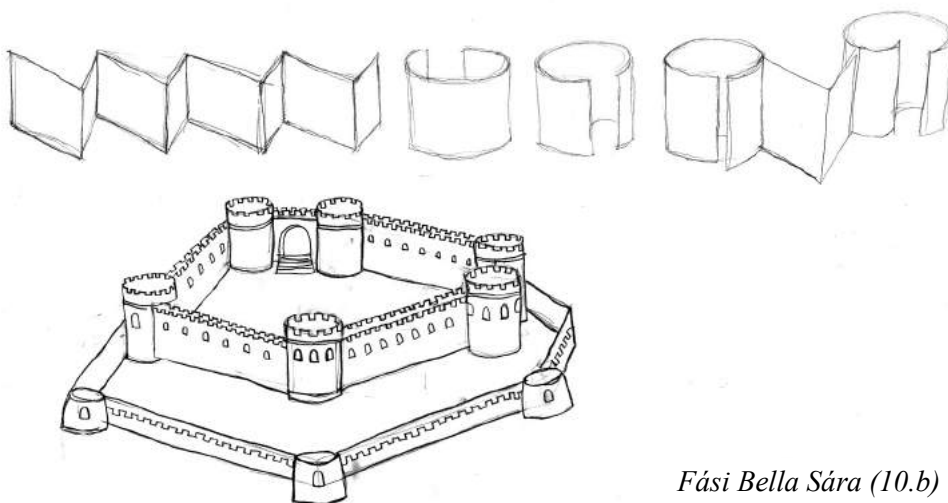
Bátyi Dorka (10.c)

VIZUÁLIS KULTÚRA - látás kultúra

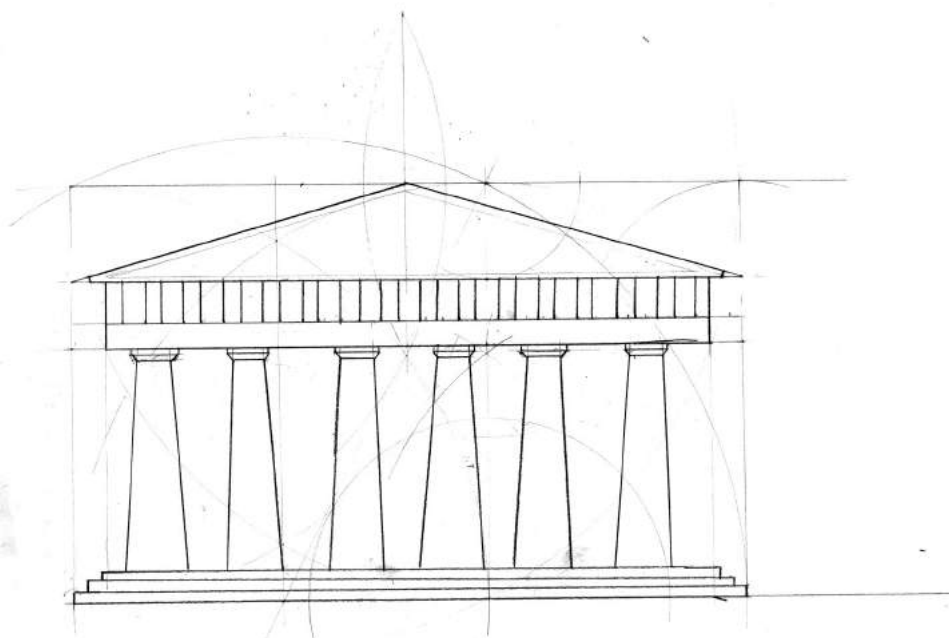
- művészet - festés, építés, film, foto, rajzolás
- tér forma szín

Donka Lilla (10.b)

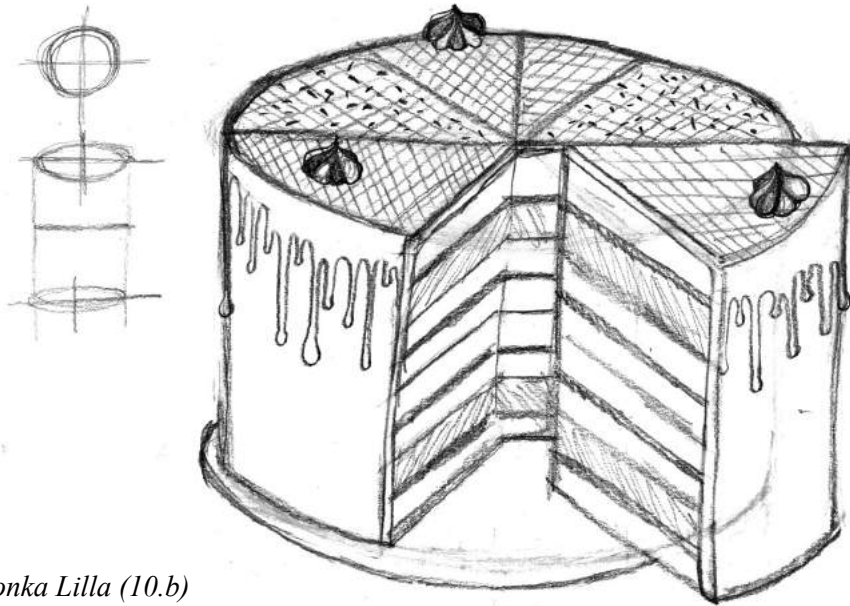

Fási Bella Sára (10.b)

Némcsics Benedek (9.c)

Némcsics Benedek

Donka Lilla (10.b)

Polyányi Zorka (10.a)

NÉPTÁNC

Néptánc Covid idején

Az idei tanév különlegesen alakult a táncosok számára. A tavalyi év végéhez képest jobb helyzetben voltunk, hiszen a még vereses társainkkal megtarthattuk próbáinkat a szokott rend szerint, illetve amikor a szükség megkívánta, már könnyedén tértünk át az online térbe. Széll tanárnő remek videói által az eddig megismert tájegységek új táncában merülhettünk el. Végzősként bátran mondhatom, hogy a stresszes időszak közepette üdítően hatottak ezek a felvételek, jó volt, hogy a karantén ellenére sem kellett elszakadnom a néptánctól.

A helyzet könnyebbége a tánc terén abban is rejlett, hogy a tavalyi évvel ellentétben most már valamennyire láttuk a fényt az alagút végén, azaz már tudtunk előre tervezni a tánctáborokkal kapcsolatban. Noha tavasszal még nem, de nyár elején megtarthattuk őket (az SZKE-s és az VPG-s tábort is), ahol végre találkozhattunk a már elballagott táncosokkal is. Csodálatos élmény volt, a kalandos vonatút ellenére, mindenki hatalmas mosollyal az arcán várta, hogy megérkezzünk Balatonszepezdre. Úgy éreztük, hogy végre minden a normális kerékvágásban mehet tovább. Új tagokkal is bővült a csapat, így ismerkedésből sem volt hiány. A próbáink során hamar sikerült feleleveníteni koreográfiáinkat. A Téka zenekar is meglátogatott minket, így élőzenére is volt lehetőségünk táncolni. A közös strandolások és esték, a kihagyott egy-másfél év után többet jelentettek mindenkinek, mint valaha: még jobban összekovácsolódott a közösség.

Nagyon hálás vagyok, hogy a vereses éveim végét megkoronázhattam ezzel a táborral, illetve, hogy részese lehetek ennek a csapatnak. Remélem, ez a jövőben is így marad.

Előreláthatólag fellépésből sem lesz hiány, reméljük, hogy az augusztus végi fellépést ősszel is sok fogja követni, és ott folytathatjuk, ahol abbahagytuk.

Gál Petra (12.a)

Néptánc-tábor – Balatonszepezd – 2021.

Június 27-én, reggel 9:05-kor indultunk Balatonszepezdre, a tábor helyszínére, vonatral a Déli pályaudvarról. Az út hosszú volt, nagyon meleg és eseménytelen, eltekintve attól, hogy a mozdony egyszer lerobbant. Miután megérkeztünk, és mindenki elfoglalta a szálláshelyét, megebédeltünk – Vasvári Annamária tanárnő és párja, Porteleki Zoltán az egész tábor alatt nagyon finom étkekkel halmozott el minket. Majd lementünk a szepezdi strandra fürdeni. Mindenkinek jól esett a melegben a hűvös Balaton vize. Az első táncpróba 18:00-tól egy órán át tartott. Ezalatt elkezdtük végigvenni a koreográfiáinkat, és az újonnan érkezett 9. évfolyam tanulói elkezdtek megtanulni egy számukra új táncot, a mezőségi szászkát. A próba végeztével vacsoráztunk, utána pedig szabadidőnk volt.

Az ébresztő csak 8:15-kor volt, mivel ekkor reggeliztünk, bár szükségünk is volt a késői kelésre. Reggeli után 10:00-tól délig próbáltunk, eltáncoltuk az összes táncunkat: a szatmári táncrendtől a különféle erdélyi – mint a székelyföldi, a széki, a vajdaszentiványi, a kalotaszegi és a szász – táncokig.

Ezután ebédeltünk, majd pedig strandoltunk. A strand után volt még egy próba, majd szabadidőt kaptunk. Kártyáztunk, társasoztunk, aztán kiültünk a kertbe beszélgetni, ameddig engedélyt kaptunk rá. Kedden megérkezett a Téka zenekar is, hogy élő zenét adjanak a talpunk alá. Ezen a napon este táncház is volt, így a délutáni napirend egy kicsit változott. Ebéd után, amint bírtuk, megejtettük a délutáni próbát, majd pedig strandra mentünk vízibiciklizni. A táncház este 20 órától 22 óráig tartott. Először székit, mezősegít táncoltunk, majd éneket tanultunk, aztán jött a fiúk kedvenc tánca, a kalotaszegi legényes. A vége előtt öt perccel azonban abba kellett hagynunk, mert egy goromba szomszéd kihívta a rendőröket csendháborításért, pedig nem is voltunk hangosak. Így a táncház végével a szobáinkba szorultunk, de ez sem szegte a kedvünket.

Az utolsó napon még a délelőtti próbát megtartottuk, megebédeltünk, rendet rak-tunk, csak utána szálltunk fel a vonatra, ami hazahozott bennünket. Felejthetetlen élményben volt részünk!

Takács Eszter és Seres Bence (9.b)

SPORT

A testnevelés munkaközösség beszámolója

Pedig már augusztusban készültünk rá... Mégis ismét egy nagyon furcsa évet zártunk le. Az alakuló értekezleten már felmerült, hogy ismét bevezetésre kerülhet a digitális oktatás, el is készültek az osztályok digitális órarendjei, a tanulás platformjai, követelményei, de hát az ember már csak olyan, hogy bizakodik.

Óriási öröm volt szeptemberben ismét személyesen találkozni a tanulóinkkal. A nyári szünetet is beszámítva majdnem fél év telt el a március közepén életbe lépett digitális oktatás óta. Ilyenre nem volt példa a gimnázium történetében. Túlzás nélkül állíthatom, a tanulók és mi is egyaránt élveztük a közös munkát – a megszokott iskolakörfutásokat, távolugrást, kislabdahajítást, súlylökést –, de leginkább az együttlétet. Szinte kizárólag kinti órákat tartottunk, ebben az időjárás is segített. Elsősorban az atlétika, sportjáték és képességfejlesztés szerepelt az órai anyagban. Azt is nagyon jó volt látni, objektíven mérni, hogy a tanulók fizikai szintje, állapota jelentősen nem romlott a megelőző öt és fél hónapban. Jó érzéssel töltött el minket, hogy az önálló munka is jól működött, a személyes kontroll hiányát bizalomként élték meg a tanulók, és egy új lehetőséget láttak a járvány okozta kényszerhelyzetben. Döntő többségüknek a mozgás a mindennapok részét képezi, beépült az életükbe, és testnevelő tanárként ez az igazi, elsődlegesen elérendő kívánt célunk.

Sajnos ebben az évben sem indultak kerületi versenyek, még két iskola között sem kaptunk engedélyt a szervezésre. Ez elsősorban azoknak a tanulóknak okozott hiányérzetet, akik nem tagjai valamely egyesületnek, így semmilyen versenyzési lehetőségük nem volt lassan már másfél éve. És így ebben az évben sem rendelkezünk semmilyen iskolai versenyeredménnyel, de nagyon sok kiváló egyéni teljesítménynek örülhettünk. Ez meg is mutatkozik a III. kerületi Jó tanuló, jó sportoló díjban részesülő diákok listáján, ahol a díjazott harminckét diákból nyolc a Veres Péter Gimnázium tanulója.

Díjazottaink:

Barczikay Ákos	dzsúdó	Leveles Réka	jégtánc
Leveles Balázs	jégtánc	Révész Anna	aerobik
Róth Rebeka	labdarúgás	Sebő Dániel	kajak-kenu
Szabó Máté	párbajtőr	Tóth Regina	szinkronúszás

Elismerő oklevélben részesült:

Sámuel Ádám	vízilabda	Vári Liza	szinkronúszás
-------------	-----------	-----------	---------------

A versenyek hiányát nagyobb számú osztályon belüli sportjátékkal próbáltuk ellensúlyozni.

Es ami ugyancsak elmaradt. Az 5. évfolyam úszásoktatása, a délutáni edzések: röplabda, labdarúgás, kosárlabda sportágakban, a Kapcsolda sportfoglalkozása, a

tanári karácsony sportja és az iskolai sítábor. Különösen sajnáltuk, hogy az éjszakai röplabda- és labdarúgó-találkozóinkat sem tudtuk megszervezni, mert ezek már évtizedes hagyományokkal bírnak, és kiválóan alkalmasak a régi diákjainkkal, valamint a szülőkkel való kapcsolattartásra.

Sor került viszont októberben Römer Ildikó minősítésére, ahol a tanárnő kiválóan megfelelt. Nagyon jól szervezett, magas szakmai színvonalú, jó hangulatú órákat tartott a 11.c és a 9.a és b osztály lányaival. Óráihoz a minősítő bizottság tagjai is gratuláltak.

Ugyancsak sikerült a januári hónap végén a NETFIT-felméréseket megkezdeni az 5–8. évfolyamokon, a gimnáziumi korosztály számára nagyjából ez elmaradt.

A novemberben életbe lépő digitális oktatás keretében a gimnáziumi korosztály tanulóinak továbbra is rendszeresen küldtünk feladatokat, edzésterveket, az egészséges életmódhoz kapcsolódó elméleti anyagokat. Aztán márciustól már mindenki a digitális formára tért át a májusi érettségi időszak végéig.

Szokás mondani: minden jó, ha a vége jó... Május közepétől ismét a hagyományos iskolai tanítással folytattuk a tanévet. Az órák nagy része kinti foglalkozás keretében zajlott, elsősorban atlétikával, labdajátékkal, sportjátékkal. Nem akartunk semmit sem „bepótolni”, inkább a futásokra, osztályszintű játékokra és némi kondicionálásra helyeztük a hangsúlyt. Ismét tarthattunk délutáni sportfoglalkozásokat, folytattuk az érettségire való felkészülést (idén három tanuló jelentkezett középszintű érettségi vizsgára), egyedül a 6. évfolyam cselgáncsoktatása szünetelt továbbra is tekintettel a járványhelyzetre. A másfél hónap nagyon gyorsan telt el, és mindannyiunk számára jó hangulatban fejeződött be a tanév.

A második félévben is érték el tanulóink kiváló egyéni sporteredményeket. Ezekből is a teljesség igénye nélkül megemlítenénk néhányat:

Bartha Szilárd (9.c)	a Vasas kosárlabda csapatával megnyerte az U16-os országos bajnokságot.
Szilágyi György Benedek (9.c)	birkózásból U16-os Európa-bajnokságon 12. lett, és kijutott az U17-es világbajnokságra is.
Leveles Réka (8.a)	Országos Utánpótlás Jégtánc Bajnokság 1. hely, Magyarország jó tanulója, jó sportolója 2020 elismerő oklevél
Vári Liza (8.a)	szinkronúszás Magyar Kupa és Országos Bajnokság csapat országos 4. hely
Puskás Péter (8.a)	Sakk Világtorna online csapatverseny nemzetközi 2. fordulóba jutás
Csitkovics Fanni (9.b)	Aerobik magyar kupa egyéni, páros, trió 1., Aerobik-világbajnokság: egyéni 13., trió: 3., csoport 2. helyezés
Farkas Gellért (9.b.)	nemzetközi sakkverseny középöntős
Tomka Dorottya (9.b)	Országos Ifjúsági Táncművészeti Fesztivál 3., MMGSZ online táncverseny 1. és különdíj,
Vámosi Hanna (9.b.)	Országos Gyerek Röplabda Bajnokság I., Országos Serdülő Röplabda Bajnokság III.

Az utolsó időszakban megkezdjük a nyári sporttáborok szervezését. Idén is öt alkalommal terveztünk, ebből négy napközis jellegű – két sport- és két röplabdátábor –, valamint az idei lesz a 31. Tisza-tábor, melyre kilencvenhat diák jelentkezett. Ennek keretében két napot a Túron, öt napot a Tiszán evezünk, mintegy 215 folyami-kilométer képezi a távot.

A júniusi pedagógusnap kiüntetések keretében nagy örömünkre, kollégánk Skripeczky Bertalan is elismerésben részesült. Berci bácsi több mint ötvenöt év pedagógiai munkájának érdeméért, röplabdasportágban elért kiemelkedő országos eredményeiért Tiszavölgyi István igazgató úr által alapított díjban részesült. Szívből gratulálunk neki.

A tanévet követően egy háromnapos és egy ötnapos sporttábor került megrendezésre, Pados Csilla és Bognár Ferenc vezetése által több mint ötven diákunk részére. Ezeken a napokon a tanulók röplabda, kosárlabda, frizbi, asztalitenisz és a hagyományos sportjátékok mellett az íjászzal is megismerkedtek.

Ugyancsak a tanítást követően került sor a már említett testnevelés középszintű érettségikre, melyen Edőcs Tamás 98%-osan, Dihn Róbert 77%-osan és Takács Kolos 100%-osan teljesített.

Az év két teljesen eltérő időszak volt. Az eltérő oktatási formák megtapasztalása után annyit mindannyiunk nevében leszögezhetünk, hogy véleményünk szerint semmi sem helyettesítheti a személyes tanár-diák kapcsolatot. Úgy gondoljuk, hogy sok mindenre megtaníthatjuk tanulóinkat a digitális oktatás keretében, de az azonnali tanári visszajelzések, dicsérek, javító szándékú kritikák, a közös munka sikerének átélése elengedhetetlen feltételei az eredményes nevelői munkánknak. A tanulók, és mi magunk is hiányoltuk a személyes kapcsolatot, ami a közösségépítésnek, a közösséghez való tartozásnak, a szociális kapcsolatok kialakításának alapvető eleme.

Köszönöm az iskolavezetőség támogatását az év során, és a kollégáim lelkiismeretes munkáját.

Budapest, 2021. június 23.

Berta Tamás

Ismét volt vereses szereplője az olimpiának. A tokiói olimpián Pétervári Molnár Bendegúz, aki iskolánk tanulója volt, a férfi egypárevezősök mezőnyében a 10. helyen végzett. A Nemzeti Sport több írásban is foglalkozott vele. Ezek közül talán a legérdekesebb a következő:

<https://www.nemzetisport.hu/tokio-2020/tokio-2020-petervari-molnar-bendeguz-celja-a-dontobe-jutas-2839581>

BIOLÓGIA, KÉMIA

Levél a szénhidrátokhoz

Kedves Szénhidrátok!

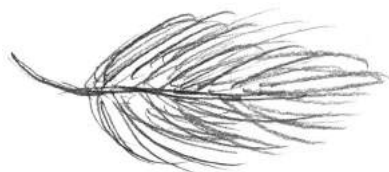
Hálásak vagyunk, hogy ilyen jelentős szerepet játszottok az életünkben!
 Köszönjük dezoxiribóz, hogy felépítéd DNS-ünket!
 Köszönjük szacharóz és maltóz, hogy ilyen fontos energiaforrásaink vagytok!
 Köszönjük laktóz, hogy általában emészthető vagy!
 Köszönjük glikogén, hogy engeded a májnak, hogy benne tárolódj!
 Köszönjük keményítő, hogy ilyen speciális kapcsolatot létesítesz a jóddal, és együtt kék kolloid oldatot képeztek!
 És végül köszönjük cellulóz, hogy miattad fáink nem oldódnak fel az esőben!

Dénes Kende, Škarka Boris Ábel, Somogyi Balázs Ádám (10.a)

Csábító Fehling

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer az édesszájú Fehling-próba herceg, aki meg akart házasodni. Az Ezüsttükörtlől megkérdezte, hogy ki a legszebb a vidéken. Ő azt válaszolta neki, hogy Szacharóz az. Útnak indult megkeresni Szacharózt. Ment, mendegélt, míg elért egy kunyhóhoz, ahol az első próba, Maltóz várta. Maltóz egyből elvörösödött, mikor meglátta a herceget. Ebből tudta Fehling, hogy nem Szacharózt találta meg. A következő két próbát, Laktózt és Cellobiózt is túl könnyen elcsábította, így ez nem volt neki kihívás. Egy hét vándorlás után elért a rézkastélyhoz, ahova egy hidrogénhíd vezetett. Itt látta meg Szacharózt, aki hosszú udvarlás után is csak elzöldült, ezzel kifejezve undorát. Fehling depresszióba esett, mert nem lett édes élete.

*Martini Szilvia, Kiss-Szabó Liza, Polyányi Zorka,
 Márkus Sára, Tagscherer Éva (10.a)*

[illegible]

PRIMEA POLARISZAS
BUTYKJASA CSOMAGBAN
ARAT 1000

BEPIANTÁS A TARTALOMBA
Caprice Delusio Fovetitskeijeből

28
II

TRAVELER
NEWYORK

FRANKFOLTER KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA FRANKFOLTER
MAY 1. 1999

XIV.

FÜVELJÁRÓK
SZÖVEGEI ÉS KÉPEI
(KÖRÖK, SZÖVEG, KÉP ÉS KÖRÖK
KÖZÖTT, FÜVEL, FÜVEL)

TRAUFER JÁNOS
KIADÓ

1. Füveljárók
2. Füveljárók
3. Füveljárók
4. Füveljárók
5. Füveljárók
6. Füveljárók
7. Füveljárók
8. Füveljárók
9. Füveljárók
10. Füveljárók
11. Füveljárók
12. Füveljárók
13. Füveljárók
14. Füveljárók
15. Füveljárók
16. Füveljárók
17. Füveljárók
18. Füveljárók
19. Füveljárók
20. Füveljárók
21. Füveljárók
22. Füveljárók
23. Füveljárók
24. Füveljárók
25. Füveljárók
26. Füveljárók
27. Füveljárók
28. Füveljárók
29. Füveljárók
30. Füveljárók
31. Füveljárók
32. Füveljárók
33. Füveljárók
34. Füveljárók
35. Füveljárók
36. Füveljárók
37. Füveljárók
38. Füveljárók
39. Füveljárók
40. Füveljárók
41. Füveljárók
42. Füveljárók
43. Füveljárók
44. Füveljárók
45. Füveljárók
46. Füveljárók
47. Füveljárók
48. Füveljárók
49. Füveljárók
50. Füveljárók
51. Füveljárók
52. Füveljárók
53. Füveljárók
54. Füveljárók
55. Füveljárók
56. Füveljárók
57. Füveljárók
58. Füveljárók
59. Füveljárók
60. Füveljárók
61. Füveljárók
62. Füveljárók
63. Füveljárók
64. Füveljárók
65. Füveljárók
66. Füveljárók
67. Füveljárók
68. Füveljárók
69. Füveljárók
70. Füveljárók
71. Füveljárók
72. Füveljárók
73. Füveljárók
74. Füveljárók
75. Füveljárók
76. Füveljárók
77. Füveljárók
78. Füveljárók
79. Füveljárók
80. Füveljárók
81. Füveljárók
82. Füveljárók
83. Füveljárók
84. Füveljárók
85. Füveljárók
86. Füveljárók
87. Füveljárók
88. Füveljárók
89. Füveljárók
90. Füveljárók
91. Füveljárók
92. Füveljárók
93. Füveljárók
94. Füveljárók
95. Füveljárók
96. Füveljárók
97. Füveljárók
98. Füveljárók
99. Füveljárók
100. Füveljárók

TRAVERA KÖNYVIAJÁRA
KÖNYVIAJÁRA 2016. MÁJUS
JÚNIUS

MENNYIRE KERÜLT
HOL, HOGYAN VÁSÁROLHATJAK MEG?

A 14 kötet kiadásilag egyben kapható, irattartóban,
2020 decemberétől.

Ára: 29.900 Ft
Zenészek, társukok 10% kedvezményrel,
26.900 Ft-on áron vásárolhatják meg.

Beszerezhetőség: előzetes egyeztetés alapján a kiadótól,
Elérhetőség: francisfolyaslatok@ gmail.com

A köteteket a TRAVERA KÖNYVIAJÁRA sorozat első tagjaként
a 100000 99. ki. adja ki

A kiadást megvalósította az NKA támogatása.

TRAVERA
KÖNYVIAJÁRA

100000 99. ki.

TECHNIKA

Bölcsey Miklós tanár úr óráin készült alkotások

Ördög Barnabás Máté (7.a)

Pálfi Kovács Panna (7.b)

Jeges Péter (7.a)

Liszl Dávid (7.a)

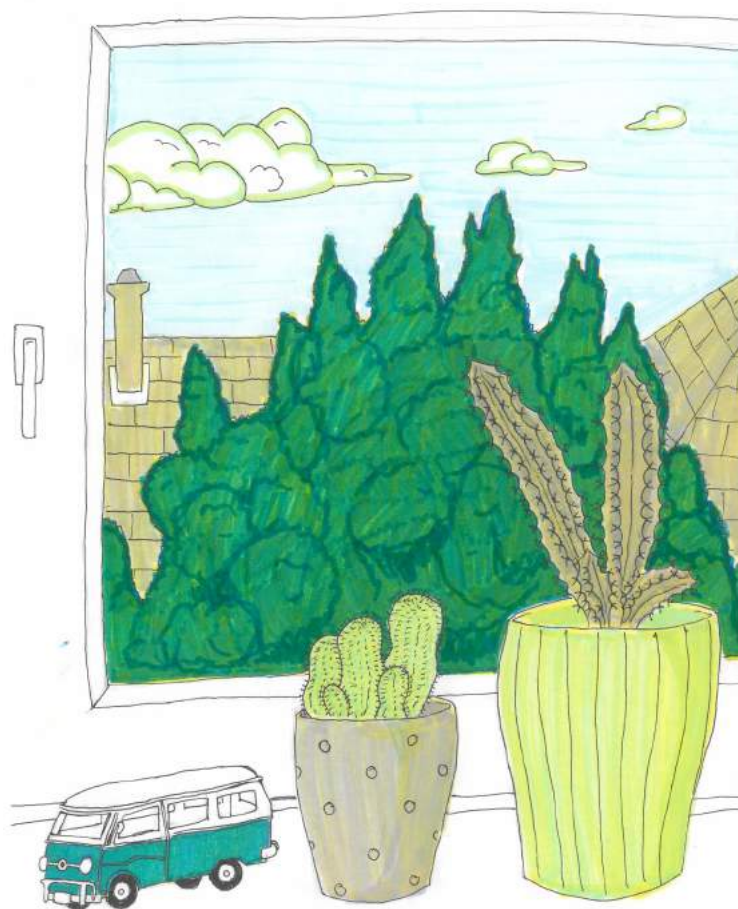

Vörös Csanád (7.b)

Laki Gabriella Lambriini (7.a)

DIÁKÉLET

Polyányi Zorka (10.a)

Polyányi Zorka 10.a

ISKOLAI ESEMÉNYEK

Kerékpáros reggeli – 2020. szeptember 17.

Emléktábla avatás – 2020. október 22.

Szeretettel köszöntök minden megjelentet, különösen Savi feleségét, Konrád Katalint és fiát, Bakonyi Álmot!

Azt hiszem, egyetérthetünk abban, hogy jobb lenne, ha erre a megemlékezésre nem lenne szükség. De sajnos van.

Ez a beszéd eléggé személyes lesz.

2012. április 20. pénteki nap volt. Nekem a 16-os teremben volt 6. vagy 7. órám, aztán mentem át a fizikába. Savi ott állt középen, s nézte az üres színpadot. Gondolkodtam: odamenjek hozzá? Ne menjek? Á, majd legközelebb. Éppen elmesélhető viccem sem volt. Most sietek. Mi volt a fontos dolgom, nem tudom. Ő pedig pár óra múlva eljátszotta azt a szerepet, melyet mindannyian eljátszunk egyszer–egyetlen–egyszer. Sokszor eszembe jut: látott akkor valamit? S ha igen, akkor mit látott? Számmomra e szomorú esetnek az a nagy tanulsága, hogy minden alkalmat ragadjunk meg, amikor pár jó szót szólhatunk ismerőseinknek, barátainknak, szeretteinknek. Mert nem tudhatjuk, hogy mit hoz a jövő, akár a közeljövő is.

Savi nemcsak a színpadról hiányzik. Hiányzik a sakktábla mellől és a sörözőkből is. Hiányoznak az idétlen fogadások (meg a fogadások „tétjeinek” elfogyasztása). Hiányoznak az elmaradhatatlan viccei, s még ezernyi dolog, ami feldobta a hétköznapiakat.

Volt egy sor olyan felbecsülhetetlen értékű tulajdonsága, melyek nagyon hiányoznak - különösen napjainkban.

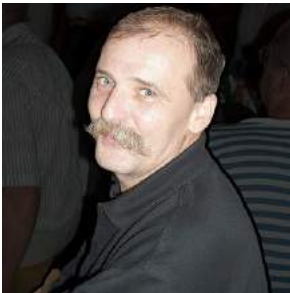
100 százalékosan alkalmatlan volt a veszekedésre, képmutatásra, békétlenkedésre. Vele nem lehetett „rosszban lenni”, rá nem lehetett haragudni, és ő sem tudott haragudni, mellette nem lehetett rosszkedvűnek lenni.

Amikor aznap este mélységesen megrendülve és elcsendesedve gyertyákat gyújtottunk érte, úgy éreztem, hogy halálában kicsit jobbá tesz bennünket. Április huszadikán este biztosan jobbak voltunk.

Vidám egyéniség volt. De a Vidám Színpad név már foglalt. Ezért a mai naptól kezdve ez a színpad legyen Savanyú színpad!

Köszönöm, hogy meghallgattak, meghallgattatok.

Székelgy György igazgató

Mártival, a Széll Kulturális Egyesület művészeti vezetőjével, a Veres Péter Gimnázium tanárával, aki Apukám egyik társa volt a táncban, sok bombázó és latabár mellett. Köszönöm a mai estét Mindenkinnek, rengeteg embert kéne még itt felsorolni, de nem férne rá egy MP20-ra sem. Tyutyenzén

Bakonyi Álmos

5. ÉVFOLYAM

5.a

Osztályfőnök: Mravik Zsófia

Bán Olivér	Gonda Ákos	Négyessy Antal
Bognár Dóra	Horváth Zétény Csaba	Németh Zsófia
Borsos Endre András	Izsa Ferenc Gergő	Őri Botond
Bóta Levente	Kovács Ádám Frederik	Rajna Lea
Deák Enikő	Kovács Ágoston	Sulyok Fanni
Dióssy Dániel Dezső	Kovács Zorka	Szászkay Mátyás
Dobos Márton	Krikler András	Szolnoki Anna Róza
Fazekas Márton	Máthé Kata	Szűr Gábor Benedek
Fekete Boróka Dóra	Molnár Zsófia	Tóth Luca Hanga
Gárdos Livia	Nagy Gergő	Török Enikő Dorina
	Nagy Lili Georgina	

Gólyatábor

Augusztus 28.:

Reggel 8–8:15 között találkoztunk az iskola bejáratánál. Besétáltunk az iskola udvarára, és ismerkedős játékokat játszottunk. Névnap szerint csoportokba osztottak minket, és a tizenkettedikesek körbevezettek az iskolában. Aztán voltak feladatok: bizonyos helyeket meg kellett találni az épületben. Majd megismerkedtünk az osztályfőnök-helyettesünkkel, Szmerka tanár úrral. Az egyik fiú megkérdezte a tanár urat, hogy miért van szakálla. Ebédre pizzát rendeltünk. Ebéd után az udvaron játszottunk. A fiúk fociztak, a lányok pedig fogócskáztak, pingpongoztak, vagy a rúdon lógtak. Délután elmentünk a Gótés-tóhoz, és számháborúztunk. (Kacsuszt kellett megkeresni). Ötre visszaértünk az iskolába, és sok jó élménnyel mentünk haza.

Augusztus 29.:

Ugyanakkor találkoztunk az iskolánál. Túrázni mentünk a Nagy-Kevélyre Mravik tanárnő és Szmerka tanár úr kíséretében. Egész nap túráztunk, azt hittük, már sosem érünk oda. Jártunk az egri vár másolatánál, ott fogócskáztunk, bújócskáztunk, fölmásztunk a romok tetejére és piknikeztünk. Az erdőben oda- és hazafelé is jókat beszélgettünk, megismerkedtünk egymás „múltjával”. A fiúk már annyira fáradtak voltak, hogy elkezdték ásni a sírjukat. Visszafele a többség már alig állt a lábán. Az út végére már a vízünk is elfogyott. Sok kutat találtunk, de körülbelül ötből csak egy olyat sikerült kifogni, amelyikből víz is folyt. Majd nagyjából 5 órakor kifulladásra, élményekkel megrakodva értünk vissza az iskolához.

Bognár Dóra, Fekete Boróka, Molnár Zsófia

Állatkerti látogatás

Amikor megérkeztünk, kisebb csapatokba osztottak minket, aztán kapott mindenki egy kis papírt, amin kérdések voltak. Volt néhány kérdés, amire senki nem tudta a választ, de nagyon sok érdekes állatot láttunk, és szerintem sokkal többet olvastunk róluk, mint máskor. Mindenki nagyon élvezte a látogatást. A nap végén (majdnem) mindenki evett fagyit vagy amit kértek az állatkerti büféstől.

Borsos Endre András

Levéltár-látogatás

Október 6-án ebéd után az osztállyal elindultunk a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárába. Ez volt az októberi osztályprogramunk. Miután megérkeztünk, a csoport két részre oszlott: angolosokra és németesekre. A németesek először iratbemutatáson vettek részt, sajnos ezúttal a járvány miatt nem mehettünk be az irat-őrző raktárakba. Így az első emeleti Lovagteremben nézhettünk eredeti iratokat. Elsőként az aradi vértanúkra emlékezve Leiningen-Westerburg Károly egyik búcsúlevelét mutatták meg, amit a kivégzése előtt a feleségének írt, illetve láttunk rossz búzát és kenyeret, amik több mint négyszáz évesek voltak. Olyan iratot is láthattunk, amely a kötelező olvasmányhoz illeszkedett: egy koppányi aga bajra hívó levelét. Amikor letelt az idő, váltottunk. A földszinten levéltár-pedagógiai programunk volt: lerajzoltuk a családfánkat. Ezután megnéztük a Nemzet emlékezete című kiállítást, ami márciusban nyílt volna, de a járvány miatt sokáig zárva volt. (2020-ban a mi osztályunk volt az első és az utolsó iskolai csoport, akik láthatták.) A kiállításon 14 eredeti dokumentum tekinthető meg, ezek mind fontosak és meghatározóak hazánk történetében. Még nem tanultunk róluk, de az Aranybulla vagy az 1848. évi áprilisi törvények többünknek ismerősek voltak. Németh Zsófia, Szolnoki Anna Róza

Az 5.a gólyahete

A gólyahét első napján az egész 5.a úszósapkában jött iskolába. Néhányszor, amikor a nyolcadikosok nem látták, ugyanis ők adták nekünk a feladatokat, levettük a sapkát, de a legtöbb órán és a szünetekben hordtuk. Mindenki viccesen és furcsán nézett ránk, de jól szórakoztunk mi is, és mások is.

A második napon a fiúk angyalnak, a lányok ördögnek öltöztek. A lányok piros és fekete ruhát vettek fel ördögpszarval, a fiúk fehér ruhát viseltek szárnyakkal és glóriával. A jelmezek egyszerűek, de mégis ötletesek voltak. A tanárok először meglepődtek, de tetszetek nekik a ruhák.

A harmadik feladatunk az volt, hogy írjunk egy mesét, amiben az egész osztály szerepel. A történet címe az lett, hogy *Hófehérke és a harminc törpe*. A történetben Hófehérke az osztályfőnökünk, Mravik tanárnő volt, a harminc törpe pedig mi, az osztály többi tagja. Eredetileg a színpadon olvastuk volna fel, de a vírus miatt ezt nem sikerült megvalósítani.

A negyedik napon az volt a dolgunk, hogy az osztály felvonuljon az iskolában, de úgy, hogy egy osztálytársunk plakátembernek öltözve vezessen minket – egy olyan plakátban, aminek az elejére az van írva, hogy a 8.a a legjobb osztály. A plakátember ruháját egy kifestett kartondobozból csináltuk meg. A doboz elejére öt nyelven is kiírtuk a kért szöveget. A felvonulást hangulatossá akartuk tenni, ezért bekapcsoltunk zenét is.

Az ötödik volt az utolsó és egyben legizgalmasabb nap, a gólyabál napja. A bál során csoportokban oldottunk meg feladatokat, és mérkőztünk meg az 5.b-vel. Izgalmas feladatok voltak, például mesefelismerés, táncverseny és osztályfőnöksminkelés. A nap fő eseménye az eskütétel és az osztálykabala-választás volt.

Nagyon jól éreztük magunkat, izgalmas hét volt, talán ez volt a legjobb idei hét az iskolában.

Gárdos Livia, Máthé Kata

Az osztálykarácsony

Délelőtt órák voltak. Ebéd után a teremben vártuk Mravik tanárnőt. Amikor megjött, a székeket körbe raktuk és leültünk. Kitaláltuk, hogy ki kit húzott, és átadtuk az ajándékokat annak, akit húztunk. Utána filmet néztünk, a Reszkessetek Betörők 1-et, és közben ettünk és ittunk. A film után hazamentünk.

Bán Olivér, Őri Botond, Dióssy Dániel Dezső, Horváth Zétény Csaba

Farsang

Az osztályfarsangi bulit szerencsére még a tavaszi karantén előtt, egy februári péntek délután az osztályteremben meg tudtuk tartani.

A délelőtti tanórák is már izgatottan teltek, mindenki kíváncsian várta, hogy ki milyen jelmezbe öltözik be délután. Ebéd után mindenki ruhát cserélt, és sokat nevetünk a vicces és ötletes jelmezeken és kiegészítőkön. Mindenki kitett magáért, még Mravik tanárnő is átalakult orvossá erre a délutánra. A Covid-járvány a jelmezválasztásra is hatott, így például volt Covid-tesztelő is köztünk. Tartottunk jelmezbe mutatót is, voltak páros és csoportos jelmezek is.

Volt Kahoot-kvízjáték, ahol egyrészt a farsanggal kapcsolatos tudásunkat teszteltük, másrészt egymásról és a tanárnőről is tudtunk meg titkokat és érdekességeket.

A fánkező verseny is nagyon népszerű volt, az eredmények szorosak voltak. A fánk finom volt, amit az ezt követő táncversenyen tudtunk lemozogni.

A délután megkoronázásaként filmet néztünk, amelyet 6000 Viber-üzenettel és 50 különböző Viber-szavazással tudtunk kiválasztani két hét alatt az osztálycsoportban.

Bóta Levente, Izsa Ferenc, Kovács Ágoston

Online múzeumi nap az Aquincumi Múzeumban

Csütörtök reggel 9:00-kor találkoztunk online, hogy megbeszéljük az előttünk álló nap eseményeit. Kiderült, hogy részt fogunk venni egy virtuális sétán az aquincumi múzeumban, és meg kell néznünk két filmet, majd azok alapján megcsinálunk két feladatlapot. Ezután kiléptünk a megbeszélésből, és nekiláttunk az érdekesnek kínálkozó feladat megoldásának. Először tettünk egy virtuális sétát az aquincumi múzeumban. Ez úgy történt, hogy ha a piros kapukra emlékeztető formákra kattintottunk, akkor továbbléptünk, és körül tudtunk nézni úgy, hogy kis nyilakat nyomogattunk. Így néztük meg a római építészet csodáit. A többségünknek tetszett ez a fajta séta, de nem mindenkinek.

Az egyik film az úgynevezett Festőházról szól. Ebből a kisfilmből megtudtuk, hogyan nézhetett ki egy római kori ház, és egy kicsit arról is szereztünk információt, hogy, hogy éltek a lakói. Ehhez a kisfilmhez volt még tizenkét kérdés is. A másik film a bevásárló utcáról szólt: egy hosszú út mellett boltok álltak, egy tető védte a vásárlókat a szélsőséges időjárástól. Volt ott mindenféle bolt, például hentes, pékség vagy kifőzde. Ezek alapján egy csomót megtudhattunk arról, hogy mit vásároltak, vagy mivel foglalkoztak az egyszerű római polgárok, és megtudtuk azt is, hogy már léteztek náluk pénzváltó helyek. Természetesen erről is voltak kérdések, de kevesebb, mint az előzőnél, összesen nyolc.

A feladatok megoldásait egy hon- és népismeret órán beszéltük meg.

Így telt el az online múzeumi nap.

Nagy Gergő, Krikler András

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Dobos Márton</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért 9. helyezéseért.
<i>Fekete Boróka Dóra</i>	a történelem háziversenyen elért 3. helyezéseért.
<i>Horváth Zétény Csaba</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 40. helyezéseért.
<i>Izsa Ferenc Gergő</i>	az Abacus matematika pontversenyen elért országos ezüsfokozatú dicséretéért.
<i>Kovács Ádám Frederik</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért 9. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 27. helyezéseért, a matematika háziversenyen elért 1. helyezéseért, a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 24. helyezéseért.
<i>Kovács Ágoston</i>	az Abacus matematika pontversenyen elért országos aranyfokozatú dicséretéért.
<i>Kovács Zorka</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért 40. helyezéseért.
<i>Nagy Gergő</i>	a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 29. helyezéseért.
<i>Szolnoki Anna Róza</i>	a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 30. helyezéseért.

5.b

Osztályfőnök: György Károly Zoltánné Csurja Edit

Atanaszov Kornél	Hevesi Blanka	Szontágh Olivér Ferenc
Belle Csaba	Kádár Luca Linda	Szrebro Zoé Júlia
Budai-Bodó Kristóf	Máthé Gergely	Sztrinkai Réka
Czirják Fruzsina	Mihálszky Dávid	Tarján Emma
Csontos Péter	Nagy Antal	Timáry-Szalay Ábel
Elter Emma	Prait Róza	Tóth Zsófia Elza
Fey Elza Anna	Puskás Gergő	Turi Ármin
Fodor Benjámin	Raj Milán Anand	Váradi András
Fülöp Vince	Sándi-Antal Lili Abigél	Watterich Vanda Violetta
Geszler Ádám	Szarvas András	Ying Yong

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Belle Csaba</i>	a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 17. helyezését.
<i>Czirják Fruzsina</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 65. helyezését.
<i>Elter Emma</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 37. helyezését.
<i>Fey Elza Anna</i>	a matematika háziversenyen elért 1. helyezését.
<i>Hevesi Blanka Éva</i>	a történelem háziversenyen elért 2. helyezését.
<i>Máthé Gergely</i>	a Mozaik tanulmányi verseny Természetismeret versenyén elért országos 67. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 17. helyezését.
<i>Mihálszky Dávid</i>	a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 18. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 17. helyezését.
<i>Nagy Antal</i>	a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 6. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 17. helyezését.
<i>Szarvas András</i>	a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 6. helyezését.
<i>Sztrinkai Réka</i>	a Mozaik tanulmányi verseny Természetismeret versenyén elért országos 41. helyezését.
<i>Timáry-Szalay Ábel</i>	a Mozaik tanulmányi verseny Természetismeret versenyén elért országos 38. helyezését.
<i>Turi Ármin</i>	a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 6. helyezését.
<i>Ying Yong</i>	a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 6. helyezését.

6. ÉVFOLYAM

6.a

Osztályfőnök: Römer Ildikó

Almási-Wagner Kinga	Jen Lilla Laura	Péter Áron
Banu Ádám Dániel	Kállay Gellért Kristóf	Péter Nóra
Berinkei Katalin	Lugosi Nóra Beáta	Seres Marcell
Bodor Ábel	Marek Réka	Sipos Máté
Denhoffer Nikolett	Molnár Dávid	Süth Miklós
Dobrovits Eszter	Mosoni Dániel Samu	Szászkay Miklós
Ferencsik Domonkos	Nagy Luca Karolina	Tejfalussy-Gecse Éva Fruzsina
Gábor Enikő	Nemcsics József Levente	Tomka Mátyás Boldizsár
Gaspari Ádám Miksa	Németh Vince	Trombitás Teodor
Gazsi Fruzsina	Páczelt Zsófia Sára	Ungár Vince
Hansági Johanna		Váczi Lóránt Tamás

Osztálykirándulás: biciklitúra a Velencei-tó körül

Az idei osztálykirándulás rendhagyó volt a koronavírus-járvány miatt, így csak két napig tartott, nem is volt szállásunk, ahol alhattunk volna, és a nap végén mindenki hazament. Nyilvánvalóan ez mindannyiunk kedvét elvette egy kicsit, hiszen nem volt az igazi, de megpróbáltuk kihozni belőle a legtöbbet, és így is szuperül éreztük magunkat.

Reggel találkoztunk a vonatállomáson, és az utat telefonmentesen, beszélgetve, játszva töltöttük el. Mikor megérkeztünk, elsétáltunk a kerékpárkölcsonzőig, megbeszéltük a szabályokat, mindenki választott magának biciklit, és elindultunk egymás mögött. Persze a szabály úgy szólt, hogy senki ne előzgesse, de ki tudna lecsitítani harminckét kiskamaszt?! Lehetetlen vállálás!

No, szóval elindultunk, és tíz perc múlva már meg is álltunk, ugyanis elérkeztünk az első megállóhoz: a kenükölcsonzőhöz. Csapatokra osztva beültünk a kenükba, és a Velencei tó szélétől hullámozó vizére evezünk. Minden hajón ült egy felnőtt vezető, aki mikor a tó egy bizonyos részére érkeztünk, a környéken élő állatvilágról mesélt nekünk. Később visszaindultunk egy másik úton, ahol nagyon sekély, iszapos és igen bűdös volt a víz. Végül persze kiértünk, és a kikötés után folytathattuk a biciklis kirándulásunkat. Megnéztünk egy nagy vadászlést, majd az utolsó megálló között a Pákozdi Katonai Emlékparkot, ahol jégrémet és édességet nassolhattunk.

Ezekén kívül megnéztük a várost és a közeli erdőket is.

Mire visszaértünk a kölcsonzőbe, már mindenki nagyon fáradt és éhes volt, így a kedves túravezetők lángost készítettek nekünk. Az asztalok melletti *Pál utcai fiúk*beli golyózó pályán játszottunk egy jót a nap végén. A hazafelé úton jókat be-

szélgettünk, de volt, aki annyira elfáradt, hogy aludt is egy kicsit. Nem könnyítette meg a pihenést az a tudat, hogy másnap 10 kilométeres séta vár ránk, de legalább edzésben tartottuk magunkat.

Az utunkat nehezítette esés, szerelés, nagy emelkedő, fáradtság, ám egyik sem gátolt meg minket abban, hogy örömteli, eseménydús, felejthetetlen kirándulásként emlékezzünk vissza erre a napra.

Gazsi Fruzsina

A 6.a karanténja

Tavalyhoz képest az idej online időszak könnyebb volt. A tanárok és a diákok is már tapasztaltabbak voltak, tudtuk, hogy mire kell számítani.

Saját órarendet kaptunk, melyen bejelölték nekünk, hogy melyik tantárgyból lesz online óra, melyikből kapunk csak feladatot, melyik marad el. A tanárok vagy a Zoomot, vagy a Google Classroomon található Meet felületet használták.

Napirendünk egyszerű, ismétlődő volt. Több szabadidőnk volt, és több időnk volt aludni, hiszen bátran kijelenthetjük, hogy egyesek óra előtt 10 perccel keltek fel. Első órákban bekuckózva a takaróba meleg kávéval ültünk a kamera elé valami vállalhatatlan frizurával, de a nap végére már nem voltunk álmosak, és valahogy kinéztünk.

A leckék ugyanúgy özönlöttek, mint normális tanítási időszakban. A Classroom-ra föltöltött feladatok leadása volt a problémás. Nálunk három csoport született: voltak azok, akik mikor a tanár felrakta, rá 30 percre leadták, hogy ne kelljen későbbre hagyni, azok, akik még egy kicsi pihenés után, pár órával a határidő előtt adták le, és a harmadik csoport, akik 23:55-kor, még épp időben gyorsan megcsinálták.

A barátok hiánya: sokan találkoztak a karantén ellenére is, de nyilván nem annyit, mint amikor sulis volt. Rossz érzés volt, hogy megint olyan sok ideig csak virtuálisan láthattuk egymást. Ennek ellenére sokat beszélgettünk, együtt írtunk házit, együtt tanultunk. Jó volt májusban újra látni őket, megint együtt nevehettünk, sztorizhattunk ebéd közben.

Ezek alapján egy kicsit jónak is mutatom be a karantént, de csomó élményt, kirándulást kihagytunk az osztállyal, amit nem akartunk volna.

Páczelt Zsófia

Osztályfőnöki beszámoló 2020/21 tanév

Sajnos ez a tanév sem volt vírusmentes. Szerencsére a felső tagozat egészen március 10-ig járhatott iskolába, így nem kellett nélkülöznünk egymás társaságát. A rendkívüli helyzet miatt, mely egész tanévben fennállt, sajnos az iskola hagyományaihoz szorosan hozzátartozó rendezvények és belső vizsgák is elmaradtak. Ennek ellenére, és a korlátozások betartása mellett, azért megpróbáltuk a legjobbat kihozni az oktatásból, és a tanítás nélküli időszakokból is.

Augusztusban rögtön az előzőleg elmaradt osztálykirándulással nyitottunk a Bőrszönyben, ami nagyon jól sikerült. Jól összerázta a közösséget, sokat túráztunk

és játszottunk. A rendkívüli jó időben még strandoltunk is, habár a medence vize jó hideg volt. Ősszel még jártunk az állatkertben is, de aztán sajnos betiltották a különös programokat, így már csak az iskolában tarthattuk meg a szokásos karácsonyi és farsangi osztálybulinkat. A digitális oktatás időszakában még színházban is jártunk. Ez az időszak nagyon nehéz volt mindenkinek, de a gyerekek tanulócsoporthoz hozták létre, és így tudták egymással a kapcsolatot tartani.

Szerencsére a rövid május-júniusi időszakban még sok időt tölthettünk együtt, és az egynapos osztálykirándulások is segítették a majdnem normális lezárását ennek az évnek.

Römer Ildikó osztályfőnök

Velencei-tavi osztálykirándulás

Már napokkal a kirándulás eljövetele előtt óriási izgalommal készültem, aggódtam, mi lesz, ha rossz az idő, ha túl sokat fogunk biciklizni, ha elesek, ilyesmi, de szerencsére egyik sem igazolódott be. Plusz fejben kellett tartani, hogy mi minden ételt kell vinni, naptejet, kullancsriasztót, hogy mikor találkozunk, hol találkozunk, hol lesznek a lányok, amikor a HÉV-től együtt megyünk tovább. Szervezkedtem, amit – mit ne mondjak – élveztem, bár volt, hogy úgy éreztem, agybajt kapok.

Előző este – mit akkor, már hetekkel korábban! – boldog terveket szőttem, és – szinte lehetetlen, sőt sajnos teljesen lehetetlen – történeteket találtam ki, amikben több volt a pozitív történés, mint a logika, de az a lényeg, hogy nagyon vártam, és az a legjobb, hogy a történeteim ugyan nem váltak be, de ezen kívül alig csalódtam. Sőt, sokkalta jobb volt, mint amit vártam, a történetek pedig csak a fantázia csapongásai voltak, ez viszont az igazi, boldogító, valódi, emlékekben továbbélő valóság.

Reggel már nem volt idő elmerengeni. Pakolni kellett, megfelelően felöltözni, bekenődzködni naptejjel, lefűjni magamat kullancsriasztóval, majd eszeveszetten rohángálni, azzal a tudattal, hogy valamit biztos itthon fogok hagyni.

Szerencsésen megérkeztünk (mármint a vonathoz), csak Kinga és Gaspi nem ért oda. Kingát ezért Velencére hozták, Gaspi pedig beesett az utolsó másodpercben, de tényleg, már csipogott a vonat, hogy vigyázat, zárul az ajtó!

A vonatút teljesen olyan volt, mintha a vagonba lépve egyszerűen felgyorsult volna az idő. Az a másfél óra hihetetlen gyorsasággal repült el, és nagyon jó hangulatban telt. Nekem különösen tetszett, hogy a nagyszüleim Gárdonyban laknak, ezért ismerős voltam a környéken, amit igazán ki is használtam, annyit magyaráztam...

A vonatmegállóból elsétáltunk a biciklikölcsönző bázisig, ahol mindenkire rájött a kulacs-tölthetnék, na meg a mosdóba-mehetnék, azonban a fiúk (kfm, Dávid) lefoglalták a lánymosdót is, mondván át kell öltözniük. Még a tanárnő is bejött megsürgetni őket, és csatlakozott a sorhoz egy további teljes osztály, de azért csak csak végeztünk. Ezek után jött a biciklik kiválasztása, mindenki megtekintette az

összeset, majd – lehetőleg összeveszés nélkül – elvitte a „sajátját”. Kaptunk egy bukósisakot is, kinek könnyebb volt ráillőt találni, ki alig tudta beleszuszakolni a fejét, de végül sikerült felszállnunk a biciklikre és elindulni a kenuk felé.

Nem sokat tekertünk, hamar odaértünk a part mellett álló kikötőbe, amit én ismertem már a szüleimmel való kirándulásokból. A két kísérőnk a parton maradt, míg mi két helyi ott dolgozóval, az ofővel és Pados tanárnővel vízre szálltunk. A négy felnőtt kormányozott négy csapatot, kenut.

A csapatokat Rómer tanárnő osztotta el egyenlő erőarányban, de – például a mi kenunkban – kialakultak konfliktusok.

Rengeteg vízimadarat láttunk, volt ott szürke gém, gólya, gólyatöcs, nagy kócsag, kis kócsag, valami barna réthéjaszerű is repkedett felettünk, egy hattyút a fészken kaptunk le, sőt el sem szállt, így halkan merítve az evezőnket elmentünk mellette. Olyan másfél óra múltán (még egy kis halászcsepőn is jártunk, ahová majdnem beragadtunk) lassan indultunk tovább. Negatívum, hogy a sok fröcsköléstől néhányunk nadrágja, mintha egyenesen kimosták volna, úgy nézett ki.

Egy kisebb kavargás leküzdése után (Lillát véletlen otthagytuk) elindultunk, és hosszasan csak tekertünk és tekertünk. Míg megérkeztünk a pákozdi Katonai Emlékparkba, nem igazán történt érdekes, hacsak azt nem számítjuk annak, hogy Szászkanak leesett a napszemüvege, ami miatt páran majdnem ütköztek, vagy hogy Lucával szinte kiabálva beszélgettünk, amit – mint ahogy utólag rájöttünk – valószínűleg az egész osztály hallgatott.

Az emlékparkban többen megálltak fagyizni, osztálykép is készült, majd indultunk tovább tizenöt perc pihi után. A Velence Korzón meg kellett állnunk egy kis időre, mivel történt egy baleset, Süti a kanyarban elesett a kerékpárjával, a sípcsontja belilult, és a kerék felmarta a térde oldalát. Szerencsére az ofőnél és az egyik kísérőnkénél volt két különböző sebfertőtlenítő is, mindkettőt használták. Szászka táskájából előkerült géz is, azt a seb alá helyezték, hogy felfogja a szivárgó vért és a sebfertőtlenítőt. Süti optimistán megjegyezte, hogy „kevésbé fáj, mint a félig törött lábujjam”, és azt mondta, jól van, de azért picit pihentünk. Utána indultunk tovább.

Teónak sikerült megjegyeznie, hogy „miért hívnak itt minden boltot Korzó...-nak?”, mire közöltem, hogy „mert az a Velence Korzó.”

Gyorsan visszaértünk a kerékpárkölsönzőbe, ahol leraktuk a bicajokat és megálltunk. Uzsonnázni? Ebédelni? Vacsorázni? Valami olyasmi. Az osztály kenyérlángost és egy szőlős meg egy málnás üdítőt kapott, majd ment az otthonról hozott ételek között is a cserebere. Miután mindenki teliette magát, és kinevetgéltek magunkat, kicsit szétszéledtünk, mielőtt a vonathoz indultunk volna. Páran maradtak beszélgetni az asztaloknál, néhányan valami olyan játékot játszottak, amiben sok golyó volt. Kinga hívott, hogy menjek, de nekem túl bonyolultnak tűnt, meg volt jobb játékszerem is. Ugyanis volt egy, valaha valószínűleg hintatartóként funkcionáló, szerencsére rendkívül stabil, a fejemnél kicsit magasabban lévő rúd, és – mivel több évig szertornáztam – azonnal elkezdtem rajta csüngen, felfordultam rá, tettem rajta egy fordulatot hátrafele, és jólesett, hogy Pados tanárnő megdicsért. Egész sokan és sokat eltornáztunk azon a rúdon – ki sikerebben, ki kevésbé.

Nagyon leégtünk, volt, akinek nagyon viccesen, csak az arca fele, volt, aki szimplán nagyon (viccesen nélkül), pedig be voltunk kenve naptejjel. Mármint so- kan, nem mindenki, de erről, úgy néz ki, a Napot nem tájékoztatták, hogy "Hahó, nekik nem kell leégniük!"

Az indulásig azt játszottuk, hogy egy árkon ugráltunk át, és reméltük, csak kicsit fogunk beleesni a vízbe, ha elvétjük az ugrást.

A visszaúton kicsit fáradtabbak voltunk, de nagyon élveztem, hogy Lórical, Gaspival, Katával, Békával, L. Nórical, Lucával és párszor Esztivel voltam, aki odajött hozzánk, és kitaláltunk mindenkinek egy állatnevet, ami onnan jött, hogy Lucát Kacsának hívtam. Sokat nevettünk, egymást piszkáltuk, de csak barátián, és összességében én nagyon-nagyon-nagyon élveztem az egészet.

Persze a hazaúton azonnal elkezdtem mesélni a viccesebb sztorikat a családom- nak...

Gábor Enikő

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Berinkei Katalin</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 7. helyezését.
<i>Denhoffér Nikolett</i>	az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 1. he- lyezéséért, a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 1. helyezését.
<i>Ferencsik Domonkos</i>	a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Ver- senyen elért országos 3. helyezését.
<i>Gábor Enikő</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 7. helyezését.
<i>Gazsi Fruzsina</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 10. helyezését.
<i>Hansági Johanna</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 1. helyezését.
<i>Jen Lilla Laura</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 7. helyezését.
<i>Lugosi Nóra Beáta</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 7. helyezését.
<i>Marek Réka</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 7. helyezését.
<i>Mosoni Dániel Samu</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 10. helyezését.
<i>Nagy Luca Karolina</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért ország- gos 10. helyezését.
<i>Nemcsics József Levente</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 4. he- lyezéséért, a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 1. helyezését, a Zrínyi Ilona Matemati- kaversenyen elért országos 52. helyezését.

Németh Vince

a „Út a fáraó sírjái” pályázatos versenyen elért országos 10. helyezéseért.

Páczelt Zsófia Sára

a „Út a fáraó sírjái” pályázatos versenyen elért országos 10. helyezéseért.

Péter Nóra

a „Út a fáraó sírjái” pályázatos versenyen elért országos 10. helyezéseért.

Süth Miklós

a Kalmár László Matematikaversenyen a 2019/20-as tanévben elért országos 21., a 2020/21-es tanévben pedig: 28. helyezéseért.

Szászkay Miklós

a Kalmár László Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 21. helyezéseért.

Ungár Vince

a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 34. helyezéseért.

Vácz Lóránt Tamás

az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 1. helyezéseért, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 23. helyezéseért.

6.b

Osztályfőnök: Fekete Bálint

Aranyi Laura	Filó Bence	Nagy Emma Szonja
Baán Illés Attila	Fülöp Lilla	Nagy Levente
Balázs Vanessa Lia	Kállay Levente Mór	Neumann Kincső Lili
Baranyai Dóra Mária	Kardos Ádám	Ozsváth Botond
Benkő Barna	Kis Keve Kont	Qi Jing Tong
Berinkei Tamás	Korompay Péter	Singer Maja
Csábi Emma	Lajos Csanád	Szalai Ágoston
Csató Hanna Zita	Makay Áron	Szalai Sára Hanna
Cseke Borbála	Milovecz Fruzsina Panka	Szeidl András Áron
Ferenc Zsigmond	Mócsai Márton József	Széles Hanna Fanni
Ferencz Kevin		Vasvári Bátor Aladár

A 6.b a 2020/21-es tanévben

Nekünk is, mint mindenkinek, zűrös tanévünk volt, de megpróbáltuk kihozni belőle a maximumot.

A szüneteket általában nem tanulással vagy „kockulással”, hanem pingpongozással töltöttük. Néha az osztály fele a tanári asztal körül forgózott kicsöngetéstől becsöngetésig. Akinek nem jutott pingpongütő, könyvborítóval szállt be a játékba.

Novemberben éjszakába nyúló társasozást szerveztünk. Az osztály nagy része részt vett rajta. Több asztalon játszottunk különböző kártya- és táblás játékokat, de a legnagyobb sikere a Bang!-nek volt. Külső szemlélőnek az lehetett az érzése, hogy annak van igaza, aki hangosabban érvel...

Januárban korcsolyázni voltunk Budakalászon. Előre nem is gondoltuk, hogy ilyen jól fog sikerülni ez a program. A „profik” jégkorongoztak vagy táncoltak, a kezdőket tanították.

Márciusban egy nagyon izgalmas nyomozós játékon vettünk részt. Kis csoportokban kellett a budai vár területén feladatokat teljesíteni. Ha lehet, a jövőben is szeretnénk hasonló programokat.

Az online időszakban sok közös programot nem tudtunk szervezni. Egy online drámafoglalkozáson vettünk részt a zaklatás témakörben. Az osztály nagy része szerint érdekes és hasznos volt.

A múzeumi napon kirándulni mentünk Pomáztól a Kő-hegyre. A szeles idő ellenére jól éreztük magunkat. A hangulatot a menedékházban megrendelt palacsinta is javította.

A két egynapos kirándulást a szabadban töltöttük. Az első nap a Hajógyári-szigeten játszottunk közösen erdősakkot, majd kisebb csoportokban társasoztunk és labdajátékokat játszottunk. Végül a játszóteret és a csúszdaparkot foglaltuk el. A második nap egy nagy kirándulást tettünk a környékbeli hegyekbe: Kis-Kevély, Nagy-Kevély, Mackó-barlang, Oszoly-szikla, Pomázi-fennsík

6.b

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Aranyi Laura</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 9. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 24. helyezését.
<i>Baán Illés Attila</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Balázs Vanessa Lia</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 9. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 24. helyezését.
<i>Benkő Barna</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Csábi Emma</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 9. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 24. helyezését.
<i>Csató Hanna Zita</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 28. helyezését, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 1. helyezését, a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 6. helyezését, az Abacus matematika pontversenyen elért országos aranyfokozatú dicséretéért, valamint az Abacus Számrejtvények, Sudoku és Logigrafika versenyen elért kimagasló eredményéért, és a matematika háziversenyen elért 1. helyezését.
<i>Cseke Borbála</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért 88. helyezését.
<i>Ferenc Zsigmond</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Ferencz Kevin</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Fülöp Lilla</i>	a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 24. helyezését, a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 9. helyezését.
<i>Kállay Levente Mór</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Kardos Ádám</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Korompay Péter</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Lajos Csanád</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.
<i>Milovecz Fruzsina Panka</i>	a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 40. helyezését, a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 9. helyezését.

Mócsai Márton József

a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 35. helyezését.

Nagy Emma Szonja

a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 9. helyezését.

Nagy Levente

a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.

Neumann Kincső Lili

a történelem házi versenyen elért 1. helyezését.

Ozsváth Botond

a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 15. helyezését, a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 24. helyezését, az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 1. helyezését, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 4. helyezését.

Szeidl András Áron

a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.

Vasvári Bátor Aladár

a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 4. helyezését.

7. ÉVFOLYAM

7.a

Osztályfőnök: Pál Ildikó

Almási-Wagner Zsolt	Halasi Patrik	Murai Gergely Ábel
Barna-Lázár Boldizsár	Holló Gergő	Nyerges Fanni Eszter
Biró Ilona	Horváth Emese Réka	Ördög Barnabás Máté
Borsos Miklós Péter	Horváth Flóra	Pór Emese Szilvia
Fazekas Nóra Brigitta	Jeges Péter	Regőczy Nóra Laura
Fischer Eszter Maja	Korompay Sebestyén	Salacz Botond
Földesi Panni	Krüpl Boglárka	Szabó Máté Szabolcs
Graselly Bence	Laki Gabriella Lambrini	Székely Sámuel
Grósz Ádám	Lányi Péter	Sztrinkai Anna
Hajdu Réka Tímea	Lisal David	Zentai Júlia Blanka
	Morvai Márk Tamás	

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Barna-Lázár Boldizsár</i>	a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 67. helyezéseért.
<i>Biró Ilona</i>	a német OATV 2. fordulóra jutásáért, a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 9. helyezéseért.
<i>Borsos Miklós Péter</i>	a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 7. helyezéseért.
<i>Fazekas Nóra Brigitta</i>	a Teleki Pál Földrajzversenyen elért országos 27. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 10. helyezéseért, a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 9. helyezéseért, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 26. helyezéseért, a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 7. helyezéseért.
<i>Graselly Bence</i>	a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 22. helyezéseért.
<i>Holló Gergő</i>	a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 22. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 26. helyezéseért, a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 17. helyezéseért.
<i>Horváth Flóra</i>	a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 7. helyezéseért.

Krüpl Boglárka

a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 22. helyezését, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 7. helyezését, a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 9. helyezését, a matematika háziversenyen elért 1. helyezését, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 40. helyezését, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 5. helyezését.

Lányi Péter

a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 5. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 22. helyezését.

Lisal David

a Teleki Pál Földrajzversenyen elért országos 23. helyezését.

Morvai Márk Tamás

a fizika háziversenyen elért 1. helyezését, a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 29. helyezését, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 21. helyezését.

Murai Gergely Ábel

a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 76. helyezését, a Kalmár László Matematikaversenyen elért országos 24. helyezését.

Ördög Barnabás Máté

a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 71. helyezését.

Székely Sámuel

a Kalmár László Matematikaverseny döntőjébe jutását.

Sztrinkai Anna

a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 9. helyezését, a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 7. helyezését.

Zentai Júlia

7.b

Osztályfőnök: Marsiczki Roland

Bánfalvi Polett
Bedő-Kishalmi Csenge
Borbély László István
Czinege Boglárka Luca
Erdélyi Villő
Herdics Katalin
Jakab Dávid
Kazsik Rozália
Kilián Zea
Kléger Tamás

Komlósi Aida
Kotorova Anna Theodora
Kovács Etelka Réka
Loncsák Zalán
Markovics Dóra
Mayer Tibor
Mészáros Péter
Nagy Máté
Pálfi-Kovács Panna
Pápay Zoltán Ramón

Polgár Bianka Kira
Reketye-Trifán Bálint
Szabadhelyi Noé
Szendi-Horváth Kristóf András
Szilágyi Balázs
Tarján Ferenc
Teveli-Horváth Orsolya Zsolna
Török Lilla Petra
Végh Pál Barnabás
Vörös Csanád

Osztálykorcsolyázás

A hobbiból korcsolyázásról megoszlanak a vélemények. Sokan rajonganak érte, mások szívesen csinálják, rengetegen az életük árán sem mennének fel a jégre, főleg nem korcsolyában. Ehhez képest mindenki részt vett ezen a programon. Különböző módon tettük ezt, mégis egy egységként voltunk jelen. Akik a jégre nem merészkedtek, a pálya szélénél álltak, és életképeket készítettek az odabent zajló ökörködésről. Páran ekkor próbálták ki először magukat a jégen, így nem igazán lehetett róluk elmondani, hogy biztosan állnak a lábukon. Így viszont nem maradtak ki semmiből. A jéghekizásban, fogócskázásban, és ezeknél sokkal fantáziadúsabb saját játékokban is részt tudtak venni.

Az osztályprogramok alkalmával a tanár-diák kapcsolat határai mindig kitolódnak egy picit, hiszen felhőtlen a játék, mindenkit boldoggá tesz, ebben az állapotban pedig türelmesebben, elfogadóbban fordulunk egymás felé. Úgy gondolom, hogy bár korábban is voltunk együtt korcsolyázni, ez egy felemelő esemény volt. Számtalan közös emlék, közös történet született itt: fényképek, borulások, csalások a fogócskában a győzelemért. Ezzel az osztályunk összetartása és egysége is erősödött. Köszönjük szépen Marsiczki tanár úrnak, hogy elvitt, Csek tanárnőnek pedig, hogy elkísért minket korcsolyázni.

Kazsik Rozália

Kétszer egy napos osztálykirándulás

A mi osztályunk köztudottan össze tud tartani – ha akar. Ilyen alkalmak például a kirándulások. Sajnos idén nem lehetett elmenni hosszabb kirándulásokra, ami esetleg több napos lenne, de hála a rendkívül lelkes osztályfőnökünknek és néhány kreatív és önfeláldozó szülőnek, ezt is megoldottuk. A kétszer egy napos osztálykirándulás óriási élményt nyújtott az egész osztálynak.

Szeretem, ha egy esemény, kiállítás vagy egy városnézés interaktív, és szerintem nem csak én vagyok ezzel így. Ezt pedig fel is fedezték az Actionbound nevű alkalmazás készítői. A kirándulásunk első napján Esztergomban voltunk egy városnézés-féleségen. Azért említettem, hogy szeretem az interaktív programokat, mert most is egy ilyenhez volt szerencsénk. Az Actionbounddal vezettek körbe Esztergomon. Csoportokban oldottunk meg feladatokat, miközben körbevezettek minket a Bazilika környékén. A jutalom élvezetességéről már megoszlottak a vélemények, mivel nem egy köztudottan lányok által (is) kedvelt játék a lézerharc. Azonban annak ellenére, hogy kevésbé élvezték, mint mi, rettentően jól játszottak.

A második nap délelőttjén egy érdekes és hasznos sporttal ismerkedtünk meg. A gördeszkát mindenki ismeri, de annál kevesebben tudnak vele ügyesen bánni, pedig nagyon hasznos. Vannak, akik járműként használják, de vannak, akik versenyzése, mutatványozásra. Ezt a sportot ismerhettük meg mi is a Budapest Garden nevű parkban. A sok esés és ügyetlenkedés után viszont a legtöbben sikert arattak. Ezt követően szabadon ki lehetett próbálni, hogy ki milyen ügyes röplabdában, fociban és a pingpongasztal mellett. A nap második felében pedig felmáshatár-hegyre. Először azért útba ejtettünk egy fagyizót, utána pedig véletlenül egy kicsit megtoldottuk az utat, de így legalább többet beszélgethettünk. Végül felértünk a kilátóhoz, ahol már a fáradtságtól mindannyian csak dülöngéltünk és rengeteget nevtünk. A nap végén mindenki kimerülten, de jó érzéssel tért haza.

Mindig úgy érzem, hogy az aktuális volt minden idők legjobb és a lehető legizgalmasabb kirándulása, így kíváncsian várom, hogy mit hoz még a hátralevő öt év.

Jakab Dávid

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Kazsik Rozália

a Tüzön-vizen át földrajzversenyen elért országos 9. helyezéseért.

Kotorova Anna Theodora

a Bolgár népismeret OÁTV-n és a Bolgár nyelv és irodalom OÁTV-n elért országos 1. helyezéseért.

Mészáros Péter

a történelem háziversenyen elért 3. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 40. helyezéseért.

Polgár Bianka Kira

a Tüzön-vizen át földrajzversenyen elért országos 15. helyezéseért.

Szilágyi Balázs

Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny – programozás kategóriában elért országos 16. helyezéseért, a Zrínyi Ilona Matematikaverseny döntőjébe jutásáért.

8. ÉVFOLYAM

8.a

Osztályfőnök: Tassy Gergely

Antónyi Emő Anna	Hauser Márton	Puskás Péter
Biborka Bernadett	Juhos Bálint András	Raffay Gergely
Bükkös Róza	Jurányi Benedek	Sebestyén Jázmin
Csáki Botond Benjámin	Király Áron Bulcsú	Szolnoki Máté Tódor
Csapodi Tádé	Klenyán Dorka	Török Eszter Júlia
Danyi Zsófia	Lévay Bence	Váczi Anna Éva
Demeter Flóra	Leveles Réka	Vajnai László Miklós
Feczkó Illés Tivadar	Nagy Dorka Natália	Vári Liza Rózsa
Fülöp Máté	Ollai Csaba	Visontai Viktor István
Gerencsér László	Polyányi Lora Molli	Zétényi Áron

Beszámolók osztályprogramokról

Erdei vándortábor a Mecsekben

A 7.a-s tanévünk utáni nyáron immár második alkalommal vettünk részt az Erdei Vándor-program egyhetes táborában, ezúttal a Mecsekben. Sokat aggódtunk, hogy a vírushelyzetben meg lehet-e tartani, de végül szerencsére néhány megkötéssel engedélyezték. Körülbelül 85 kilométert túráztunk, eközben három helyen (Sikondán, Zobákpusztán és a Pécsvárad melletti Dombay-tónál) szálltunk meg két-két éjszakára. Minden nap az osztály egy-egy csoportja vezette a túrát, ismertette a látnivalókat, illetve segített az étkezéseknél. A következő beszámolókat a csapatok tagjai írták.

Július 20. hétfő

Korán reggel a Keleti pályaudvaron gyülekeztünk, a hosszú kihagyás után mindenki örömmel találkozott az osztálytársaival. Körülbelül három órát utaztunk Pécsig, az idő szinte elrepült beszélgetéssel, kártyázással, basozással. A pécsi vasútállomáson leadtuk a csomagjainkat, amiket elszállítottak a szálláshelyünkre, mi pedig elbuszoztunk a közeli állatkertig, amit már nagyon vártunk. Ezután kezdetét vette az erdei túránk. Az erdőbe beérve Tassy tanár úr tartott egy tájékoztatót, beosztottuk a csapatokat, és a mi csapatunk kezdte el vezetni a többieket. Útközben lehetett keresni geológát, illetve megnéztük a Kis-Tubesi kilátót és a János-kilátót, ahonnan nagyon szép volt a panoráma. Az útvonalunk következő részében egy teherautó platóján szállítottak minket, ami nagyon izgalmas volt. Aznap csak 9 kilométert

gyalogoltunk, ez jó felkészítő volt a következő túrákra. A sikondai szálláshelyünkre érve elosztottuk a sátrakat, mindenki berendezkedett, majd gyorsan megvacso ráztunk, megbarátkoztunk a hellyel. Miután kitöltöttük az aznapi kvízt, mindenki belefogott valamibe: Bang!, póker, Hanabi, pingpong, csevejek stb.

*Sebestyén Jázmin, Antónyi Emő,
Török Eszter, Biborka Bernadett, Demeter Flóra*

Július 21. kedd

A második napon egy körtúrát teljesítettünk, amelynek nagyobb részét egy helyi túravezetővel tettük meg. Az első nagyobb állomásunk a mánfai Árpád-kori templom volt, onnan a Melegmányi-völgy vízesését, a Mély-völgyet és a Kőlyukat érintve, a Cifra malom mellett elhaladva tértünk vissza a sikondai táborhelyünkre. A templom és a vízesés csodálatos látvány volt. A túravezetőnk sokat mesélt az erdőről és a látnivalókról, sőt még a lezárt templomba is beengedett minket. Délután jégkrémrel zártuk a körünket. Este, miután visszaérkeztünk, tábortüzet rakunk, és pillecukrot sütöttünk.

Puskás Péter, Visontai Viktor, Ollai Csaba

Július 22. szerda

Reggel, a bőröndök elszállítása után 9 körül indultunk el Sikondáról. Az előző napokon már megismert piros-zöld csík közös jelzésén indultunk el. A túra során érintettük Mánfát, Budafát, a Rákos-völgyet, a Koszonya-tetőt és a Kövestetőt. Műutakon és erdei ösvényeken haladva közel 15 kilométert tettünk meg, ami a színtemelkedésnek – lejtésnek – köszönhetően eléggé fárasztó volt, azonban a nap végére (a kisebb tévesztéseket leszámítva) sikeresen eljutottunk második táborhelyünkre, Zobákpusztára. Itt a hatalmas kertben sokat röplabdáztunk, pingpongoztunk és métáztunk, az estét pedig szalonnasütéssel zártuk.

*Polyányi Lora, Leveles Réka,
Bükkös Róza, Klenyán Dorka*

Július 23. csütörtök

Ez a nap volt a legkönnyebb: csak 7–8 kilométert túráztunk. Útközben meglátogattuk Máré várát, majd betértünk a magyaregregyi erdei strandra, ahol ugyan a vihar is utolért minket, de előtte és utána jól fürödtünk a medencében. Visszafelé busszal utaztunk a szállásig, ahol métáztunk egyet. Vacsora után éjszakai túrára indultunk a Kövestetői-kilátóhoz, innen a Neowise-üstököst is megkerestük az égbolton.

*Feczko Illés, Szolnoki Máté,
Csapodi Tádé, Lévay Bence*

Július 24. péntek

Ma táborhelyet váltottunk, Zobákpusztáról a Dombay-tó mellé. Reggeli után megérkezett a teherautó a következő csapat táskáival, amit láncban segítettünk lepakolni, majd ugyanígy felpakoltuk saját bőröndjeinket, és elindultunk a túrára. Az út szélén sok pocsolyát láttunk, békákkal együtt. Püspökszentlászlón az arborétumban egy hosszabb pihenőt tartottunk, ami alatt gyönyörködhattunk a változatos növényekben, és egy geoládát is találtunk. Innen a sárga csíkon haladtunk következő úticélunk felé, a Mecsek legmagasabb csúcsára, a Zengőre.

A térkép alapján csapatunkkal már előre rákészültünk „a kanyar, ami után meghalunk”-ra, egy éles jobbkanyar után a szintvonalak ugyanis erősen megsokasodtak, és még a szöveges leírás is figyelmeztetett erre a szakaszra. Végül mindenki felért a csúcsra – volt, aki gyorsabban, és volt, aki kényelmesebben. Itt Tassy tanár úrtól kaptunk egy ajándékot, majd néhányan a kilátót is megmásztuk. Lefelé már kevésbé volt meredek az út, megálltunk egy Viki-pihenő nevű épületnél is, miközben osztálytársaink olyan kérdésekről társalogtak, hogy mitől jó egy jó szabály, illetve hogy „Windows vagy Linux?”. Az üvegesek útjának érdekes jelzésén is haladtunk, tanultunk az üvegesek történelméről. Pécsvárad határában az előre meghatározott útról letérve egy boltot kerestünk, ahol Tassy tanár úr egy jégkrémmel is megajándékozott mindenkit, majd egy pihenő után továbbindultunk a szálláshelyre. A tábor közepén egy patak folydogált, ennek két oldalán, egy-egy dombocskán állt az ebédlő, a mosdók, egy fedett színpad, illetve a sátrak. Kipakolás után fürödni indultunk a közeli Dombay-tóhoz. Vacsora után számháborúztunk, majd tábortűzhöz készülődtünk, amikor csöpgögni kezdett az eső. Ez később viharra változott, ami egyre erőteljesebben kezdett befolyjni a sátrainkba. Mi négyen a sátrunkban aludtunk, de a többiek annyira beáztak, hogy ők mind vagy az ebédlőben, vagy a fedett teraszon töltötték az éjszakát.

Juhos Bálint, Gerencsér László, Hauser Márton

Július 25. szombat

Ma kora reggel egy fűkasza hangjára ébredtünk. Senki nem akart kikelni az ágyból (a teraszon), de nekünk muszáj volt a reggelihez megteríteni. Délelőtt a zengővárkonyi Míves Tojás Múzeum és a Szalma-Kincs-Tárat látogattuk meg – útközben elkapott minket az eső, de ez sem tántorította el a csapatunkat. A visszaúton meglektettük a pécsvárad i várat, ahol éppen egy esküvőre készülődtek. Vezetőnk (aki egyébként ácsmester) a végén még az általa készített fagerenda-kötéseket is megmutatta nekünk. Hazafelé be szerettünk volna menni egy kisboltba, ami sajnos zárva volt, de kerestünk egy másikat, onnan pedig busszal tértünk vissza a szállásra. Ismét fürödtünk a Dombay-tóban, majd számháborúztunk, és néhányan egy táncot is megtanultunk. Este már nem esett az eső, így a tábortűz se maradt el, és mindenki a saját sátrában alhatott.

*Nagy Dorka, Vári Liza,
Vácz i Anna, Danyi Zsófia*

Július 26. vasárnap

Az utolsó napon 9-ig le kellett adnunk a bőröndöket és a szállítandó táskákat, ezért a reggel rohanásban telt. A reggelizés, mosogatás és összepakolás után elbuszoztunk Pécsig, ahonnan egy másik busszal újra felmentünk az állatkertig. Onnan a hétfőn is megtett úton felsétáltunk a TV-toronyhoz, amelybe most fel is mentünk. A gyönyörű panoráma után gyalog indultunk vissza Pécsre, ahol a rövid belvárosi séta után még egy mekizésre is maradt időnk a vonat indulásáig. Este 7 órára értünk vissza Budapestre egy eseménydús, fárasztó héttel a hátunk mögött. Ez volt az osztályunk második vándortábor a, és legalább olyan jó volt, mint a tavalyi. Újabb emlékekkel gazdagodhattunk, és erősödhetett az osztályközösségünk. Reméljük, jövőre is megyünk vándortáborba!

*Csáki Botond, Raffay Gergely, Király Áron,
Zétényi Áron, Vajnai László, Jurányi Benedek*

Tisza-tó-kerülés biciklivel

Augusztus 28–29-én az osztályunk elment egy kétnapos biciklis kirándulásra, megkerülni a Tisza-tavat. Pénteken reggel vonattal indultunk a Keleti pályaudvarról, majd Füzesabonyban átszálltunk egy másik járatra. Amikor megérkeztünk Tiszafüredre, egy negyedórás séta után biciklit kölcsönöztünk, és már indultunk is Poroszló felé a nemrég átadott kerékpáros hídon. Ezen a napon kb. 40 km-t tekerünk. Dinnyesháton megálltunk strandolni, ahol a nagy melegben végre felfrissülhettünk a vízben. Utána Kiskörénél megnéztük a nagy vízerőművet és a mellette található hallépcsőt, ahol a halak a vízszintek között tudnak mozogni. Az aznapi célállomásunk Abádszalókon volt, ahol kicsi, de kényelmes faházakban szálltunk meg. A szobák elfoglalása után elsétáltunk a strandhoz, ahol a SUP-ot is ki lehetett próbálni. Este pizzát vacsoráztunk, és két osztálytársunk születésnapját is megünnepeztük. Másnap reggel a lányok Barbie-t néztek, de sajnos nem tudták befejezni, mert indulnunk kellett tovább. Tiszafüredig kerékpároztunk (kb. 20 km-t), ahol leadtuk a bicikliket a kölcsönzőbe, majd ismét egy nagyot strandoltunk. Itt egy nagy stégről jókat lehetett ugrálni a vízbe. Fárasztó, de élményekkel teli kirándulás után hazatértünk Budapestre, hogy felkészüljünk a pár nap múlva kezdődő tanévre.

Bükkös Róza, Váczi Anna, Király Áron, Zétényi Áron

Gólyabál szervezése

Idén a mi feladatunk volt a gólyabál megszervezése és megrendezése. Szerencsére jó időben (még az előző tanév online időszakában) elkezdtük, így nem kellett sietnünk. Először beosztottuk, hogy kinek mi lesz a feladata. Volt egy négy fős zsűri, ők értékelték az osztályok teljesítményét. Volt egy konferáló, aki a feladatokat ismertette. Kabalafelelősöket is választottunk, ők szerezték be a két osztály leendő kabaláit. Volt egy hangmérnök és egy világosító, ők gondoskodtak a technikai háttérrel. És az eskü szövegét is meg kellett írni, ezen több ember dolgozott.

A bál feladataira először tetszés szerinti csoportokban ötleteket gyűjtöttünk, majd minden csapat ezek közül szabadon választott egyet, amit kidolgozott. Sok ötlet érkezett, a viccesektől kezdve a gondolkodtatókig. Volt például táncpárbaj (ezt mind a két osztály nagyon jól teljesítette), zenekitalálás vagy híres ember kortippelés, de a latin sentenciákkal is meg kellett birkózniuk a „kis gólyáknak”. Sajnos néhány kreatív feladatötletet a járványhelyzet miatt le kellett mondani – nem lehetett például ételt kóstoltatni, illetve a gólyáknak vicces videók közben a szájukban tartani a vizet.

Aztán elérkezett október 2-a, a gólyabál időpontja. A két ötödikes osztály délután összegyűlt az aulában, ahol már mindent előkészítve vártuk őket. Először a konferáló ismertette a bál menetét, majd pedig el is kezdődtek a feladatok. Az ötödikesek nagyon ügyesen oldották meg őket és élvezték is. Osztályfőnökeik is részt vettek a vetélkedőn, az egyik feladatban egy-egy önként jelentkező diáknak ki kellett festenie az arcukat: Mravik tanárnő Pókember, Csurja tanárnő pedig kalóz lett. Ezek után letették a gólyaesküt, majd a zsűri eredményt hirdetett. Nem volt első vagy második helyezett, hanem azt emeltük ki, hogy melyik osztály miben volt jó. Aztán következtek a kabalák, amiket az ötödikesek már nagyon vártak. Az egyik osztály egy plüss banánt kapott, a másik pedig egy jetit. Nagyon örültek nekik.

Szerintem sikerült egy jó hangulatú gólyabált összehoznunk, amin az ötödikesek is és mi is jól éreztük magunkat, és a szervezésből is mindenki kivette a részét.

Antónyi Emő, Polyányi Lora

Osztálykarácsony, társasjátékozás

Szerencsére a járvány korlátozásai ellenére is személyesen, az osztályteremben, jó hangulatban és felszabadultan tarthattuk meg az idei karácsonyt. A szünet előtti pénteken délben kezdtünk, a terem átrendezésével. Hála az osztály csapatmunkájának, ez nem telt sok időbe, az ajándékok és a nasik gyorsan a terem szélére kerültek a karácsonyfa mellé, hogy középen egy nagy körbe rendezhessük a székeket. Néhányan Meeten csatlakoztak otthonról, de őket is bevontuk a beszélgetésekbe.

Az első program a húzáson alapuló „kedveskedések” kiderítése volt. Azokkal kezdtük, akiknek már volt sejtésük, hogy ki kedveskedett nekik, és végül mindenkire sor került. Mivel néhány osztálytársunk télen otthonról kapcsolódott be az órákba, ezért voltak olyanok is, akik álnéven küldtek e-mailekben verseket, vagy online formában társasoztak az általuk húzott osztálytárssal.

Ebéd után nekiláttunk az ajándékok kibontásának. Minden csomagon volt egy-egy meghatározás vagy rejtvény, ami alapján, kis találgatás után mindenki megtalálta a hozzá tartozó ajándékot. Ezután megbontottuk a hozott rágcsálni valókat is. Akik nem szerettek volna maradni a társasozásra, azok lassan hazamentek.

Délután néhányan még ott maradtunk társasozni, a Dixit és a Hanabi volt a legnépszerűbb. Jól sikerült ez a nap, már nagyon hiányzott az osztálynak a közös együttlét, beszélgetés.

Biborka Bernadett, Demeter Flóra, Török Eszter

Osztályfarsang

Január 29-én, pénteken délután osztályfarsangot tartottunk. Aznap ködös hideg idő volt, és a délelőtti órák után már mindenki elfáradt, de a farsang mégis jókedvűen telt. Idén rendhagyó volt, hogy maszkot kellett viselnünk, és már nem volt kötelező beöltözni, de sokan megtették ezt. A jelmezek nagyon ötletesek, viccesek és kreatívak voltak. A lányok közül öten tanároknak öltöztek, például Pados tanárnőnek. Volt olyan, aki alvó embernek öltözött, ő hozott takarót, szemtakarót és még egy plüssmacit is. Ketten ugyanolyan ruhában jöttek, egy csíkos pólóban és egy farmer-nadrágban. Az egyik kedenc jelmezem egy pestisdoktor volt. Volt köpenye, maszkja, és szemüveggént egy úszószemüveget használt. Ketten készítettek egy Linux logót, amit félbevágtak, és egyikük felragasztotta az egyik felét a jobb karjára, másikuk a balra.

A jelmezbemutató után 3-4 fős csoportokban játszottunk. Először egy-egy viszszafele lejátszott zeneszámot kellett megfejtenuk. (Minden szám olyan volt, amit korábban már közösen hallgatott az osztály.) Utána Kahooton játszottunk két kvízt az osztály első féléves programjairól. Végül gyilkosoztunk, és a sütik elfogyasztása sem maradt el. Nagyon jó volt az idei osztályfarsang, izgalmasan telt el a délután.

Feczkó Illés, Visontai Viktor

A hős és a csokoládékatona – online színház

Az online tanítás alatt több foglalkozásunk, rendhagyó óránk is volt, az egyik ilyen a Katona József Színház *A hős és a csokoládékatona* című színdarabjának megnézése volt május elején.

A program még a színház előtt kezdődött egy ráhangoló online drámaórával: meg kellett mutatni, hogyan érezzük magunkat; a darab plakátját értelmeztük; majd a Hófehérke és a hét törpe jeleneteihez kellett beküldeni valamilyen zenét. Ezután megkaptuk a színdarab linkjét, és mindenki elkezdte nézni. Az előadás közben az osztálycsoportban osztottuk meg egymással véleményünket a színdarabban kapcsolatban. A karakterek kicsit felületesek voltak, de így is kedvelhetőek. A történet a szerb-bolgár háború alatt játszódik, a főszereplő a huszonhárom éves bolgár Rajna, aki beleszeret a szobájába menekülő, szerbek oldalán harcoló svájci zsoldosba, Bluntschli kapitányba. De a lánynak apja, Petkov őrnagy, Szergej Szaranovot, a bolgár háborús hőst szánja. Az előadás nem a történet egyediségétől lett élvezhető, hanem a hangulatos, korhoz és területhez illő ruháktól, díszletektől, amik még hitelesebbé tették, hogy a gazdag bolgár család nyaralójának ábrázolását. Szintén tetszettek még a gyors, vidám, pörgős zenék, amik átadták a Balkán érzését, még akkor is, ha a dalszövegeket a gyenge hangminőség miatt sokszor nem lehetett érteni. A szöveg ötletes volt, a legtöbb vicc jól sikerült. Humoros volt, ahogy Rajna beszél az egymással közben megbékélt őrnaggal és kapitánnyal úgy, hogy ne derüljön ki: már találkoztak.

A színdarab megnézése után újra becsatlakoztunk a videohívásba, és az osztálylyal megbeszéltük véleményünket, majd a színdarab történetéről, karaktereiről beszéltünk. Ezután ismét lehetett zenét beküldeni, most a főszereplők karaktereihez. Összességében véve az előadás nem csodálatos, de élvezhető volt, főleg úgy, hogy az osztálytársakkal együtt kritizálva néztük.

Juhos Bálint

Függőségeink

Május 19-én, szerdán az idegennyelvi kompetenciamérés után az osztályunk egy kétrészes előadáson és beszélgetésen vett részt a függőségek témájában. Az első részben játékosan próbálták nekünk bemutatni a függőségeket emberi szempontból, és burkoltan próbáltak ellenük védőfalat felhúzni bennünk, azok hátrányainak és következményeinek ismertetésével, és egy feladattal, amelyben össze kellett szednünk egy képmontázsban, hogy mi fontos nekünk az életünkben, és hogy ezeket a függőségek hogyan tudják elvenni. Volt egy *függőségeink-totó* is, amin keresztül próbáltak megtanítani minket pár alapfogalomra és az addiktív szenvedélyek működésére. Az interaktív előadás után a termünkben Zoomon keresztül beszélgethettünk az Emberbarát Alapítvány pár már gyógyulásban lévő drogfüggő bentlakó fiataljával, akik rengeteget meséltek magukról, a háttérükről és függőségeikről, válaszoltak a kérdéseinkre, illetve a terápiákról is beszéltek. Érdekes és tanulságos volt ez a program.

Csáki Botond, Jurányi Benedek, Raffay Gergely

Kerékpározás és sárkányhajózás

Idén az osztálykirándulásokat május végén, két egynapos program keretében lehetett megtartani. Az első napon, május 27-én, csütörtökön kerékpározni és sárkányhajózni mentünk a Dunakanyarba. Reggel szokás szerint mindenki a héven csatlakozott az osztályhoz. Aquincum megállónál szálltunk át a vonatra, ami elvitt minket a Nyugati pályaudvarra. Onnan egy órát utaztunk Zebegénybe, ami gyorsan eltelt, én Zsófival zenét hallgattam. Mikor megérkeztünk, átvettük a kölcsönzött bicikliket és elindultunk Göd felé a Duna partján. Nehezebb volt így beszélgetni, hogy távol voltunk, de sok helyen tudtunk egymás mellett menni, és úgy kommunikálni. Többször kis időre is megálltunk, egyszer pedig egy parti résznél osztályfényképet is készítettünk. Vácnál elérkezett az idő, hogy végre sárkányhajózzunk. Az osztályt két hajóba osztották. Mindkét csapatnak volt egy dobosa, aki útközben végig szorgalmasan, ütemre irányított minket. Több rejtett helyre is bementünk a Szentendrei-sziget holtágaiba, és a kísértők megmutatta, hol lehet találni jó gombát. Miután ez a program véget ért, volt még egy kis időnk, így a közeli cukrászdában mindenki kedvére fagyizhatott. Utána felültünk a biciklikre, és folytattuk a túrát egészen a gödi vasútállomásig. Innen emeletes vonattal jöttünk haza, aminek az osztály nagyon örült, mivel sokan még nem utaztak ilyenén. Végül átszálltunk az Aquincum felé tartó vonatra, ahol, mivel kevés hely volt, elhatároztuk, hogy a földön fogunk ülni. Ez egy izgalmas élmény volt. Összességében szerintem mindenkinek nagyon tetszett ez a program, jó volt a sárkányhajózást kipróbálni, és közösen biciklizni.

Vári Liza

Margitsziget

Második osztálykirándulási napunkon, május 28-án, pénteken a Margitszigetre látogattunk. Első utunk a Bringóvárhoz vezetett, ötösével ültünk hat kölcsönzött bringóhintóban, így jártuk körbe a szigetet. Útközben sokakban előjött a versenyszellem, aminek néhány kisebb koccanás lett a következménye, de szerencsére senki sem sérült meg. A bringózás után szokásunkhoz híven métáztunk is a réten. Az első két kör egyenlő pontszámmal ért véget, így még izgalmasabb volt a harmadik, végső menet. Ezek után kicsit fáradtan, de izgatottan kezdtünk meg csapatokban egy „szabadtéri nyomozást” a szigeten. Feladatunk az volt, hogy leleplezzük a „robbantót”, vagyis mintha kincset keresnénk, az interneten kapott rejtvényeket megoldva eljussunk a kijelölt célba. A csapatok negyed óránként indultak, így mindenkinek volt egy kis szabadideje, ami alatt sokan fagyiztak, sétáltak, vagy csak simán beszélgettek. Miután minden csapat sikeresen megoldotta a rejtélyt, még lejátszottunk két számháborút a hazaindulás előtt. A nap során két geoládát is találtunk. Talán az egész osztály nevében mondhatjuk, hogy ez a kirándulásunk is jó hangulatban zajlott, szívesen megismételnénk a jövőben.

Klenyán Dorka, Nagy Dorka, Sebestyén Jázmin

Paintballozás

Már régóta el szerettünk volna menni az osztállyal paintballozni. Június 7-én végre kipróbálhattuk a játékot. A tanítás után egyből indultunk Szentendrére, ahol a hévről leszállva még sétálnunk kellett tizenöt percet. Megérkezés után két tizenkét fős csapatra oszlottunk, egy zöldre és egy kékre. Mindenki a csapata színének megfelelő overált kapott, ami találat esetén egy kicsit felfogta a lövedéket. A felszereléshez tartozott még maszk, kesztyű és a lányoknak védőmellény. Gyorsan átöltöztünk, és átvettük a fegyvereket, végül elindultunk az első pályára. Amikor megérkeztünk, elmagyarázták a vezetők a szabályokat és a fegyverek tudnivalóit. Az első pálya egy hangárban volt. Az egyik csapat hátulról, a másik előlről indult. Nagyon furcsa érzés volt az első pár lövés, de gyorsan belejöttünk. Viszont ennél sokkal furcsább érzés volt, amikor eltaláltak minket, mivel az elején nagyon csípett (utána idővel

elmúlt). Miután vége lett az első két menetnek, átmentünk a következő pályára, ahol egy épületből kellett kivinni egy zászlót úgy, hogy a másik csapat azt védte. Itt is két kör volt, egy védő és egy támadó. Ezek után átmentünk az utolsó pályára, ami egy romos épületben volt. Itt addig játszottunk, amíg mindenkinek ki nem fogyott az összes töltenye. Hazafelé majdnem lekéstük a hévet, ezért futnunk kellett utána, de végül szerencsére mindenki elérte. Fárasztó volt a lövöldözés, de megérte, nagyon jól éreztük magunkat, és jó csapatépítő program volt. Reméljük, még lesz alkalmunk újra elmenni.

Ollai Csaba, Puskás Péter

Matematikatábor Boldogkőváralján

A nyári szünet elején, június 22. és 26. között az osztályunkból tízen matematikátáborba mentünk Boldogkőváraljára Tassy tanár úrral és Számadó tanárnővel.

Kedden 8:30-kor indult a vonatunk a Keleti pályaudvarról Forró-Encs felé. A vonatúton több kártyajátékot is kipróbáltunk, köztük például a rikikit és a fekete macskát. Az állomásra érve még maradt fél óránk a busz indulásáig, amit röpzéssel és teqballal töltöttünk ki. Még egy fél órás buszút után megérkeztünk a táborhelyre. Itt derült ki, hogy a röpihálózhoz és a biciklikhez tartozó kulcsok egy félreértés miatt otthon maradtak. A szobák gyors elfoglalása után megérkezett az étteremből rendelt ebédünk, ami olyan bőséges és finom volt, hogy többen még vacsorára is ezt ettük. Délután két matematikafoglalkozásunk volt. Az első részben a periodikus csempézéseket és a Penrose-féle csempézést vizsgáltuk, majd egy félórás szünet után a háromszögek hozzáírt köreivel kezdtünk foglalkozni. A két matekozás között eltávolítottuk a röpipályát fedő ponyvákat, majd háló nélkül játszottunk.

Vacsora után még kártyáztunk és basoztunk, illetve néhányan felsétáltunk a várhoz naplementét nézni. Tíz után már mindenki a szobájában volt, a csendesebb beszélgetések még folytatódtak egy darabig, amikor is eszünkbe jutott a másnap reggelig kiadott Zrínyi-feladatlap, illetve a korai kelés.

Szerdától kezdve délelőttönként volt a két matematika program, délutánra pedig Zrínyi-feladatsorokat kaptunk. Ezen a napon is folytattuk a Penrose-csempézést Tassy tanár úrral, Számadó tanárnővel pedig érdekes versenyfeladatokat oldottunk meg. Mivel sikerült kinyitni a padlásajtót egy másik kulccsal, így délután már hálóval röplabdázhattunk. A nagy hőségben néhányan a slaggal locsolták a pályát, illetve a játékosokat. Délután még kártyáztunk, vacsora után pedig projektoron (a szomszéd ház falára vetítve) néztük a magyar-német meccset.

Csütörtökön a legelszántabbak ébresztője már 3:33-kor szólt, hogy a vár oldalából megnézhezzük a napfelkeltét. Hamar felértünk, a dombok mögött fél 5 körül kezdett el erősebben világosodni, és 5 óra után láttuk meg a napkorongot. Visszaérve néhányan még pihentek, a többiek pedig az előző napi feladatokért nyert Nutellát kóstolgatták. Délelőtt a síkbarajzolható gráfokról, illetve a kerületi és középponti szögekről tanultunk érdekességeket, ebéd után pedig megérkeztek Budapestről a hiányzó kulcsok. Így ki tudtuk nyitni a kerékpártárolót, és a délutáni pihenő alatt néhányan előkészítették a bicikliket. A nagy hőség estére sem enyhült, így csak két rövid szakaszon kerékpároztunk a Téka-tábor felé, illetve Arkára. Vacsorára bundás kenyér és tejberizs készült Számadó tanárnő vezetésével. Ezt követően *A tehetőség* című filmet néztük meg.

A pénteki nap a jó sok Nutellával elfogyasztott reggeli után a szokásos kétszer 90 perc matekozással indult. Tassy tanár úr óráján egy nagyon érdekes témába vettük bele magunkat, a szabályos sokszögek rejtelseit beszéltük meg, és betekintettünk a négy dimenzió csodáiba is. Számadó tanárnővel pedig néhány izgalmas geometriai megoldás után Zrínyi- és Kenguru-feladatokon gondolkoztunk. A délután nagy részében röptünk, ami közben volt pár vérpezsdítő pillanat. Többek között a nagy szél miatt az elég instabil röplabdahálónk tartóoszlopa kifordult, és nagyot kellett vetődni, hogy ne ránk dőljön. Eközben már megérkezett az első teherautó a kézműves tábor kellékeivel. Este palacsintát sütöttünk és kártyáztunk. Lefekvés előtt belehallgattunk az örök klasszikus, Gryllus Vilmos legjobb dalaiba.

Szombaton ismét rengeteg Nutellával indult a reggel. Az összepakolás után 9 órától egy Medve Matek-feladatsort „speedrunoltunk” három fős csapatokra osztva. Egy rövid szünet után kezdődött a második program, ahol kisorsoltuk az utolsó üveg Nutellát, majd az általunk választott Kenguru-feladatok megoldásait ismertettük egymásnak. Eközben körülöttünk az aznap reggel megérkezett segítők már készülődtek a másnap kezdődő kézművestáborra. A finom ebéd után befejeztük a pakolást, néhányan családjukkal utaztak haza, a többiekkel pedig elindultunk a buszmegállóhoz. Egy viszonylag üres busszal jutottunk el Encsre, a vonaton zenét hallgattunk, olvastunk és aludtunk. Otthon hosszú élménybeszámolók következtek a tábor eseményeiről. Nagyon jól éreztük magunkat, reméljük, jövőre is lesz tábor!

*Biborka Bernadett, Csáki Botond, Demeter Flóra,
Juhos Bálint, Király Áron, Török Eszter*

Az évvárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Biborka Bernadett

Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 18. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 70. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 8. helyezéseért, az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 1. helyezéseért, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 14. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért.

Csáki Botond Benjámin

a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 1., a 2020/21-es tanévben pedig 20. helyezéseért, a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 5. helyezéseért, Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 13. helyezéseért.

Csapodi Tádé

a VII. Országos Néptáncversenyen fiú szóló kategóriában elért 2., valamint páros kategóriában elért 3. helyezéseért.

Demeter Flóra

Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 63. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 58. helyezéseért.

Feczko Illés Tivadar

a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 29. helyezéseért.

Fülöp Máté

az Info(1)Cup nemzetközi junior programozóversenyen elért országos 1. helyezéseért, a nemzetközi versenyen elnyert ezüstéremért, az olimpiai csapatba való bekerüléseért, a matematika házi versenyen elért 1. helyezéseért, a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 4. helyezéseért, Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 2. helyezéseért, az Európai Junior Informatikai Diákolimpia válogatóversenyére való meghívásért, az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 1. helyezéseért, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 19. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 5. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 36. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 38., valamint a 2020/21-es tanévben elért 1. helyezéseért, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 3. helyezéseért.

<i>Gerencsér László</i>	a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért, Nemes Tihámér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 37. helyezéseért, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 16. helyezéseért.
<i>Hauser Márton</i>	az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 42. helyezéseért, a német OATV 2. fordulóra jutásáért, az Ábel Jenő Országos Latin Tanulmányi Versenyen elért országos kiemelt dicséretéért, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 49. helyezéseért.
<i>Juhos Bálint András</i>	a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 5. helyezéseért, a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 4. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 5. helyezéseért, az angol OATV-n elért országos 9. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaversenyen elért országos 9. helyezéseért, az Ábel Jenő Országos Latin Tanulmányi Versenyen elért országos 10. helyezéseért.
<i>Jurányi Benedek</i>	a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 2. helyezéseért, a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 4. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 5. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 1. helyezéseért, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 57. helyezéseért.
<i>Király Áron Bulcsú</i>	a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 5. helyezéseért.
<i>Leveles Réka</i>	az Országos Utánpótlás Jégtánc Bajnokságon elért országos 1. helyezéseért.
<i>Nagy Dorka Natália</i>	a német OATV 2. fordulóra jutásáért.
<i>Ollai Csaba</i>	a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért.
<i>Polyányi Lora Molli</i>	a német OATV 2. fordulóra jutásáért.
<i>Puskás Péter</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 68. helyezéseért, a Sakk világtorna online csapatversenyen a nemzetközi 2. fordulóra jutásáért, a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, az e-HOD informatikaversenyen elért országos 2. helyezéseért.

Szolnoki Máté Tódor

a német OATV 2. fordulóba jutásáért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 5. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 62. helyezéseért.

Török Eszter Júlia

a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 13. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 68., a 2020/21-es tanévben pedig országos 28. helyéért, a Bátaszéki Matematikaversenyen elért országos 5. helyezéseért, a Kalmár László Matematika-versenyen elért országos 8. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóba jutásáért, Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 45. helyezéseért.

Vajnai László Miklós

a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen elért országos 4. helyezéseért.

Vári Liza Rózsa

szinkronúszás sportágban csapatban a Magyar Kupa és Országos Bajnokságon elért országos 4. helyezéseért.

Visontai Viktor István

a Bolyai Természettudományi Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért.

Zétényi Áron

az Országos Zeneiskolai Gitárversenyen elért országos 1. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 38. helyezéseért.

8.b

Osztályfőnök: Poros Júlia

Atanaszov Réka	Koppány Levente Márk	Márky Kata
Bánhidi Márton	Kovács Barnabás	Matévi Bálint Máté
Beke Botond	Kovács Liliána Hanna	Nagy Lilla
Börzsönyi Nóra Klára	Kuczy Dorottya	Pelsőczy Milán Gábor
Csonka Csenge	Kun Bertalan	Sámuel Ádám
Demeter Hanna	Laboncz László Márton	Sieferer Robin Stefan
Diera Borisz András	Lenti Barnabás Márk	Szalay Kamilla Lili
Dózsa-Kovács Leonárd	Lückl Zsombor	Tardos Péter Károly
Jelinek Míra	Marek Míra	Tóth Linett
Kardos Panna	Márkus Dávid	Yuan Ziyi
	Márkus Péter	

Bringóhintózás

Busszal érkeztünk, az Árpád-hídról sétáltunk be a Margit-szigetre. Nem sokkal később megérkeztünk a kölcsönzőállomásra, ahol kis csoportokba szerveződünk, és beszállunk a bringóhintókba. Szabadon mehettünk a szigeten, amivel a járóke-lőknek nem mindig okoztunk örömet, főleg a versenyzéssel, bár azt inkább a bok-rok szenvedték meg. Az egyik bringóhintó az autóútra is kitévedt, de végül jó idő-ben, épségben érkeztünk vissza a kölcsönzőhöz.

Ez csak egy délelőtti program volt, ezért egy kis pihenés, evés után haza is in-dultunk. Összességében mindenki jól érezte magát, az osztályhoz képest szokatlan módon a bringóhintók is megúszták.

Kirándulás a budai Várnegyedben

A múzeumi napunkat egy kinti „múzeumban” tartottuk, ismét Vajnai tanárnő kísé-retével. Hévvél mentünk a Batthyány térre, ahonnan a Várnegyedig felsétáltunk a lépcsőkön. Sorsolással döntöttük el, hogy ki kivel oldja majd meg a kiosztott fel-adatlapot. A Mátyás-templom közeléből még együtt indultunk, de minden csapat-nak más véleménye volt arról, hogy utána milyen irányba folytassa. A feladatlapot először nem sokan tudták értelmezni, nehéz volt eldönteni, hogy merre, mikor, me-lyik részét oldjuk meg, ezért sok volt az össze-vissza rohangálás. Lassan azért ki-rajzolódott, hogy a lapon a feladatok aszerint voltak sorrendben, hogy merre kelle-ne menni, de ez persze nem jött össze. Pár csapat szétvált a hatékonyság kedvéért, egyesek viszont pont, hogy egyesültek, közösen próbáltak eligazodni.

Sokat kellett fotóznunk, hogy történetére majd prezentációt tudjunk készíteni az eseményekről, és ezeken a csapattársak is látszódjanak. Az előadásos óra viszont a vírus miatt a karantén idejére csúszott, de idő akkor sem maradt rá, ezért csak az emlékek maradtak meg. Ezt követően a Duna-parton játszottunk, ettünk, ittunk és beszélgettünk. 14 óra körül indultunk haza. Mindenkinek nagy élmény volt a nap.

Korcsolyázás

Február 1-jén, hétfőn, az órák után az osztállyal elmentünk korcsolyázni Budakalászra. Hévvél indultunk Békásmegyerről, és hamar megérkeztünk az állomásra, ahonnan csak egy keveset kellett sétálni a pályához.

Mikor odaértünk, egy kicsit kellett várnunk, mert kisebb gyerekek voltak a jégen, de egy rövid idő után az egész pálya felszabadult, és semmi sem állíthatott meg minket.

Sokat játszottunk, fogócskáztunk, még néhány labdát is találtunk, amiket egymásnak passzolgatva róttuk a köröket a jégen. Nagyokat nevettünk, amikor valaki elesett.

Az egész osztálynak nagyon tetszett a program, reméljük, jövőre is elmegyünk majd korcsolyázni.

Sárkányhajózás

Az elmaradt ottalvós osztálykirándulás helyett két egynapos programra mentünk az osztállyal. Május 27-én csütörtökön reggel, háromnegyed kilenckor találkoztunk a Duna-parti BKV Sport Centrumnál. Sütött a nap, jó idő volt. Néhány percnyi készlődés után készen álltunk az evezésre. Egy-egy hajóba került az osztály két fele, egyikbe Poros tanárnő az osztály egyik felével, a másikba pedig az osztály másik fele Vajnai tanárnővel. Az első szakaszon lassan eveztünk, majd a Megyeri híd után megfordultunk. Ekkor kezdődött a verseny a két csapat között. Az összhang az egyik hajóban nem volt meg igazán. Sokan vizesek lettünk, de egyáltalán nem bántuk. Mikor visszaértünk, csináltunk néhány csoportképet, majd visszavittük az evezőket, és összeszedtük a cuccainkat.

Kő-hegyi kirándulás

A pomázi HÉV-állomáson gyűlt össze az osztály, innen indultunk a Kő-hegyre. Bedey tanár úrral az összes osztálykirándulást együttvéve is kevesebbszer tévedtünk el, mint aznap a felfelé vezető úton, de végül nagy nehezen sikerült odatalálni. A Petőfi-pihenőnél volt, aki meg sem állt, hanem haladt tovább a Kő-hegyi menedékház felé, ahol végre mindenki megpihenhetett. Nem volt sok időnk, ezért a veltelkedőt nem tartottuk meg, de Poros tanárnő (és az szmk. – P. J., a szerk.) jóvoltából játék nélkül is rengeteg jutalmat kaptunk. Bevásároltunk a büfében, és megtöltöttük a kulacsainkat. A lefele vezető út már simábban ment, séta közben beszélgettünk, labdáztunk. A túránkat a szentendrei HÉV-állomáson fejeztük be.

Jelinek Mira

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Atanaszov Réka</i>	a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 50. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 70. helyezéseért.
<i>Bánhidi Márton</i>	a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 42. helyezéseért.
<i>Beke Botond</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizika-versenyen elért országos 6. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 66. helyezéseért.
<i>Demeter Hanna</i>	a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 92. helyezéseért, a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezéseért.
<i>Dózsa-Kovács Leonárd</i>	a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 7. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 32., a 2020/21-es tanévben pedig országos 1. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért.
<i>Jelinek Mira</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizika-versenyen elért országos 54. helyezéseért, a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 72. helyezéseért.
<i>Koppány Levente Márk</i>	az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért.
<i>Kovács Barnabás</i>	a történelem házi versenyen elért 2. helyezéseért, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 9. helyezéseért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 1., a 2020/21-es tanévben pedig 11. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaversenyen elért országos 2. helyezéseért, az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 1. helyezéseért, a Varga Tamás Matematika-versenyen elért országos 7. helyezéseért.
<i>Kuczy Dorottya</i>	a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 13. helyezéseért, az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért.
<i>Kun Bertalan</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezéseért

Laboncz László Márton

a „Út a fáraó sírjáiig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezését, a történelem háziversenyen elért 2. helyezését, az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 1., a 2020/21-es tanévben pedig 23. helyezését.

Márkus Dávid

a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 25. helyezését.

Matévi Bálint Máté

az Öveges József Országos Fizikaverseny 2. fordulóra jutásáért.

Nagy Lilla

a „Út a fáraó sírjáiig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezését.

Sámuel Ádám

a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 61. helyezését.

Tardos Péter Károly

a Varga Tamás Matematikaversenyen elért országos 79. helyezését.

Tóth Linett

a „Út a fáraó sírjáiig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezését.

Yuan Ziyi

a „Út a fáraó sírjáiig” pályázatos versenyen elért országos 5. helyezését.

Matévi Bálint Máté

9. ÉVFOLYAM

9.a

Osztályfőnök: Rakovszky Andorás

Ablonczy Csanád	Jármai Roland	Németh Benedek Péter
Balázs Péter	Jenei Ákos Zoltán	Rybaltovszki Léna
Barczikay Eszter	Kárász Laura	Solymosi Csongor Soma
Biró Anna	Klusóczki-Bogdándi Alma Lea	Szalai András Dominik
Biró Róza	Krepárt Lívja	Szalai Zoltán Béla
Cseke Barnabás	Markovics Áron	Szántó Brigitta
Dukát Levente	Mayer Péter	Szeibert Dominik András
Farkas Zsófia	Meinhardt Vilmos András	Takács Eszter
Ferencsik Zsombor	Merész Benedek	Tóth Dániel
Gaspari Márton Samu	Négyessy Júlia	Virányi Áron

Az évvárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

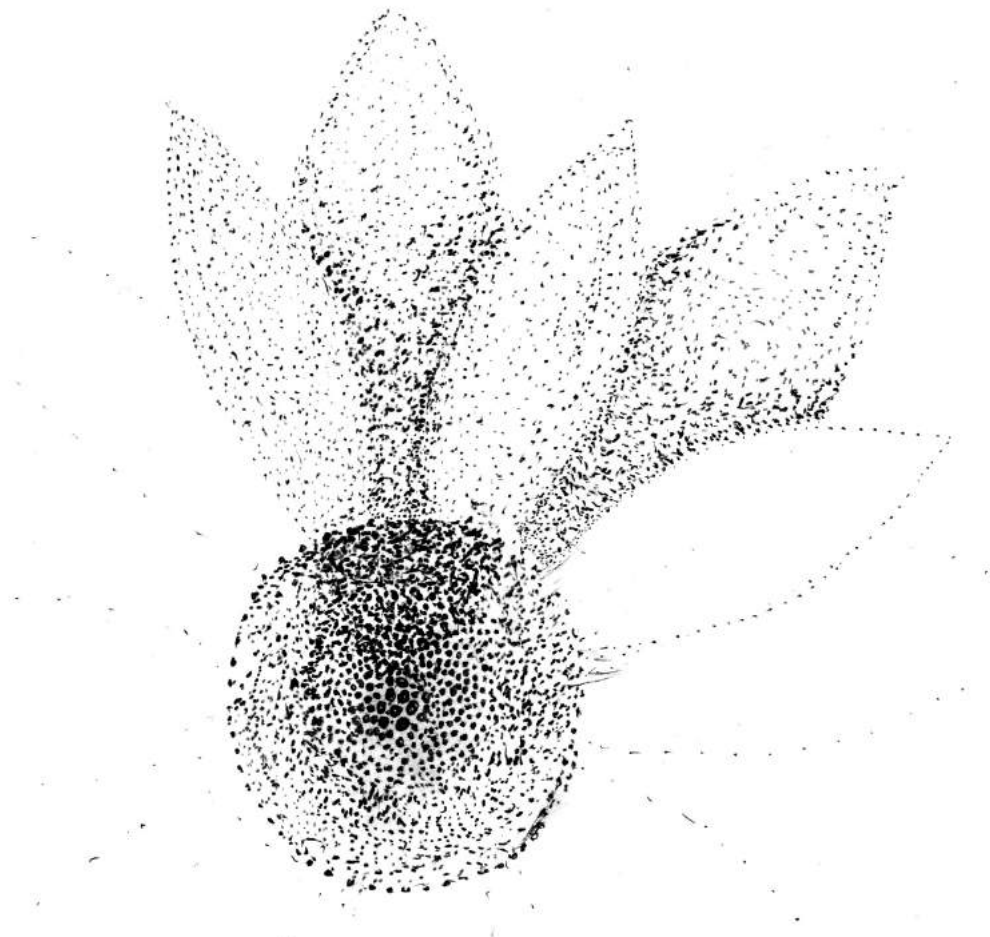
<i>Biró Anna</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 19. helyezését.
<i>Biró Róza</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 27. helyezését.
<i>Dukát Levente</i>	az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 31. helyezését, a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 26. helyezését, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny elért országos 13. helyezését.
<i>Gaspari Márton Samu</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 22. helyezését, az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 15. helyezését, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 12. helyezését.
<i>Jenei Ákos Zoltán</i>	az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 21. helyezését, a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 28. helyezését, Ábel Jenő Országos Latin Tanulmányi Verseny döntőjébe jutásáért, a Less Nándor Földrajzversenyen elért országos 12. helyezését.
<i>Klusóczki-Bogdándi Alma Lea</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 14. helyezését.
<i>Markovics Áron</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 31. helyezését.

Solymosi Csongor Soma

a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 35. helyezéseért, az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 15. helyezéseért.

Szeibert Dominik András

a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2., nemzetközi 3. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaversenyen elért országos 13. helyezéseért, az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 6. helyezéseért, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 38. helyezéseért.

Takács Eszter

Osztályfőnök: Vadlerné Győri Nicolette

Bacsek Emma Borbála
Bolvári Edina
Buday Noémi
Czifrik Sára
Cserna Péter Barnabás
Csitkovics Fanni
Endreffy Janka Ágnes
Erőss Gergő
Farkas Gellért
Fekete Janka

Fodor Gergely
Fodor István Vilmos
Hajdu Márton
Heim Flóra
Hevesi Dániel
Jalovszky Bence
Kún Benedek
Lázár Bence János
Markovics Benjámin

Ördög László Benedek
Schmidt Antónia Margit
Seres Bence
Szitka Virág
Tarján Bernát
Telkes Ágota
Tomka Dorottya Mária
Thüringer Stefánia Márta
Vámosi Hanna Zsófia
Veres András

Sütés főzés a tanárnő kertjében

Az egész egy őszi napon történt, amikor az osztály Győri tanárnő indítványozására összegyűlt, és az első adandó HÉV-vel Budakalászig utazott, hogy ott egy főzés keretében, jó hangulatban töltsék a délutánt, egymás társaságát élvezve.

Az összegyűlt csapat hosszas tanakodás után egy gulyásleves elkészítése mellett döntött, mivel ez volt az, amit a legtöbben szerettek. El is kezdődött a 9.b-re jellemző lázas munka, amit persze jónéhány poén és néha énekszó szakított meg. A lányok többségét a zöldségek mosása, hámozása szeletelése és a limonádé készí-

tése kötötte le. Amíg a lányok az étel előkészítésével foglalatostkodtak, addig a fiúk gyújtóst aprítottak, és a bográcsnak azt a pozícióját próbálták megtalálni, ahol a legkisebb az esélye annak, hogy az felborul. Persze a hangulaton sokat dobott a tanárnő két kutyája, akik nagy érdeklődéssel figyeltek minket, a sürgő csapatot, és elégedetten, élvezve a kellemes szagok áradatát, járkáltak asztaltól asztalig folyamatos farkcsóválással tudatva velünk, hogy köszönik szépen, ők igazán nagyon jól vannak. Végre eljött a pillanat, amikor a vöröslő lángok fölé tehetjük a bográcsot benne a gulyással. Innen jött a következő kihívás. Ugyanis a gulyás csak akkor lesz megfelelő, ha a tüzet alatta megfelelően táplálják, és az étel pedig meg van forgatva bizonyos időközönként. Szerencsére ezt is könnyedén megoldottuk, és nemso-kára már asztaloknál ülve ettük és dicsértük műalkotásunkat, amely inkább hasonlított főzelékre, de azzal mindenki egyetértett, hogy igenis nagyon finom. Az idő hűvösebbre fordult. A levetett pulcsik lassan kezdtek visszaszállingózni gazdáikra, és valahogy egészen észrevehetetlenül a beszélgetők egyre közelebb húzódtak a tűzhöz, ahol aztán egy nagy kört alkottak a melegség forrása körül.

Az egész osztály beszélt. Aztán a hangzavar egyre halkult, ahogy az emberek lassan elszállingóztak haza jó élményekkel és kellőképpen elfáradva.

Schmidt Antónia

Karantén

Azt hiszem, a karanténos életmódot senkinek nem kell bemutatni, mindenki pontosan tudja, miről beszélek, amikor azt mondom, kenyérszüz, fotelvirológus, covidinka, vagy aperitif törzs, és remélhetőleg a nyunyókáját is mindenki kimosta. Mégis engem ért az a megtiszteltetés, hogy visszatekintsek erre a zürzavaros időszakra egy fogalmazás erejéig, és alkalmasnak is érzem magam erre a feladatra: szerintem nem túlzás azt állítanom, hogy én töltöttem a legtöbb időt bezárva. Az egész tanévben összesen csak körülbelül 3 hetet jártam személyesen iskolába. Durva, nem? Ennek ellenére nem érzem úgy, hogy elpazaroltam volna ifjú életemet, pedig az önsajnálathoz nagyon értek. Gondoljunk csak bele, milyen menő lesz később a gyerekeinknek vagy akár az unokáinknak arról mesélni, hogy túlélünk egy globális világjárványt! Ráadásul nem is kellett érte sokkal többet tenni, mint szépen otthon ülni a kanapénkon és nézni a Netflix-et, vagy az HBO-t. Persze, nem azt mondom, hogy jó volt, de azért voltak határozott előnyei. Például a sulis és az otthon közötti ingázást le lehetett tudni annyival, hogy pizsamában és papucsban átbattyogtunk a szobánkból a nappaliba, sőt, csak az ágyunktól az íróasztalig. A pizsamaalsóban és unikornisos pulcsiban töltött online órákról, vagy a magyaróra alatti tükörtojás-sütögetésekről nem is beszélve. Pár éve biztos nem hittem volna el, ha valaki azt mondja, hogy én egyszer ilyeneket fogok csinálni.

Szerintem megegyezhetünk, hogy a digitális munkarend nem a tanulás leghatékonyabb formája... Bár azt azért el kell ismerni, hogy a tanáraink tényleg minden tőlük telhetőt megtettek, és ezt nem azért mondom, hogy stréberkedjek vagy ilyesmi, hanem mert tényleg így van. Ez az időszak arra is jó volt, hogy számomra megmutatta, tényleg a szívükön viselik, hogy én az anyagot tényleg megtanuljam, és ha

kell, a saját szabadidejüket is feláldozzák ennek érdekében. Amikor a tanításhoz minden körülmény adott volt, ez szerintem kevésbé volt egyértelmű. Bármilyen abszurdan hangzik, ez a távolság közelebb hozott minket egymáshoz, a diákokat a tanáraikhoz biztosan. Sok olyan képtelen helyzet adódott, amit együttműködés nélkül nem tudtunk volna megoldani, mindenkinek jobban kellett igyekeznie, hogy ez a dolog jól menjen.

De persze nem csak a tanulás szempontjából fordult fel fenekestül az életünk. Nem tudom, ki hogy van vele, de én sokszor éreztem magam úgy, mint egy hőrcsőg a ketrecében. Nem lehetett találkozni sem a családtagokkal, sem a barátokkal, de még csak úgy akárhova kimenni sem. Egyébként nem szoktam este 8 után gyakran kijárni, de amint megtiltották, hirtelen akartam volna. Ismerős valakinek? Mindegy, azért volt ennek az éremnek is másik oldala. Például az addig elképzelhetetlen mennyiségű szabadidő. Tudjátok, amikor a lezárások elején úgy unatkoztak az emberek, hogy kimagoztak egy epret vagy szétválogatták az instant kávékat. Persze lehetett volna ezt az időt értelmesebben is eltölteni. De én azért nagyon sokszor beleestem abba a hibába, hogy az előttem álló többórnyi free-time bőségétől megmárosodva nem tudtam eldönteni, akkor most mit is csináljak. Olvassak, rajzoljak, fessek, hallgassak zenét? Így aztán végül mindig az Instagramon kötöttem ki a kétszázazredik pandémiás mémen kuncogva. (Egy átlagos panda naponta kb. tizenkét órát tölt táplálkozással, pont, mint egy felnőtt ember karanténban, ezért nevezzük a világjárványt pandémiának, meg ilyenek.) Talán ezért is nem írtam egy regényt vagy tanultam meg egy új nyelvet. Szánalmas? Az. De még így is volt időm olyan dolgokra, amikre amúgy sose lett volna. Elolvastam *A Karamazov testvéreket*, és még egy sálat is kötöttem, a 30+ saját készítésű viberes matricacsomagot meg inkább meg se emliteném. Összességében azonban nem ezek miatt gondolom úgy, hogy ez az év nem egy ablakon kidobott időszak volt. Hanem azért, mert olyan dolgokat volt lehetőségünk megtapasztalni, amiket addig el se tudtunk képzelni, és így sok mindent megtanulhattunk, amiről nem is sejtettük, hogy tudnunk kellene. Most, hogy vannak emlékeink karanténos, szürke hétköznapiokról, bezártságról, unalomról, magányról, félelemről, a szeretteinkért való aggódásról, sokkal jobban tudjuk majd értékelni az eddig természetesnek vett hétköznapi életünket. Ahogy a költő is megénekelte, nem tudjuk, mink van, amíg el nem veszítjük az. Most, hogy visszakaphatom végre a rengeteg elveszített dolgot, már az is örömet okoz, ami miatt régen bosszankodtam. Hogy megegetett a nyári nap, vagy megcsípett egy csomó szúnyog, vagy teljesen eláztam, vagy a megbeszélte időhöz képest két órával később értem haza, és jól kikaptam miatta. Régen azt mondtam volna „Ahhj, basszus, hogy lehetek ilyen szerencsétlen?”, most viszont azt „Áá, ez már úgy hiányzott!”. Nem is beszélve a minket körülvevő emberekről. Nagyobb lendülettel ugrok valakinek a nyakába, ha előtte már átsírtam álmatlan éjszakákat azon stresszelve magam, hogy mi lesz, ha ő meghal.

Szóval bölcs tanulságként csak azt tudom levonni, amit az ókori filozófus már évezredekkel előttem felfedezett: éhség nélkül nincsen jóllakottság, hideg nélkül nincsen meleg, és szenvedés nélkül nincs boldogság sem.

Endreffy Janka

Kirándulás – február 14.

Már három hónapja otthon voltunk online oktatásban, mikor is enyhe idő lévén, összegyűlt az osztály nagy része egy kis túrára a tél vége felé. No, persze az sem volt utolsó szempont, hogy ez idő alatt szinte mindenkit csak a képernyőn láthattunk.

Emlékszem, hogy akkor hirtelen nagyon furcsa volt annyi embert látni – a legkomolyabban mondom ezt. Nem megijedtem, nem is pánikoltam a „tömegtől”, csak éppenséggel akkoriban ritka volt, hogy ennyi ember volt együtt. Azonban nagyon jó volt mindenkit újra látni, és azt is örömmel vettük észre, hogy ebben a választható programban tényleg sokan vettek részt, többen, mint azt gondoltuk volna.

Békásról indultunk felfelé a kereszthez. Előző nap esett az eső, így jó saras volt minden. Én meg ügyesen fehér nadrágot vettem fel, örült is neki a mosógép. A hegygerincen folytattuk utunkat, majd egy helyen megálltunk sütögetni, vagy inkább pillecukrot enni – részletkérdés. Egy körülbelül négyórás séta és persze közben rengeteg beszélgetés után értünk haza.

Szerintem nagyon jó volt, és mindenkinek nagyon jót tett ez a találkozás. Nem volt benne semmi különleges, a társaság éppen elég volt mindehhez.

Heim Flóra

Osztálykarácsony májusban

A változó járványügyi helyzet okozta lehetőségeket kihasználva a szokásos osztálykarácsonyt csak május közepén tudtuk megtartani, bár sokak már decemberben beszerezték az ajándékot remélve, hogy januárba bejutunk, de nem így lett. Akik még az utána lévő időszakban se vették vagy csinálták meg az ajándékot, azok turbó módba kapcsolva pár nap alatt szuper ajándékot dobtak össze. A neveket december elején egy direkt erre kitalált karácsonyi húzóprogram segítségével sorsoltuk ki, ami a legkorrektebb online módszer volt.

Pénteken, az utolsó órán, ofőin kezdtük el a karácsonyozást. Egy részt kialakítottunk az ajándékozás helyszínének. A karácsonyfa hiányelem volt, szóval kreatív módon, ebben a már amúgy is rendkívüli helyzetben, egy folyosóról kölcsönvett cserepes növényt használtunk, amelyet a padok közé tettünk be. Az ajándékokat hagyomány szerint nem névvel láttuk el, hanem egy verssel, amelyből kiderül, ki kapja. Minden évben jó hangulatban telik a karácsony, mivel ismerjük egymást annyira, hogy mindenkinek kedvére valót adjunk. De még így is mindig érdekes látni, hogy ki mit kapott és kitől.

Utána nekiláttunk társasjátékozni. Olyan társasokat hozott be pár ember, hogy az állam is leesett, de egy idő után valamilyen szinten sikerült a fonalat felvennem, és nagyon jól tudtunk szórakozni, főleg a hosszú kiesett idő után. Beszélgettünk, nevettünk és sokáig bent maradtunk az iskolában. Voltak olyanok, akik iskolazárásig maradtak, majd a sulis előtti kondiparkhoz csoportosultak, jól érezték magukat, és nem akartak hazamenni.

Nagyon jó érzés volt újra így együtt lenni, mondhatni fura és szokatlan, de szerintem már mindenkinek szüksége volt erre a közös programra.

Bolvári Edina

Osztálykirándulás első nap – május 27.

Idén a vírushelyzet miatt a szokásos osztálykirándulások kissé másképp alakultak. Két napot kaptunk, amikor mi dönthettük el, hogy hova megyünk, és mit csinálunk. Csütörtökre egy nem mindennapi programot szavaztunk meg: elmentünk lézerharcozni. Azt hiszem, az osztály egy része már régóta szeretett volna, és most Győri tanárnő is belement ebbe, nem is akárhogyan: ő is játszott velünk, aminek nagyon örültünk, és ezúton is köszönjük szépen neki.

Mivel sokan voltunk, ezért négy csoportra oszlottunk, és körmérkőzéseket játszottunk: minden csapat játszott mindegyikkel egy menetet. A játékvezető nagyon rendes és közvetlen volt velünk, a hangulat is végig nagyon jó volt. Akik éppen nem a pályán voltak, azoknak lehetőségük nyílt a csocsózásra is. A játék egyébként nagyon király volt, akiket megkérdeztem, azoknak mind tetszett, de szerintem az összes osztálytársam élvezte.

A kétórás program után elsétáltunk a Rómaira, közben nagyon jókat beszélgettünk. Azt hiszem, hogy a félévnyi kimaradás a legtöbbünket megviselte, és nagyon hiányoztak már az ilyen osztályközösséget építő programok. Egy cukrászdában fagyiztunk is, majd kiültünk a Duna-parton egy stégre.

Összességében szerintem aznap mindenki nagyon jól érezte magát, és bár kifáradva, de új emlékekkel gazdagodva érkezett haza.

Heim Flóra

Május 28-i kirándulás

Az előző év után ismét rendhagyó év volt az idei. A koronavírus okozta hosszú bezártság után elindult a jelenléti oktatás. Egy újfajta szabadság érzetét keltette immár a kötelező bejárás.

Ehhez a különös hangulathoz hozzájárult a közös kirándulás is. Május 28-án, pénteken az osztály Pomázon gyülekezett. 8.15-kor indult a busz, ami elvitt minket a kirándulásunk kezdőpontjához. Ott elkezdtek a túránkat és körülbelül délre felértünk a Visegrádi-hegység 639 méter magas csúcsára, a Prédikálósziókra ahol gyönyörű kilátás várt ránk. Beláttuk a Dunakanyart és a visegrádi várat is. A csúcson rövid időre megálltunk, tüzet raktunk, és elkezdődött a sütögetés, amit mindenki várt már. Szalonnát, pillecukrot és egyéb ételeket vettünk elő, amit botokból kifaragott nyársakra tűztünk, és úgy forgattuk a tűzrakóhely mellett ülve. Miután jóllaktunk, elindultunk lefelé. Előzetes tervünknek megfelelően nem a kirándulás kezdőpontjához érkeztünk vissza, így egy másik busszal indultunk el 3-kor Szentendre felé. Egy rövid utazás után a szentendrei buszvégállomáson találtuk magunkat, ahonnan mindenki elindult haza, ki hévvel, ki pedig gyalog.

Én személy szerint nagyon jól éreztem magam. Már várom a következő lehetőséget, mikor az egész osztály útra kelhet.

Lázár Bence

Június 12 – hétfő

Reggel 9:10-kor találkoztunk a szentendrei busz- és hévmegállóban, ezt követően pedig fel is szálltunk a 9:15-kor induló járatra. Nem oly sok utazás után meg is érkezünk a szintén Szentendrén található Árvácska Állatvédő Egyesület menhelyére. Egy gyors eligazítás és körbevezetés után – ahol egyébként kölyökkutyákat és macskákat láthattunk – kettes-hármas csapatokban mindenki meg is kapta a sétáltatni való kutyáját. Ez általában egy-két kutyát jelentett. Kisebb pihenőkkel, de egészen fél 1-ig mindenki dolgozott a környéken, amiért természetesen mindenki meg is kapta a három KÖSZI óráját. Amikor az óra fél 1-et ütött, összeszedtük a dolgainkat, és megindultunk egy kisebb túrára. Eredetileg a Holdvilág-árokba terveztünk menni, de mivel az osztály már így is fáradt volt, végül a Kő-hegy mellett döntöttünk. Egy nagyjából három órás séta után a pomázi hévmegállóban kötöttünk ki, ahonnan mindenki egyenesen ment haza. Séta közben többször megálltunk kisebb nagyobb pihenőkre, ahol szendvicset ettünk, és felkészültünk a túra folytatására. A Kőhegyen volt egy nagyobb pihenőnk, ahol az osztály nem rossz kilátás mellett fújhatta ki magát, és lőhetett néhány osztályképet. Összességében egy nagyon jó és tartalmas nap volt, egyszerűen volt hasznos, szórakoztató és fárasztó.

Ördög Benedek és Fekete Janka

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Bacsek Emma Borbála</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 22. helyezését.
<i>Buday Noémi</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 7. helyezését.
<i>Cserna Péter Barnabás</i>	a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Csitkovics Fanni</i>	az Aerobik világbajnokságon egyéniben 13., trióban 3. és csoportban elért 2. helyezését.
<i>Endreffy Janka Ágnes</i>	a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 3. helyezését.
<i>Farkas Gellért</i>	az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 3. helyezését.
<i>Fodor Gergely</i>	a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 12. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Hajdu Márton</i>	az e-HÓD informatikaversenyen elért országos 3. helyezését.
<i>Heim Flóra</i>	a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 16. helyezését.
<i>Hevesi Dániel</i>	a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Jalovszky Bence</i>	a Tűzön-vízen át földrajzversenyen elért országos 9. helyezését.
<i>Ördög László Benedek</i>	a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 3. helyezését.
<i>Seres Bence</i>	a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 7. helyezését.
<i>Szitka Virág</i>	a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 7. helyezését.
<i>Tarján Bernát</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 5. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezését, az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 9. helyezését, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaversenyen elért országos 26. helyezését, Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 20. helyezését, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2., nemzetközi 3. helyezését, a KöMaL matematika K pontversenyen elért országos 11. helyezését, a Kalmár László Matematikaversenyen a 2019/20-as tanévben elért országos 2. helyezését.

Telkes Ágota

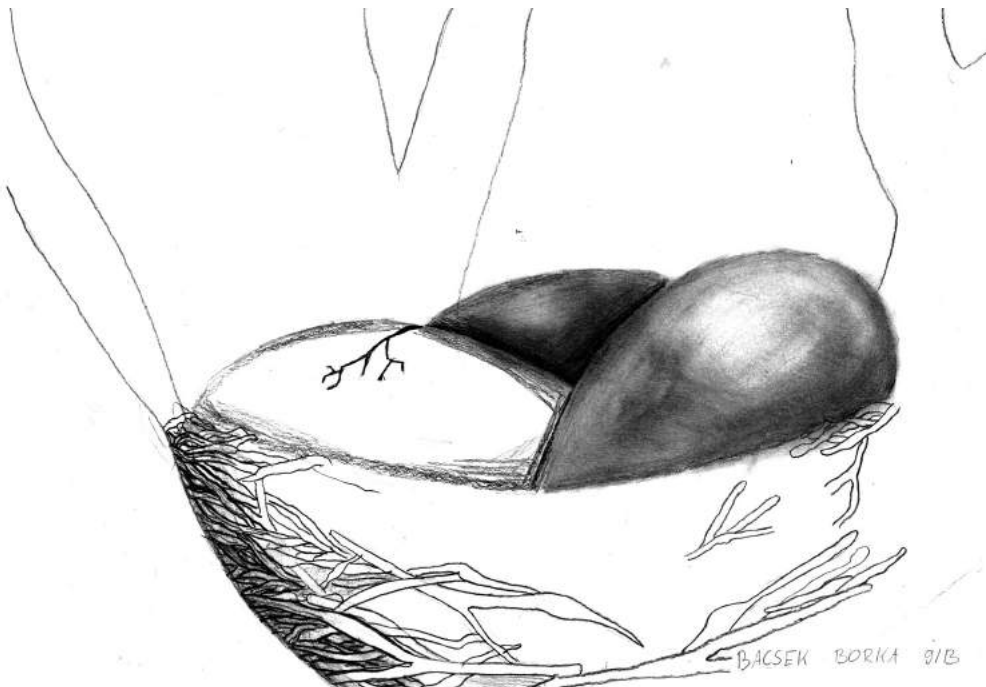
Tomka Dorottya Mária

Vámosi Hanna Zsófia

a Hyperión Országos Tan2000ulmányi Versenyen elért országos 7. helyezéseért.

a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 3. helyezéseért.

az Országos Gyermek Röplabdabajnokságon elért 1. és az Országos Serdülő Röplabdabajnokságon elért 3. helyezéseért.

9.c

Osztályfőnök: Koren Judit

Bartha Szilárd	Keszthelyi Hedvig Mária	Szakál Tünde
Bocsi Zétény Ákos	Kocsárdi Kende	Szarkowicz Ábel
Dani Kinga	Kokas Anna	Szendrei Hanna
Eőry Lili	Krebs Ármin Tamás	Szigetvári Balázs
Fleisz Nóra Brigitta	Liu LiTian	Szilágyi György Benedek
Frics Panna	Menczel Kornél	Takács Zétény Koppány
Gupta Ayush Márk	Mihály Zsófia	Varga Csongor
Józsa Ádám	Nemcsics Benedek Imre	Vértessaljai Enikő
Kárász Kinga Ágota		Vidor Patrik

Osztálykirándulás

Az egynapos osztálykirándulásokat követően június 15–16-án elmentünk egy kétnaposra is. Ennek a lehetőségnek mindenki nagyon örült, hiszen a gólyatáborunk elmaradt, ezért nagyon jó volt, hogy Koren tanárnő el tudta intézni, hogy elmehessünk, és szerencsére Sándor tanárnő is beleegyezett, hogy elkísér minket.

A szálláshelyünk Pilisszentkereszten volt, így az iskolai tennivalók elvégzése után az osztály közösen indult el a HÉV-vel Pomázra. Ott buszra szálltunk, és felmentünk Dobogókőre, ahonnan egy hosszabb kirándulásra indultunk. A visszafelé vezető izgalmas út a Rám-szakadékon át haladt. A nehéz terep ellenére komolyabb baleset nem történt. Egy meredek emelkedő után, ami visszavitt Dobogókőre, egy lankásabb rész következett. Az úton haladva eljutottunk Pilisszentkeresztre, ahol párszor eltévedtünk, és végül a turistaház gondnokától kellett útbaigazítást kérnünk, de szerencsésen megérkeztünk a házhoz. A focirajongók pedig örülhettek, mert éppen nem késtük le a magyar-portugál EB-meccset. Így történhetett az, hogy a vacsorát Kende vezetésével a lányok főzték. Amíg a paprikás krumpli elkészült, addig a *mocsár* nevű kártyajátékkal játszottunk, ami remélhetőleg mindenkiben szép emlékeket hagyott. A fiúk néha-néha megzavarták a kártyázó csapatot azzal, hogy tájékoztattak minket a meccs történéseiről. Végül megfőtt a vacsora is, amihez megterítettünk. Ez eleinte kissé nehézkesen ment, hiszen mi huszonkilencen voltunk, a házban pedig kevés volt a hely arra, hogy ennyi diák együtt tudjon enni, de mint tudjuk: sok jó ember kis helyen is elfér, tehát végül megoldottuk a dolgot. Szerencsére a turistaház előző látogatói hagytak a hűtőben egy kis maradék paprikás krumplit, így egyikünk se maradt éhen. A vacsora után néhány fiú vállalta magára a mosogatás terhét, így a többség be tudott szállni egy uno-partiba, amit helyenként elég érdekes szabályokkal sikerült játszani, de mindenki élvezte. Ezután egy gyilkosos játékkal folytattuk az estét, aminek nagy sikere volt az érdeklődők körében. Mikor meguntuk, és más játék után néztünk, sokan döntöttek úgy, hogy elmennek aludni,

vagy csendes beszélgetésbe kezdenek, de a kitartóak még jó néhány kártyajátékot kipróbáltak. Fél háromra az egész csapat ágyban volt, hogy másnap reggel kipi-henten reggelizhessünk.

Reggel a fiúk készítették az aznapi szendvicseket. Reggeli után a házba megjött a következő csapat, így kitelepültünk az ideiglenes lakhelyünk előtti füves területre, ahol folytattuk a hajnalban félbehagyott játékokat, és újakat is kipróbáltunk. Dél körül el kellett indulnunk Csobánkára, hogy elérjük a Pomázra tartó buszunkat. Útközben párszor megálltunk, de szerencsére időben odaértünk. A buszra már nagyon fáradtan szálltunk fel, de motivált minket Koren tanárnő ígérete, miszerint Pomázon fagyizhatunk. A jeges édesség elfogyasztása után elváltak útjaink, és mindenki hazafelé indult.

Ezt a kirándulást nagyon élveztük, és rengeteg élménnyel gazdagodtunk, ezért reménykedünk benne, hogy jövőre egy hosszabb táborba is elmehetünk.

Dani Kinga

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Dani Kinga</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Eőry Lili</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Fleisz Nóra Brigitta</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Frics Panna</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Kárász Kinga Ágota</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Keszthelyi Hedvig Mária</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Kokas Anna</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Mihály Zsófia</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Szakál Tünde</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Szendrei Hanna</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.
<i>Vértessaljai Enikő</i>	a „Út a fáraó sírjáig” pályázatos versenyen elért országos 2. helyezését.

10. ÉVFOLYAM

10.a

Osztályfőnök: Elszeszer Valéria

Aranyossy Mátyás	Kovács Dorka	Škarka Boris Ábel
Bacsek Bálint	Kravec Gergő	Somogyi Balázs Ádám
Békés Máté	László Gergely Péter	Stötzer Hanna
Czehlár Gergely	Leveles Balázs	Székely Milán
Csire Alexandra Hermina	Márkus Sára Lilla	Tagscherer Éva Csilla
Dénes Kende	Martini Szilvia	Vámos Eszter
Galambos Marcell Péter	Papp Ádám	Vámosi Dorina
Holló Csenge	Pásztor Ádám	Vikár Maja
Kiss-Szabó Liza Olivia	Polyányi Zorka Miriam	Vodenicsarov Milán
Korompay Dénes	Révész Anna Dorottya	Zelenák Gergely

Osztálykirándulás

Szeptember második hétvégéjére háromnapos biciklis osztálykirándulást szerveztünk. Zebegényben volt a szállásunk, amit Szentendréről indulva kerékpárral közelítettünk meg. Útközben megnéztük Vác néhány látványosságát, fürödtünk Verőcénél, ápoltuk azokat, akik az út során megsérültek (szerencsére egy-két kisebb esésnél nagyobb baleset nem történt.). Másnap egy nagy túrát tettünk a Börzsönyben, a harmadik nap pedig hazakerekeztünk. Sokat jelentett mindnyájunk számára, hogy jó sok időt tölthettünk együtt offline módon beszélgetéssel, játékkal.

Filmklub

Néhány diák kezdeményezésére és szervezésében péntek délutánonként filmklubot tartottunk (2-től 4-ig szigorúan!) az osztálytermünkben. Közös választottunk ki filmeket, nagyon örültünk annak, hogy néhány C-s is csatlakozott a programhoz.

Túra a Nagy-Kevélyen

A novemberi lezárást megelőző hétvégén még sikerült megszerveznünk egy kirándulást: Budakalászárról indulva másztunk fel a Kevélyre.

Online osztályfőnöki délután

November végén közös online játékdélutánt szerveztünk, bár ez – sajnos – nem pótolhatta a közösen töltött időt, az együtt megélt élményeket, de talán egy kicsit segített az osztályon belüli kapcsolatok fenntartásában.

Osztálykarácsony

Nagyon különös élmény volt online módon megszervezni a szokásos osztálykarácsonyt. Digitális ajándékokat küldtünk egymásnak, és kicsit beszélgettünk, játszottunk a szünet előtti utolsó tanítási napon.

Második túra a Nagy-Kevélyen

A koratavaszi jobb idő beköszöntével ismét elmentünk a Kevélyre, örültünk annak, hogy kicsit kiszabadulhattunk a bezártságból.

Tanítás nélküli munkanapok programjai

Az online tanulásból visszatérve az iskolába elhatároztuk, hogy minél több időt próbálunk együtt tölteni, ezért a tanítás nélküli munkanapokra is osztályprogramokat szerveztünk.

Állatkert

A május legcsapadékosabb napján sikerült látogatást tennünk az Állatkertbe. Annyi eső esett ezen a napon, hogy hiába próbáltunk behúzódni időről időre valamelyik állat- vagy növényházba, így is bőrig áztunk. A pocsolyákban cuppogó cipők kellemetlen érzését azonban felülírta az, hogy végre együtt csinálhattunk valamit.

Piknik az Óbudai-szigeten

Ezen a napon már több szerencsénk volt az időjárással. Egy kellemes, napos délelőttöt töltöttünk együtt röplabdázással, társasozással, beszélgetéssel az Óbudai-szigeten.

Tavaszi osztálykirándulás

A kétszer egynapos kirándulás keretében először a Ráckevei-Dunara mentünk el evezni, többen most próbálták ki először ezt a műfajt, s bár nagyon elfáradtunk a nap végére, sokan mondták azt, hogy máskor is lehetne ilyen programot szervezni. A második nap Dömösről indulva felmáztunk a Prédikálószerkre. A meredek hegyoldal mindenkit próbára tett, de a tetőn fogadó látvány kárpótolt bennünket a fáradtságért.

Mindkét alkalommal Stark Erika tanárnő kísért bennünket, köszönjük, hogy odafigyelő gondoskodásával segítette az osztálykirándulást.

Elszeszer Valéria osztályfőnök

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Békés Máté

a Jakucs László Nemzetközi Középiskolai Földrajzversenyen elért országos 26. helyezéseért.

<i>Czehlár Gergely</i>	az Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaversenyen 2. fordulóra jutásáért, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 12. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny a 2019/2020-as és a 2020/2021-es tanévben elért országos 3. helyezéseért, az Arany Dániel Matematikaversenyen elért országos 12. helyezéseért.
<i>Korompay Dénes</i>	az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 45. helyezéseért.
<i>Kovács Dorka</i>	Ábel Jenő Országos Latin Tanulmányi Verseny döntőjébe jutásáért.
<i>Papp Ádám</i>	a Jakucs László Nemzetközi Középiskolai Földrajzversenyen elért országos 26. helyezéseért, a Less Nándor Földrajzversenyen elért országos 8. helyezéseért.
<i>Polyányi Zorka</i>	az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 22. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny a 2019/2020-as tanévben elért országos 35. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért.
<i>Škarka Boris Ábel</i>	a Horváth Mihály Történelmi Versenyen elért fővárosi 3. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért.
<i>Stötzer Hanna</i>	az Implom József helyesírási versenyen elért országos 6. helyezéseért.
<i>Székely Milán</i>	a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2., nemzetközi 3. helyezéseért, Nemes Tihamér Nemzetközi Informatikai Tanulmányi Verseny - programozás kategóriában elért országos 2. helyezéseért, a Közép-Európai Informatikai Diákolimpiára és a Nemzetközi Informatikai Diákolimpia válogatójára való meghívásért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 11. helyezéseért, a Nemzetközi Informatikai Diákolimpia válogatóversenyén elért országos 16. helyezéseért, a Közép-Európai és Nemzetközi Informatika Diákolimpia válogatóversenyén elért országos 5. helyezéseért, a Közép-Európai Informatikai Diákolimpia válogatóversenyén elért országos 6. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 11. helyezéseért, az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 13. helyezéseért, 2020/2021-es tanévben pedig 12. helyezéseért.

10.b

Osztályfőnök: Simon János

Atanaszov Hedvig	Kurucz Márton Péter	Süveges Gergő
Baksai Bálint	Loncsák Balázs	Szabó Ákos Barnabás
Biborka Dániel	Lovas Márton	Szabó Viktória Flóra
Donka Lilla	Mázsi Áron Bendegúz	Szabó Zóra
Fási Bella Sára	Morvai Eliza	Szaló Tamás Botond
Gindilla Lotte Lilia	Murai Dóra Eszter	Szegedi Botond Zoltán
Gréczi Benedek Gábor	Nagy Dániel	Szirtes Hanna
Héjj Anna Zsófia	Neumann Csaba Botond	Tóth Gerda Júlia
Holló Eszter	Oriskó Dávid Péter	Vandlik Dániel
Korompay Zsombor	Pekk Márton	Váradi Márton
	Pintér Vivien Noémi	

Háromnapos kiránduláson voltunk a Szigetközben szeptemberben Berta tanár úr kíséretében. Kerékpároztunk, eveztünk, úsztunk, röplabdáztunk, fociztunk, sokat beszélgettünk és finomakat ettünk a 12.c-nek és Gelniczky tanár úrnak hála. Ez az időközösen eltöltött idő már nagyon hiányzott a tavaszi bezártság után, és sokat segített az újrakezdésben. A közel fél éves online oktatás alatt márciusban találkoztunk egy kiránduláson a Pilisben. Májusban evezni mentünk Ráckeve-re, ismerkedve a várossal, másnap egy közös Aquapark-látogatáson voltunk. Lassan kezdünk újból összeszokni, de jön a vakáció.

10.b

10.b: Osztálykirándulás – evezés

Május 27-én, csütörtökön a 10.b kirándulni ment. Azt hiszem, hogy mondanom sem kell, hogy az idei tanév mindannyiunk számára rendhagyó időszak volt. Az, hogy mindannyian a szobánkban ültünk és mindössze apró négyzeteken keresztül láttuk egymást (vagy még úgy sem, bár erről a tanárainknak valószínűleg több mondanivalója lenne) érződött az osztályközösségen is. Fél évig nem voltunk részei egymás életének, visszatérve kicsit újra meg kellett ismernünk a többiekkel és saját magunkat a közösségen belül.

És azt hiszem, hogy a legtöbben egyetérteneek velem, amikor azt mondom, hogy a ráckevei evezésnél jobb lehetőséget nem is igazán lehetett volna találni erre.

Reggel nyolc óra előtt találkoztunk az iskolánál, ahol csoportokba verődve beszélgettünk. Valamivel nyolc után felszálltunk a buszunkra, és elindultunk Ráckeve-re.

Miután megérkeztünk, egy rövid sétát követően el is értünk a vízitúra kiinduló pontjára. A túravezető az eligazítás után rögtön készülődni küldött minket. Már a vízre szállás előtti pillanatok is rengeteg izgalmat tartogattak. Az öltöző és a mosdó előtti várakozás külön program lett.

A vízre szállás igazán gördülékenyen ment; hála az enyhén szexista légkörnek mi lányok megúsztuk a csónakcipelést, így míg az „erős fiúk” vízre tették a csónakokat, addig nekünk volt időnk megbeszélni az addigi tapasztalatokat, valamint attól rettegni, hogy a fiúk majd sokkal jobban eveznek nálunk. Félelmeink természetesen nem igazolódtak be.

Miután vízre szálltunk, lekerültek a mentőmellények, előkerült néhány doboz energiaital, és már készen is álltunk az embert próbáló túrára – Simon tanár úr osztályában ez a minimum. Bár elmondása szerint már mi vagyunk azok, akik rohannak...

Eleinte a Ráckevei-Duna fő ágán haladtunk, majd később rátértünk egy keskenyebb, nyaralókkal övezett szakaszra. Addigra már mindenki (újra) belejött az evezésbe, így felszabadultan, beszélgetve, fotóztatva haladtunk. Néha bevártuk egymást, tízóraiztunk, és meghallgattuk az idegenvezető történeteit Ráckevéről.

Alighogy elkezdődött a túra, már vége is lett. Szinte észre sem vettük, már vissza is tértünk a pallóhoz, ahol partra szálltunk. Azonban mielőtt elindultunk volna haza, még volt egy kis időnk, így kihasználva a jó időt, többen megmártóztunk a Ráckevei-Dunában. A többiek az árnyékban beszélgettek, vagy éppen edzettek a kültéri edzőparkban.

Annak ellenére, hogy mennyi különböző egyéniség alkotja az osztályunkat – ékes bizonyítéka ennek, hogy ritkán születik egyhangú vélemény bármiben is – még a legfinnyásabbaknak is elnyerte a tetszését ez az rövidke kirándulás.

Délután rengeteg élménnyel gazdagabban (illetve egy pár papucssal szegényebben), indultunk vissza Budapestre.

Atanaszov Hedvig

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Atanaszov Hedvig

a Kosáry Domokos Történelemversenyen elért országos 13. helyezéseért.

Kurucz Márton Péter

a KöMaL matematika C pontversenyen elért országos 5. helyezéseért.

Lovas Márton

a KöMaL matematika B pontversenyen elért országos 4. helyezéseért, az Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaverseny döntőjébe jutásáért, a KöMaL matematika A pontversenyen elért országos 9. helyezéseért, a Dürer matematika csapatversenyen elért országos 3. helyezéseért, az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as és a 2020/2021-es tanévben elért országos 1. helyezéseért, a Nemzetközi / Közép-Európai Matematikai Diákolimpia válogatóversenyén elért országos 16. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny a 2019/2020-as tanévben elért országos 19., a 2020/2021-es tannévben pedig országos 12. helyezéseért, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, nemzetközi 3., a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 10. helyezéseért.

Morvai Eliza

Ábel Jenő Országos Latin Tanulmányi Verseny döntőjébe jutásáért, az Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaversenyen 2. fordulóba jutásáért.

Murai Dóra Eszter

az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 16., a 2020/2021-es tanévben pedig 5. helyezését.

Pekk Márton

a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2., nemzetközi 3. helyezését, az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 22., a 2020/2021-es tanévben pedig 32. helyezését, a KöMaL matematika C pontversenyen elért országos 9. helyezését, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 6. helyezését, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 35., a 2020/2021-es tanévben pedig 30. helyezését.

Süveges Gergő

az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 22. helyezését.

Szabó Viktória Flóra

a KöMaL matematika C pontversenyen elért országos 20. helyezését.

Szabó Zóra

az Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaverseny 2. fordulóra jutásáért, az Arany Dániel Matematika-versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 22. helyezését, a KöMaL matematika C pontversenyen elért országos 2. helyezését.

Szirtes Hanna

a KöMaL matematika C pontversenyen elért országos 12. helyezését.

Váradi Márton

a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 12. helyezését, az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 30., a 2020/2021-es tanévben pedig 28. helyezését.

10.c

Osztályfőnök: Lippai Ildikó

Agócs Angéla	Horváth Georgina Anna	Mosoni Áron Brúnó
Bartalus Károly	Járay Judit Emese	Nébl Bálint
Bátyi Dorka	Juhos László Péter	Otta Janka
Borbényi Zoltán	Kelemen Anna	Pásti Péter István
Cheek Julianna Virág	Koós Márton	Such András
Csákány Benedek	Laczkó Mátyás	Tarjányi Milán
Erdélyi Biborka Ida	Lázár Tamás	Tűzkő Bora Hajnal
Fogarasi Anna	Ma Shengnan	Varga Donát
Fóris Anna Laura	Major-Moravec Ármin	Wolff Gergely Balázs
	Mányai Katalin	

A tanév eseményei és az eseményekhez köthető reflexiók

Állatkerti látogatás (2020. szeptember 16. Számadóné Békéssy Szilvia és Nagy Viktória kíséretével)

„jól éreztem magam, viccesen telt az idő”, „rengeteg vicces fotót csináltunk, sokat nevettünk”, „a közösségépítésben nagyon jót tett, az állatok szépek és érdekesek voltak, sokat sétáltunk”, „nem szeretem az állatkerteket, így inkább elszomorított”, „jó móka volt, bár az állatkert elvét elvetem”, „megtudtam, hogy Bora rajong a majmokért”, „legjobb program, menjünk máskor is+”.

Gólyahét (2020 szeptembere)

„volt ilyen?”, „a 9. évfolyam *szivatása* szórakoztató volt, a jelmezeik megfelelőek voltak”, „sokat nem láttunk belőle, de a macarénázás tetszett”, „nagyon kevés program volt a járvány miatt, nem maradt emlékezetes”

Októberi túra (őszi szünet, Számadóné Békéssy Szilvia kíséretével)

„Érdekes volt, mert nem voltunk biztosak az útvonalban. De a meredek lejtőket meghódítottuk, noha négykézláb.”

Online oktatás (2020. november 11–2021. május 10.)

„hosszú volt és fárasztó, minden elmaradt, stresszes hónapok”, „a megszokottól teljesen eltérő helyzet, borzalmas volt”, „hosszú, nehéz, de jól alkalmazkodtunk”, „rossz új élmény, de túléljük!”, „meglepő módon az online-ban jobban megismerem a társaimat, és sokan olyanok is barátaim lettek, akikről korábban negatív véleményem volt”, „a személyes kapcsolatok nagyon hiányoztak, unalmasak voltak a napok”, „eleinte jó móka volt, majd visszajöttem volna, aztán pedig átestem a holt-ponton, és már mindegy volt”, „hosszú volt, fárasztó volt, kis híján meghaltam közben (íronia), örülök, hogy vége van”, „borzalmas volt, utáltam, mégis talán az utolsó hónapot jobb lett volna abban befejezni”

Seuso-kincsek (2021 februárja, múzeumi nap, Lator László online kíséretével)
„érdekes volt az online mód”, „a körülményekhez képest élvezhető volt”,
„személyesen azért jobb lett volna”

Fényeskedjék neki! – drámapedagógiai előadás a Káva színházzal (2021 márciusa)
„online körülmények ellenére is élvezhető volt, érdekes előadás”, „mindenki egy
kis időre más emberré változhatott, más élethelyzetben próbálhatta ki magát. Úgy
éreztem, hogy érett megoldásaink voltak.” „sokat tanultunk belőle, nagyon érdekes
volt”, „tényleg megérintett”, „fájdalmas volt maga a dráma része. A végefelé a filo-
zofálgatás (együttgondolkodás) sokkal jobb, mint maga a darab”, „sok érdekes dol-
got beszéltünk meg”

Személyes jelenlét (2021. május 10–június 15.)

„kicsit rémisztő volt a gondolat, de a mentális egészségünk javulásában sokat segí-
tett, és végre láthattuk a barátainkat”, „kicsit félve, de boldogan tértem vissza, s
úgy tűnik, hogy mostantól már minden a régi lesz”, „furcsa volt visszatérni ennyi
idő után, de rögtön ott folytattuk, ahol ősszel abbahagytuk, mivel végig kapcsolat-
ban maradtunk”, „nagy fellélegzés volt az online után, de sok tanár egyből dolgo-
zatokkal fenyegetett minket, kivéve párat”, „az első három napot utáltam, és hullá
voltam. Aztán rájöttem, hogy mennyivel jobb, mint az online, bár az angol jegyem
bánta a visszajövetelt”, „jó hallani szünetekben az osztály zaját, és ismét közösség-
ként működni”, „csak egy hónap, de jó együtt lenni!”, „jó volt újra találkozni az
osztállyal és szociális életet élni”

Szentendrei kisállatkert (2021. május 27.)

„sok szép és aranyos állatot láttunk, vicces események történtek közben, érdekes
volt”, „SZURIKÁTÁK!!!!!!”, „aú! – a szurikáta megharapott”, „a számár nagyon
aranyos volt”, „állatkinzás, unalmas, teljesen érdektelen, bár volt néhány állat, ami
cuki volt”, „tanulság: a szurikáták harapnak!”

Váci Arborétum (2021. május 27.)

„feltöltött” „tényleg gyönyörű volt”, „sokat sétálunk végre a természetben, tetszett
a környezet, élveztem”, „szép volt, eljutottunk a tóhoz és a kis szigethez, bár a vé-
gén kicsit eltévedtünk, a buszozás is jó volt”, „szép volt, jókat beszélgettünk séta
közben”, „unalmas volt, mint a kisállatkert”, „gyönyörű volt, én maradtam volna
sokkal tovább is”, „sok érdekességet hallhattuk, a csacsi nagyon aranyos volt”

Paintball és pizza (2021. május 28.)

„izgalmas és csapatépítő esemény volt, mindenki jól kifáradt, és jólesett a végén a
közös pizzázás”, „a paintball fáj”, „ezt élveztem legjobban a programok közül”,
„nagyon élveztem, a pizza finom volt”, „a pilisvörösvári legények hazacipelték a
pizza maradékát”, „fárasztó, fájdalmas, 1 IQ-s sport, meleg is volt, de a pizza jóle-
sett”, „több pályán voltunk, kifejezetten jól telt”, „megfigyelés a jövőre: a saját csa-

patod ugyanolyan veszélyes, mint a többi”, „nagyon jó közösségformáló program, izgalmas”, „szerintem a legjobb program volt, mindenki élvezte”

Osztályközösség

„ahhoz képest, hogy több időt töltöttünk külön eddig, mint együtt, nagyon jól ismerjük egymást, és mindenki jól érzi magát az osztályközösségben”, „szerintem erősebb, mint valaha”, „szerintem jó, én nagyon jól érzem magam benne”, „nagyon jó emberek vannak az osztályban”, „10/10 a közösség”, „nagyon összetartóak és viccesek vagyunk”, „nagyon összeszoktunk két év alatt”, „érdekes, hogy annak ellenére, hogy sok lehetőségünk nem volt az együttlétre, mégis nagyon jó”

Közösségi szolgálat

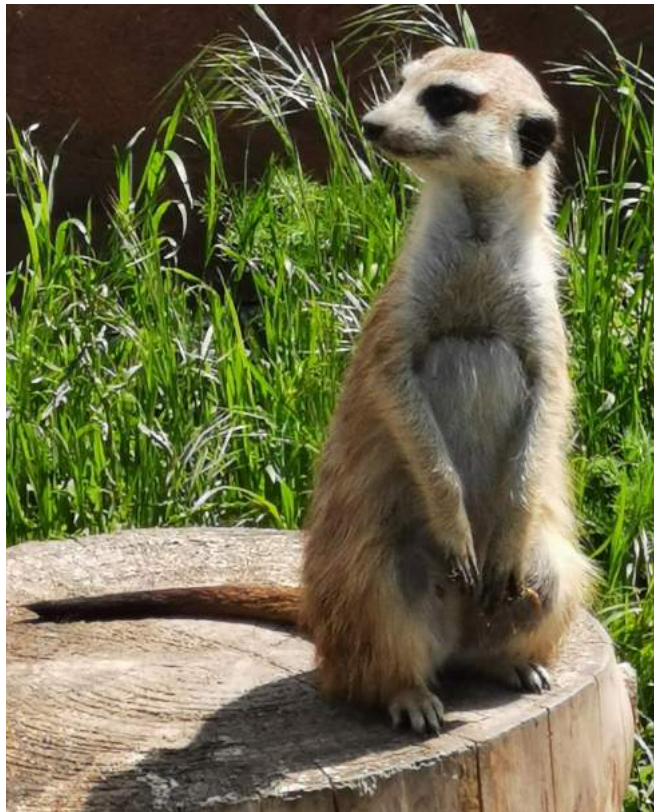
„nem volt idén sok lehetőségünk rá, de egy kicsit sikerült teljesíteni versenyfelületekkel”, „eddig mindegyik érdekes volt, nem úgy éltem meg, mint kötelességet”

Osztálykarácsony (2021. június 10.)

„tényleg felidézte bennem a karácsony hangulatát”, „jó volt, hogy nem maradt el”

Tanévzáró bográcsozás Szentendrén (2021. június 14.)

„Mire odaértünk, már szinte mindent előkészített az osztály egy része, így tényleg csak főzni kellett, beszélgetni és ping-pongozni. Rossz volt, hogy páran nem jöttek el, de tényleg csak páran, és a többiekkel sokat nevettünk, és más oldalukról is megismertem többeket. A paprikás krumpli finom volt, viszont elméreteztük az adagot, így másnap a kollégák magukkal vitték Berci bácsihoz. A rendrakás az osztály erőssége: villámgyorsak, precízek és segítőkészek. Jó velük.” – ofő

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Bátyi Dorka

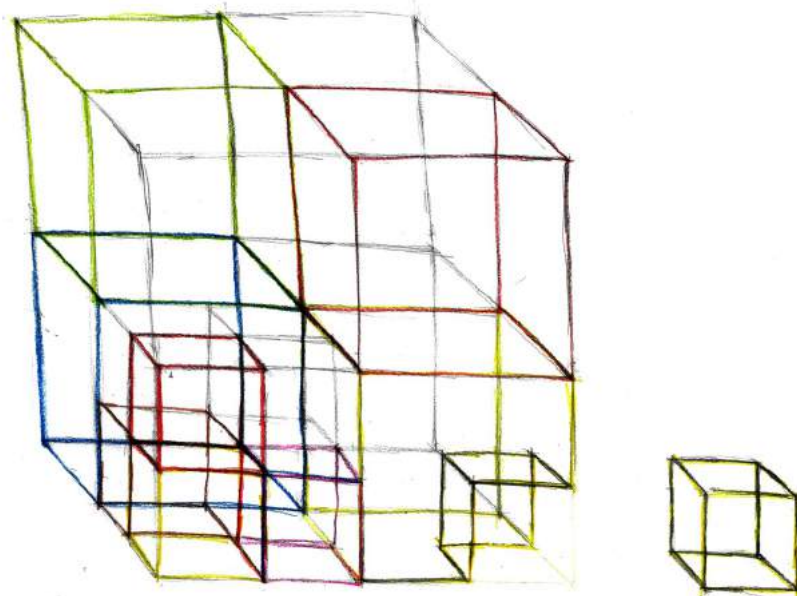
a Tüzön-vizen át földrajzversenyen elért országos 14. helyezéseért.

Horváth Georgina Anna

a Tüzön-vizen át földrajzversenyen elért országos 15. helyezéseért.

Ma Shengnan

a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 12. helyezéseért.

Mányai Katalin

11. ÉVFOLYAM

11.a

Osztályfőnök: Hegedűs Ivett

Arany Balázs	Horváth Áron	Márton Balázs
Balázs András	Horváth Luca	Molnár Lilla Júlia
Balázs Réka Csenge	Kalmár Eszter	Négyessy Domonkos
Biborka Ágnes	Keresztes-Nagy Letícia	Rybaltovszki Luca
Cseke Balázs	Keszthelyi Írisz Blanka	Sebő Dániel
Csikós-Nagy Róza	Korompay Levente	Szarvas Barnabás
Demcsák Anna	Korvicska Benedek	Szegedi Bálint Zsombor
Ebinger Panna	Marcell	Szendrei Botond
Facskó Regina	Krepárt Laura	Titkos Balázs
Fekete Soma Áron	Lang Marcell Attila	Veress Botond
Gulyás Boglárka	Magyari Gáspár Domokos	Virányi Eszter
	Makrai-Kis Balázs	

Az idei tanévünk lényegében – három és fél hónapot leszámítva – az online térben zajlott. Tavaly júniusban azt gondoltuk, a következő tanévben egészen biztosan normál körülmények között fogunk működni. Egyszerűen nem is gondoltunk másra: 11-es színdarab, fakultációk, előrehozott érettségikre készülés, ... stb. Egyáltalán nem számítottunk arra, hogy a 2020/2021-es tanévben még nagyobb kihívás vár ránk, dupla annyi időben a négy fal közé „számúzve”.

Viszont a tavalyi évhez képest sokkal rutinosabban kezeltük a helyzetet. Az első néhány hónapban mondhatni, hogy ki lehetett próbálni a tavalyi három hónap tanulmányai alapján újragondolt napirendet, tanulási stratégiákat, kapcsolattartási formákat. Határozottan sokkal jobban birkóztunk meg a már tavaly egyszer megtapasztaltakkal. Azonban a különböző időközönként „még ennyivel, még annyival” meghosszabbított karantén már igencsak túlfeszítette a húrt májusra. Az utolsó hat hét sokat segített a lezárásban és az osztály újra összerázódásában. Május 27-én a Kő-hegyre kirándultunk, s ott közösen gulyást főztünk Boncz Andrea tanárnő kíséretében. Egy nagyon jól sikerült nyári nap volt. Május 28-án sport- és pikniknapot tartottunk a Hajógyári-szigeten Holló Gábor tanár úr kíséretében: röplabda, kosárlabda, workout, piknikezés, társasozás voltak a fő programelemek. Nagyon jólesett mindenkinek együtt, az iskola falain kívül eltölteni két napot, kicsit „visszatálcálni” egymáshoz.

Izgalmas kihívást jelentett, hogy kivétel nélkül mindenki nyelvi előrehozott érettségire készült májusban, néhányan két idegen nyelvből. Minderre teljesen online készülve. Voltak jócskán nehéz pillanatok, motivációbeli megrekedések, de mind az áprilisi osztályozóvizsgák mind a májusi érettségi százalékok a készülés sikerességét támasztják alá. Az angol érettségik átlagosan 96%-os, a német érettségik átlagosan 92%-os eredményűek. Több diák informatikából és földrajzból is tett

érettségit, melyek ugyancsak jóval 90% fölöttiek. Az eredmények egy ilyen felkészülési időszakkal a hátunk mögött még jobban felértékelődnek, és azt hiszem, kelőképpen motiválnak, sarkallnak többeket az őszi szintemelő vizsgákra.

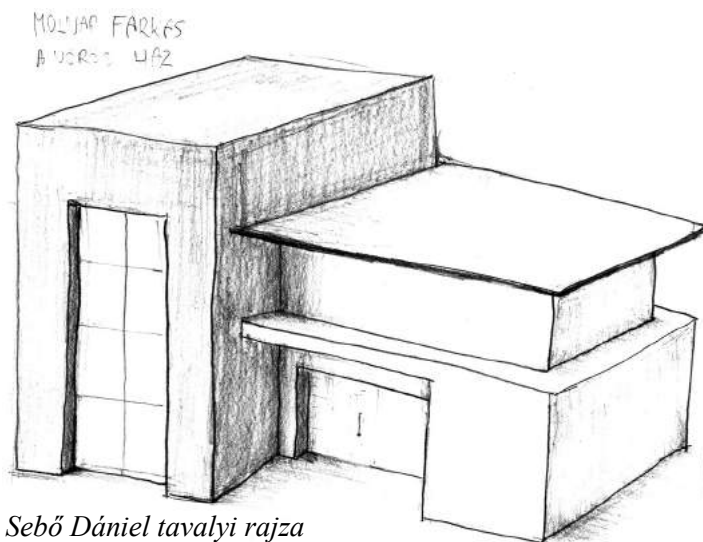
A jövő tanév az osztály számára az utolsó Veresben töltött év. Továbbtanulási tervek véglegesítése, szalagavató, ballagás, érettségi... Mondanom sem kell, mennyire fontos lenne EGYÜTT, végig jelenléti oktatásban tölteni az évet. Tavaly ilyenkor, „nem is gondoltunk másra”, idén inkább azt mondom: „őszintén remélem és bizakodok”

Hegedűs Ivett

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

<i>Arany Balázs</i>	a Tűzön-vizen át földrajzversenyen elért országos 15. helyezéseért, a biológia OKTV 2. fordulóra jutásáért.
<i>Cseke Balázs</i>	a történelem házi versenyen elért 1. helyezéseért.
<i>Facskó Regina</i>	a matematika OKTV 2. fordulóra jutásáért.
<i>Horváth Aron</i>	a történelem házi versenyen elért 1. helyezéseért.
<i>Korompay Levente</i>	a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 4. helyezéseért.
<i>Makrai-Kis Balázs</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 19. helyezéseért, a fizika OKTV-n elért országos 30. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizika-versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 38. helyezéseért, a matematika OKTV 2. fordulóra jutásáért, a LOGO Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen elért országos 4. helyezéseért, az informatika OKTV-n elért országos 41. helyezéseért, a Közép-Európai Informatikai Diákolimpia válogatójára való meghívásért, az Arany Dániel Matematika-versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 8. helyezéseért, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, a Közép-Európai Informatikai Diákolimpia válogatóversenyén elért országos 25. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért.
<i>Márton Balázs</i>	a Tűzön-vizen át földrajzversenyen elért országos 11. helyezéseért.
<i>Molnár Lilla Júlia</i>	az Arpinoi Cicero Versenyen a nemzetközi 2. fordulóra való bejutásáért, a Horváth István Károly Ókortudományi és Latin Nyelvi Versenyen elért országos 10. helyezéseért, a latin OKTV-n elért országos 8. helyezéseért, a történelem OKTV 2. fordulóra jutásáért, a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 3. helyezéseért.
<i>Szendrei Botond</i>	a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 8. helyezéseért, a fizika OKTV-n elért országos 12. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizika-versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 19. helye-

zéséért, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2. helyezéért, a matematika OKTV-n elért országos 32. helyezéért, az Arany Dániel Matematika-versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 8. helyezéért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéért.

Sebő Dániel tavalyi rajza

11.b

Osztályfőnök: Bognár Ferenc

Balogh Nikolett Rita
Barczikay Ákos
Blázsik Árpád
Bogáti Gergely Csaba
Ciráki Botond
Décsei Máté
Domján Dávid István
Fodor Sarolta Etelka
Gyarmati Livia
Gyimesi Gergely
Horváth Máté Béla

Jalovszky Lilla Zsófia
Korompay Róza
Kun Timon
Lévay Anna
Márky Anna
Mérő Leon
Ollár Levente Richárd
Páczelt Kristóf Dániel
Pakai Sára
Pál Blanka

Reviczki Roland
Sámuel Laura Anna
Solymosi Lili
Strenner Dávid Álmos
Szalay Eszter Emma
Szántó Nimród
Szatmári Ágnes Janka
Szépvölgyi Gergely
Takács Tamás Ákos
Tarján Teréz
Üveges Dániel Tibor

Az évről a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Barczikay Ákos

a Junior judo bajnokságon elért országos 3. helyezéseért,

Blázsik Árpád

a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezéseért, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizika-versenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 13. helyezéseért, az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 44. helyezéseért. az Ifjúsági Vízilabda Bajnokságon elért országos 3. helyezéseért.

Domján Dávid István

Kun Timon

az Arany Dániel Matematikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 31. helyezéseért, a matematika OKTV 2. fordulóra jutásáért, a fizika OKTV-n elért országos 15. helyezéseért, a biológia OKTV 2. fordulóra jutásáért, az U20 atlétikai magyar bajnokság 4×200 m váltójában elért országos 3. helyezéseért.

Lévay Anna

a Climate of change vitaversenyen elért országos 1. helyezéseért, a matematika OKTV 2. fordulóra jutásáért.

Márky Anna

a latin OKTV-n elért országos 12. helyezéseért, a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 3. helyezéseért.

Mérő Leon

a Párbajtőr csapatbajnokságon elért országos 5. helyezéseért,

Reviczki Roland

a matematika OKTV 2. fordulóra jutásáért, a Rapid Ifjúsági Sakk Csapatbajnokságon elért országos 6. he-

Sámuel Laura Anna
Solymosi Lili

lyezéséért, a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 4. helyezését.

a történelem OKTV döntőjébe jutásáért.

a „Pro patria et libertate” II. Rákóczi Ferenc Latin Fordítási Versenyen elért országos 7. helyezését, a Horváth István Károly Ókortudományi és Latin Nyelvi Versenyen elért országos 9. helyezését, az Arpinoi Cicero Versenyen a nemzetközi 1. fordulóra való bejutásáért, a Hyperión Országos Tanulmányi Versenyen elért országos 3. helyezését, a történelem OKTV 2. fordulóra jutásáért, a latin OKTV-n elért országos 3. helyezését.

Strenner Dávid Álmos

a Rapid Ifjúsági Sakk Csapatbajnokságon elért országos 2. helyezését.

Szépvolgyi Gergely

a Náboj nemzetközi matematika csapatversenyen elért országos 2. helyezését, a Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaversenyen a 2019/2020-as tanévben elért országos 25. helyezését, a Bolyai Matematika Csapatversenyen elért országos 2. helyezését, a Nemzetközi Junior Természettudományi Olimpián elért országos 2. helyezését, az ott elnyert ezüstéremért, a matematika OKTV 2. fordulóra jutásáért, a kémia OKTV-n elért országos 20., a fizika OKTV-n elért országos 10. és a biológia OKTV-n elért országos 8. helyezését.

Tarján Teréz

a Dürer matematika csapatversenyen elért országos 11. helyezését, a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen elért országos 23. helyezését.

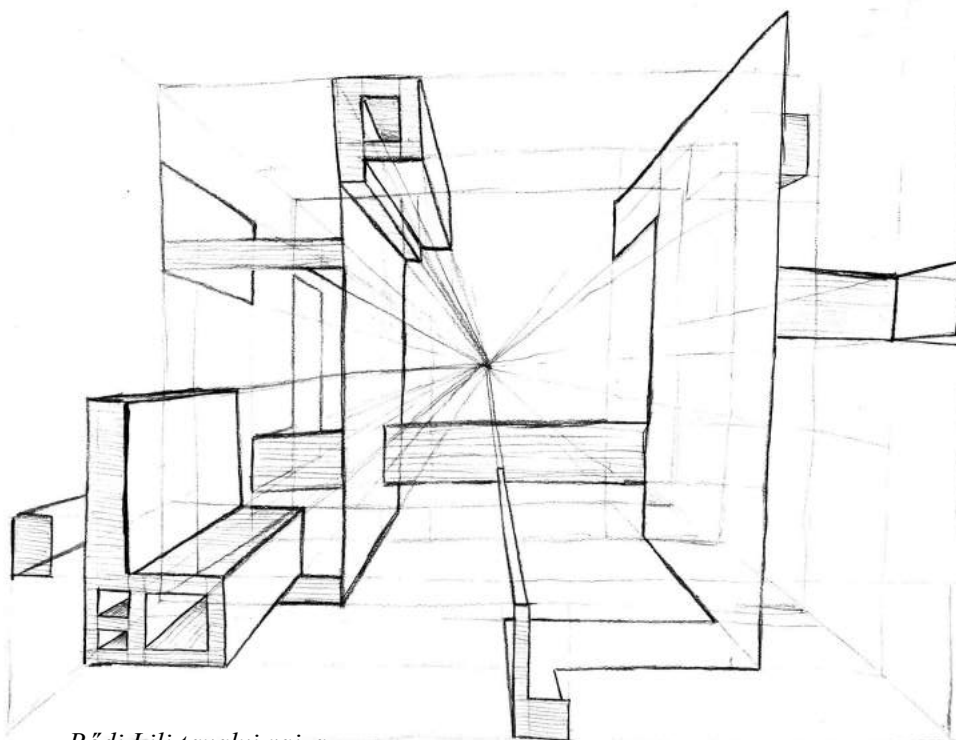
11.c

Osztályfőnök: Kristóf Tünde

Bárány Bendegúz Levente	Imre János	Schneider József Ágoston
Bődi Lili	Kereszturi Bálint Gábor	Sütő Csenge
Czifrik Tünde	Keszthelyi Márton András	Szántó Marcell
Csitkovics Dóra	Kiss Gergely	Szenecsár Lili Boglárka
Dlauchy Miksa Guidó	Kőrösi Nóra	Toffalini Leonardo
Doncsev Nikola	Lukács Boglárka	Török Miksa
Fischer Nóra Anna	Margaritisz Fanni Dorottya	Vad Réka
Gál Virág Tímea	Molnár Levente Szabolcs	Várnagy Laura
Gedey Gábor Máté	Oriskó Márk Péter	Vass Ágoston
Golarits Botond	Rohrsetzer Anna Gréta	Wagner Márk Benjamin
Hámori Szilvia		Zsoldos Péter

Az évzárón a versenyeredménye miatt jutalmat kapott:

Kiss Gergely a média OKTV-n elért országos 4. helyezéseért.

Bődi Lili tavalyi rajza

VÉGZŐSÖK

12.a

Osztályfőnök: Bouchelaghemné Györgyi Ildikó

Csire Márk Balázs	Keszthelyi Jázmin Anna	Reischl Krisztián
Dénes Magor	Király Zsófia	Róth Rebeka Laura
Dézi Brigitta Júlia	Kovács Enikő Nóra	Škarka Kašpar András
Egry Barnabás	Matos Bálint	Stremeny Benedek Dénes
Fekete Balázs Imre	Maurer Christoph	Szabó Csege
Fodor Barnabás Gyula	Mezei Réka	Szeibert Barnabás Richárd
Gál Petra	Moldován Kristóf Lajos	Tóth Júlia Viola
Horváth Botond	Nagy Vanda Orsolya	Tóth-Szabad István
Juhász Balázs	Pádár Krisztina	Tüske Anna Maja
	Raffai Lili	

A 12. osztály nagyon jól indult – bár soha még nem készültem úgy osztálykirándulásra, hogy az indulás előtti este sem lehettem teljesen biztos abban, hogy nem fűjék le az utolsó pillanatban az „ottalvós” programokat. Olyan se volt soha, hogy mindenféle betegség elkerült volna bennünket. (Ez extra öröm, mert a járványhelyzet miatt talán már egy szimpla köhögés esetén is haza kellett volna küldenem az érintettet.) Az együtt töltött napok kicsit kárpótoltak mindannyiunkat 2020 tavaszáért, volt idő és mód sokat beszélgetni, örülni egymásnak.

Tanulmányi szempontból intenzíven kezdtük az évet: augusztus végén osztályozóvizsgák, majd előrehozott érettségi (egy diák kiételével) mindenkinek idegen nyelvből és többeknek informatikából. Különösen a fakultációs és érettségi tantárgyakból nagyon igyekeztünk kihasználni a jelenléti oktatás bő 2 hónapját, mert várható volt, hogy a gimnazista korosztály előbb-utóbb digitális munkarendben fog tanulni. Az otthonról való tanulás időbeosztás és több más szempontból is lényegesen jobban működött, mint 2020 tavaszán, de azt tapasztaltam, hogy bár különböző időpontban, de minden diák nagyon belefáradt, sokan küzdöttek a motivációjuk fenntartásával.

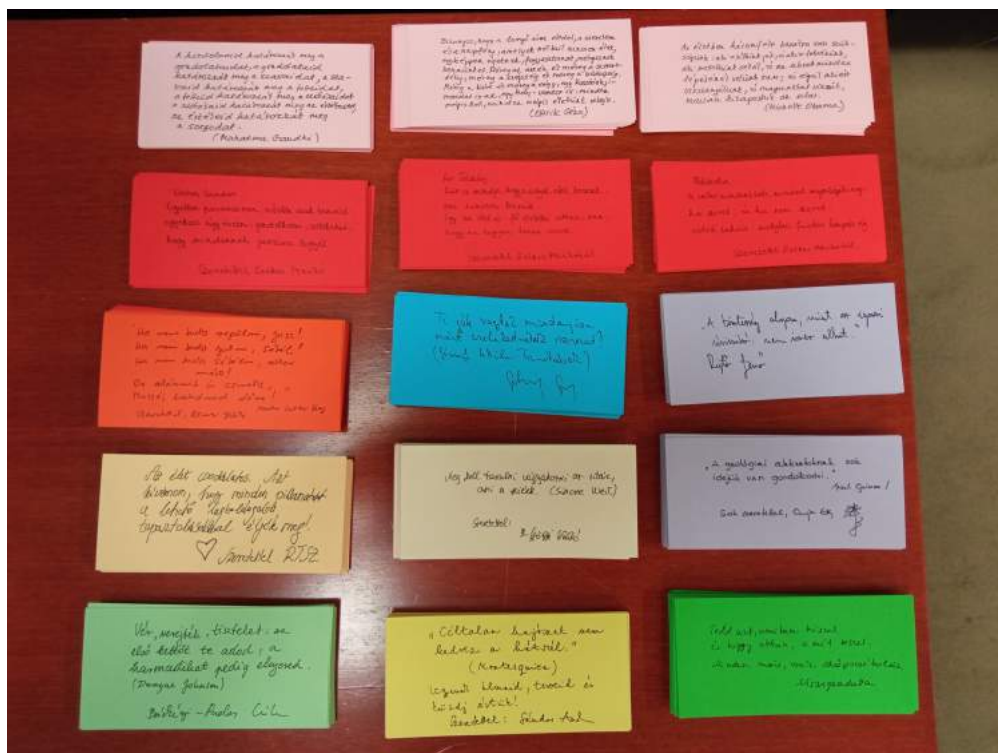
Nagyon örömteli volt, hogy bár a szokásostól teljesen eltérő időbeosztásban és szervezéssel, de sor kerülhetett a bankettre, szerenádokra, ballagásra és szalagavatóra, sőt az osztály egy részével eltöltöttünk 1,5 napot a budakalászi cserkészházban. Ezek a programok remekül sikerültek és az elmúlt időszak után azt hiszem még a valósnál is sokkal szuperebbnek éreztük őket. :) Tavasszal 3 rövidebb túrát tettünk, de ezeken mérsékelt volt a részvétel; a csapat egy része nem szívesen ki-

rándul, másokat a szülei nem akartak az érettségi előtt még szabadtéren sem közössébe engedni. De aki jött, az mindig „követelte” a következőt.

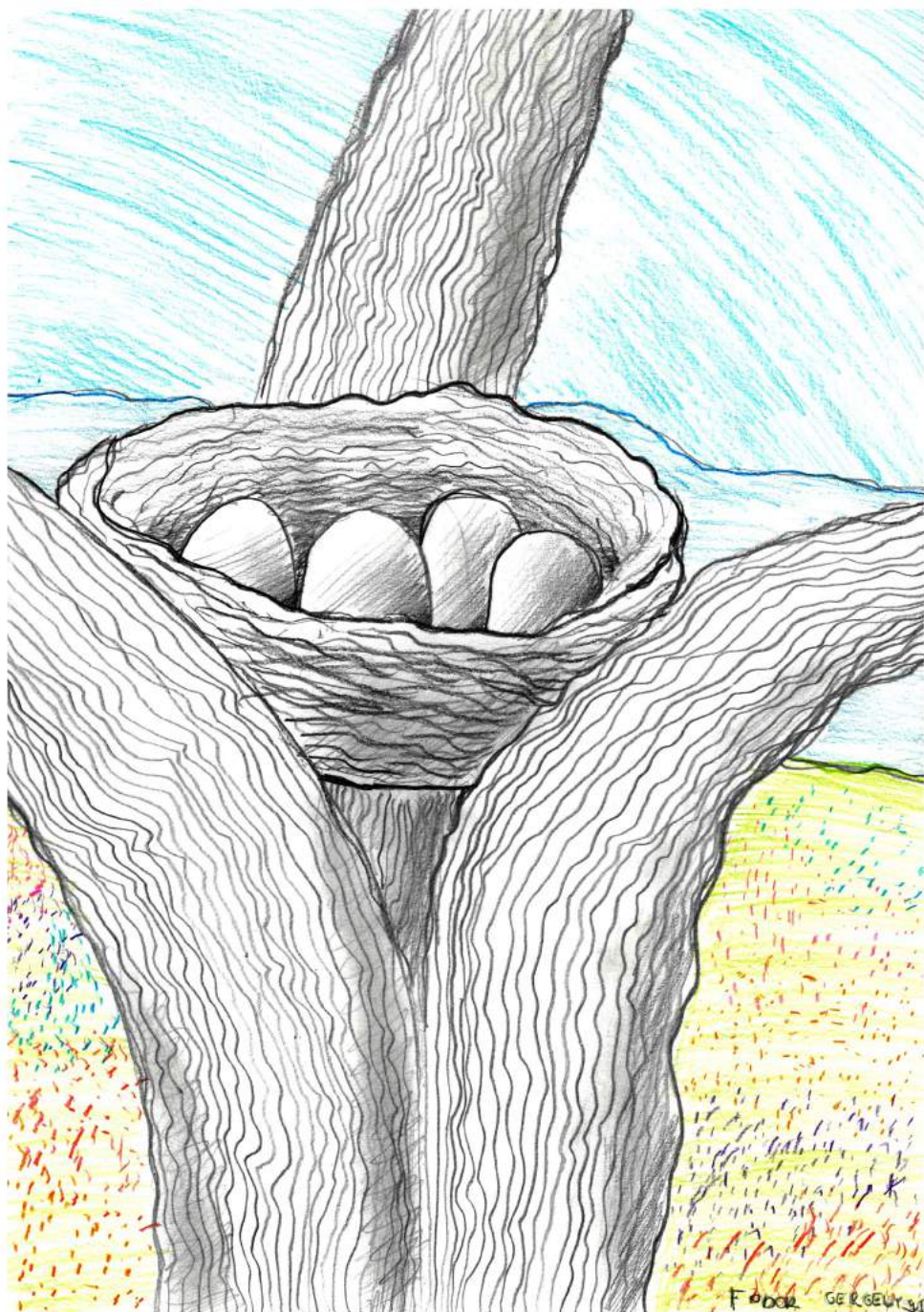
Diákoktól és szülőktől érkezett visszajelzésekből szemezgetve szeretném végez-
zetül kiemelni, hogy nagyon hálásak az iskolának, tanároknak:

- a „megtartó közösségért” (ezt többen hangsúlyozták);
- türelméért, a tanárok diákok felé irányuló figyelméért, törődéséért
- ebben az évben konkrétan a keddi konzultációs lehetőségért (keddtől-
keddig éltek sokan; aznap volt „értelme” felkelniük);
- és a magas szintű szaktárgyi felkészítésért.

B. Györgyi Ildikó

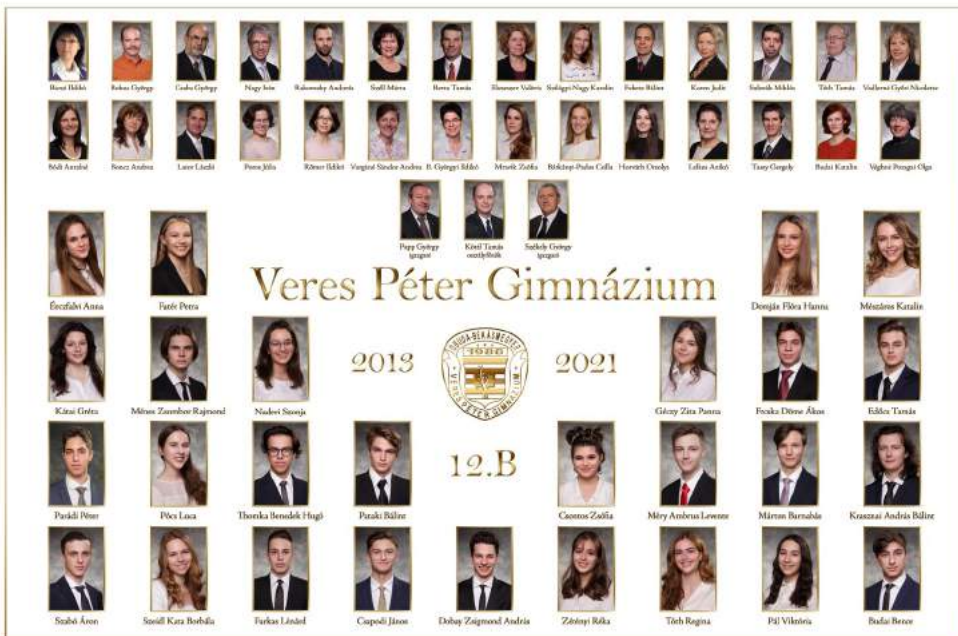
12.b

Osztályfőnök: Kötél Tamás

Budai Bence
Csapodi János
Csontos Zsófia
Dobay Zsigmond András
Domján Flóra Hanna
Edöcs Tamás
Érczfalvi Anna Sára
Farkas Lénárd
Fatér Petra

Frcska Döme Ákos
Géczy Zita Panna
Kátai Gréta
Krasznai András Bálint
Márton Barnabás
Ménész Zsombor Rajmond
Méry Ambrus Levente
Mészáros Katalin
Naderi Szonja

Pál Viktória
Parádi Péter
Pataki Bálint
Pócs Luca
Szabó Áron
Szeidl Kata Borbála
Thomka Benedek Hugó
Tóth Regina
Zétényi Réka

12.c

Osztályfőnök: Horváthné Stark Erika

Bakk Jázmin
Dinh Quocbao Róbert
Dózsa Domonkos
Eőry Zsófia
Ferenc Anna Júlia
Gadácsi Szabolcs
Gersonde Olivér
Gyimóthy Eszter
Hirczi Katalin
Horváth Julianna Borbála

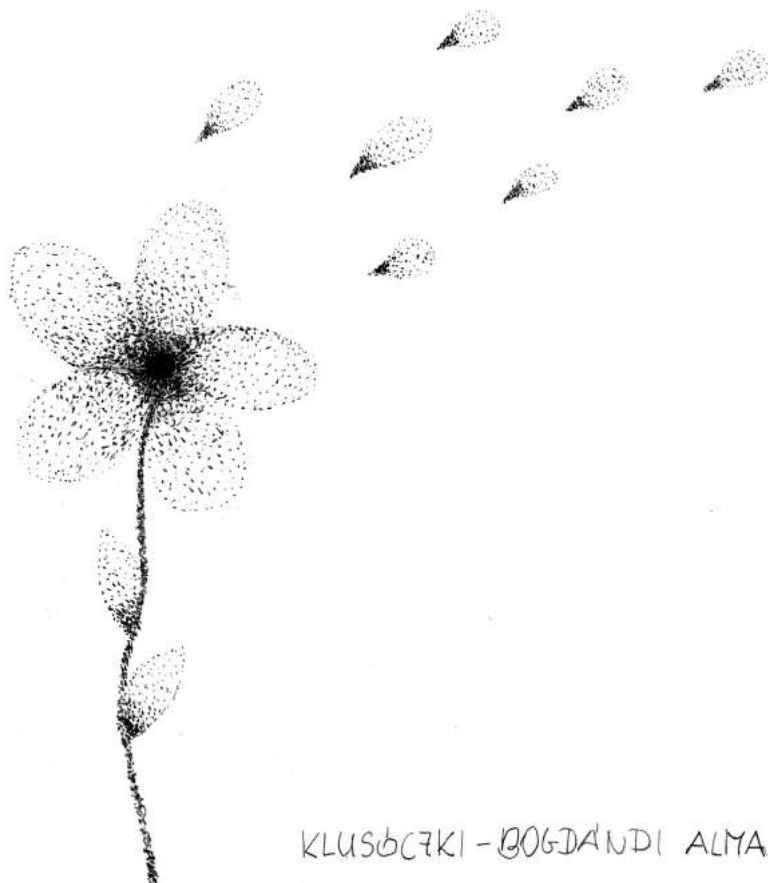
Kállai Ákos
Kiós Noé Levente
Kiss Bálint
Maróti Gellért
Mosoni Aliz Lea
Néda Júlia
Papp Virág
Qi Yun Ting
Réfi Balázs Attila
Sato Himawari

Szabó Blanka Zsófia
Szarkowicz Dániel
Szigeti Anna Júlia
Szilágyi Dorka Szirka
Szombati Olivér István
Takács Kolos Péter
Tóth Kornél Péter
Tuscher Dóra
Varga Zsolt
Wrabel Lillay

BALLAGAVATÓ, ÉRETTSÉGI

A járványhelyzet miatt iskolánk a végzősök szalagavatóját és ballagását összevonva tartotta 2021. június 25-én, ez kapta a Ballagavató nevet.

KLUSÓCZKI - BOGDÁNDI ALMA 9.A

BALLAGAVATÓ

12.a

12.b

12.c

A Ballagavatón jutalmat kaptak

12.a

A 2021. évi Ars Mathematica Díj jutalmazottja *Szeibert Barnabás Richárd*.

Barnabás már 10 évesen nagyon szeretett matematikával foglalkozni, és az elmúlt évek során az érdeklődése nem lankadt, inkább egyre elmélyültebb lett. Aktívan részt vett az órákon és a szakkörökön, sok eredeti ötlettel járult hozzá a matematikai problémák megoldásához, és ezekből diáktársai is sokat tanultak.

A Varga Tamás és az Arany Dániel versenyeken rendszeresen az országos döntőbe jutott, és ott az első 50 helyezett között végzett. Az idei matematika OKTV-n országos 42. helyezett lett.

Nemcsak az egyéni versenyeken, hanem csapatban is sikerült kimagasló eredményeket elérnie: 2018-ban a Náboj versenyen a nemzetközi 1. helyet szerezte meg csapatával.

Problémamegoldó képessége kiváló, megoldásai kreatívak, elegánsak, precízek. Jobban tetszenek neki a kidolgozós, indoklást igénylő feladatsorok, mint a feleletválasztós, tesztes versenyek. Műszaki pályára készülve sem fog elszakadni a matematikától. Tervei szerint tanulmányait Hollandiában folytatja, remélhetőleg még nagyobb sikereket elérve, mint eddig.

A 2021. évben az Ars Linguistica díjat *Maurer Christoph*, *Škarka Kašpar András* és *Tóth Júlia Viola* érdemelték meg.

Christoph már a gimnáziumi tanulmányai megkezdésekor ügyesen kommunikált németül. Meglévő nyelvtudását az évek során felsőfokú szintre fejlesztette. Kezdetől fogva segítette társai némettanulását: órai munka során szóbeli beszédgyakorlatokkor, a stuttgarti diáksere alkalmával tolmácsként, illetve 12. osztályban a nyelvvizsgákra való felkészülés folyamán.

Soha semmilyen hivatalos formában nem tanult angolul; angol nyelvű filmek és különböző videók segítségével közel középszintű nyelvtudást gyűjtött össze. Tizenegyedikes volt, amikor egy nyelviskola weboldalán kitöltött egy szintfelmérő tesztet, a nyelviskola megfelelő tanfolyamain megtanulta a hiányzó nyelvtant, rengeteget gyakorolt, és a tizenegyedik év első félévének végén felsőfokú nyelvvizsgát tett. Nyelvi igényességét és motiváltságát jelzi, hogy a nyelvvizsga megszerzése után is az angol fakultációs csoport lelkes tagja volt, ahol prezentációit nemcsak tanára, de diáktársai is élvezettel hallgathatták. Üde színfolt volt az órákon, véleményei és gondolatai társaira is ösztönzőleg hatottak. Második idegen nyelvként spanyolt tanult.

Kašpar 5. osztályban kezdett németet tanulni. A tanórai, szakköri lehetőségeket kezdettől fogva maximálisan kihasználta, otthoni egyéni felkészülése folyamatos és nagyon magas színvonalú volt. Mindig lelkiismeretesen végezte mind a monotonabb jellegű *drill* feladatokat, mind a kreativitást igénylő egyéni, csoport- és projekt munkákat. Ezen a két pilléren építkezve igazán magas szintű nyelvtudást ért el,

és 10. osztály végén C1-es szintű nyelvvizsgát tett. Esszéit javítani, szóbeli megnyilvánulásait hallgatni, azok tartalmi és nyelvi igényessége miatt, valódi élmény volt. Közös feladatok alkalmával társaival motiválóan, támogatóan működött együtt.

Angolul magánúton tanult, tanulmányait szintén C1-es nyelvvizsgával zárta. Iskolai második idegen nyelve a spanyol volt.

Júlia az elmúlt másfél hónapban három különböző nyelvből tett nyelvvizsgát. Angolból és franciából B2 szinten, németből pedig 90%-os emelt szintű érettségit. A németórakon mindig nagy figyelemmel, rá jellemző csendes aktivitással volt jelen. A maximalizmusából eredő feszültség az évek során olyan mértékűre szelődött, ami egyre magasabb szint eléréséhez segítette, segíti hozzá. Kiváló nyelvtudásának alapját kitarító, lelkiismeretes munkája, nyelvi igényessége adja.

Angolul lényegében autodidakta módon, magánúton tanul, a francia nyelvet pedig második idegen nyelvként sajátította el.

Jelenleg angolból készül C1-es vizsgára, amit tervei szerint ősszel a német fog követni.

A Veres Péter Gimnázium Természettudományos-díját *Tóth-Szabad István* kapja.

István már kiskorától érdeklődéssel fordult a természeti jelenségek felé, ami nem csak a szakórákon mutatkozott meg. Nyitott volt a természettudományok minden területe iránt. A biológia, kémia és az „*Ember komplexen*” címen meghirdetett szakkörön alkotóan vett részt; kirándulások alkalmával társainak is bemutatta az ökológiai környezet értékeit. A Bolyai Természettudományos csapatversenyen, az Öveges József és Mikola Sándor-fizikaversenyeken is szép eredményeket ért el. Motivációja végig, az online időszakban is töretlenül megmaradt. Ezt igazolja a kémia OKTV második fordulóra jutása, biológia OKTV-n elért országos 27. helyezése, valamint mindkét tárgyból 90% fölötti emelt szintű érettségieredménye.

Órákon mindig nagyon figyelmesen volt jelen, társait is segítette, bátorította finom humorával és empatikus hozzáállásával.

Biztosak vagyunk benne, hogy az orvosi egyetemen is ugyanilyen eredményesen áll helyt.

Tánc- és zeneművészeti tevékenységük elismeréseként *Gál Petra*, *Keszthelyi Jázmin Anna* és *Tóth Júlia Viola* kapnak dicséretet.

A sport területén elért kimagasló eredményeikért kapnak dicséretet: *Róth Rebeka Laura*, *Dézi Brigitta Júlia*, *Nagy Vanda Orsolya*, *Pádár Krisztina*, *Tüske Anna Maja*, *Matos Bálint* és *Fekete Balázs Imre*.

Az IDT díjat *Tóth Júlia Viola* és *Keszthelyi Jázmin Anna* kapják.

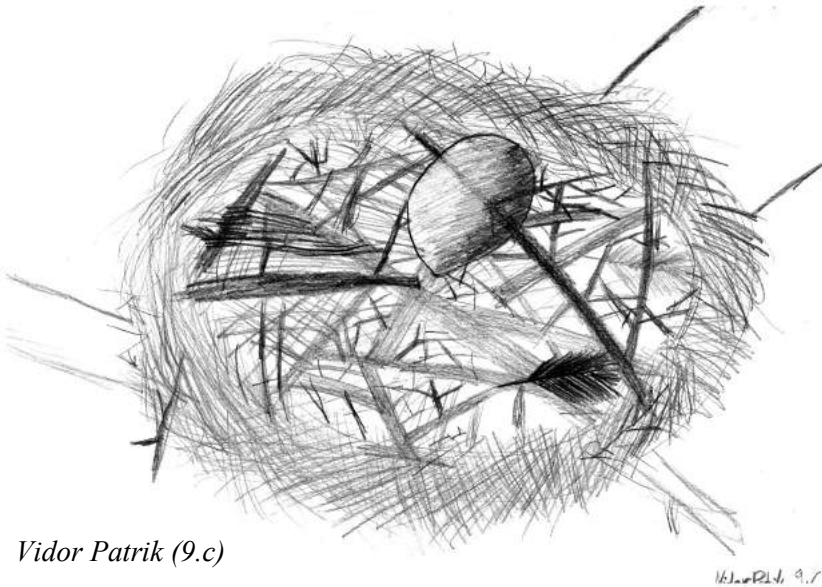
Kalokagathia Díj

A Kalokagathia jelentése egy fantáziaszóval adható talán legjobban vissza magyarul: „szépészság”. Ezt a díjat olyan diákok kaphatják, akik több területen érnek el kiemelkedő eredményeket, és ezenkívül a közösségért is sokat tesznek.

Az idén a diákok szavazata alapján döntöttünk a díj odaítéléséről. Az osztályközösséget jól leírja, és örömteli, hogy a szavazás nagyon szoros volt; hat diák kapott közel azonos szavazatot, közülük *Keszthelyi Jázmin Anna* és *Róth Rebeka Laura* kapják az elismerést.

Jázmin az Ábel Jenő-latinverseny döntőjébe jutásért, angol és francia B2 szintű nyelvvizsgájáért, az ECDL bizonyítványáért, a színjátszókörben és az énekkarban végzett többéves, valamint a néptáncsoportban végzett nyolcéves munkájáért, az Akrobatikus Rock and Roll világkupán ladies formations kategóriában elért 5. helyezéseért, valamint az iskolai- és osztályközösségért végzett kiemelkedő munkájáért részesül az elismerésben.

Rebeka nyolc év kitűnő bizonyítványáért, az Arany Dániel Matematikai Tanulóverseny országos 45. helyezéseért, a Náboj nemzetközi matematika csapatverseny országos 19. helyezéseért, a matematika OKTV második fordulóbajutásáért, a K&H Vigyázz, kész, pénz! területi 2. helyezéseért, a német C1, angol B2 szintű nyelvvizsgáiért, az ECDL bizonyítványáért, az öt alkalommal kiérdemelt „Óbudai jó tanuló jó sportoló”, valamint a négyszer elnyert „Magyarország jó tanulója - jó sportolója” díjért, labdarúgás sportágban elért kiemelkedő országos eredményeiért, a többszörös magyar bajnoki címért, válogatott kerettagságáért, valamint a közösségért végzett munkájáért kapja a díjat.

Vidor Patrik (9.c)

12.b

A 2021. évi Ars Mathematica Díj jutalmazottja *Fatér Petra*.

Petra munkája során mindig motivált, céltudatos és megbízható. Szereti, mintegy személyes kihívásnak érzi a nehezebb problémákat is, kitartóan képes foglalkozni velük. Láthatóan örömet leli a problémamegoldásokban. Ezek során törekszik a sokoldalú megközelítésre is.

Információfeldolgozása gyors, pontos és szelektív, jól látja a problémák lényegét. A különböző problémák közti összefüggéseket tudatosan keresi, és gyorsan felismeri. Kreatívan alkalmazza ismereteit új feladatok megoldása során. Törekszik a kapott eredmények értelmezésére, továbbgondolására, lehetséges általánosítására.

Memóriája és logikai készsége kiváló. A régebben tanult ismereteket is gyorsan felidézi, alkalmazza. Jó asszociációs készsége segíti a tanultak sokrétű alkalmazásában. Rendkívül koncentráltan képes dolgozni. Munkája, gondolatmenete rendezett, jól követhető. Az apró részletekre is figyel, a definíciók és tételek megfogalmazásában mindig pontosságra törekszik. A szaknyelvet jól, precízen használja.

Tanórai munkája példamutató, tanáraival és osztálytársaival is jól működik együtt. Jó előadó, szóbeli kifejezése pontos, könnyen követhető.

A matematika OKTV döntőjében 32. helyezett, az Arany Dániel Matematikai Tanulóverseny döntőjében 29. helyezett lett. A Varga Tamás, Kalmár László és Bátaszéki-versenyek döntőiben rendszeresen végzett az első tizenkét helyezett között. A Náboj-csapatversenyen országos 4. lett.

A 2021. évben az Ars Linguistica Díjat *Pócs Luca* és *Szeidl Kata Borbála* érdemelték ki.

Luca ötödik osztályban első idegen nyelvként kezdte tanulni az angolt. Kiváló nyelvérzéke mellett lelkiismeretessége, szorgalma és önmagával szembeni igényessége vezetett ahhoz, hogy a csoport egyik legjobb diákjává vált. Az iskolai tanórakon kívül szabadidejében is sokat foglalkozott a nyelvvel, melyet ma magabiztosan és választékosan használ. 10. osztályban megszerezte felsőfokú nyelvvizsgáját. 11. évfolyamosként az angol OKTV-n 11. helyezést ért el.

Második idegen nyelvként a franciát választotta. Munkáját kezdettől fogva az igényesség és a kreativitás jellemezte. Szóban és írásban is választékosan fejezi ki magát. Az OKTV-n már 11.-ben 5. helyezést ért el, így nem meglepő, hogy az érettségije is 100%-os lett. Nyelvi ismereteinek elmélyítése mellett Franciaország és a frankofón kultúra megismerésére is nagy hangsúlyt fektetett. Nyelvtudását kezdettől fogva szabadidejében is fejlesztette, így sok szempontból társai előtt járt, az órákon ennek ellenére mindvégig lelkesen és kreatívan dolgozott egyénileg és csoportmunkában is.

Kata az 5. osztályban magánúton tanult német mellett az angol nyelvet kezdte el tanulni. Órai aktivitásának, szorgalmának és lelkiismeretességének köszönhetően a német mellett az angol nyelvet is magas szinten elsajátította. Az idegennyelvi szavalóversenyen nemcsak versenyzőként, de zsűritagként is többször részt vett. Kata

magas szinten kommunikál szóban és írásban egyaránt, ezt a 11. osztályban megszerzett angol felsőfokú nyelvvizsgálója is bizonyítja. Németből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik.

A gimnáziumban második idegen nyelvként az olaszt választotta. Kíváncsisága, szorgalma, elkötelezettsége hamar a legjobbak közé repítette. Tudásvágya folyamatosan hajtja, hogy egy-egy idegen nyelv valóban az övé legyen: keresi, elsajátítja és tudatosan használja a leginkább „Katusra jellemző” szavakat és kifejezéseket. A nyelvi elemeknek nem csupán a tankönyv és az órai kiegészítő anyagok a fő forrásai, hanem eredeti irodalmi szövegekből, filmekből és folyamatosan követett blogokból átvett nyelvi szerkezetekkel, kifejezésekkel, szavakkal gazdagítja nyelvtudását. Azontúl, hogy a saját maga által kitűzött konkrét célokat (az olasz nyelv esetében 85% feletti középfokú nyelvvizsga és érettségi vizsga) sikeresen teljesítette, a csoport motorjaként folyamatosan segítette és bátorította csoporttársait. Szorgalmával, figyelmével, precizitásával, igényességével és emberi hozzáállásával egyaránt magasra tette a mércét, és követendő példát mutat az olaszosok között.

Tánc- és zeneművészeti tevékenységük elismeréseként *Mészáros Katalin*, *Zétényi Réka* és *Frcska Döme Ákos* kapnak dicséretet.

A sport területén elért kimagasló eredményeikért a következő tanulók kapnak dicséretet: *Tóth Regina* és *Csapodi János*.

Az IDT-díjat az Óbuda-Békásmegyer Ifjúsági Önkormányzatában végzett kétéves munkájáért *Géczy Zita Panna* tanuló kapja.

Az iskolánk névadójáról elnevezett Veres Péter-díjat minden évben az a diák kapja, aki magyar nyelv és irodalom tantárgyból a legkiemelkedőbb eredményt érte el. Az idei díjazott *Érczfalvi Anna Sára*.

Anna humán tárgyak iránti érdeklődése, irodalom- és művészszeretete már a gimnázium első éveitől kezdve megmutatkozott. Rendkívül olvasott, művelt, világra nyitott személyiség. A tanórákon való inspiráló jelenléte, vitakultúrája nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az irodalomra ne pusztán tananyagként, hanem gondolkodásra késztető, valódi élményt adó elemként tekinthessünk az iskolában.

Aktív szerepet vállalt az osztályszíndarabok megvalósulásában is.

Az elmúlt nyolc évben lelkesen és eredményesen vett részt különböző tanulmányi versenyeken: kiváló csapatjátékosként hozzájárult az Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyeken elért közös sikerekhez, a főváros által szervezett 2+1 Irodalmi és Filmes Versseny döntőse volt, 9. és 10.-ben eredményesen szerepelt az Országos Dráma Tanulmányi Versenyen. Az utolsó két tanévben a drámairodalom területén mélyítette el tudását. De nem csak színháztörténeti ismeretei kiemelkedőek; színházi előadásokról írt elemző kritikái mindig tartalmazznak sajátosan egyéni, az Annára különösen jellemző érzékeny megközelítésből adódó értelmezéseket. Fontos mérföldköve munkájának, hogy 11.-ben és 12.-ben is magas pontszámmal jutott be a dráma OKTV 2. fordulójába.

Az évfolyam legjobb tanulmányi eredményt elért tanulójának járó díjat Pócs Luca kapja, öt év kitűnő bizonyítványáért, angol C1 szintű nyelvvizsgájáért, teljes ECDL bizonyítványáért, az iskolai néptánc csoportban végzett munkájáért, az Országos Angol Nyelvi Verseny országos 2. helyezéseért, az ECL Országos Nyelvi Verseny országos 28. helyezéseért, a Francia OKTV országos 5. helyezéseért és az Angol OKTV országos 11. helyezéseért

Kalokagathia Díj

A b osztályból Kátai Gréta és Zétényi Réka érdemelték ki ezt az elismerést.

Gréta hat év kitűnő bizonyítványáért, angol C1 szintű és francia B2 szintű nyelvvizsgájáért, teljes ECDL bizonyítványáért, atlétikában az iskolai és országos versenyeken elért dobogós helyezéseért, az osztályközösségért végzett sok éves kiemelkedő munkájáért, a Dráma OKTV második fordulójába jutásáért és a Hyperion-verseny döntőjébe jutásáért kapja a díjat.

Réka öt év kitűnő bizonyítványáért, angol C1 szintű nyelvvizsgájáért, teljes ECDL bizonyítványáért, az iskolai művészeti csoportban végzett kiemelkedő munkájáért, az osztályközösségért végzett munkájáért, az Arany Dániel Matematikai Tanulóverseny országos 56. helyezéseért, a Bolyai Matematika Csapatverseny országos 7. helyezéseért és a Náboj nemzetközi csapatversenyen elért országos 4. és 19. helyezéseért kapja az elismerést.

A végzős évfolyamon a legjobb tanulmányi eredményt elért osztály a b osztály.

Kokas Anna (9.c)

12.c

A 2021. évi Ars Informatica Díjat *Szarkowicz Dániel* kapja.

Dániel általában csendes tagja volt az informatika fakultációnak. Programozásból rendszeresen versenyzett, a Nemes Tihamér-versenyen országos 21. és 5. helyezést ért el. Emellett jó meglátásai voltak matematikából is, ahol az OKTV-n országos 47. lett, a Náboj csapatversenyen pedig csapattársaival együtt az országos 2. helyet szerezte meg. További tanulmányaiban önmaga legyőzése adhat neki lendületet hasonló vagy még szebb teljesítményekhez.

A Pro Historia Díj idei díjazottja *Szilágyi Dorka Szirka*.

A III. kerület önkormányzata a 2017-2018-as tanévben hirdette meg először a kerületi helytörténeti versenyt középiskolások számára. Az akkori 9. c-seket nem kellett különösebben rábeszélni az indulásra. Egy lelkes csapat hamar összeállt, és második helyet szerzett a versenysorozaton. Ennek *Szilágyi Dorka Szirka* is tagja volt, és talán ekkor dőlt el, hogy gimnáziumi tanulmányai idején a történelem kiemelt szerepet fog kapni. A következő évben szintén elindult a csapat ezen a vetélkedőn, és ugyancsak második helyet szerzett. Tizedikes korában *Dorka* indult a *Kosáry Domokos* versenyen, és a második fordulóba jutott. 11. osztályban a *Horváth Mihály* verseny következett, amelyen döntőbe jutott, de sajnos – az ismert okok miatt – a döntő elmaradt. *Szilágyi Dorka Szirka* a két utolsó tanévben szorgalmas és megbízható tagja volt az emelt szintű csoportnak. Néhányan – köztük *Dorka* is – szakkörre is jártak ebben a tanévben – amelyet elneveztünk önmaguk győtrése miatt, az ókoriakra utalva: esszénusoknak. *Dorka* különösen ebben a tanévben írt több olyan esszét, amelyet a többiek mintaként olvashattak. A végzős diákok közül – egyéb elfoglaltságaik miatt – már kevesebben szoktak indulni az iskolai történelemversenyen, de *Dorka* közöttük volt, és jól szerepelt.

A fentiekből kiderült, hogy *Szilágyi Dorka Szirka* négy éven keresztül egyenletes, kitartó és eredményes munkát végzett, gratulálunk neki.

A sportolás területén elért kimagasló eredményeikért a következő tanulók kapnak dicséretet: *Néda Júlia* és *Wrabel Lilla*.

Kalokagathia Díj

A c osztályból idén *Mosoni Aliz Lea* és *Sato Himawari* érdemelték ki ezt az elismerést.

Ballagóbeszéd

Búcsúzik az a osztály:

Kedves Tanáraink, Diáktársaink!

Végéhez érkezett a Veres Péter Gimnáziumban töltött nyolc évünk. Rengeteg időnek tűnt, azonban visszatekintve úgy érezzük, hogy szinte csak úgy elrepültek ezek az évek. Elképesztően sok mindent tanultunk ebben az időszakban és ez nagyban befolyásolta, hogy milyen irányba fejlődött a személyiségünk. Valószínűleg mások lennénk, hogyha ez az iskola, és a benne megtapasztalt élmények nem formáltak volna át minket olyanná, amilyenek vagyunk. Amikor ötödik elején arról énekelünk, hogy "Álmodtam egy barackfáról" akkor még nem gondoltuk, hogy ez a nyolc év is egy álomhoz lesz hasonló, az elején ismeretlen és kaotikus, majd mire kitisztul a kép és elkezdjük beleélni magunkat, élvezni az életet, hirtelen azon kapjuk magunkat, hogy már vége van és nem tudunk visszaaludni, el kell fogadnunk és haladnunk tovább az úton. De miről is szólt ez álom?!

Temérdek fejezete volt, legyen szó megpróbáltatásról, szórakozásról, bármilyen kis eseményről, emlékképről. Még ma is tisztán emlékszünk, arra a napra, amikor először körbevezettek az épületben, megnézhattuk a tornatermet, az aulát, ekkor még nem tudván, mennyi meghatározó élményünk fog majd idekapcsolni. A projektek, leckék, kirándulások maguk módján tanítottak minket - nem csak az iskolapadban, hanem az életben is. Tanítottak, hogy közösségben gondolkodjunk, civilizáltak legyünk, de hagyták, hogy magunktól nőjünk fel, nem erőltettek ránk semmit, rugdoshattuk így hát néha az osztálykabalát is a folyosón. Szinte minden osztály megküzd az új szabályokkal, amikor a Veresbe érkeznek, és ez velünk sem volt máskepp. A tanári kar, Pagyuval az élen, küzdött azért, hogy senki se rohangáljon körbe meztelenül: hogy mindenkin legyen köpeny és papucs. A terem tisztántartásával is hadilábon álltunk. Néha kísérletet tettünk a takarításra: felloccsoltuk az egész

Bouchelaghenné
Györgyi Ildikó
osztályfőnök

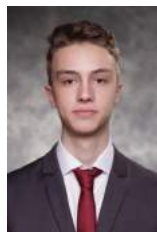
Csire
Márk
Balázs

Dénes
Magor

Dézsi
Brigitta
Júlia

Egry
Barnabás

Fekete
Balázs
Imre

Fodor
Barnabás
Gyula

Gál
Petra

Horváth
Botond

Juhász
Balázs

Keszthelyi
Jázmin
Anna

Király
Zsófia

egy vödör vízzel, vagy éppen egy teljes doboznyi dezodort fűjtünk szét, gondolván ez oldja meg minden gondunkat.

Sok helyre jutottunk el: Stuttgart, Erdély, egyszer még Szlovákiába is átugrottunk egy osztálykirándulás délutánján. Nem is gondolva arra, hogy amíg mi csak a kalandot és a szórakozást látjuk, addig osztályfőnökünknek komoly fejfájást okozott, hogy mindig rajtunk tartsa a szemét. Nyolc év, az nyolc év, sőt, ez az a nyolc év, amelyben az ember személyisége a legnagyobb változáson esik át: tudattalan, gondtalan gyerekként érünk ide, és most, a felnőtté válás kapuján lépünk át: innentől válik mindannyiunk élete olyan különbözővé, oly mássá: ez pedig nem a véletlen műve, hiszen azok, akik most vagyunk, azokká ez a környezet tett minket. Alakultak életreszóló barátságok, bajtársias viszonyok, a sportok is meghatározóak voltak nálunk, gondoljunk csak a röplabdacsapatra, vagy a focicsapatra, amelyet szép számmal képvisel osztályunk. Nehéz külön emlékbuborékokat kiemelni, hiszen most egy osztálynyi ember életéről beszélünk, mindenkit másfelé kalauzolt, alkotott, de ugyanakkor egyben is tartott, projektekkkel, mint a színdarabjaink, vagy az ének-zenei versenyek (több-kevesebb sikerrel..). Ezek mind-mind megtanították, hogy mit jelent csapatban, egymásért dolgozni, és habár sosem volt leányálom, főleg a színdarabok terén sikerült összefognunk, és megfordítani, kihozni a legtöbbet a projektből. És ez írja le az osztályunkat a legjobban: nehéz volt, és sokszor nehéz is maradt, de amikor a legjobban számított, összetartottunk, és a legnehezebb

Kovács
Enikő
Nóra

Matos
Bálint

Maurer
Christoph

Mezei
Réka

Moldován
Kristóf
Lajos

Nagy
Vanda
Orsolya

Pádár
Krisztina

Raffai
Lili

Reischl
Krisztián

Róth
Rebeka
Laura

Škarka
Kašpar
András

Stremeny
Benedek
Dénes

akadályokon mindig átjutottunk. Erre tökéletes példa, amikor Boldogkőváralján ki kellett gazolnunk a röpipályát. Először egy ember guggolt a homokban, majd egyre többen csatlakoztak hozzá, míg végül a végtelennek tűnő fáradozás a közös összefogásnak köszönhetően hamar véget ért.

A tanárok határozzák meg egy iskolának a kedveltségét. Számunkra ez a pedagógusi kar, és gimnázium rengeteg pozitív, és pont megfelelő mennyiségű negatív tapasztalatot is adott, amely felkészített minket arra, hogy az életünk következő szakaszába léphessük, és ezért csakis hálásak lehetünk. Leginkább osztályfőnökünknek, aki ebben a nyolc évben mindent megtett értünk és ebben a nehéz időszakban is mindig számíthattunk rá. Mindig volt pozitív energiája és új ötlete arra, hogy hogyan segítsen minket. Erre a legjobb példa, hogy most az utolsó nagy hajrában minden reggel egy email vár minket, amiben bátorító sorokat, emlékeket olvashatunk, amik megérintenek és ösztönöznek minket.

Tényleg egy álom volt és mint minden álom végén, egyszer ebből is felébredünk, egy tiszta képpel magunk előtt. A tapasztalatokat és emlékeket azonban soha nem felejtjük, részünküké váltak, miközben lassan felnőttünk a Veres Péter Gimnázium papír falai között.

Köszönjük szépen, hogy a Veres Péter Gimnázium tanulói lehettünk.

12.a

Szabó
Csege

Szeibert
Barnabás
Richárd

Tóth
Júlia
Viola

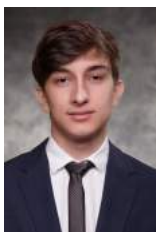
Tóth-Szabó
István

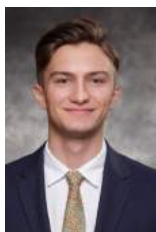
Tüske
Anna
Maja

Kötél
Tamás
osztályfőnök

Budai
Bence

Csapodi
János

Csontos
Zsófia

Dobay
Zsigmond
András

Domján
Flóra
Hanna

...a b osztály:

„Bár zord a harc, megéri a világ, ha az ember az marad, ami volt: nemes, küzdő, szabadlelkű diák.” – Ady Endre ... Búcsúzik Tőletek a 12. b. ... Kezdjünk egy gyors visszatekintéssel. ... De hol van a rúd? ... Aki éjszaka úr, nappal is legyen úr. ... Kati néni mennyivel tartozom? ... Van valakinek egy szabad ebédjegye? ... Köpeny, papucs? ... Well, vademberek? ... Egy kérdés, egy nem válasz, két egyes. ... Melyik városban is vagyunk? Ja ott a tábla, Ausgang. ... Kinyakarom a tekedet. Csigalom nyugavér. Nudus. ... Menni kéne, menni kéne Zsombor, menni kéne. ... Olyan a feleleted, mint a magyar szórványemlékek. Néha felbukkan egy-egy gondolat, mint vízből a delfin. ... Infantibilis ... Ez nem nehéz. 2 méter sín, az a nehéz. Az élet egyenlete: $6 \text{ H}_2\text{O} + 6 \text{ CO}_2 = \text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6 \text{ O}_2 + \text{DE}$... Mehetsz a kocsmahivatalba amőbázni! ... Olyan lusta vagy te is, mint egy borzalmas lusta ember. ... Zsigikém, a szondát megfűjöd? ... Azt is megtudtam, hogy aszimmetrikus az agyam. ... Policeman shoes ... Tróger disznók ... A gyengék elhullanak.

Úgy látszik, túl jól kezdődött, nem gondoltuk, hogy így, online lesz vége. Az eseménydús éveket nem koronázhatjuk meg végzősökhöz méltó módon, ennek ellenére mindig jó szívvel gondolunk majd vissza rájuk. A gálák, zenei versenyek, farsang, osztálykarácsony, közös röpzések, osztálykirándulások, színdarabok mind hozzájárultak a teljes iskolai élethez.

Edőcs
Tamás

Ércfalvi
Anna
Sára

Farkas
Lénárd

Fatér
Petra

Frcska
Döme
Ákos

Géczy
Zita
Panna

Kátai
Gréta

Krasznai
András
Bálint

Márton
Barnabás

Ménes
Zsombor
Rajmond

Méry
Ambrus
Levente

Mészáros
Katalin

Tanáraink kitartóan tanítottak és neveltek bennünket, pedig sokszor nem volt könnyű dolguk. Bár kisgyerekekként kerültünk ide, ötödiktől felnőttként kezeltek minket, és végül meg is értünk a szerepre. Munkájukat mi azzal viszonztuk, hogy életvidámságunkkal feldobtuk az órákat, többnyire aktívan vettünk részt rajtuk. Legfőképpen Kötél tanár úrért lehetünk hálásak, hiszen osztályfőnökként megannyi dolgot tett értünk: mindig őszintén törődött velünk, nem csak tanulmányi ügyekben. Vigyázott testi és lelki egészségünkre és mindig talált okot az ünneplésre például a pi-day, nő-day vagy tudományos felfedezések alkalmából. Minden nehézség ellenére még idén sem maradhatott el a csillagszórós osztálykarácsony, ahol körben ülve, énekelve éreztük magunkat leginkább egy szoros közösség részének. Néha persze konfliktusaink is voltak, de mindig megbocsátottunk egymásnak.

Hálásak vagyunk azért, hogy átfogó tudást és szerteágazó tapasztalatokat szerezhettünk a tudományok, a művészetek és a sport által. A cserediákprogramok és az iskolaszintű előadások keretein belül is gyarapodtak kapcsolataink és élményeink.

Köszönjük tanárainknak, diáktársainknak, az iskola minden dolgozójának, szüleinknek, családjainknak és legfőképpen Kötél tanár úrnak, hogy végigkísérték a nyolc évet!

Köszön mindent a 12.b.

Naderi
Szonja

Pál
Viktória

Parádi
Péter

Pataki
Bálint

Pócs
Luca

Szabó
Áron

Szeidl
Kata
Borbála

Thomka
Benedek
Hugó

Tóth
Regina

Zétényi
Réka

...és a c osztály

Igaz, hogy nem vagyunk együtt osztályként olyan régóta, mindössze négy éve. Vagyis, ha szigorúan vesszük, akkor csak két és fél éve, hiszen történt közben egy s más. Ezt a két és fél évet viszont nem fogjuk egykönnyen elfelejteni.

Ezalatt sohasem késtünk el órákról, főleg nem az ebédszünet utáni énekről. Sohasem előztük be a kicsiket az ebédlőben, sohasem folytattunk aktív cserekereskedelmet az ebédjegyekkel, és sohasem felejtettük el elhozni őket a titkárságról. Sohasem voltunk hangosak, hiába kért meg Stark tanárnő az ellenkezőjére. A színházi előadások közül a kedvencünk a *Meggyeskert* volt. Sose láttunk még ennél könnyebben érthető és gördülékenyebb színdarabot. Ha már a színdaraboknál (színháznál) tartunk, akkor fontos megemlíteni, hogy a színdarabötleteink mindig jó előre megvoltak és hatalmas túljelentkezés volt a főszerepekre. Az iskolai közösségi szolgálatot is mindenki időben teljesítette, senki se hagyta az utolsó pillanatra.

De kezdjük inkább az elején. Amikor először beléptünk még reményteljesen tekintettünk mindenre. Aztán amikor az évnyitón énekelniünk kellett, az kisebb sokként ért minket. A gólyahét és a sokat gyakorolt és megszervezett gólyatáncunk után belerázódtunk a mindennapokba. Az év eleji énekléses szereplésünk után megrendülten tapasztaltuk, hogy még meg kell csillogtatnunk a tudásunkat az ének-zenei versenyen. Az előadásunk, hozzánk híven, nagy sikert aratott, mindenki megtanulta a szöveget és telitorokból énekelt. A csereprogram keretében erdélyi diákokkal Szentendre és Budapest új arcait ismerhettük meg.

Horváthné
Stark Erika
osztályfőnök

Bakk
Jázmin

Dinh
Quocbao
Róbert

Dózs
Domonkos

Eőry
Zsófia

Ferenc
Anna
Júlia

Gadácsi
Szabolcs

Gersonde
Olivér

Gyimóthy
Eszter

Hirczi
Katalin

Horváth
Julianna
Borbála

Kállai
Ákos

A mindennapjainkat sok más élmény színesítette, egyik legemlékezetesebb volt a magyar kiselőadás közbeni felkiáltás: *Egér!* Ezután mindenki lelkesen kereste a teremben az említett állatot, de senki nem találta meg. Lehet, hogy azóta is az iskolában kísért.

Ezt az emlékezetes évet a 10. osztály követte. Ebben az évben kellett előadnunk első színdarabunkat. A szervezésben sokan és sokat segítettek nekünk, amiért hálásak vagyunk. A színdarabunk nem teljesen úgy sikerült, ahogy terveztük, de közelebb hozott minket egymáshoz. A tanévet még két belső vizsga is színesítette, amelyek során sokkal jobban izgultunk, mint kellett volna. Az osztálykirándulásunk Boldogkőváralján volt, itt kerültünk igazán közel egymáshoz... szó szerint. Sok vicces emlékünk fűződik ehhez a helyhez, például az idegenvezető, aki megpróbálta velünk érzékeltetni a középkori beszédstílust, több-kevesebb sikerrel. A tanáraink sok szabadidőt adtak nekünk, amit mi ki is használtunk.

A termünktől megfosztva (bár, de törve nem) indultunk neki a 11. osztálynak. Elkezdtünk faktokra járni, és volt olyan, akivel már szinte egyáltalán nem volt közös óránk. Az ének-zenei versenyen brillíroztunk, és szokás szerint mindenki kívülről fújta a dalszöveget.

Ennek az évnek a fénypontja egyértelműen a színdarab volt, a *Shrek 2*. A főszerepre szokás szerint túljelentkezés volt. A bentlívós este próbája és Gelniczky tanár úr főztje felejthetetlen volt. Illetve az előadás estéje lehetőséget biztosított Olivér számára, hogy szintet lépjen arcfestésben. Persze Fionának, azaz Julinak se kellett a szomszédba mennie egy kis zöld festékért.

Kiós
Noé
Levente

Kiss
Bálint

Maróti
Gellért

Mosoni
Aliz
Lea

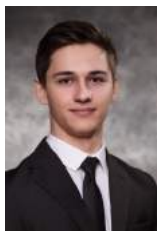
NEDA
Júlia

Papp
Virág

Qi
Yun
Ting

Réfi
Balázs
Attila

Sato
Himawari

Szabó
Blanka
Zsófia

Szarkowicz
Dániel

Szigeti
Anna
Júlia

Az előadás jól sikerült, és aztán még hetekig minden egyes mondatról eszünkbe jutott valami a szövegből, és idéztünk. Ez szinte az osztály belsős nyelvéné vált. Nem is sejtettük, hogy ez a móka lesz vereses pályafutásunk utolsó egészen normális élménye.

Márciusban (mint mindenki mást), minket is villámcsapásként értek a lezárások. Egyik nap még folyik az élet, másnap meg már nem is engednek minket közel egymáshoz egyáltalán. Az első karantén nehéz volt, és mind mi, mind a tanárok csak sötétben tapogatóztunk, hogyan kéne ezt igazán jól csinálni, hiszen az élet nem állhatott meg, és már csak egy év volt hátra az érettségiig.

Őszintén szólva nem sok minden maradt meg ebből az időszakból. Sokáig lehetett aludni, elmaradt a magyar vizsga, és nem tehattunk előrehozott érettségiket. Az egymástól való távollét vasfogai alaposan megrohcalták az akkori erős osztályközösséget, de minden rosszban van valami jó. Talán éppen ez vezetett ahhoz, hogy úgy örüljünk egymásnak 2020 szeptemberében, az utolsó évünk elején.

Az iskolai élet gyökerestül megváltozott. Bár apróságnak tűnhet, a maszkok viselése és a minden óra utáni padtisztítás nagy változásokat jelentett az életünkben. Nem láttuk a tanáraink arcát, ahogy ők se a mienket. Az eddig étellel teli épület mintha kihalt volna. Az igazat megvallva, ijesztő volt.

Ezért is volt kifejezetten jó kiszakadni ebből a környezetből, amikor elmentünk osztálykirándulni a Szigetközbe. A kenutúrák és az összezártság feldobta az egész csapat kedvét. Végig jó idő volt, és a mi hangulatunk is ezt tükrözte.

Szilágyi
Dorka
Szirka

Szombati
Olivér
István

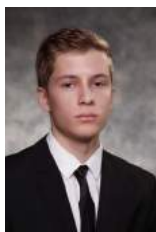
Takács
Kolos
Péter

Tóth
Kornél
Péter

Tuscher
Dóra

Varga
Zsolt

Wrabel
Lilla

A lányok már egészen belejöttek a röpibe, és Pados tanárnő nem tagadta meg tőlünk ezt az élvezetet. Ezek voltak talán a legvidámabb pillanatok.

Elkezdünk készülni a szalagavatóra, hiszen „januárra már csak jobb lesz a helyzet”, gondoltuk. Kerin-gőpróbák, tanárok felkérése, sőt még osztálytánc próbából is volt kettő. Igen, ez kevés, de a végkifejletet tekintve talán kicsit sok is...

Azán a szalagavató is ment a levesbe, amikor jött a novemberi lezárás. Ez már nem ért minket olyan váratlanul. A tanárok és mi is jobban fel voltunk készítve arra, ami ránk vár. Néhányszor úgy volt, hogy visszaállhat a jelenléti oktatás, és ez mindig reménnyel töltött el minket, de minden alkalomnak csalódás lett a vége. Kisebb változást jelentett az életünkben, amikor keddenként be lehetett menni az iskolába. A helyzet megnehezítette az érettségire való felkészülést, de úgy érzem, hogy a tanáraink megpróbálták mindent, hogy ne szenvedjünk hiányt ezen a téren. Tudjuk, hogy ez az utolsó nagyjából egy év mindenkinek nehéz volt, de kitartó munkával még ebből is ki lehetett hozni a maximumot.

Senki nem számított erre a furcsa befejezésre, amikor 2017 januárjában megírtuk a felvételit, de most itt vagyunk. Hosszú utat jártunk be, ami nem volt könnyű, de minden lépésnél tanultunk valami újat. A karantén arra kényszerített minket, hogy saját kezünkbe vegyük az életünk irányítását, és felnőttként viselkedjünk. Elvette tőlünk az utolsó együtt tölthető évet, de cserébe egy életre szóló leckét tanított meg nekünk. Megtanította, hogyan kell beosztani a saját időnket, és megtanított értékelni egymás társaságát. Ha visszamehetnék az időben, megmondanám a három-négy évvel ezelőtti énemnek, hogy emelje fel az ülepét, rakja le a kezéből azt a hülye mobilt, és szervezzen valami programot a barátaival, amíg lehet, mert az ember soha nem tudhatja, mikor vágja képen egy egyéves karantén, és akkor annyit fog ülni, hogy azt még az unokái is megemlegetik.

Hétfőn kezdődnek az érettségik, és bár a szóbeliket megúsztuk, és így nagyjából négy hónapra bővül a nyári szününk (mélyen tisztelt iskolatársak, most irigykedhetek), biztos vagyok benne, hogy kemény hétnek nézünk elébe.

És mi lesz ezután? Azt a Jóisten se tudja. Vajon jövőre élőben kezdhethetjük a tanévet? Én már ebben sem vagyok biztos. De az biztos, hogy mi harmincan már nem fogunk egy osztályba járni. Lesznek majd közöttünk műszaki, gazdasági egyetemisták, orvostanhallgatók és más szakmák képviselői. Szomorúsággal tölt el a búcsú. Ahogy Chaplin is mondta: „Búcsúzni annyi, mint egy kicsit meghalni”. Itt hagyjuk egy részünket az iskolában, de tudjuk, hogy itt akármikor tárt karokkal fogadnak minket, ha később egy kis támogatásra lenne szükségünk.

Nem is szaporítanám tovább a szót, Isten veletek, cimborák!

Mosoni Aliz Lea

ÉRETTSÉGI

A 2020. őszi vizsgaidőszakban előrehozott vizsgák eredménye												
	középszint						emelt szint					
	éremjegy					Átlag*	éremjegy					Átlag
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
angol nyelv	58		1		1	96%	13					93%
bolgár nyelv							1					90%
francia nyelv	1					92%	0					
holland nyelv	1					98%	0					
lengyel nyelv							1					87%
német nyelv	16	1				92%	2					78%
spanyol nyelv	1					83%						
informatika	19	2			1	91%	1					98%

A 2021. májusi vizsgaidőszak előrehozott vizsgaeredményei												
	középszint						emelt szint					
	érdemjegy					Átlag	érdemjegy					Átlag
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
angol nyelv	61					95%	18					91%
német nyelv	20					92%						
informatika	12	2				89%	3					98%
földrajz	3	1				87%						

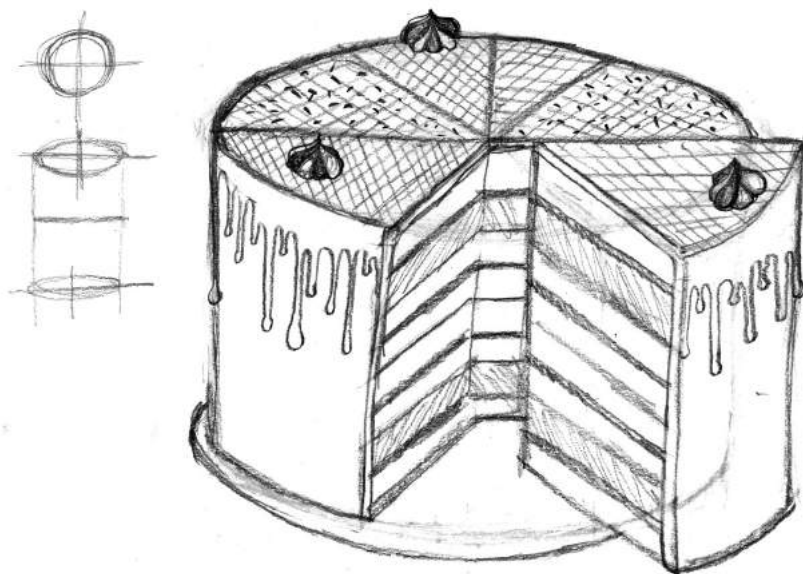
A 12.a osztály 2021. májusi vizsgaeredményei												
	középszint						emelt szint					
	érdemjegy					Átlag	érdemjegy					Átlag
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
magyar nyelv és irodalom	17	3				87%						
történelem	8	8	1			79%	3					81%
matematika	13	4				90%	3					95%
angol nyelv	7					97%	9					86%
német nyelv	6	2				86%	2					78%
francia nyelv	1					91%	2					78%
fizika	1					91%	1					95%
kémia							1	4				55%
biológia		1				69%	5					74%
földrajz		1				64%	1					78%
informatika	3					92%	2					80%

* Az adott tantárgyból elért százalékos eredmények átlaga

A 12.b osztály 2021. májusi vizsgaeredményei												
	középszint						emelt szint					
	érdemjegy					Átlag	érdemjegy					Átlag
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
magyar nyelv és irodalom	19	6	1			85%	1					84%
történelem	16	5	2			81%	4					72%
matematika	12	4				87%	10	1				82%
angol nyelv	21					97%	15					89%
német nyelv	1					90%	0					
francia nyelv	1					100%	1					72%
olasz nyelv	1					92%	0					
spanyol nyelv	1					83%	2					67%
fizika	1					84%	4					92%
kémia							5	1		1		65%
biológia		1				75%	5		1			74%
földrajz	1					90%						
informatika	6					91%						
filozófia	2					92%						
testnevelés	1					98%						

A 12.c osztály 2021. májusi vizsgaeredményei												
	középszint						emelt szint					
	érdemjegy					Átlag	érdemjegy					Átlag
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
magyar nyelv és irodalom	25	3	2			88%						
történelem	16	5	6			77%	3					80%
matematika	11	3				87%	14	2				77%
angol nyelv	25		1			95%	14					90%
német nyelv	8					93%	1					75%
holland nyelv	1					98%	1					92%
lengyel nyelv	0						1					87%
olasz nyelv	1					85%						
kémia							3	2			1	60%
biológia		1	1			61%	7	1	1			75%
földrajz		1				63%						
informatika	9	2				90%	5	1				83%
testnevelés	1	1				89%						

ADATOK ÉS EREDMÉNYEK

Donka Lilla (10.b)

Iskolánk dolgozói

Székely György Gábor	igazgató, matematika-fizika-informatika
Bouchelaghenné Györgyi Ildikó	igazgatóhelyettes, német
Szlovák Miklós Csaba	igazgatóhelyettes, matematika-fizika-informatika
Vargáné Sándor Andrea	igazgatóhelyettes, biológia-kémia
dr. Balogh Vera	szolfézs-fuvola-furulya
Bárkányi-Pados Csilla	testnevelés-földrajz
Bartos Ildikó	magyar-angol
Bedey György	magyar-német-mozgókép-kultúra és médiaismeret
Berta Tamás Gábor	testnevelés-földrajz
Biczó Ildikó	biológia-kémia
Bognár Ferenc	testnevelés-földrajz
Bohus György	néptánc
Borsódy László	zene
Bölcskey Miklós	technika
Burian Hana Virginia	matematika
Czétényiné Boncz Andrea	angol-biológia
Csaba György Gábor	matematika-fizika-csillagászat
Csek Gyöngyvér	magyar
Csikós Viktória	matematika-fizika
Elszeszer Valéria	magyar-dráma és tánc
Erdősi Katalin	matematika-fizika
Farkas Gergő András	furulya-angol
Fekete Bálint	angol
Frank Éva	magyar
Fülep Benedek	furulya
Gelniczky György András	magyar-történelem
György Károly Zoltánné Csurja Edit	földrajz-biológia-természetismeret
Gyurkovits Zsuzsanna	iskolapszichológus
Hegedűs Ivett	angol-német
Holló Gábor	matematika-informatika
Holtai Bence	magyar-történelem
<i>Horváth Hajnalka Kinga</i>	<i>testnevelés</i>
Horváth Orsolya	matematika
Horváthné Stark Erika	angol-német
Hőnich Orsolya	történelem-latin
Koren Judit	német-spanyol
Kötél Tamás	matematika-fizika
Kövesdy Csaba	technika
Kristóf Jánosné	magyar-német
Lator László Iván	történelem-orosz
Lippai Ildikó	magyar-társadalomismeret
Marsiczki Roland	fizika

Merényi György	rajz-művészettörténet
Mester Gábor	zene
Mravik Zsófia	angol-német
Nagy Iván	ének-német
Pál Ildikó Csilla	német
Parragné Sas Zsuzsanna	biológia-kémia
Perger László Gyula	rajz
Poros Júlia	magyar-francia
Prokszáné Imhof Krisztina Éva	angol
Rakovszky Andorás	fizika
Reketye-Trifán Szilvia	etika-filozófia
Römer Ildikó	testnevelés
Simon János	matematika-fizika
Stadmüllerné Kraft Enikő	német
Szabó Veronika Vanda	magyar-történelem-technika
Szalai F. Ágnes	informatika-technika
Szalayné Tahy Zsuzsanna	informatika-technika
Számadóné Békéssy Szilvia	matematika-földrajz
Széll Márta Szilvia	néptánc
Szilágyi-Nagy Karolin	olasz-esztétika
Szilasiné Lelkes Anikó	történelem-közművelődés
Szlávikné Cséfalvay Krisztina Ágnes	történelem-könyvtár
Szmerka Gergely	magyar-matematika
Szunyogh Lilla Éva	biológia-kémia
Tassy Gergely	matematika-informatika
Torontáli Ferenc Béla	informatika
Tóth Tamás Ákos	matematika-fizika-informatika
Tuncsik Zsolt	judo
dr. Uhrman Iván	magyar-történelem-ógörög
Vadlerné Győri Nicolette Borbála	biológia-kémia
Vajnai Miklós Sándorné	angol-magyar-orosz
Varga Mária Magdolna	matematika-fizika
Véghné Pozsgai Olga Brigitta	angol-orosz-erkölcstan
Budai Katalin	iskolaitkár
Kádár Tünde	iskolaitkár
Kiss Júlia	könyvtáros
Borbély Péter	laboráns
Nagy Viktória	gazdasági vezető
Pénzes Gyula	oktatástechnikus
Wildner-Bajnóczi Zsófia	szabadidő-szervező
Béry Gábor	karbantartó
Kerepesi Károly	karbantartó

Csizmaidia István	technikai dolgozó
Georgiu Hermina Kleopátra	technikai dolgozó
Handa Angéla	technikai dolgozó
Horváth Rozália	technikai dolgozó
Kassai Zsuzsanna	technikai dolgozó
Kovács Dóra	technikai dolgozó
Nagy Gábor	portai dolgozó
Szabó Szilvia	technikai dolgozó
Soós Lászlóné	technikai dolgozó
Szabóné Rudolf Ildikó	kézbésítő
Szakál László Szabolcs	kertgondozó

Károly. Vagy Carlos, ahogy sok diák emlegetett. Elmentél közülünk, még azelőtt, hogy a szeretett Kerületed az NB II.-ben bemutatkozott volna. Elmentél csöndben. Egyszer csak egy hétfőn nem jöttél be. Pedig ez nem volt szokásod, mindig itt voltál hétfőn reggel, hogy tedd a dolgodat. És hogy megfejtsd a keresztretjvényeket, beszéljess a diákokkal, kicsit megmozgasd Szabít. És egyszer csak fogtad magad, és elmentél.

Károly! Ott az égi futballmezőkön is középső védő vagy? Ott is a Fradi és a Kerület a szíved közepe? Szurkolj nekik! És nekünk is.

Látjátok feleim, egyszerre meghalt és itt hagyott minket magunkra. Megcsalt. Ismertük őt. Nem volt nagy és kiváló, csak szív, a mi szívünkhöz közel álló. De nincs már. Akár a föld. Jaj, összedőlt a kincstár.

Okuljatok mindannyian e példán. Ilyen az ember. Egyedüli példány. Nem élt belőle több és most sem él s mint fán se nő egyforma-két levél, a nagy időn se lesz hozzá hasonló. [...]

Keresheted őt, nem leled, hiába, se itt, se Fokföldön, se Ázsiába, a múltba sem és a gazdag jövőben akárki megszülethet már, csak ő nem.

Többé soha nem gyúl ki halvány-furcsa mosolya. Szegény a forgandó, tündér szerencse, hogy e csodát újólág megteremtse.

Édes barátaim, olyan ez épen, mint az az ember ottan a mesében. Az élet egyszer csak órája gondolt, mi meg mesélni kezdtünk róla: "Hol volt...", majd rázuhant a mázsás, szörnyű mennybolt s mi ezt meséljük róla sírva: "Nem volt..."

Úgy fekszik ő, ki küzdve tört a jobbra, mint önmagának dermedt-néma szobra. Nem kelti föl se könny, se szó, se vegyszer. Hol volt, hol nem volt a világon, egyszer.

Részlet Kosztolányi Dezső
Halotti beszéd című verséből

A 2021–22-es tanévre felvett tanulók

5.a osztály — osztályfőnök: Csikós Viktória

Balázs Zsófia	Fukuda-Horváth Soma	Lovas Zsuzsanna
Balpataki Bence	Gábor Kristóf	Németh Medárd
Békés-Varró Gáspár	Gere Borka	Sárdi Kinga
Bolyki Anna Lilla	Gonda Örs	Szegő Máté
Borbély Luca	Herpai Szabolcs József	Wang Zehan
Cinaroglu Hunor	Kalmár Kinga Dalma	Xi Haoxiang
Civin-Palásthy Péter	Kézdy Gellért András	Zhu Ziyi
Da Qiao	Kisszölgvényi Bernadett	Csire Róbert Ákos
Debreczeni Csoma	Kovács-Molett Janka Vítá	Kepe Máté
Fényes Dóra Emma	Laczkó Eszter	Vári Petra Noémi
Frey Annabell		Szathmári Boldizsár

5.b osztály — osztályfőnök: Parragné Sas Zsuzsanna

Bally Bendegúz Máté	Jánosi Bence	Szendrei Flóra
Bátor Kristóf Péter	Joó László	Varga Lili Zsófi
Becságh Péter Bendegúz	Kapeller Ákos György	Veresh Péter
Berki Szonja	Kispál Villő	Yuan Zihan
Cseh Sára Éva	Kuti Péter	Zalányi Bori
Csutorka-Vadnai Balázs	Nemes Éva Katalin	Klenyán Dávid
Dukkon Lam My	Rotter Szabolcs	Lázár Szabolcs Marcell
Fölkl-Jármí Balázs	Szabó Dóra Eszter	Mura Liza Katalin
Gerő András	Szabó Luca Emma	Bércesi Dániel János
Hákli Hunor	Szabó Zsófia	Sájer Lili
Hisák Hunor		Radnai Johanna

9.c osztály — osztályfőnök: Czétényiné Boncz Andrea

Berta Tamás Gábor	Jeney-Till Szonja	Ondrejka Dóra Noémi
Boda Márton	Ketler-Várkonyi Róbert	Ordasi Marcell
Bódi Hanna	Kiós Lili Flóra	Pallós Boldizsár
Csapó Gréta Hilda	Kiss Tímea	Petkó Panni
Csire Aurélia Petra	Kisszölgvényi Zsófia	Selymes Csaba Ákos
Dezső Marcell	Ludmán Dóra	Száva András Géza
Gööz Lilla	Mehandí Melani	Tóth-Falusi Mihály
Han Xinzhi	Morvai Petra	Varga Boldizsár
Heiczinger Attila	Mozsgai Lara	Varga Kata
Horváth Panna	Oláh András	Weszlovszky-Balogh Bence

SZÉKELY GYÖRGY

Nem feltalálónak született, saját készítésű kísérleti eszközeivel mégis diákok százainak tette szemléletesebbé és érthetőbbé a fizika világát. Immáron az ország egyik legjobb gimnáziumának igazgatójaként kevesebbet kísérletezik, de a mai napig saját példákat talál ki a tanulóknak.

Milyen egy igazgató szemével a pandémia?

– Igazgatóként elsődleges felelősségem van abban, hogy a lehető legtöbbet megtegyük a fertőzések elkerülése érdekében. Ezért értelem szerűen az egyik legnagyobb figyelmet a biztonsági előírások betartása kapja. Az iskola minden bejáratánál megoldott a kézfertőtlenítés és a lázmérés. A főbejáratnál hőkapu működik. „Idegenek” nem jöhetnek be az épületbe. Ha csak lehet, az értekezleteinket online módon tartjuk, a tantermeket előírás szerint fertőtlenítjük. Az oktatás-nevelés ugyan sok esetben eddig is kis csoportokban zajlott, de a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően át kellett szervezni a tanítást úgy, hogy a 9–12. osztályosok digitális munkarend szerint tanuljanak. Mint minden nyolcosztályos gimnázium esetében, az a különleges helyzet állt elő, hogy az 5–8. osztályos tanulók ugyanakkor bejárhatnak az órákra. Így a kollégák túlnyomó többsége offline és online órát is tart, az órarendtől függ, hogy az utóbbit éppen az iskolából vagy az otthonukból. A digitális oktatásra való áttéréstől egyébként szerintem tanár és diák egyaránt profitált. Tavasszal még a hirtelen bevezetésből adódóan előjöttek a gyermekbetegségek. Főleg abban nem volt egyetértés, milyen platformokat használjunk és hogyan kommunikáljunk. Ezek leltisztultak, és szerintem az óráktól kezdődött időszakot már mindenki sokkal rutinosabban csinálta. Viszont digitális munkarend ide vagy oda, a korlátozások mellett például szép kihívás a köz-

ponti írásbeli felvételi megszervezése, amelyre – ahogy annak idején az érettségire is – papíralapon, írásban kerül sor.

– *A tananyag viszont ugyanaz maradt, vagy megszüntek a szakkörök, a külön foglalkozások?*

– Jelen pillanatban arra törekszünk, hogy legalább a közismereti tárgyak anyagát átadjuk. Ezeket az 5–8. évfolyamon változatlan formában oktatjuk, a választható tantárgyak esetében pedig digitális anyagokkal segítjük a diákjainkat. A 9–12. évfolyamosok részére az alaptananyag feldolgozásához is online segítség jár (videók ajánlása által vagy például bemutatott kísérletek formájában). Ennek ellenére azt tapasztalom, egyre nagyobb igény van a diákok részéről arra, hogy lehessen furulyázni, trombitálni, sportolni. Sokan kérik, hogy amennyiben mód van rá, valahogy találjunk lehetőséget az egyéni vagy kiscsoportos foglalkozások megtartására, áll-

jon vissza a régi rend. Nálunk ugyanis alapjáraton a kisdíjak az 5–6. osztályban furulyázni, néptáncolni tanulnak, és a szolfézs is kötelező. Az utána következő két évben választani lehet a zenei szakkör és a tánc között, valamint alapfokon a latint is elsajátítják a tanulók, amelyet utána szintén szakkör keretében lehet folytatni – ez orvosi pálya esetében különösen hasznos lehet. Emellett megtalálhatók szakkörök a robotikától kezdve a csillagászatig. A veszélyhelyzetben lehetőség van ugyan a kiscsoportos foglalkozásra, eddig azonban a békesség érdekében nem éltünk ezzel a lehetőséggel. Most viszont dolgozunk azon, hogy a 12. évfolyamosok heti egyszer – nem kötelező jelleggel – szintén bejárhassanak kontaktórákra.

– *A mostani, rendkívüli helyzetben gyakran a közszolgáltatásban tevékenykedőknek a legnehezebb, hiszen nélkülözhetetlenek. Ön miért választotta ezt a pályát?*

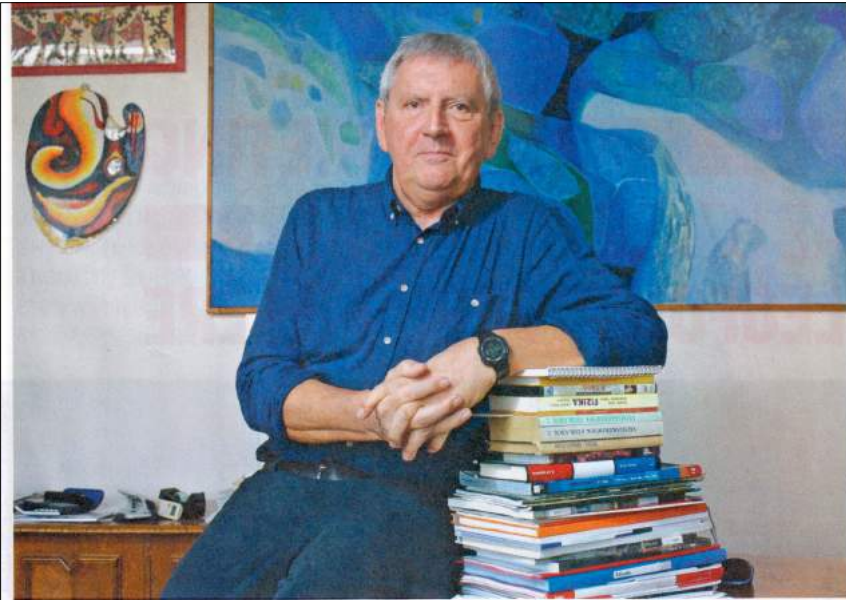
– Részben családi hagyomány. A szüleim és a nagyszüleim is pedagógusok voltak, apám és nagyapám még kántortanítóként tevékenykedett. Ebbe nőttem bele. Alapvetően matematikatanár szerettem volna lenni, az volt a kedvenc tantárgyam, ám később a fizikába lettem szerelmes. Igazgatóként jelenleg öt órában, de amikor még teljes munkaidőben dolgoztam, nagyon szerettem kísérletezni. Úgy érzem, ennek a csúcsára akkor értem, amikor a 90-es évek elején a diákokkal közösen sikerült létrehozni egy rádióadót. Igaz, csak az iskola területén belül, a földszinten lehetett fogni, de le tudtuk játszani vele az Európa című számot Santanától. Ferge-tes élmény volt. Csak úgy, mint kolbászt sütni elektromos árammal. A diákoknak is ezek az élmények maradnak meg a legjobban. De sajnos ilyenekre már nincs idő. Csaknem negyven éve tanítok; ám arra nehéz válaszolni, ki miért választja ezt a pályát. Egy legendás hírv fizikatanár, Vermes Miklós egyszer azt mondta: ahhoz, hogy valaki jó tanár legyen, csupán az kell, hogy szeresse és ismerje azt a tudományát, amelyet tanít, és szeresse a gyerekeket. Ha ez a kettő teljesül, gond nem lehet.

NÉVJEGY

- Sárovaron született, 1959-ben.
- 1983-ban matematika-fizika tanárként, tíz évvel később pedig számítástechnika-tanárként végzett az ELTE TTK-n.
- 2012-ben jelent meg a saját példatára *Fizika tudástanterv* címmel, az ábrákat is maga készítette hozzá.

KEDVENCEK

- Film** » Az ötödik persét
Zene » LGT, Deep Purple, Lee Ritenour
Hobbi » túrázás, kerékpározás

– Ez a kulcsa annak, hogy a Veres Péter Gimnázium évek óta Magyarország tíz legjobb iskolája közé tartozik?

– Egyfelől szerencsések vagyunk, mert tudunk válogatni a diákok közül. Ezt mondjuk egy húszéves munka előzte meg. Fel kellett mutatni valamit (például komoly verseny- és sikeres felvételi eredményeket), hogy vonzó legyen ebbe az iskolába járni. Tiszavölgyi István a gimnázium első igazgatójaként azzal is megalapozta az intézményünk iránti szimpátiát, hogy az akkoriban kuriózumnak számító nyolcosztályos rendszer mellett Budapesten az elsők között tette le a voksát. Mint utólag kiderült: nyolc évbe rengeteg minden befér és komplex oktatásra ad lehetőséget, úgymint közös rendezvényeken történő fellépések, zenei, néptáncgálák, szavalás, színjátékszáz, rendszeres vizsgáztatás a vizsgahelyzetekhez való hozzászokás érdekében, továbbá külföldi csereprogramban való részvételek. Mostanra 4-4,5-szeres a túljelentkezés, a felvételizők általában átlagon felül motiváltak, így aztán az eredmények sem maradnak el. Az első tíz vagy húsz év természetesen fontos, de nem elegendő! Petőfi szavai-val élve „folyvást küszködni kell”. Min-

den kollégának keményen szükséges dolgoznia, az érdeklődést nap mint nap fel kell keltetni, a tanulókat gondolkodásra, egyenletes, kitartó munkára kell nevelni.

– Mit gondol, az iskolák versenyeztetése kifizetődő?

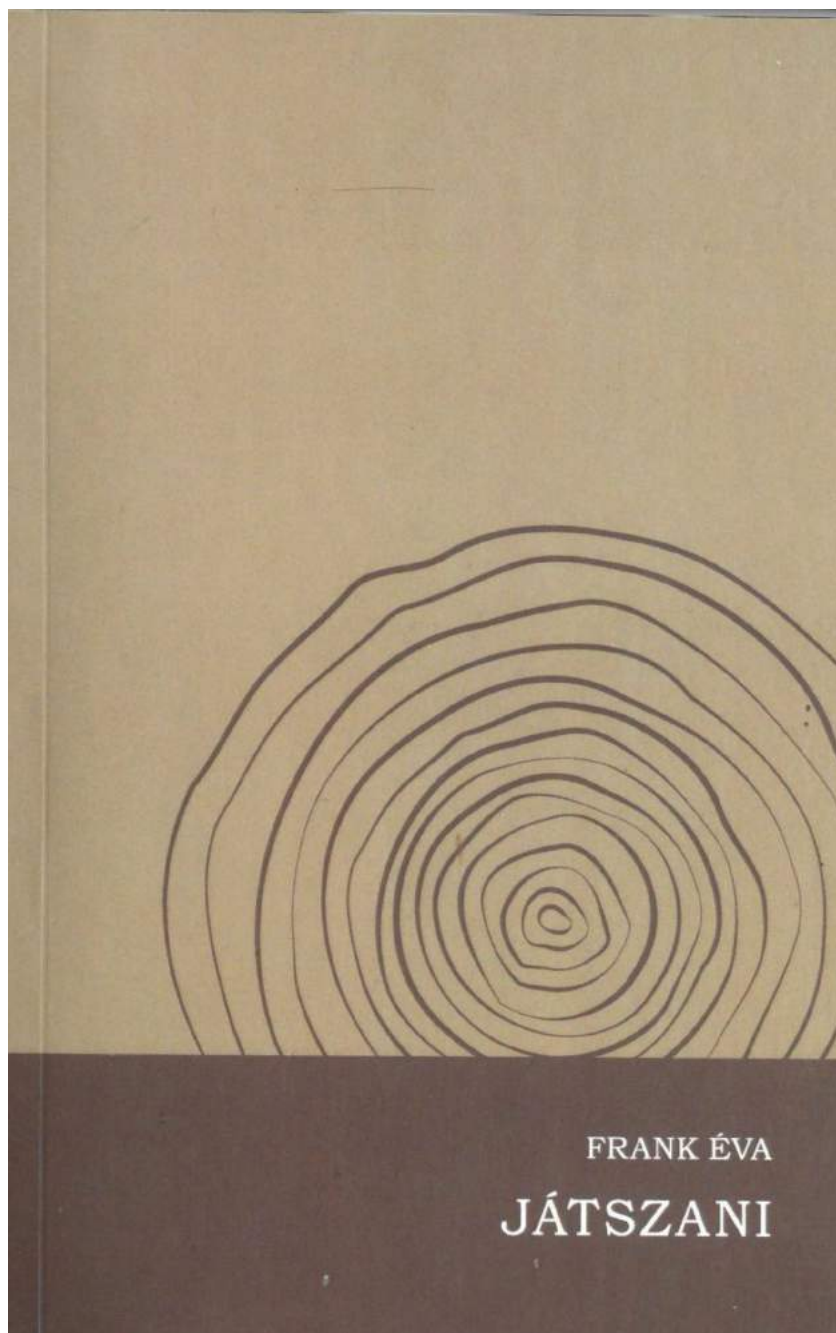
– Minket nem kérdeznak meg erről, mi tesszük a dolgunkat és mindig izgatottan várjuk az összeállítást, de ebből fakadóan nincs rivalizálás az iskolák között. Inkább az a jellemző, hogy tapasztalatokat cserélünk, például most arról, ki hogyan oldja meg a felvételiztetést a rendkívüli helyzetben. No meg sokszor több gondunk is nagyobb annál, hogy versenyezzünk. A közeljövőben például az iskola régóta várt felújítása is megkezdődik. A gimnázium épületét ugyanis csak 20-25 évre tervezték, de lassan már 35 esztendő. Most vaszerkezeti vizsgálatot tartunk, újíthatjuk, mi több, ráépíthetjük a terem száma is bővül majd. Azt hiszem, a kihasználtsággal nem lesz gond, a normális kerékvágásban 600 diákunk foglalkozásainak ad majd otthont. Az öt éves igazgatói ciklusom felénél járok, így remélem, készen leszek, míg itt vagyok.

– Melyek a legkedvesebb, legizgalmasabb emlékei ezekből az évekből?

– Mivel mindig jó iskolákban tanítottam, azzal telt el az életem, hogy diákokat készítettem fel az érettségire és az egyetemi felvételre. Nyugodt lelkiismerettel állíthatom, hogy sikeresek voltak, s a tanítványaim is hálás szívvel emlékeznek vissza a gimnáziumi éveikre. Ennél nagyobb öröme pedig egy tanárnak nincs szüksége. Szerencsés voltam, hogy megadtattam néhány nagyon kiváló képességű diák, aki komoly versenyeredményeket is elért. A gimnáziumban most is van szinte minden tantárgy esetében ilyen tanuló, ami a szakma csúcsa. Ezeken kívül szeretek foglalkozni. Szerencsésnek tartom magam amiatt is, hogy sikerült megjelenítenem két-három fizikai példatárát. Nagy örömmel tölt el, hogy amit írtam, könyvesboltban is kapható. Pedig csak hobbinak indult. Éveken keresztül saját példákat találtam ki a dolgozatíráshoz, és a hosszú évek alatt összegyűlt anyagot adtuk ki. A számítógépen pedig további négy „könyvezdemény” sorakozik, ezek körülbelül 40-50 százalékban vannak készen.

BIRÓ BRIGITTA

FOTÓ: TÓTHKÖNYV

Frank Éva tanárnő memoárja a Memoár Műhely gondozásában jelent meg

VPG

Az új iskolával a kapcsolatam sokkal régebbi. Valamikor 1984 késő őszén járhattunk. Egyszer – még az Árpádban – késő délután, kora este volt, befejeztem a szakkörömet, bementem a tanáriba, tébláboltam még egy ideig. Ahogy elkezdni is szükségem volt ráhangoló időre, hazamenni is szükségem volt a lecsengetésre. Már nem volt bent senki, sem az igazgatóhelyettes, sem az iskolatitkár, és (mint többnyire) az igazgatóhelyettesi iroda felé nyitva volt az ajtó. És nyitva volt az igazgatói irodát az igazgatóhelyettesivel összekötő ajtó is. (Általában nyitva volt, hacsak az igazgatónál nem volt vendég vagy szűkebb körű megbeszélés.) Viszont a tanáriból látszott az iroda íróasztalán álló lámpa fénye. Hallottam is a főnök hangját: „Maga az, Éva?” „Én.” „Ráér egy kicsit?” „Rá.” „Bejönne?” Bementem.

Látom, hogy a főnök az íróasztalon szétteregetett hatalmas papírokat tanulmányozza. „A kerületben építeni fognak egy iskolát, és megkértek, nézzem meg ezeket a tervrajzokat, hogy mondjak róluk szakvéleményt, és ha van valami észrevételem, írjam le. Maga szerint melyik látszik jobbnak, melyik a rokonszenvesebb, hogy látja? Mire nem gondolt a tervező?” (Ilyen komoly mérnöki munkával még sosem találkoztam.) Én? Ajaj! Előbb azt kellene tudnom, mit jelentenek ezek a jelek, amiket látok – gondoltam magamban. Nézegettem, lassacskán elkezdtem látni is. Meg természetesen megkérdeztem,

”

A tanárság nekem nem jött. Bennem volt. Óvodás koromban óvó néni, alsó tagozatos koromban tanító néni, felsőben tanár néni akartam lenni. A gimnázium óta megerősödött és véglegessé vált: tanár leszek. A rossz példák nagyon fontosak voltak. Nyilvánvalóvá tették, mitől kell megóvni a gyerekeket. Ezért mondom, hogy ugyanabból a gyökérből ered, mint az, hogy megpróbáljam felszabadítani, kiteljesedni hagyni a gyerekpartnereimet. Legalább azokat, akikkel érintkezem, akikhez közöm van. Meg hát ez a világ legjobb játéka. A gyerek (egyetlen gyerek is) mindig más. Sohasem lehet megenni. Semmi sem ad ennyi örömet.

”

2020

UHRMAN IVÁN
A POGROM PROTOTÍPUSA

Uhrman Iván tanár úr kötetei az Attraktor gondozásában jelentek meg

I. ETIMOLÓGIAI ÁTTEKINTÉS

1.

A TESz fent idézett közléséből annyit tudtunk meg, hogy az orosz eredetű főnév *más nyelvekben* nem jelent meg a 19–20. századok fordulója előtt. Magában az oroszban azonban már igen nagy múltja volt! 'Pusztulás, tönkremenetel, pusztítás' jelentésben már 16. század végi, 17. század eleji szövegekben előfordul;⁵ ebből pedig már nem szükséges igazán nagyívű jelentésfejlődés, hogy a 20. században szélesen elterjedt 'üldözés, vérfürdő' jelentésig⁶ eljussunk.

Ha pedig a főnév *szócsaládját* kezdjük vizsgálni, hihetetlenül messze jutunk. Elsősorban nem az olyan közvetlen származékokra gondolunk, mint a погромленный (pogromlennyyj)⁷ melléknév, avagy a погромщик (= 'pogromrendező, pogrom résztvevője, pogromlovag') főnév:⁸ ezek láthatóan a szó modern jelentésében való továbbképzéséből jöttek létre. Gyaníthatóan ide tartozik a népies громила főnév is, melynek jelentései közül a 'pogromlovag' látszik elsődlegesnek, míg a 'betörő' már gyaníthatóan ennek bővülésével jön létre.⁹

Már a погромить igével másként áll a helyzet. Noha modern használatban ez is annyit tesz: 'pogromot, vérfürdőt rendez',¹⁰ mintha maga is csak olyan 20. századi továbbképzés lenne, mint a fentebbiek; ám a régi oroszban (akkor még) погромити, eredeti értelmében (többek között) 'elpusztít, feldúl',¹¹ s emellett is разгромить szerepel befejezett alakként,¹² akár az igeikötő nélküli громить ige mellett (a modern oroszban is).¹³ Magának a громить-nak is van 'ver, üldöz, bántalmaz' jelentése,¹⁴ amint hogy másfelől eredeti jelentése ez utóbbinak is 'pusztít, rombol'.¹⁵

Hasonló a helyzet a погромный melléknévvel. Ha csak modern használatát néznénk, nem különbözne a погромленный-től,¹⁶ ám már 1651-ből ismerjük olyan előfordulását, amely a погромъ eredeti, 'pusztítás' jelentéséből vezethető le.¹⁷

És ezek még csak a legközelebbi rokonok! A vizsgálódás ellenben akkor válik igazán izgalmassá, ha a tágabb összefüggéseket is vizsgálni kezdjük. Az orosz nyelvi és nyelvtörténeti szótárak többsége egyetért abban, hogy a громить ige valamennyi igeikötős avagy képzős származékával a громъ töre megy vissza,¹⁸ melynek legrégebbi kimutatható jelentése: 'mennydörgés, zivatar, villám' még a 11–12. századból,¹⁹ s aztán ennek bővülésével 'zaj, dörrej'.²⁰

A громить/громити ige nyilvánvalóan a 'villám' jelentés származéka, eredetileg 'széttör, szétver, szétzúz, lerombol, elpusztít' jelentéssel, melyből később

általánosul: 'ver, üldöz, bántalmaz', sőt, 'kirabol, kifoszt'.²¹ A hetvenes-nyolcvanas évek nagy, reprezentatív orosz nyelvtörténeti szótára minderre leg hamarabb 1589-ből hoz példát;²² Csornij ellenben már a 11. századból adatozja, éppen leg-
régibb jelentésrétegében.²³

Mondanunk sem kell: a громъ szócsaládja igen sok más irányban is szaporá-
nak mutatkozik. Громкий 'hangos';²⁴ огромный 'hatalmas';²⁵ гроыхать 'dörög,
dübörög, zúg';²⁶ громѣти 'u.a.';²⁷ illetve az ez utóbbiból képzett громление 'meny-
nyörgés, csörömpölés, zörgés'.²⁸

Mindez pedig még csak egyetlen, fokváltással létrejött elágazása a szócsalád-
nak! Amelynek valódi gyökere a гремѣть/гремѣти/греметь 'hangos, éles han-
gokat ad → mennydörög, zörög, csörömpöl' ige²⁹ lenne (illetve annak гримати
változata, mely már az *Igor-ének*ben kimutatható³⁰), s így annak számos további
származéka is gazdagítja: гремѣние 'villám' illetve 'dübörgés, morajlás, kiál-
tás';³¹ гремление szintén az utóbbi jelentésben;³² valamint a гремучий, ('csörgő,
zörgő, dörögő, durranó') melléknév.³³

Mindez azt igazolja, hogy az orosz nyelvben igen régóta jelen lévő tö szá-
rmazékaival állunk szemben. A tö alapjelentése 'villám', s a származékok kifejezik
ennek nemcsak jellegzetes hangerejét, de az e hanghatás (és a vele járó fényha-
tás) mögé képzelhető lény riasztó méreteit is, illetve az ebből eredő veszedelmes,
pusztító, kárt okozó jellegét.

S mindez nemcsak az oroszban, hanem a többi szláv nyelvben is kimutatható.
A громъ tö ugyanúgy megvan az ószlávban,³⁴ a modern korban a bolgárban,³⁵
ezen kívül pedig ukrán, szerbhorvát, szlovén, cseh, lengyel, ó- és felsősorob
párhuzamait említi a szótárak;³⁶ a греметь megfelelőinek a felsoroltakon kívül
még beloruszt és alsósorobot³⁷ is.

Bár Perun, a pogány szlávok egykori viharistene, amennyire a fennmaradt
gyér hagyományból megállapítható, összességében inkább pozitív figurának
minősült,³⁸ ám ez mindenekelőtt abból következett, hogy hadisteni funkciói
is voltak, s így a fejedelmek és katonai kíséretük fő pártfogójának számított.³⁹
A föld egyszerű népe számára inkább rettegést keltő isten lehetett, amit az imént
bemutatott szócsalád is érzékeltet. Ez a nagyon is indokolt rettegés (nem is csak
magától a villámtól, vihartól, egyéb gigantikus hanghatásoktól, de nem egyszer
maguktól a fejedelmektől és kíséretüktől is!) él tovább és nyer (csupán részben
új) értelmet a *pogrom* főnév huszadik századi jelentésében.

2.

S megkockáztathatjuk: az, hogy e szó a 20. században ilyen villámgyorsan
elterjedt a többi indoeurópai nyelv területén, nem csupán azzal magyarázható,
hogy az általa megnevezett jelenség (tömeges, nem egyszer tömeggyilkos atro-
citás etnikai és/vagy vallási kisebbségek rovására) sajnálatosan jól ismert volt
(vagy újra azzá vált) Oroszországtól nyugatra és délnyugatra is. Hanem legalább

UHRMAN IVÁN
ÁRPÁDOK, SZENTEK, KORONÁK

ATTRAKTOR

TARTALOM

A gyula-dinasztia oldalhajtsái? (Ajtony, Csanád, Doboka)	6
Sarolt - történelem és/vagy mítosz?	20
Szent István fiairól	44
Görög császárnak leánya? Szent Imre feleségéről	89
Ladislavus Calvus sepultus in perpetuum	139
A Tātōny nembeli leány	176
Az utolsó törzsfő vagy az első parasztvezér?	197

FÜGGELÉK: HÁROM RÉSZLET EGY VITÁBÓL

Révay Péter hitele	285
Állítólagos zománcképek a Corona Graecán	307
Geóbitzas pistos kralés Turkias	323

A TÁTONY NEMBELI LEÁNY

I. András (1046–1060) és I. Béla (1060–1063) királyainkról s szerencsétlen testvérbátyjukról,¹ Leventéről Kézai így ír: „Egyesek ugyan azt állítják, hogy ezek a fivérek Vazul hercegnek egy bizonyos Tátony nemzetségbeli nőtől származó gyermekei, s nem törvényes házasságból származnak, és hogy egy ilyen jöttment nő miatt kapták meg a Tátony nemzetség tagjai a nemességet. Ez azonban bizonyos, hogy ízetlen és roppant ügyetlen szóbeszéd; hiszen ettől függetlenül is nemesek ők és Szkitiából erednek, mivel Szár László fiai.”²

A 14. századi krónikakompozíció majdnem ugyanígy: „Egyesek azt állítják, hogy ez a három fivér Vazul hercegnek egy bizonyos Tátony nemzetségbeli leánytól született fia volt, és nem törvényes házasságból származtak, és a Tátony nembeliek e kapcsolat miatt kapták meg a nemességet. Bizonyos, hogy ez hamis és aljas szóbeszéd. Hiszen e nélkül is nemesek ők, mivel ezek Szár László fiai...”³

E híradások három kérdést vetnek fel:

1. Vazul vagy állítólagos fivére, Szár László volt-e az édesapjuk?
2. Hogy értsük, hogy nem származtak törvényes házasságból?
3. Ki volt az édesanyjuk; azaz: mit tudhatunk a Tátony nemzetségről?

Az elsőben régóta nézetazonosság alakult ki a kutatásban.⁴ A másodikra vissza kívánunk térni. Most a harmadikra koncentrálunk.

Ennek fő problémája: a *de genere* szerkezet az ún. nemesi nemzetségekre jellemző. Hitelesen nem is fordul elő Anonymus *Gestájának* keletkezése, (legvalószínűbben a 12–13. század fordulópontja) előtt.⁵ Ám e nemzetségek fénykorában, a 13–14. században a fennmaradt oklevelek a Tátony nemzetségről szót sem ejtenek. A nemzetségi genealógiák kutatásának összegzői Wertner Móról Engel Pálra nem is fordítanak figyelmet rá. A kivétel, Karácsonyi János 1900-ban így ír: „...annyi kitűnik [sic!], hogy a XIII. század második felében még élt egy Tátony nevű, csekély hatalmú nemzetség emléke, de hol lakott, kik voltak tagjai? Arról forrásaink mélyen hallgatnak.”⁶ Négy év elteltével ő is módosította álláspontját. Erdélyi László említette őket, de ő is igen bizonytalanul.⁷ Azóta csak Gerics József kelt védelmükre: ha a feltételezett, V. István-kori gestaíró (Kézai és a 14. századi krónikás közös forrása) nem ismer egy még létező Tátony nemzetséget, nem oly ingerülten utasítja el

a szóbeszédet, mely e nemzetség „szkítiai eredetét” elvitatva állította: az csupán azért nemes (*nobilis*), mert egy 11. századi nőrokonuk a király unokaivérének ágyasa volt.⁸

Am számunkra nem az a fontos, hogy a 13. században létezhetett-e még Tátöny nemzetség, hanem hogy létezhetett-e már a 11-ben. Az utóbbi évszázadban három megoldási javaslat kínálkozott:

- A Tátöny (*Tatun*) név elírás: valójában az oklevelekből igen jól ismert Tétény nemzetségről van szó.

- Valóban elírás, de a *katun* méltóságnévből, amely a törökös, steppei államokban a főfejedelem (*kán*, *kagán*) feleségének címe. Vazul párja egy ilyen „királynő” rokona lehetett?

- Igenis létezhetett már Tátöny nemzetség Vazul korában, s valóban annak leányát emlegetik a források.

1.

Karácsonyi János fogalmazta meg 1904-ben: „*„Tatun» nemzetség nincs, de van Tétény-nem, amelyet »Tuhtum»-nak, később Techtun-nak írtak. E nem, mint a Tétény, Maglód helynevek elárulják, a Csepelsziget közelében, tehát Taksonynak, Levente sírhelyének tájékán tanyázott. Mármost a Névtelen két helyütt is mondja, hogy Tuhtum-nak szent István korában élő Bolya és Bonyha nevű dédunokái voltak. Tekintsünk egy kissé bele a »Képes Króniká»-nak 47-ik és pedig egykorú XI. századbeli íróktól szerzett fejezetébe, s ott látjuk, hogy Bolya és Bonyha 1046-ban azok közé tartoztak, kik András és Levente visszahozatalán fáradoztak s akik e miatt halált szenvedtek. Bolyának és Bonyhának e buzgósága s azon hamar rájuk esett gyanú, hogy Andrásához szítanak, nagyon érthető, ha András és testvérei a nemükből nőtől származtak.*”⁹ Szűk negyedszázaddal később ismételte meg: Vazul („Vászoly”) „...úgy látszik, bár ezt később büszkeségből tagadták, az utóbb Tétény-nemzetségnek hívott [sic!] család egyik nősarját tette feleségévé. E házasságból három fiú származott...”¹⁰ Újabb két év múltán kiszínezve: (Vazult) „...1015 táján mintegy 20 éves korában anyai rokonai megházasították és egy *kházir koór* [=kazár kabar] eredetű [sic!] főúri nemzetségből szereztek neki feleséget. E nemzetséget utóbb, a XIII. században egyik kiváló tagjáról Tigitin-nek, Tihitin-nek, Tehtün-nek, Teitün-nek, végül [sic!] mai kiejtéssel Téténynek nevezték el, s e nagyratörő család a XIII. század végén azt hirdette, hogy régen [...] Sárolt [...] nevű női tagja egykoron magyar fejedelemez ment férjhez.”¹¹

A Tétény-nemzetség a 13–14. századi oklevelekből gazdagon adatolt.¹² Am vissza lehet-e vezetni a 11. századig? *Tatun* lehet-e az ő nevük elírása?

UHRMAN IVÁN
SZAVIROK, MAGYAROK,
FEJEDELMEK

ATTRAKTOR

TARTALOM

<i>Lectori Salutem!</i>	5
Szavírok, szavártok, magyarok (I.)	7
Szavírok, szavártok, magyarok (II.)	26
Az ősmagyar kettős fejedelemség kérdéséhez	55
Még egyszer az ősmagyar kettős fejedelemségről	91
„Abban az időben Jutas, Árpád fia volt a fejedelmük”...?	125
Ezelekh/Ecser – Egy ismeretlen magyar fejedelem a 10. századból	154
Aventinus és a 10. századi magyar fejedelemlista	175
A kékkend népről	198
Az Apafarkas és a Disznó-apa (I.)	212
Az Apafarkas és a Disznó-apa (II.)	241
Az Apafarkas és a Disznó-apa (III.)	273

EZELEKH/ECSEK
EGY ISMERETLEN MAGYAR FEJEDELEM A 10. SZÁZADBÓL

I.

A régiség kutatójának századunkban már ritkán lehet része olyan szenációban, mint egy addig ismeretlen, de igen nagy jelentőségű forrás váratlan felbukkanása – amilyen Ibn Hanyyān munkájának, s ebben a magyarok 42 évi hispániai kalandozásáról szóló beszámolójának 1969-es előkerülése volt.¹ Nem csoda, ha az ebben megnyilvánuló új lehetőségek még komoly, kintéyles kutatókat is időnként kevésbé meggondolt és felelős hipotézisre sarkalltak. Ez azonban ma már tudománytörténet.² A dokumentum vizsgálatának történetében alighanem korszakhatárt jelez Elter Istvánnak közelmúltban megjelent szép monográfiája. Bár ő maga könyve *Előszavában* hangsúlyozza, hogy e művel reményei szerint a hazai Ibn Hanyyān-kutatás „... *am lezárul, hanem sokkal inkább ténylegesen elkezdődik*”³ – mégis bizonyosnak látszik, hogy e kutatás első korszakát igenis lezárja. A filológiai apkérdések, úgy látszik, tisztázódnak, s ezzel a további vizsgálatok immár tartalmi problémákra koncentrálódhatnak – az arabisztikában járatlan külső emléklőnek legalábbis ez a benyomása. S mivel e sorok szerzője maga is ilyen, ezért filológiailag a legmesszebb menően Elter eredményeire hagyatkozik, ikor egyetlen – történettudományi – szempontból maga is vizsgálni próbálja szöveget.

Az egyetlen ellenvetés is, amelyet Elter eredményeivel szemben tenni merészünk, történettudományi jellegű. Elter ugyanis a forrásszöveg legizgalmasabb szénak, a hét vezérnevet felsoroló listának vizsgálatát azzal vezeti be: „*A szöveg struktúrája, szintaktikai és logikai összefüggései alapján egy dolgot mindent előjáróban szükséges leszögeznünk: a hét vezér a kalandozó csapat vezetőit lenti. Emellett szól az, hogy a szerző [...] a Lérida elleni ostrom, illetve a körék mohamedán helyőrségei ellen indított hadjárat-sorozat mellékes körülméeként említi meg egyrészt azt, hogy a támadók milyen hatalmas kontingenszt ípeztek [...] másrészt, hogy a kalandozó csapat hét parancsnok irányítása alatt lt.*”⁴

Ez az állásfoglalás már csak azért is meghökkentő, mivel a szöveg részle-s filológiai vizsgálatokor maga Elter szögezi le, hogy a Lérida ostromáról

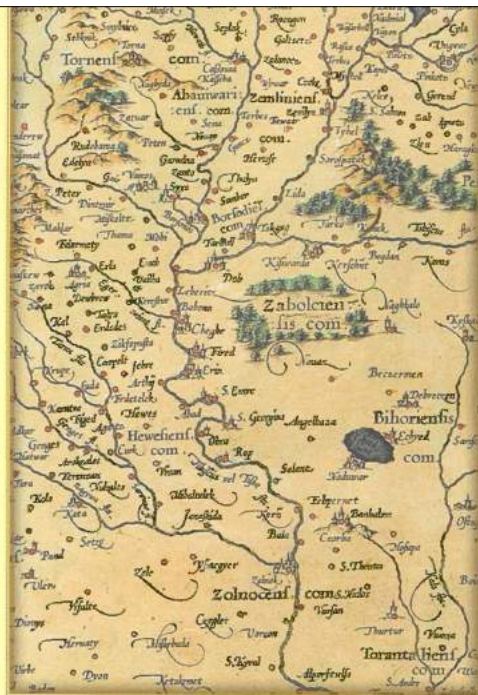
szóló beszámolóhoz Ibn Hayyān két különböző forrást használt fel. Ezek közül a második, ⁵ amely a vezérnévsort is tartalmazza, egyetlen tömbben illesztette bele munkájába, amint arról bárki meggyőződhet pár oldallal később, ahol Elter mind a szöveg arab eredetijét, ⁶ mind annak magyar fordítását ⁷ a feltételezett korábbi források szerint szétbontva, más-más színű alapra nyomtatva közli. ⁸ E szövegrésznek már a legvégén, a támadó magyarok visszavonulását követően hangzik el a hét vezérről szóló információ. Egyáltalán nem szükséges, hogy csak a támadás, és nem általánosságban a magyarok vezéreire céloz.

Egyébként is: mekkora kellett volna legyen az a „*hatalmas kontingens*”, hogy hét vezérnek kellett volna állni az élükön? A szövegbeli „*Igen nagy számban voltak, hatalmas tömegben...*” ⁹ kitétel általánosság, amelynek objektivitása ráadásul több irányból is megkérdőjelezhető: az eseményekről beszámoló szemtanút az átélt sokk őszdönözheti tódtításra, az utólagos elbeszélőt a szándék, hogy az arabok későbbi felülkerekedését annál nagyobb sikerként állíthassa be. De még ha akármilyen népes sereget feltételezünk, akkor is máig aktuálisnak kell tartanunk Kristó Gyula eredetileg 1982-ben megfogalmazott állásfoglalását: „*Egyszerűen elképzelhetetlen, hogy egy oly távoli kalandozásra, mint amilyen a 942. évi hispániai volt, a magyar törzsszövetség három leghatalmasabb méltósága kart karba öltve kivonult volna.*” ¹⁰ Györffy György is hasonlóan nyilatkozott két évvel korábban. ¹¹ Márpedig Elter maga is „*elfogadható*”-nak minősíti az itt előforduló első vezér nevének *Djila*, azaz *gyula* alakban történő kiolvasását, ¹² s némi megszorítással bár, de lényegében a harmadik vezér nevének megfejtéseként is *Bulčudīt*, ami természetesen a közismert *Bulcsú* becézett alakja. Mármost Bulcsúról tudjuk, hogy a magyar törzsszövetség harkája, vagyis „*harmadik fejedelme*” ¹³ volt, s ugyanígy a *gyuláról*, hogy az nem személy-, hanem méltóságnév, még hozzá a „*második fejedelmé*”. ¹⁴

Mindezeket túl pedig alig valószínűsíthető egybeesés lenne, ha egyetlen kalandozó hadjárat élén véletlenszerűen állna ugyanannyi parancsnok, ahány az egész „*hétmagyar*” törzsszövetséget is irányította. ¹⁵

Így magunk az Ibn Hayyān-féle névsorban nem tudunk egyebet látni, mint a hét törzs főnökeinek névsorát – az *egyetlen* hiteles névsort a ránk maradtak közül. Amelynek értéke így még akkor is felbecsülhetetlen, ha nem a honfoglalás korabeli törzsfők, hanem majd’ fél évszázaddal későbbi utódaik neveit őrizi meg. S éppen ezért vélem szükségesnek, hogy az ugyanitt „*h.*” ¹⁶ néven szereplő második vezért csakis „...az Árpád nemzetségéből sorban következő fejedelem”-mel ¹⁷ tekinthetjük azonosnak.

Jelen tanulmányom célja e fejedelem alakjának vizsgálata, lehetőleg elhelyezése az Árpád-ház családfáján.

UHRMAN IVÁN
KAZÁROK, MAGYAROK, ZSIDÓK

ATTRAKTOR

TARTALOM

<i>Lectori salutem</i>	5
A kazár hitvita	8
Szabriel	57
Iulus rex – A gyula-dinasztia, a kabarok és Szent István <i>Intelmei</i>	75
Scheiber Sándor és az úgynevezett kabar-zsidó elmélet	169
Zombor, Zsombor, Szabriel	203
A két Szent István és a középkori zsidó misztika	230
„ <i>Fieri non possint</i> ” – Az 1222-es <i>Aranybulla</i> és a zsidók	249
Párbajképes zsidók a középkori Magyarországon?	278

A KÉT SZENT ISTVÁN ÉS A KÖZÉPKORI ZSIDÓ MISZTIKA

*Hálás köszönetem Babits Antalnak, aki
segített eligazodnom a temúra-misztika
judaisztikai irodalmában.*

A *Hartvik-legenda* elbeszélése szerint Géza fejedelem „...hitvesét, aki már igen közel járt a szüléshez, az isteni kegyelem a következő jelenéssel kívánta megvigasztalni. A boldogságos levita, István első vértanú tünt fel előtte szerpapi öltözkékének jelvényeivel felékesítve, s ilyenformán szólította meg őt: »Asszony, bízzál az Úrban! Bizonyos lehetsz benne, hogy fiút fogsz szülni, akinek e nép fiai között elsőként adatik meg a korona és a királyság. Add neki az én nevemet!« Az asszony ámuldozva válaszolta: »Ki vagy, uram? Vagy mely néven szólítanak téged?« Mire az ennyit mondott: »István első vértanú vagyok, aki elsőként szenvedett vértanúhalált Krisztus nevéért.« És e szavakkal eltűnt.”¹

Az idézett szövegrész legfeltűnőbb mozzanata természetesen az, hogy az első vértanút *lévitának* nevezi. A legenda legmodernebb magyar fordításának szöveggondozója, Thoroczkay Gábor ehhez a következő magyarázatot fűzte: „*Szent István protomártír Lévi törzséből származott, s az apostolok a jeruzsálemi szegények egyik gondozójává (diakónussá) tették.*”² Nehéz azonban megfejtetni, honnan merítette Thoroczkay a protomártír származására vonatkozó információt, erről ugyanis az *Apostolok Cselekedetei* (az egyetlen elsődleges forrás Vértanú Szent István történetéhez!) egyetlen szót sem ejt.³ Később sem alakulhatott ki ilyen hagyomány, hiszen akkor Voragine-i Jakab bizonyosan utalna rá a *Legenda Aurea*-beli Szent István-legendában.⁴ Gottfried Schwarz már 1740-ben szóvá tette, hogy a mi István-legendákon kívül egyetlen más forrás nem szól a protomártír levita voltáról.⁵

Bár a feladat, amellyel Istvánt és hat társát a Tizenkettő megbízta,⁶ a későbbi katolikus hagyományban szerpapi⁷ tevékenységnek minősül, ám az világos, hogy ennek már semmiféle származási megkötöttsége nem volt, hiszen a hét kijelölt személy egyike, Miklós még csak nem is született zsidó, hanem antiokheiai áttért!⁸

Több alappal lehet arra hivatkozni, hogy az ókeresztény-patrisztikus szóhasználatban *λεβίτης* többek között a görög *diákonos* megfelelője is lehet.⁹ Márpedig a *diákonos* többek között Vértanú Szent István és társai „szerpapi” méltóságának görög megnevezése;¹⁰ s ebből eredően magát Istvánt és társait is nemegyszer nevezik *lévitának*.¹¹

Pedagógus elismerések

Még az őszi folyamán Számadó tanárnő a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által alapított Pro Progressio Díjat vehette át.

Az idei pedagógusnapon Pénzes tanár úr kerületi Elismerő Oklevél és Miniszteri Elismerő Oklevéllel kitüntetésekben, Nagy Iván tanár úr Tankerületi Díjban, Hőnicher tanárnő Pedagógiai Érdeméért Kitüntetésben, Szilasiné Lelkes Anikó tanárnő Trefort Ágoston-díjban, Varga Mária tanárnő pedig Apáczai Csere János-díjban részesült. Skripeczky tanár úr, mindenki Berci bácsija pedig Tiszavölgyi István-díjat kapott.

Iskolai elismerések

Véghné Pozsgai Olga – dicsérő oklevél

1988 óta tanít a VPG-ben, elsősorban angolt és etikát, de az orosz nyelv újraindulásakor Jakab tanár úr rá hagyományozta ennek a nyelvnek a tanítását is.

A játék, játékoság a rá legjellemzőbb tanítási forma, amit nem csak az adott tananyag könnyebb feldolgozására és elmélyítésére használ eszközként, hanem kihasználja ennek csoportalakító szerepét is.

Oszlopos tagja a kerületi iskolákban zajló Kapcsolda programnak, ahol érzékenyen segíti az eseményen részt vevő és

a vendég diákok közös tevékenységét. Osztálykirándulások, külföldi diákcserék lelkes segítője. Emberileg is biztos pont az iskola életében: mindenkinek segít, aki kéréssel fordul hozzá.

Eredményesen készíti fel diákjait mind a nyelvvizsgákra mind az érettségikre.

Hegedűs Ivett – dicsérő oklevél

Hegedűs tanárnő munkáját ezerötszáz dolog miatt köszönhetném meg. Én most csak kettőt emelek ki: Szeretném megköszönni az osztályozóvizsgák szervezését és lebonyolítását, valamint a 11. évfolyamos diákok összefogásában, koordinálásában tett erőfeszítéseit. Nélküle a végzősök online búcsúztatása nem valósulhatott volna meg. Ilyen szépen biztosan nem.

Vajnai Miklósné – dicsérő oklevél

Egykori árpados diákként érkezett 1989-ben a VPG-be, eleinte angolt és magyart tanított, majd az itt töltött évek során etika szakos képesítést is szerzett. Napjainkban angol nyelvet és kultúrát oktat: számára az angol nyelv tanításának szerves része az angol és amerikai irodalom és a filmek világa. Több osztályban segíti az osztályfőnökök munkáját, lelkes résztvevője a kirándulásoknak, az angol nyelvi cserékben koordinátorként segíti egy-egy adott osztály fogadását, kiutazását.

Diákjait angol nyelvből eredményesen készíti fel nyelvvizsgára, közép- és emelt szintű érettségikre, több diákja második fordulóra illetve döntőbe jutott az angol OKTV-n is.

Fekete Bálint – dicsérő oklevél

Szeretném megköszönni, hogy tizenkét évig kreatív ötleteivel lelkiismeretesen segítette a diákönkormányzat munkáját. Gondoljunk csak a gólyahetek és gólyabálok szervezésére! Az ő ötlete volt, hogy a szeptemberi öregdiák találkozókra a piaci alapon működő és az egyetemistaként visszatérő régi diákjaink számára megfizethetetlen áru büfét felváltsa az árban és választékban egyaránt kiváló, diákjaink által szervezett büfé. És így még a diákönkormányzat is bevételhez jutott. Vagy gondoljunk az emblémázott vereses pólók és pulóverek legyártására!

Poros Júlia – Gimnáziumért-díj

Poros Júlia az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett diplomát magyar és francia szakon. 2013 óta tanít a Veres Péter Gimnáziumban. Mindkét tárgyát nagy odaadással és lelkiismeretességgel tanítja a kezdetektől fogva.

Szenvedélyesen szereti az irodalomtanítást. Óráin nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a diákok bátran megnyilatkozzanak az olvasott szövegről, kifejtsék véleményüket, és megvitassák a különböző nézőpontokat. Rendszeresen vezet foglalkozást a magyar nyelv és irodalom munkaközösség által szervezett irodalomtáborban, ahol kreatív feladatokkal fejleszti a diákok készségeit. Szívéigye a kortárs irodalom megismertetése a diákokkal. 2015-ben Péterfy Gergely Kitömött barbár című regényéhez készített komplex oktatási segédletet. A Magyar tanárok Egyesületének aktív tagja, többször részt vett az általuk szervezett továbbképzésen.

Nyelvtanárként is naprakész, modern módszerekkel tanít, és folyamatosan továbbképzzi magát. Tagja a Nemzeti Pedagógus Kar Idegennyelvi Tagozatának, részt vett a tankönyvlistára felkerülő francia tankönyvek kiválasztásában. Diákjai sikeres közép és emelt szintű érettségít, nyelvvizsgát tesznek, néhányan az OKTV-n is kiemelkedő eredményt érnek el.

Osztályfőnökként rendkívül precíz, lelkiismeretes és rugalmas, amit mi sem bizonyít jobban, hogy egy távozó kollégája osztályát vette át zökkenőmentesen.

Lelkiismeretességével, munkabíráásával és következetességével követendő példaként szolgál diákoknak és kollégáknak egyaránt. Munkájában rugalmas, és kollégáival teljes mértékben együttműködő. Kommunikációja nyílt és karakán. Véleményét bátran és őszintén kimondja, mindig felemeli a szavát, ha problémát lát, és kiáll a gyengébbek mellett.

Czétényiné Boncz Andrea-Veres Péter-díj

Megkérdeztem Boncz Andrea osztálytársát: milyen volt a tanárnő diáknak. Dzsoni egy történettel válaszolt, amely a tanárnő egész eddigi tevékenységét jellemzi.

Egy félszeg diák elsősként lépett be az árpados osztályba. (Ez a mai számítás szerint a 9. évfolyam.) Más kulturális háttérrel érkezett, mint az azonos általános iskolából, egy osztályból jött társak. Andi – képletesen szólva – kézen fogta, és odairányította az osztály „krémjéhez”, ahol pillanatok alatt befogadták a vidéki fiút. Később természetesen csapódtak hozzájuk mások, más faluból jöttek is. Néhányan máig barátságban maradtak.

Boncz tanárnő egyetemi tanulmányai befejeztével saját gyermekei nevelése mellett folyamatosan képezte magát, hivatalos keretek között is. Ennek a tevékenységnek viszonylag friss, kézzelfogható eredménye gyakorlatvezető mentortanári oklevele, illetve a pedagógusi életpályán elért pedagógus II. minősítése.

A tanárnő az 1992–93-as tanévtől biológia-angol szakos tanára gimnáziumunknak. Mindkét szakjában sikeres, bizonyítják ezt tanítványainak az angol OKTV-n és OÁTV-n elért eredményei és a Bolyai Természettudományos Csapatverseny országos döntőjébe jutott diákjai.

Horváthné Stark Erika – Veres Péter-díj

Vannak olyan személyiségek, akik csendes jelenlétükkel úgy tudnak hozzájárulni egy közösség működéséhez, hogy az szinte észrevétlen. Mert annyira természetes. Ilyen Stark Erika is, aki közel húsz éve tanít gimnáziumunkban.

Szaktanár, osztályfőnök, teszi a dolgát. És ott van a Tiszatáborban, az iskolai karbantartó napon, a Kapcsoldán, azokon a rendezvényeken, ahol dolgozni, segíteni kell. Teszi ezt csendben, nem hivalkodva, nem ünnepeztetve saját magát. De ő az, aki a táborban elsőnek kell föl, hogy megfőzze a kávé a kollégáknak, aki a Kapcsoldán azt az állomást csinálja, amit neki osztanak, aki a karbantartó napon hozza az otthoni szerszámokat is, amik aztán eltűnnek, de ekkor sem szól, hogy álljunk meg, ez már a harmadik ágvágóm, ami itt az iskolában tűnik el.

És nem azért csendes, mert ne lenne mit mondania, mert ne lenne véleménye. Hanem mert meg akarja óvni a közösséget a feszültségektől, a konfliktusoktól. Ugyanígy viselkedik tanítványaival is. Az utolsó utáni pillanatig keresi a mentségeket, hogy biztos azért ilyen az illető, mert, és megtalálja a mentséget annak is, aki kívülről nézve talán meg sem érdemli.

Mindezt azért teszi így, mert tudja, hogy a gyerek: gyerek. Aki még sokat fog változni, mire leérettségizik, mire elvégzi az egyetemet, családot alapít: mire felnőtt lesz. És azt is tudja, hogy a felnőttek is képesek változni, ne adj' isten jobbra válni. És ez nem valami elvont tudás: gyakorolja is ezeket. Tudja, hogy hibázhat, hogy hibázik, és ez nagyon zavarja, és mindent megtesz azért, hogy legközelebb ne kövesse el azt a hibát.

Saját gyerekei is hozzájárulnak ahhoz, hogy nyitott, toleráns személyiség maradjon. Rajtuk is látta, mennyit változhat egy gyerek, és látta azt is, hogy nagyon jólelkű gyerek is követ el maflaságokat. És ezek miatt nem kell véglegesen elítélni, nem kell a szülőket pellengérré állítani, hanem szelíd, okos szeretettel el kell érni, hogy minél kevesebb legyen a maflaságból. Példája azt mutatja, el is lehet ezt érni.

Osztályfőnökként mindig is közösséget próbált építeni, de külön figyelmet szentelt a problémákkal küzdő tanulókra, azok integrálására. Nyugodtan kijelenthetjük, több tanulót megmentett az elkallódástól, a kudarcoktól, segített nekik a személyi-

ségük összerendezésében. Ha az eddigi két osztályát nézzük, volt dolga bőven! Mindkét osztályban jelentős számban voltak az így-úgy problémás esetek, akik nagyrészt neki köszönhetik, hogy a gimnáziumot itt végezték el.

Szaktanárként is sikeres. Tanítványai kiemelkedő eredményeket értek el OÁTV és OKTV versenyeken.

Tanítványait, kollégáit elfogadja olyannak, amilyenek, mindig megadja nekik a kellő tiszteletet. Az esetek nagy részében a belőle sugárzó melegséget vissza is kapja. Magával azonban általában elégedetlen, teljesítményét jellemzően alulértékeli. Reméljük, ez a díj segíti abban, hogy az őt megillető helyre kerüljön a saját megítélésében is.

Talán ennél is fontosabb az a pedagógiai munka, amit szaktanárként is, osztályfőnökként is végzett és végez, amivel meg tudja nyitni a zárkózottabb gyerekek lelkét is, segíteni tudja őket abban, hogy talán picit kevesebb küszködéssel találjanak magukra, találjanak utat a folytatáshoz, kikerülve az iskolai kötöttségekből. De persze ez a munka sosem végződik a ballagással, az érettségivel. Ezért járnak vissza a tanítványok az igazi pedagógusokhoz, amilyen Stark Erika.

Gelniczky György – Alma Mater Díj

Gelniczky György tanár úr kiváló magyar-történelem szakos tanár és remek gasztronómiai szakember.

Pedagógusi pályája javarészt a 3. kerülethez kötődik – s nagy része természetesen a Veres Péter Gimnáziumhoz.

Szaktanári munkája kiemelkedő, amit a folytonos útkeresés és újítás jellemez: irányításával a Veres Péter Gimnáziumban két egymást követő évfolyamon is megvalósult a komplex tantárgyi kísérlet az anyanyelvi-kommunikációs, az esztétikai és az ember és társadalom területeket átfogva. Mindig tudatosan törekedett a kommunikációs kompetenciák fejlesztésére.

A számítógépes oktatást elsők között alkalmazta iskolánkban.

A nyolcosztályos gimnáziumi képzés elindításakor részt vett a magyar nyelv és irodalom helyi tantervének kidolgozásában, az 5. és 6. osztályoknak szánt olvasókönyv és munkafüzet szerkesztésében, az osztályfőnöki tanterv kidolgozásában és az ahhoz kapcsolódó kirándulási és táborozási terv megalkotásában. Az induló nyolcosztályos képzés egyik első osztályfőnöke lett. Osztályfőnöki munkája kiemelkedő, a rábizott osztályok nevelésében a gimnázium és a szülői ház értékrendjének összhangját tartja szem előtt, ennek szellemében dolgozik. A Veres Péter Gimnáziumban huszonnégy évig volt osztályfőnök! Utolsó osztálya 2020-ban érettségizett.

Tanítványait eredményesen készíti fel a tanulmányi versenyekre. Rengeteg iskolai és iskolán kívüli program összeállítója és szervezője volt.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Károli Gáspár Református Egyetem vezetőtanáraként szerepet vállal a tanárjelöltek eredményes felkészítésében.

A mentori munka kikényszeríti munkájának állandó elemzését. Sikeresen adja át felhalmozott tudását, tapasztalatát.

Azt mindenki tudja, hogy szívesen és jól főz. Azt már talán kevesebben, hogy mindezt legálisan teszi, hiszen végzett szakács. Ezt a képzettségét az iskolai táborokban kiválóan tudja hasznosítani. Szakácskodása nélkül nem működhetne sikeresen iskolánk Boldogkőváralján rendezett nyári kézműves tábora, de a Tisza-túra evezős vándortábor sem.

Pedagógusi és emberi nagysága a járványhelyzet idején csúcson sodott ki igazán. Életkora és egészségi állapota ellenére – természetesen a biztonsági előírások betartása mellett – mindig az elsők között lehetett munkájára számítani, ha iskolánkban felzárkóztatásra, helyettesítésre, óraösszevonásra vagy felügyeletre volt szükség.

Pénzes Gyula – Alma Mater díj

Pénzes tanár úr 1987 óta, vagyis harmincnegyedik éve a Veres Péter Gimnázium dolgozója. Figyelembe véve, hogy iskolánkat 1986-ban alapították, elmondhatjuk, hogy pályafutása a lehető legszorosabban összefügg a gimnázium életével.

Munkáját, eredményeit felsorolni is nehéz. Az oktatás támogatására kiemelkedő méretű és színvonalú médiatárat hozott létre. Az intézmény indulásakor a békásmegyeri lakoságnak filmvetítések és színházi előadások technikai hátterét biztosította. Évtizedekig segítette az iskolai filmklub és az iskolarádió működését; ünnepélyeink (tanévnyitó, tanévzáró, szalagavató, ballagás), versenyek, gáláink, színpadi előadásaink és egyéb iskolai rendezvényeink, eseményeink megörökítését a kezdetektől fogva végezte; Munkájának köszönhetően tudunk ballagáskor a végzős osztályoknak egy olyan adathordozót ajándékozni, mely az iskolánkban eltöltött négy vagy nyolc év minden fontos eseményét tartalmazza. E tevékenységek miatt Pénzes tanár úrra emlékeink öreként tekintünk.

Intézményünk műszaki eszközállományát gondozta, óvta, fejlesztette. Az iskola épületét jó gazdaként az utolsó szögig ismeri. Diákok és tanárok egyaránt bizalommal fordulhattak hozzá segítségért.

Az érdeklődő diákokkal szívesen osztotta meg tudását (filmkészítés, operatőri munka stb...) szakköri keretek között.

Munkáját mindvégig maximális odaadással és szakmai alázattal végezte. Nyugdíjba vonulása alkalmából jó egészséget, aktív pihenést kívánunk neki. Kérjük, gyakran látogasson meg bennünket. Személyét rendkívül nehéz lesz pótolni. Ugyanakkor szimbolikus jelentésű, hogy most az az egykori diákunk, Petri János végzi a hangosítást, akit Gyula vezetett be a hangosítás, a kép- és hangrögzítés rejtelmeibe.

Pénzes tanár úr! Köszönöm, köszönjük munkádat!

A napokban érkezett ez az érem. Tavaly érettségizett diákunk, Beke Csongor sikeres diákolimpiai szereplése miatt jár ez felkészítő tanárának, Varga Mária tanárnőnek. Méltó lezárása egy kivételesen gazdag pedagógusi életműnek. A tanárnő ugyanis negyven év tanítás után nyugdíjba vonul. Ugyanakkor borzasztóan szomorú lennék, ha ez egy tényleges lezárás és végleges búcsú lenne. Örömmel jelenthetem, hogy Varga Mária tanárnő óraadóként iskolánkban marad.

Mit is jelent ez a kivételesen gazdag pedagógusi életmű?

Iskolánk alapító tagja. Itt tanít 1986 szeptembere óta. Huszonöt évig mindkét szakját tanította, azóta „csak” matematikát: ötödiktől tizenkettedik évfolyamig. Vezető-tanári feladatokat végzett. Végzős tanítványai nagy számban választják a matematika érettségit emelt szinten és ezek az eredmények mindig legalább 90 %-osak. Diákjainak versenyeredményeit felsorolni sem akarom, mert nagyon elhúzódna ez az ünnepség.

Hitvallása: a versenyeken való részvétel nem cél, hanem egy lehetséges eszköz ahhoz, hogy a diákok megtanuljanak magas színvonalon, kitartóan dolgozni, gondolkodni, leendő hivatásukat, munkájukat igényesen, eredményesen végezni.

Elismerésben többször és nagyon megérdemelten részesült. A legfrissebb díja, az Apáczai-díj már elhangzott. En a sok közül csak egyet emelnék még ki: iskolánk alapító igazgatójáról, Tiszavölgyi Istvánról elnevezett díjat, melyet 2016-ban vehetett át.

Mégsem ezeket tartom a legnagyobb elismerésnek. Szerintem ő sem. Inkább azt, hogy amikor régi diákjaink meglátogatják az iskolát, első útjuk szinte mindig a tanárnőhöz vezet, hogy beszámoljanak neki sikereikről, eredményeikről, életük alakulásáról. A fsz. 6-os terem egykori lakójaként ezeknek gyakran szem- és fültanúja voltam.

Pedagógusi magatartása, következetes munkája és kimagasló emberi értékei meghatározóak a nevelőtestületben. Huszonegy éve a közalkalmazotti tanács vezetője. Nevelőtestületi értekezleteken és egyéb fórumokon ritkán szólal meg, de annak mindig súlya van, melyre oda kell figyelni, el kell gondolkodni – és általában meg kell fogadni.

Évtizedek óta iskolánk órarendjét is ő készíti el – mindenki meglegedésére – sokszor a lehetetlennek tűnő kéréseket is teljesítve.

A diákok, a kollégák és a saját magam nevében is köszönöm munkáját. Nagyon köszönöm. Jó egészséget kívánok, s kérem, hogy legalább óraadóként még sokáig maradjon köztünk.

Minden díjazottnak gratulálunk!

VERES PÉTER

(1897. január 6.–1970. április 16.)

Balmazújvárosban született, a zsellérsorból küzdötte magát irodalmunk eredeti képviselőjévé, közéletünk egyik vezető szellemévé. Volt idénymunkás, vasúti pályamunkás, napszámos, részesarató, évescseled, részt vett a földmunkás-mozgalomban. Kemény fizikai munka közben szerzett műveltséget és írta műveit. A Számadás című önéletrajzában falujának, szülőföldjének életét ábrázolta, a Gyepsor, a Balogh család története című műveiben az egész alföldi paraszttársadalom helyzetével vett számot. Az alföldi parasztnyelvből ízes és tárgyias stílust fejlesztett, amely hitelességével hatott.

Első írásai a Népszavában és a Föld és Szabadságban jelentek meg. 1930-tól a baloldali folyóiratok (Korunk, Gondolat, Válasz stb.) rendszeresen közölték írásait.

Első könyve 1936-ban jelent meg: Az Alföld parasztsága c. társadalomrajz. Ezt követte 1937-ben a Számadás, 1940-ben a Gyepsor, 1941-ben a Falusi krónika, 1942-ben a Szűk esztendő.

1945-49-ben a Nemzeti Parasztpárt elnökeként fejtett ki aktív politikai tevékenységet. Az Országos Földbirtokrendező Tanács elnöke, majd újjáépítési, illetve honvédelmi miniszter. 1954-56 között az Írószövetség elnöke, 1945-től országgyűlési képviselő volt. Próbatétel című munkájáért 1950-ben, Pályamunkások című művéért 1952-ben Kossuth-díjat kapott.

Küzdelmes életében magába gyűjtötte mindazt a tapasztalatot, amelyre a paraszti sors lehetőséget adott. Műveivel azonban nemcsak egy külön világ teljességét akarta olvasói elé állítani, hanem mozgósítani kívánta a társadalom haladó erőit. Állást foglalt, a magára vállalt sorsot, népe szolgálatát teljesítette ki. Írói programját így fogalmazta meg:

„Az irodalom az én szememben ott kezdődik, hogy az író valami olyasmit mond el a világról, az emberekről, a társadalomról, a történelemről, a saját osztályáról, népéről, nemzetéről és mindezeknek a testi-lelki problémáiról, amit még nem mondtak el.”